VERNACULAR WORKS PUBLISHED BY THE CHRISTIAN KNOWLEDGE SOCIETY.

MARKED AT VERY REDUCED PRICES.

(Orders for Books must be addressed to the Librarian, C. K. S. Depository, Vepery, Madras.)

	Price to Subscribers.			Price to Non-Subscribers		
	RS.	A.	P.	RS.	A	P
Tamil-English.						
Beschi's Grammar (New Edition), bound in calico,	1	4	0	1	6	6
Cural, by the Rev. W. H. Drew, Part I. boards, -	1	0	0	1	2	0
„ do. do. II. do. -	1	8	0	1	12	0
Discourses of our Blessed Lord, 8vo. stitched, -	0	0	3	0	0	4
Haubroe's English Tamil Dictionary, 4to half bound,	2	0	0	2	0	0
„ do. stitched, -	1	6	0	1	6	0
Letter Addressed to Tamil Christians, do. -	0	0	2	0	0	3
Miracles of our Blessed Lord, do. -	0	0	3	0	0	4
Parables of our Blessed Lord, do. -	0	0	3	0	0	4
Rottler's Dictionary, bound, - - - -	10	0	0	10	0	0
„ do stitched, - - -	9	0	0	9	0	0
Tamil.						
Acts of the Apostles, 8vo. stitched, - - -	0	0	6	0	0	8
Alphabet and Spelling Lessons, Nos. 1 to 4, sheets,	0	2	0	0	2	6
Catechism of the Gospel History (boards) சுவிசே ஷ சரித்திர வினா விடை,	0	12	0	0	13	6
„ do. do. with maps,	1	0	0	1	2	0
„ do do. Part I. -	0	2	6	0	2	10
Church Catechism, 12mo. - - - - -	0	0	6	0	0	7
Collection of Scripture Passages, 12mo. stitched, -	0	0	6	0	0	7
Come to Jesus, 18mo. stiff covered, - -	0	1	0	0	1	3
Common Prayer (Revised) in plain full calico, -	0	12	0	0	13	6
Discourses of our Blessed Lord, with the Sermon on the Mount, 12mo. in plain full calico, - -	0	0	3	0	0	4
Elementary Arithmetic, 8vo. - do. -	0	3	0	0	3	6
Fabricius' Letter to the Heathen, 12mo. do.	0	0	1	0	0	2
First Steps to the Catechism, 18mo. - -	0	0	3	0	0	4
Hobbs' History of England, - - - - -						
Hymn Book, 8vo. bound, - - - -	0	14	0	1	0	0
„ do. stitched, - - - - -	0	12	0	0	14	0
Inexhaustible Mine of Gold, 12mo stitched, -	0	0	3	0	0	4
Introductory Catechism, do. do.	0	0	9	0	0	10
„ Grammar, 16mo. stiff cover, - -	0	1	6	0	1	9
Iremonger's Questions, 12mo. do -	0	1	0	0	1	6

THE

CURAL

OF

TIRUVALLUVAR,

FIRST PART;

WITH THE COMMENTARY

OF

PARIMELARAGAR,

AN AMPLIFICATION OF THAT COMMENTARY

BY

RAMANUJA CAVI-RAYAR,

AND AN ENGLISH TRANSLATION OF THE TEXT,

BY

THE REV. W. H. DREW,

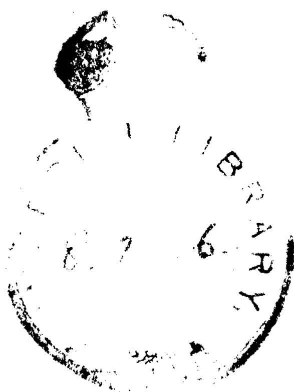
MISSIONARY.

MADRAS:

AMERICAN MISSION PRESS, REUBEN TWIGG, PRINTER.

1840.

LIBRARY

TIRUKKURAL

THE KURAL OF TIRUVALLUVAR... WITH THE COMMENTARY OF PARIMELAZAGAR, AN AMPLIFICATION OF THAT COMMENTARY BY RAMANUJA KAVIRAYAR, AND AN ENGLISH TRANSLATION OF THE TEXT, BY W.H.DREW. MADRAS, PRINTED AT THE AMERICAN MISSION PRESS, 1840-52.

IN TAMIL AND ENGLISH

THE SACRED KURAL IS ONE OF THE IMMORTAL TREASURES OF TAMIL LITERATURE. IT DEALS WITH THE THREE OBJECTS OF LIFE--DHARMA,ARTHA AND KAMA.

இதனுள்

திருவள்ளுவர் செய்த

குறளின்

அறப்பாவில்

இல்லறம்—௨௰—அதிகாரமும்

அவற்றிற்குப்

பரிமேலழகர் செய்த

இலக்கணவுரையும்

இயற்றமிழாசிரியராகிய

இராமாநுசகவிராயர் செய்த

வெள்ளுரையும்—புத்துரையும்

துரு ஐயர் செயத

இங்கிலீஷ் மொழிபெயர்ப்பும்

அடங்கியிருக்கின்றன.

௲௮௱௪௰ ௵

அமெரிக்கன்மிசியோன் அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

PREFACE.

The Tamil language is spoken by a population of nearly six millions. It is of high antiquity and of remarkable precision and polish. The Roman Catholic Missionaries, but especially that distinguished Tamil scholar Beschius, cultivated it with much diligence and success: and it was the first Indian language which the Protestant Missionaries studied.

The knowledge of it at present possessed by Europeans is considerable, but not critical. There is still much difference of opinion in regard to many words and phrases, and this difference is likely to continue, unless an authoritative standard of appeal be referred to. Such a standard will, it is hoped, be furnished by the present work; in which the reader will find the purest Tamil poetry explained in the most classical prose, and that prose again simplified and amplified by an eminent living native scholar. It may be objected that as Tamil poetry is composed with most elaborate care, and in a style which the great mass of the people cannot understand, it cannot be appealed to in questions that relate to the ordinary prose style. But although the general structure of the sentences in poetry cannot be imitated in prose, yet the poetry reveals the capabilities and wealth of the language, and will furnish the diligent student with many forms of expression, many turns of thought, many uses of words, many connexions of words, distinguished for force, terseness, or elegance, which may and ought to enrich the prose style.

The work itself, the Cural of Tiruvalluvar, is held in the highest veneration by the Tamil people. The writer of it is deemed an incarnation of wisdom. It is called the first of works, from

which, whether for thought, or language, there is no appeal. The commentary of Parimelaragar, a Brahmin, here printed for the first time and explained, is considered the best of the ten that have been written upon the Cural, and the first of commentaries. The explanation of that commentary by Ramanuja Cavi-rayar is such as might be expected from his talents and thorough knowledge of his language. The index verborum, now for the first time annexed to the Cural, will, it is hoped, facilitate the studies of the learner. The student will also perhaps be interested and assisted by the English version.

The Cural has a strong claim upon our attention, as a part of the literature of the Country, and as a work of intrinsic excellence. The author, passing over what is peculiar to particular classes of society, and introducing such ideas only as are common to all, has avoided the uninteresting details of observances found in Menu and the other Shastras: and thus in general maintains a dignified style; though it must be acknowledged that he sometimes descends to puerilities. It is necessary also that such works should be known that we may not expose ourselves to the deserved reproach of the educated Hindoo by rash and unfounded statements. How often has it been asserted that the Hindoos, being utterly destitute of gratitude, have no word by which to express it! Will it be believed that Tiruvalluvar has a whole Chapter on Gratitude (செய்ந்நன்றியறிதல்), of which the following are two distichs?—

"Forget not the benevolence of the blameless. Forsake not the friendship of those who have been your staff in adversity."

"The wise will remember throughout their sevenfold births, the love of those who have wiped away the falling tear from their eye."

It cannot be supposed necessary for the sake of Christianity to deny to such works whatever degree of merit they may possess. Christianity requires not the aid of falsehood, or of concealment. Nor need we wish to blacken the systems and books of the

country beyond what truth will warrant; for even in the best there is much and pernicious error. The Cural itself, esteemed the best book of morals written by a Hindoo, is an illustration of this remark. It is divided into three parts, in which virtue, property, and sensual pleasure, are severally treated of. The third part (காமத்துப்பால், "on Lust,") could not be read with impunity by the purest mind, nor translated into any European language, without exposing the translator of it to infamy.

The late Mr. Ellis, of the H. C. Civil Service, published some portions of the Cural with lengthened notes and illustrations. But that work, however valuable for its illustrations, differs from the present; which is formed on the plan of providing the student with Tamil materials for the prosecution of his studies generally, and of this work in particular. Besides which, Mr. Ellis has only illustrated portions of the first twelve chapters. Whereas the Cural contains, without the காமத்துப்பால், one hundred and eight chapters.

The late Sarvana Perumal Eiyar published about two years ago a second edition of the Cural, with a comment somewhat more lengthened than that of the first. His work also differs from this; which contains in full the ancient comment of Parimelaragar (which should be familiar to Tamil Scholars), an English Translation of the text, with occasional notes, and an index verborum.

At present only the first twenty-four chapters are published; viz. the four introductory chapters, and the twenty chapters on (இல்லறம்) Domestic Virtue. Eighty-four chapters are therefore still remaining. These, if the Editor be spared to return to India, will at a future period be prepared for the press.

Any pecuniary profit which may remain after the whole work is printed shall be devoted to the publication of other standard Tamil works, or of approved Tamil translations of standard English works.

In conclusion, the Editor has to express his regret that the publication has so long been deferred. When he issued his prospectus

in April 1838, he hoped that the part now published would be brought out in the course of that year. But the slowness with which printing is executed in this country, together with the pressure of other engagements, defeated his expectations. At length an accident occurred by which his health was materially injured. He was in consequence absent from the presidency for nearly a year, and is now obliged to return for a time to his native country.

He has also to regret that from the same cause the greater part of the translation now published has not received his final corrections, nor been carried through the press by himself.

MADRAS,
11*th April*, 1840.

உரைப்பாயிரம்.

இநதிரனமுதலியவிறையவரபதஙகளுமநதமிலினபததழிவிலவீடுநெறிய
றிநதெயதுதறகுரியமாநதரககுறுதியெனவுயரநதோரானெடுககபப
டடபொருணானகவையறமபொருளினபமவீடெனபனவறறுளவீடெனபதுசி
நதையுமொழியுஞசெலலாநிலைமைததாதலிறறுறவறமாகியகாரணவகையாற
கூறபபடுவதலலதிலககணவகையாறகூறபபடாமையினூலகளாறகூறபபடுவ
னவேனைமூனறுமேயாமவறறுளறமாவதுமநுமுதலியநூலகளிலவிதிததனசெய
தலுமவிலககியனவொழிதலுமாமஃதொழுககமவழககுததணடமெனமூ
னறுவகைபபடுமவறறுளொழுககமாவதநதணரமுதலியவருணததாரதததமக
குவிதிககபபடடபிரமசரியமுதலியநிலைகளினினறவறறிறகோதியவறஙகளிலவ
ழுவாதொழுகுதலவழககாவதொருபொருளைததனிததனியேயெனதெனதென
றிருபாலாரதுகாரணமாகததமமுணமாறுபடடபபொருணமேறசொலவதுக
டனகொடனமுதலியபதினெடடுபபதாரததததாநதணடமாவதவொழுகக
நெறியினுமவழககுநெறியினுமவழுவினோரையநநெறிநிறுததறபொருடடொ
பபநாடியதறகுததகவொறுததலவறறுளவழககுநதணடமுமுலகநெறிநிறுத
தறபயததவாயதலலதொழுககமபோலமககளுயிரககுறுதியயததறசிறபபிலவா
கலானுமவைதாநூலானேயனறியுணரவுமிகுதியானுநதேயவியறகையானுமறி
யபபடுதலானுமவறறையொழிததீணடுதெயவபபுலமைததிருவளளுவராறசிற
பபுடையவொழுககமேயறமெனவெடுததுககொளளபபடடததுதானாலவகைநி
லைமைததாயவருணநதோறுமவேறுபாடுடைமையிறசிறுபானமையாகியசிறப
பியலபுகளொழிததெலலாககுமொததலிறபெருமபானமையாகியபொதுவிய
லபுபறறியிலலறநதுறவறமெனவிருவகைநிலையாறகூறபபடடதவறறுளிலலற
மாவதிலவாழககைநிலைககுசசொலலுகினறநெறிககணினறதறகுததுணையாகிய
கறபுடையமனைவியோடுஞசெயயபபடுவதாகலினதனைமுதறகடகூறுவானறொ
டஙகியெடுததுககொணடவிலககியமினிதுமுடிதறபொருடடுமுதறகடவுளவா
ழததுககூறுகினறார-கடவுளவாழததாவது-கவிதானவழிபடுகடவுளையாதலெடு
ததுககொணடபொருடகேறபுடைககடவுளையாதலவாழததுதலவறறுளிவவாழ
ததேறபுடைககடவுளையெனவறிக-வெனனைசாததுவிதமுதலியகுணஙகளானமூ
னறாகியவுறுதிபபொருடகவறறுணமூவராகியமுதறகடவுளொடியையுணடாக
லானமமூனறுபொருளையுஙகூறலுறறாககமமூவரையுமவாழததுதனமுறைமை
யாகலினிவவாழததமமூவரககுமபொதுபபடககூறிறறெனவுணரக.

இந்த

உரைப்பாயிரத்தைத்

தெளிவாகவிரித்துப்புதிதாக்கியது.

இந்திரன்முதலாகிய தேவர்களுடைய பதவிகளையும், முடிவில்லாதஇன்பத்தையுடையதாகியும் அழிவில்லாததாகியும் இருக்கிறமோக்கபதவியையும், அடைகிறதுக்கு ஏற்றவழியை அறிந்து, அடைகிறதுக்கு உரியவராகியமனிதருக்கு, நன்மையென்று உயர்ந்தவராலே எடுக்கப்பட்டபொருள்நான்கு. அ

வை அறமும், பொருளும், இன்பமும், வீடும், என்பவையாம். அவற்றுள், வீடு என்பது மனசுக்கும்வாக்குக்கும் எட்டக்கூடாதது; ஆதலால் அது துறவறமாகியகாரணவகையாற் சொல்லப்படுவதே அல்லாமல்,இலக்கணவகையாற்சொல்லப்படாது: ஆதலாலே, நூல்களாற்சொல்லப்படுபவை மற்றமூன்றுமேயாம். அவற்றுள்அறமாவது, மநுநூல்முதலாகிய நூல்களிலேசெய்யச்சொல்விநியமித்ததைச்செய்கிறதும், செய்யக்கூடாதென்றுவிலக்கியதைச்செய்யாமல்விலகுகிறதும்,ஆம்.இனி,இந்தஅறம்ஒன்றுதானே,ஒழுக்கமும்,வழக்கும்,தண்டமும்,என்றுமூன்றுவகைப்படும். அவற்றுள்ஒழுக்கமாவது,பிராமணர்முதலாகிய சாதியாரானவர்கள் தங்களுக்குநியமித்தபிரமசரியமுதலான நிலைகளிலே நின்று, அவரிற்குச்சொல்லியதருமங்களிலேகுற்றமில்லாமலேநடப்பது. வழக்காவது, ஒருபொருளைவேறுவேறாக எனதெனது என்று சொல்லுகிறவர்கள், அந்தப்பொருள் காரணமாகத்தங்களுக்குள்ளேமாறுபட்டு, அந்தப்பொருளைக்குறித்துநியாயத்தலத்திலேசொல்வது: அது,கடன்வாங்கல்முதலாகியபதினெட்டுவகைப்படும். தண்டமாவது, ஒழுக்கம்வழக்கென்னும் இவற்றின்வழிதப்பிநடந்தவரை,அந்தந்தவழியிலே நடத்துகிறநிமித்தமாகச்சரிப்படப்பார்த்து,அந்தந்தக்குற்றங்களுக்குத்தக்கபடிதண்டிக்கிறது. இந்தவழக்குந்தண்டமும் உலகமார்க்கத்திலேஉயிர்களை நிலைநிறுத்துகிறதாகியபிரயோசனத்தைக்கொண்டிருப்பதேயல்லாமல், ஒழுக்கம்போலமனிதருயிர்க்குநன்மைதருஞ்சிறப்பைக்கொள்ளாதவையும், நூல்களாலன்றிப்புத்திகூர்மையினாலும், உலகநடையினாலும், அறியப்படுபவையும், ஆம். ஆதலாலே, அந்த இரண்டையும்ஒழித்து இங்கேதெய்வஞானத்தையுடையதிருவள்ளுவராலே, சிறப்புடையஒழுக்கமே, அறமென்று எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது. அதுதான், நால்வகைநிலைமைகளையுடையசாதிகளிலேயெல்லாம்வேறுபட்டு இருப்பது. ஆதலாலே, சிறுகூறாகியசிறப்பு ஒழுக்கங்களை நீக்கி, எல்லாருக்கும்ஒத்தபெருங்கூறாகியபொது ஒழுக்கத்தையேபற்றி, இல்லறம், துறவறம், என்றுஇருவகைநிலையாற் சொல்லப்பட்டது. அவற்றுள்,இல்லறமாவது,இல்வாழ்க்கைக்குச்சொல்லிய வழியிலேநின்று, அதுக்குத்துணையாகிய சவியா

த அன்புடையமனைவியோடுகூடச்செய்யப்படுவது. ஆதலால், அதைமுதலிலேசொல்லத்தொடங்கி, எடுத்துக்கொண்ட இந்த இலக்கியமானது, நன்றாகமுடியும்பொருட்டு, இவர், முன்னே கடவுள்வாழ்த்துச்சொல்லுகிறார். கடவுள்வாழ்த்து, அதாவது, வித்துவானானவன்தான்வணங்கப்பட்டகடவுளை ஆனாலும்,எடுத்துக்கொண்டபொருளுக்கு ஏற்றகடவுளை ஆனாலும்,வாழ்த்துகிறதாம்அந்த இரண்டினுள், இந்தவாழ்த்து, எடுத்தபொருளுக்கு ஏற்றகடவுளைவாழ்த்தியது, என்றுகாண்க.என்னவென்றால், சாத்துவிதமுதலாகிய மூன்றுகுணங்களாலே, மூன்றாகிய அறம், பொருள், இன்பம்,என்கிற நற்பொருள்களுக்கு,மேற்சொன்ன மூன்றுகுணங்களாலே,மூவராகிமுன்னின்றதேவரோடேபொருத்தம் உண்டு. ஆதலால், அந்த அறமுதலாகியமூன்றுபொருளையுஞ்சொல்லத்தொடங்கினவருக்கு, அந்தமூவரையும்வாழ்த்துகிறது,முறைமை.ஆதலால், இந்தவாழ்த்து அந்தமூவருக்கும்பொதுப்படச்சொன்னொன்றுகாண்க. இந்தக்கடவுள்வாழ்த்து, இந்தநூலுக்குமுன் இருக்கவேண்டும் என்பது, அதிகாரமுறையென்று அறிக.

திருவள்ளுவர்குறளுரை.

அறத்துப்பால்.

இல்லறவியல்.

க. அதிகாரம்,

கடவுள்வாழ்த்து.

க. அகரமுதலவெழுத்தெல்லாமாதி
பகவன்முதற்றேயுலகு.

பரிமேலழகர்பதவுரை-எ-து-அகரமாகிய முதலையுடைய வெழுத்துக்களெல்லாமதுபோல வாதிபகவனாகிய முதலையுடைத்துலகென்றவாறு.

ப. விரிவுரை. இது தலைமைபற்றிவந்தவெடுத்துக்காட்டுவமை-அகரத்திற்குத்தலைமைவிகாரத்தானன்றி நாதமாத்திரையானவியல்பாற்பிறத்தலானு மாதிபகவற்குத்தலைமை செயற்கையுணர்வானன்றியியற்கையுணர்வானமுற்று முணர்தலானுங்கொள்க-தமிழெழுத்துக்கேயன்றி வடவெழுத்துக்குமுதலாதலானெழுத்தெல்லாமென்றார்-ஆதிபகவனென்னுமிருபெயரொட்டுப்பண்புத்தொகை வடநூன்முடிபு-உலகென்ற தீண்டுயிர்கண்மேனின்றது-காணப்பட்ட வுலகாற்காணப்படாத கடவுட்குண்மைகூறவேண்டுதலினாதிபகவன்முதற்றேயென வுலகின்மேல்வைத்துக்கூறினார். கூறினாரேனுமுலகிற்குமுதலாதிபகவனென்பது கருத்தாகக்கொள்க-ஏகாரந்தேற்றத்தின்கண்வந்தது-இப்பாட்டானுமுதற்கடவுளதுண்மைகூறப்பட்டது.

புதிதாகியபதவுரை. (அ-கு)என்றது, குறள், இதன்பொருள். எழுத்தெல்லாம்—எல்லாவெழுத்துக்களும், அகரமுதல—அகரமாகியமுதலைக்கொண்டிருக்கும், (அதுபோல) உலகு—உலகமானது, ஆதிபகவன்முதற்று - ஆதிபகவனாகியமுதலைக் கொண்டிருக்கும், என்றவாறு.

புதுவிரிவுரை. ஒலிவிகாரமானசெயற்கையினாலும், நாதமேயாகிய இயற்கையினாலும், பிறப்பது, ஆதலால் அகரத்திற்குத்தலைமையும்; அதுபோலச்செயற்கையறிவினாலும், இயற்கையறிவினாலும், முற்றும் அறிவதினாலே, ஆதிபகவனுக்குத் தலைமையும்; காண்க. இந்த உவமை, தலைமைபற்றிவந்த எடுத்

துக்காட்டு உவமை. உதாரணமாக எடுத்துக்காட்டி உவமிப்ப து, எடுத்துக்காட்டு உவமை, எனக்காண்க. தமிழ் எழுத்துக்கே அல்லாமல், வடவெழுத்துக்கும், அகரம்முதலாகிறதைக்குறித் து, எழுத்தெல்லாம் அகரமுதல என்றார். உலகு என்றது, இங் கேஉயிர்களைக்காட்டிநின்றது. காணப்பட்ட உலகினாலேகாண ப்படாதகடவுளின் உண்மைசொல்லவேண்டியதால், ஆதிபகவ ன்முதற்றேயுலகு, என்று உலகின்மேல்வைத்துச்சொன்னார். அப்படிச்சொன்னாராலும், உலகுக்குமுதல் ஆதிபகவனெ ன்பது, கருத்தாகக்கொள்க ஏகாரம், தெளிவுப்பொருளிலேவ ந்தது. இந்தக்குறளாலே, முதற்கடவுளது உண்மைசொல்லப் பட்டது.

உ. கற்றதனாலாயபயனென்கொல்வாலறிவ
னற்றாடொழாஅரெனின்.

ப. எது - எலலாநூலகளையுஙகறறவாககககலவியறிவாலுமபயனயாது மெயயுணர்வினையுடையவனது நலலதாளகளைததொழாராயினெனறவாறு.

வி. எவனெனனுமவினாபபெயரொனறெனறுமெணடினமைகுறிததுநி னறது-கொலலெனபதசைநிலை-பிறவிபபிணிககு மருநதாகவினறுளெனறா- ஆகமவறிவிறகுபபயனவனறுளைததொழுது பிறவியறுதலெனபதிதனாறகூற பபடடது.

பு. (க-ன்) எ-இ-ள். வாலறிவன்-பரிசுத்தமான அறிவை யுடைய இறைவனது, நற்றாள்-நல்லபாதங்களை, தொழாஅரெனி ன்-வணங்காரானால், கற்றதனால்-(அவர் எல்லாநூல்களையும்) படித்தஅறிவினாலே, ஆயபயன்-ஆகியபிரயோசனம், என்கொ ல்-என்ன, (ஒன்றுமில்லை,) என்றவாறு.

வி. எவனென்னும்வினாவினை, என்னென்று விகாரப்பட்டு இங்கே, இல்லையென்கிற இன்மைப்பொருள்படநின்றது. கொ ல் என்பது, அசைநிலைஇடைச்சொல். பிறவிநோய்க்குமருந் து ஆனதால், நற்றாளென்றார். கல்வி அறிவுக்குப்பயன், இறை வனைவணங்கிப்பிறவி நீக்குவது, என்பது, இதினாலேசொல்லப் பட்டது.

௩. மலர்மிசையேகினான்மாணடிசேர்ந்தார்
நிலமிசைநீடுவாழ்வார்.

ப. எது-மலரினகணணேசெனறவனதுமாடசிமைபபடடவடிகளைசசே ரநதாரெலலாவுலகிறகுமேலாயவீடடுலகினகணழிவினறிவாழவாரெனறவாறு.

வி. அனபானினைவாரதுளளககமலததினகணவாதினைநதவடிவொடு விரைநதுசேறலினேகினுனெனவிறநதகாலததாறகூறிஞா - எனனே - வாராக காலதது நிகழுஙகாலததுமோராஙகுவருஉம வினைசசொறகிளவியிறநதகாலததுககுறிபபொடுகிளததல விரைநதபொருள வெனமனுாபுலவா எனபதொததாகலின - இதனைபபூமேனடநதானெனபதோாபெயாபறறிபபிறிது கடவுடகேறறுவாருமுளா-சோதலிடைவிடாது நினைததல.

பு. (மெ-ர்) எ-இ-ள். மலர்மிசையேகினுன்-(இதையமாகிய) மலரின்மேலேசெல்லுகின்ற இறைவனது, மாணடி-பெருமைபொருந்தியபாதங்களை, சேர்ந்தார்-(மனசினுலே) கிட்டினவர், நிலமிசை-நிலத்துக்குமேல், (எல்லாவுலகுக்குமேலானமோக்ஷபதவியில்) நீடுவாழ்வார்-நெடுங்காலம் (அழியாது) வாழ்வார், என்றவாறு.

வி. சூத்திரம் (வா-ர்) இதன்பொருள், எதிர்காலத்திலும், நிகழ்காலத்திலும், ஒருதன்மையாகவரப்பட்ட வினைச்சொல்லாகியசொற்கள், இறந்தகாலத்தின் அடையாளத்தோடேகூடச்சொல்லப்படுவது, விரைவுகாட்டியபொருளையுடையன, என்றுசொல்லுவர் புலவரென்றவாறு. (விரைவுக்ஷிக்கிரம்.) என்பது, இலக்கணமானதினுலும், அன்பினுலே நினைப்பவருடைய மனக்கமலத்தின்மேல் அவர்நினைத்தவடிவுடனே, இறைவனுனவன் விரைந்துசெல்லுகிறதினுலும், ஏகினுன் என்று இறந்தகாலத்தாற்சொன்னுர். இந்த ஏகினுன் என்னுந் தெரிநிலை வினைச்சொல், விரைவுபற்றிநிகழ்காலம் இறந்தகாலமாக மயங்கிநின்றதென்றுகாண்க. இனியிந்தக்குறளின்கருத்தைப்பூமிசைநடந்தோன் புத்தன், என்பதுநிகண்டாதலாலே, பூமேல்நடந்தான் என்பதொருபெயர்பற்றி வேருேர் கடவுளுக்கு ஆக்குவாரும் உண்டு. சேர்தல், மனசினுலே இடைவிடாமல்நினைப்பது. இதினுலே இறைவனைநினைந்தவர் வீடுபெறுவாரென்பதுசொல்லப்பட்டது.

௪. வேண்டுதல்வேண்டாமையிலானடிசேர்ந்தார்க்
கியாண்டுமிடும்பையில.

ப. எது-ஒருபொருளையும விழைதலும வெறுததலுமிலலாதவனடியைசசோநதாாககெககாலததுமபிறவித துனபஙகளுளவாகாவெனறவாறு.

வி. பிறவித துனபஙகளாவன - தனனைபபறறிவருவனவுமபிறவுயிாகளைபபறறிவருவனவுநதெயவததைபபறறிவருவனவுமென மூவகையானவருநதுன

பங்கள்-அடிசேர்ந்தார்க்கு அவ்விரண்டுமின்மையின் அவைகாரணமாகவருமூவகைத்துன்பங்களுமிலவாயின.

பு. (வே-ல்) எ-இ-ள். வேண்டுதல்-(ஒருபொருளையும்)விரும்புவதும், வேண்டாமை-விரும்பாதிருப்பதும், இலானடி-இல்லாத இறைவனதுபாதங்களை, சேர்ந்தார்க்கு-(மனதினாலே) கிட்டினவருக்கு, (நினைத்தவர்க்கு) யாண்டும்-எந்தக்காலத்திலும், இடும்பை-துன்பங்கள், (பிறவித்துன்பங்கள்) இல-இல்லை, என்றவாறு.

வி. பிறவித்துன்பங்கள்மூன்றுவகைப்படும்; அவை, தன்னைப்பற்றியும், பிறஉயிர்களைப்பற்றியும், தெய்வத்தைப்பற்றியும்,வரும். இறைவனடிசேர்ந்தார்க்கு, வேண்டுதல்வேண்டாமையென்னும் அந்த இரண்டும், இல்லாததினால், அவைகாரணமாகவரும்மூன்றுவகைத் துன்பங்களும், இல்லையாம். இதின்கருத்தும், மேற்சொல்லியகுறளின்கருத்தேயாம்.

ரு. இருள்சேரிருவினையுஞ்சேராவிறைவன்
பொருள்சேர்புகழ்புரிந்தார்மாட்டு.

ப. எது-மயக்கத்தைப்பற்றிவருநல்வினைதீவினையென்னுமிரண்டுவினையுமுளவாகாவிறைவனதுமெய்ம்மைசேர்ந்தபுகழைவிரும்பினாரிடத்தென்றவாறு.

வி. இன்னதன்மைத்தெனவொருவராலுங்கூறப்படாமையினவிச்சையையிருளென்றும் நல்வினையும்பிறத்தற்கேதுவாதலானிருவினையுஞ்சேராவென்றுங்கூறினார்-இறைமைக்குணங்களிலராயினாரையுடையரெனக்கருதியறிவிலார்கூறுகின்றபுகழ்களெல்லாம்பொருள்சேராவாகலினவைமுற்றவுமுடைய இறைவன்புகழேபொருள்சேர்புகழெனப்பட்டது-புரிதலெப்பொழுதுஞ்சொல்லுதல்.

பு. (இரு-டு) எ-இ-ள். இறைவன்பொருள்சேர்புகழ்-கடவுளது உண்மைசேர்ந்தபுகழை, புரிந்தார்மாட்டு-விரும்பினவரிடத்தில், இருள்சேர்-மயக்கத்தால்வருகிற, இருவினையும்-நல்வினை தீவினையென்னுமிரண்டுவினைகளும், சேரா-அணுகாவாம், என்றவாறு.

வி. இன்னபடியென்று ஒருவராலேயுஞ் சொல்லக்கூடாததினாலே அஞ்ஞானத்தை இருளென்றும், நல்வினையும்பிறப்பதுக்குக்காரணமாதலால் இருவினையுஞ்சேரா என்றுஞ், சொன்னார். இறைவனுக்கு உரியகுணங்கள் இல்லாதவரை அந்தக் குணங்களையுடையவரென்று எண்ணி, அறிவில்லாதவர்புகழ்கிற புகழ்களிற்பொருள்சேராததினாலே, அந்தக்குணங்கள் நிறைந்

துபொருள்முழுமையுமுடைய இறைவன்புகழே, பொருள் சேர்புகழ், என்றுசொல்லப்பட்டது. புரிதல், எப்பொழுதும் விரும்பிவாழ்த்துகிறது. இறைவனைவாழ்த்தினவர், வீடுபெறு வர் என்பது, இதின்கருத்து.

௬. பொறிவாயிலைந்தவித்தான்பொய்தீரொழுக்க
நெறிநின்றார்நீடுவாழ்வார்.

ப. எது-மெய வாய கண மூககுச செவியென னும பொறிகளை வழியா கவுடையவைநதவாவினையு மறுததானது மெயயானவொழுககநெறியினகண வழுவாதுநினறா பிறபபினறியெககாலததுமொருதனமையராயவாழவாரெ னறவாறு.

வி. புலனகளைநதாகலானவறறினகடசெலகினறவவாவுமைநதாயிறறு- ஒழுககநெறியைநதவிததானூறசொலலபபடடமையினூனடையாறனுருபுசெ யயுடகிழமைககணவநதது-இவைநானகுபாடடானு மிறைவனை நினைததலும வாழததலுமவனெறிநிறறலுஞசெயதாாவீடுபெறுவரெனபதுகூறபபடடது.

பு. (பொ-ர்) எ-இ-ள்-பொறி-(மெய், வாய், கண், மூக் கு, செவி, என்னும் ஐந்து) இந்திரியங்களை, வாயில்-வழியாக வுடைய, ஐந்து-(சுவை, ஒளி, ஊறு, ஓசை, நாற்றம், என்கிற ஐம்புல இச்சைகள்) ஐந்தையும், அவித்தான் - கெடுத்தஇறை வனது,பொய்தீர்-பொய்யில்லாத, ஒழுக்கநெறி-அறநூல்வழி யிலே, நின்றார்-நிலைநின்றவர், நீடுவாழ்வார்-(பிறப்பில்லாமல்) எத்தக்காலத்தும்வாழ்வார், என்றவாறு.

வி. புலன்கள் ஐந்து ஆதலால், அவற்றிற்செல்கிற இச் சைகளும், ஐந்தாயிற்று. ஒழுக்கநெறி, இறைவனாற் சொல்லப் பட்டதனால், ஐந்தவித்தானது என்கிற ஆறும்வேற்றுமையுரு பு,செய்யுட்கிழமைப்பொருள்படநின்றது. இறைவன் வழியிலேநின்றவர்வீடுபெறுவரென்பது, இதின்கருத்து.

எ. தனக்குவமையில்லாதான்றாள்சேர்ந்தார்க்கல்லால்
மனக்கவலைமாற்றலரிது.

ப. எது - ஒருவாறறானுநதனககுநிகரிலலாதவனதுதாளைசசோநதாா ககலலதுமனததினகணிகழுநதுனபஙகளை நீககுதலுணடாகாதெனறவாறு.

வி. உறறபாலதிணடாவிடுதலரிதெனறறபோல வீணடருமையினமை மேனினறது, தாளசேராதார-பிறவிககேதுவாயகாமவெகுளிமயககஙகளைமா றறமாடடாமையிறபிறநதவறறானவருநதுனபஙகளுளமுழநதுவரெனபதாம.

பு. (தன-து)எ-இ-ள். தனக்குவமையில்லாதான்-(ஒருவழியிலும்) தனக்குநிகரில்லாத இறைவனது, தாள்சேர்ந்தார்க்கல்லால்-பாதத்தைச்சேர்ந்தவருக்கே அல்லது சேராதவருக்கு, மனக்கவலை-மனத்தில் உண்டாகிற துன்பங்களை, மாற்றலரிது-நீக்குகிறது அரிது, (நீக்குகிறதில்லை) என்றவாறு.

வி. முயற்கொம்பு அரிதுஎன்றாற்போல, இங்கேஅருமையானதுஇல்லை என்கிற அருத்தத்திலேவந்தது. பாதத்தைச்சேராதவர், பிறவிக்குக்காரணமாகிய காமவெகுளி மயக்கங்களை நீக்கமாட்டார்; ஆதலாற்பிறந்து, அந்தக்காமமுதலாகியவைகளாலே, வருந்துன்பங்களுள் அழுந்துவார்; ஆதலாலே மனக்கவலைமாற்றலரிதென்றார்.

அ. அறவாழியந்தணன்றாள்சேர்ந்தார்க்கல்லாற்
பிறவாழிநீந்தலரிது.

ப. எது—அறககடலாகியவநசணனதுதாளாகியபுணையைசசோநதாா ககலலததனிறபிறவாகியகடலகளைநீநதலரிதெனறவாறு.

வி. அறமபொருளினபமெனவுடனெணணபபடடமூனறனுளறததைதமுனனாபபிரிததமையானெனைபபொருளுமினபமுமபிறவெனனபபடடன - பலவேறுவகைபபடடவறஙகளெலலாவறறையுநதனககு வடிவாகவுடையவனாகவின அறவாழியநதணனெனறா-அறவாழியெனபதனைததருமசசககரமாகியதனையுடையவநதணனெனவுரைபபாருமுளா - அபபுணையைசசோாதராதனைகாணுதவறறுளேயழுநதுவாராகவினீநதலரிதெனறா-இஃதேகதேசவுருவகம.

பு. (அற-து) எ-இ-ள். அறவாழி-தருமககடலாகிய, அந்தணன்-கிருபையையுடைய இறைவனது, தாள்சேர்ந்தார்க்கல்லால்-பாதமாகியதோணியை அடைந்தவருக்கே அல்லாமல் (அடையாதவருக்கு,) பிறவாழி-(அந்தத்தருமத்திற்குப்)பிற்பட்டபொருள் இன்பங்களாகியகடல்களை, நீந்தலரிது-கடக்கிறது அரிது, (கடக்கக்கூடாது,) எ-று.

வி. அறம், பொருள், இன்பம், என்று எடுத்துக்கொண்டதிலே, மற்றப்பொருளும் இன்பமும், பிற ஆழி என்று சொல்லப்பட்டன. பலவேறுவகைப்பட்ட தருமங்களையெல்லாந்தனக்கு வடிவாகக்கொண்டவன் ஆதலால், அறவாழியந்தணனென்றார். இனி, அற ஆழியென்பதைத்தருமச்சக்கரமாக்கி, அதை உடைய அந்தணன்என்றுசொல்லுவாருமுண்டு. இறைவன்பாதமாகிய தோணியைச்சேராதவர், அந்தக்கடல்களின்க

லாகாணாமல் அவற்றுள் அழுந்துவார், ஆதலால், நீந்தலரிது என்றார். அந்தணன்தாளாகியதோணி என்றது, ஏகதேசவுருவக அலங்காரமெனவும், ஏகாங்கவுருவக அலங்காரம் எனவுஞ், சொல்லப்படும்; என்னவெனின், ஒரு பொருளின் பல அங்கங்களை எல்லாமுருவகஞ்செய்வது, அநேகாங்கஉருவகம் என்றும்; ஒரோ அங்கத்தை உருவகஞ்செய்வது, ஏகாங்கஉருவகமென்றும்; காண்க. இனிப்பிறவாழி, என்பதற்குப்பாவக்கடல் என்றுகொள்ளினும், அமையும்.

௯. கோளில்பொறியிற் குணமிலவேயெண்குணத்தான்
தாளைவணங்காத்தலை.

ப. எ-து-தத்தமக்கேற்றபுலன்களைக்கொள்கையில்லாதபொறிகள்போலப்பயன்படுதலுடையவல்லவெண்வகைப்பட்ட குணங்களையுடையானது தாளைவணங்காத்தலைகளென்றவாறு.

வி. எண்குணங்களாவன-தன்வயத்தனாதல்-தூயவுடம்பினனாதல்-இயற்கையுணர்வினனாதல்-முற்றுமுணர்தல்-இயல்பாகவேபாசங்களைநீக்குதல்-பேரருளுடைமை-முடிவிலாவாற்றலுடைமை-வரம்பிலின்பமுடைமை-எனவிவை-இவ்வாறுசைவாகமத்திற்சொல்லப்பட்டன-அணிமாவைமுதலாகவுடையனவெனவுங் கடையிலாதவறிவைமுதலாகவுடையனவெனவுங்கூறுவாருமுளர்-காணாதகண்முதலியனபோலவணங்காத்தலைகள்பயனிலவெனத்தலையின்மேல்வைத்துக்கூறினோருமின்மையறிவாழ்த்தாதநாக்களுமவ்வாறே பயனிலவெனப்படுங்கொள்க-இவையொன்றுபாட்டானுமவனைநினைத்தலும்வாழ்த்தலுஞ் செய்யாவழிப்படுங்குற்றங்கூறப்பட்டது.

பு. (கோ-லை) எ-இ-ள். கோளில்-(தமக்கு ஏற்றபுலன்களைக்)கொள்ளாத, பொறியில்-(மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி, என்ற ஐம்)பொறிகளைப்போல, குணமிலவே-பிரயோசனமில்லாதனவேயாம், எண்குணத்தான்-எட்டுவகைப்பட்ட குணங்களையுடைய இறைவனது, தாளைவணங்காத்தலை-பாதங்களைப்பணியாததலைகள், எ-று.

வி. எண்குணங்களாவன-தன் வயத்தனாதல், தூய உடம்பினனாதல், இயற்கையுணர்வினனாதல், முற்றுமுணர்தல், இயல்பாகவே பாசங்களை நீங்கிநிற்றல், பேரருளுடைமை, முடிவில்லா ஆற்றலுடைமை, அளவிலா இன்பமுடைமை, என்று இவை. இந்தப்படிசைவாகமத்திலே சொல்லப்பட்டன. இனிக் கடையிலாஞானம், கடையிலாக்காட்சி, கடையிலாவீரியம், கடையிலா இன்பம், என்கிறஇந்த நான்கும் உடைத்தாயிருப்பதும்;

நாமம், கோத்திரம், ஆயுள், பாவம், என்கிற இந்தநான்குமில்லாதிருப்பதும், எனவும்; அணிமாமுதலாகிய அட்டசித்திகளை னவுஞ்; சொல்லுவாருமுண்டு. காணுதகண்முதலானபொறிகள் போலவணங்காத்தலைகள், பிரயோசனப்படாவாம், என்றுதலைமேல்வைத்துச்சொன்னார்; ஆனாலும், (சூத்திரம்) ஒருமொழியொழி தன்னினங்கொளற்குரித்தே, என்பதிலக்கணமாதலால் இனம்பற்றி, வாழ்த்தாத நாமுதலானவைகளும், பிரயோசனப்படாதவையாம், என்றுங்கொள்க. இந்தமூன்றுபாட்டாலும், இறைவனைநினைக்கிறதும், வாழ்த்துகிறதும், வணங்குகிறதுஞ், செய்யாதபொழுது உண்டாகுங்குற்றஞ்சொல்லப்பட்டது.

௰. பிறவிப்பெருங்கடனீந்துவர்நீந்தா
ரிறைவனடிசேராதார்.

ப. எ-து-இறைவனடியென்னும் புணையைச்சேர்ந்தவர் பிறவியாகிய பெரியகடலை நீந்துவார்; அதனைச்சேராதார் நீந்தமாட்டாராய் அதனுள் அழுந்துவரென்றவாறு.

வி. காரணகாரியத்தொடர்ச்சியாய்க் கரையின்றி வருதலிற் பிறவிப்பெருங்கடலென்றார்-சேர்ந்தாரென்பது சொல்லெச்சம்-உலகியலை நினையாதிறைவனடியையே நினைப்பவர்க்குப் பிறவியறுதலும் அவ்வாறன்றி மாறி நினைப்பார்க்கு அஃதருமையுமாகிய விரண்டுமிதனுணியமிக்கப்பட்டன.

பு. (பிற-ர்) எ-இ-ள். இறைவனடிசேர்ந்தார்-இறைவன்பாதமாகிய தோணியைச்சேர்ந்தவர், பிறவிப்பெருங்கடல்-பிறப்புஎன்கிறபெரியகடலை, நீந்துவர்-கடப்பார், சேராதார்-(அந்தப்பாதமாகியதோணியை) சேராதவர், நீந்தார்-கடக்கமாட்டாமல் (அந்தக்கடலுள் அழுந்துவார்,) எறு.

வி. பிறவியானது, காரணகாரியத்தொடர்ச்சியாய்க்கரையில்லாமல்வருகிறதினாலே, அதைப்பெருங்கடலென்றார். சேர்ந்தாரென்பது, சொல்லெச்சமாய்க்குறைந்து நின்றது, வருவித்துச்சொல்லப்பட்டது. என்னவெனின், (சூத்திரம்) சொல்லென்னெச்சமுன்னும்பின்னுஞ்சொல்லளவல்லதெஞ்சுதலின்றே; இதன்கருத்து, சொல் என்கிற எச்சமானது, பாட்டிலே ஒருசொல்மாத்திரங்குறைந்துநிற்பது, என்பது ஆதலால், இந்தக்குறளிலேசேர்ந்தார், என்கிற ஒருசொற்குறைந்து நின்றது என்றுகாண்க. உலகவழக்கங்களை நினையாமல் இறைவனை

டியையே நினைப்பவருக்குப்பிறவிநீங்குகிறதும், அதைவிட்டு உலகவழக்கங்களைநினைப்பவருக்குப்பிறவி நீங்காதிருப்பதும், ஆகிய இரண்டும், இந்தக்குறளினாலேநியமிக்கப்பட்டனவாம்,

உ. அதிகாரம்.

வான்சிறப்பு.

பரிமேலழகர்சொன்ன அதிகாரஉரையும்முறையும். வானசிறப்பு. அஃதாவது-அக்கடவுளதாணையானுலகமுமதற்குறுதியாகிய வறமபொருளினபங்களுநடத்தற்கேதுவாகிய மழையது சிறப்புககூறுதல - அதிகாரமுறையுமிதனானேவிளங்கும்.

புதிதாக்கிய அதிகாரஉரையுமுறையும். (வா-பு) (மேலே சொல்லப்பட்ட கடவுளின்கட்டளையினாலே உலகமும், அந்தஉலகத்துக்கு நன்மையாகியதருமமும், பொருளும், காமமும், நடப்பதற்குக்காரணமாகிய) மழையினதுசிறப்பைச்சொல்வது. இதினாலே, கடவுள்வாழ்த்தின்பின்வரத்தக்கது, வான்சிறப்பு என்கின்றஅதிகாரமுறையும்விளங்கும்.

௧௧. வானின்றுலகம்வழங்கிவருதலாற்
றானமிழ்தமென்றுணரற்பாற்று.

ப. எ-து-மழையிடையறுதுநிறபவுலக நிலைபெறறுவருதலாலமமழைதானுலகததிறகமிரதமெனறுணருமபானமையுடைததெனறவாறு.

வி. நிறபவெனபது நினறெனததிரிநதுநினறது - உலகமெனபதீணடுயிர்களை - அவை நிலைபெறறுவருதலாவது - பிறபிடையறுமையினொருஞானறுமுடமபொடுகொணடபபட்டுவருதல - அமிழதமுணடாா சாவாது நிலைபெறுதலினுலகததைநிலைபெறுததுகினறவானையமிழதமெனறுணாகவெனறா.

பு. (வா-று)எ-இ-ள். வானின்று-மழைஇடைவிடாமல்நிற்க, உலகம்வழங்கிவருதலால்-உலகமானது விருத்தியாகிவருவதினாலே, தான்-அதுதான், அமிழ்தமென்றுணரற்பாற்று-(உலகத்துக்கு)அமிர்தமென்றுஅறியுந்தன்மையையுடையது, எறு.

வி. நிற்க என்பது, நின்று எனவிகாரப்பட்டுநின்றது. இங்கே உலகமென்றது, இடத்தையன்று இடத்துநிகழ்பொருள்களாகிய உயிர்களைகுறித்ததுநின்றதென்றுகாண்க. அந்த

உயிர்கள்விருத்தியாகிவருவதாவது, பிறப்பு இடையற்றுப்போகாததினாலே, எந்தக்காலத்திலும் உடம்போடுகூடக்காணப்பட்டுவருவது. அமிர்தம் உண்டவர் சாகாமல்விருத்தியாகிறதினாலே, உலகத்தைவிருத்தியாக்குகிறமழையை, அமிழ்தமென்றுணரற்பாற்று என்றார்.

௰உ. துப்பார்க்குத் துப்பாய துப்பாக்கித் துப்பார்க்குத்
துப்பாய தூஉமழை.

ப. எ-து-உண்பார்க்கு நல்லவுணவுகளையுளவாக்கியவற்றையுண்கின்றார்க்குத்தானுமுணவாய் நிற்பதுமழையென்றவாறு.

வி. தானுமுணவாதலாவது-தண்ணீராயுண்ணப்படுதல்-சிறப்புடைய வுயர்திணைமேலவைத்துக்கூறினமையினஃறிணைக்குமிஃதொக்கும்-இவ்வாறுயிர்களதுபசியையுநீர்வேட்கையையுநீக்குதலினவைவழங்கிவருதலுடையவாயினவென்பதாம்.

பு. (துப்-மழை) எ-இ-ள். துப்பார்க்கு-உண்பார்க்கு, துப்பாய-நன்மையாகிய, துப்பு-உணவுகளை, (போசனங்களை) ஆக்கி-உண்டுபண்ணி, துப்பார்க்கு-(அவர்றை) உண்பார்க்கு, துப்பாயதூஉமழை-(தானும்) உண்ணப்படுவதாகிஅமைவதும் மழையாம், எ-று.

வி. தானும்உண்ணப்படுவதாகிஅமைவதாவது, தண்ணீராக உண்ணப்படுவது. துப்பார்க்கென்றுசிறந்த (உயர்ந்தசாதியாகிய) உயர்திணைமேல்வைத்துச்சொன்னதினாலே, (உயர்வு அல்லாதசாதியாகிய) அஃறிணைக்கும், இதுஒத்திருக்கும். இப்படிமழையானது, உயிர்களினுடையபசியையும், நீர்விருப்பத்தையும், நீக்குவதினாலே; உலகம்விருத்தியாகிவருவதையுடையதாயிற்று, என்பதாம்.

௰௩. விண்ணின்றுபொய்ப்பின் விரிநீர்வியனுலகத்
துண்ணின்றுடற்றும்பசி.

ப. எ-து-மழைவேண்டுங்காலத்துப்பெய்யாதுபொய்க்குமாயிற்கடலாற்சூழப்பட்டவகன்றவுலகத்தினகண்ணிலைபெற்றுயிர்களைவருத்துமபசியென்றவாறு.

வி. கடலுடைத்தாயினுமதனாற்பயனில்லையென்பார் விரிநீர்வியனுலகத்தென்றார்-உணவின்மையிற்பசியானுயிர்களிறக்குமென்பதாம்.

பு. (விண்-சி) எ-இ-ள். விண்ணின்று-மழையில்லாமல், பொய்ப்பின்-பொய்த்துப்போமானால், விரிநீர்-விரிந்த நீரால்

சூழப்பட்ட (கடலினாலேசுற்றப்பட்ட,)வியனுலகத்துள்-விசாலமானஉலகத்துள்ளே, நின்று-நிலைபெற்று,பசி-பசிப்பிணியானது, உடற்றும்-(உயிர்களை) வருத்தப்படுத்தும், எ-று.

வி. இல்லாமல் என்கிறபொருளையுடையஇன்றியென்னுஞ்சொல், இங்கே இன்று எனத்திரிந்துநின்றது. கடலினும்விரிந்தநீர்வேறே இல்லாததினாலே, அதைவிரிநீர் என்றார். உடலல், போர்செய்தல். விண், ஆகாயம்; அது, இடத்தாகுபெயராய் மழைக்குச்சொல்லப்பட்டது. மழை இல்லாமற் போனாற், கடலிருந்தும் அதினாலேபிரயோசனமில்லையென்று சொல்லவந்தவர், விரிநீர்வியனுலகத்தென்றார். உணவு இல்லாததினாலே, பசிமுதிர்ந்து நோயாய், அதினாலே உயிர்கள் இறந்துபோம் என்பது, இதின்கருத்து.

௰௪. ஏரினுழாஅருழவர்புயலென்னும்
வாரிவளங்குன்றிக்கால்.

ப. எ-து- உழவரேராலுழுதலைச்செய்யார்மழையென்னும்வருவாய்தன் பயன்குன்றினென்றவாறு.

வி. குன்றியக்காலென்பது குறைந்துநின்றது - உணவின்மைக்குக்காரணங்கூறியவாறு.

பு. (ஏரி-ல்) எ-இ-ள். ஏரினுழாருழவர் - உழுபவர் ஏரினாலே உழுகிறதொழிலைச்செய்யமாட்டார், புயலென்னும்வாரிவளம்-மழையென்றுசொல்லப்பட்ட ஆதாயப்பிரயோசனமானது, குன்றிக்கால்-குறைந்தால், எ-று.

வி. புயல், மேகம்; அது, கருத்தாஆகுபெயராய், மழைக்குச்சொல்லப்பட்டது. அந்தமழை உண்டானால் ஆதாயப்பிரயோசனங்கள் உண்டாயிருப்பதும், இல்லையானால் இல்லாதிருப்பதும், ஆகியஒற்றுமைபற்றி(ஒருமைப்பாடுபற்றி,)மழையென்னும் வாரிவளம் என்று, காரியத்தைக்காரணமாக உபசரித்தார். வாரி, வரப்பட்ட ஆதாயத்தின்வழி. வளம், ஆதாயப்பயன். குன்றியக்கால் என்பது, குன்றிக்கால் என்றுகுறைந்துநின்றது. உபசாரம் என்னும் பண்புப்பெயர், தொழிற்பெயராங்கால், உபசரித்தல் எனநிற்கும். இந்தக்குறளினாலே, உணவு இல்லாததற்குக்காரணஞ்சொல்லப்பட்டது.

௧௫. கெடுப்பதூஉங்கெட்டார்க்குச்சார்வாய்மற்றாங்கே
யெடுப்பதூஉமெல்லாமழை.

ப. எது-பூமியினகணவாழவாரைபபெயயாது நினறு கெடுபபதூஉமவ வாறுகெடடாாககுததுணையாயபபெயது முனகெடுததாறபோலவெடுபபதூஉமி வையெலலாமவலலதுமழையெனறவாறு.

வி. மறறுவினைமாறறினகணவநதது-ஆஙகெனபது-மறறதைததொழி லுவமததினகணவநதவுவமைசசொல-கேடுமாககமுமெயதுதறகுரியாரமகக ளாதலிறகெடடாாககெனறா-எலலாமெனறதமமககணமுயறசி வேறுபாடுக ளாறகெடுததலெடுததலகடாமபலவாதலைநோககி-வலலதெனபதவாயநிலையான வநதது-மழையினதாறறலகூறியவாறு.

பு. (கெடு-மழை) எ-இ-ள். கெடுப்பதாம்-(பூமியிலேவாழ்பவரைப்பெய்யாமல்நின்று) கெடுக்கிறதும், கெட்டார்க்கு-அப்படிக்கெட்டவர்க்கு, சார்வாய்-துணையாய் (நின்றுபெய்து,) மற்றாங்கே-பெய்யாதுமுன்புகெடுத்ததுபோலவே, எடுப்பதாம்-கைதூக்கிவிடுவதும், எல்லாமழை-(இவை) எல்லாம் (வல்லது) மழை, எ-று.

வி. கெடுப்பது என்றவினையைக்கெடுக்காமல் என்றுமாற்றிநின்றதினாலே, மற்று என்ற இடைச்சொல், வினைமாற்றுப்பொருளிலேவந்தது. ஆங்கு என்றது, எடுப்பது என்றதொழிலுக்குவிரோதமாகியகெடுப்பது, என்கிறமறுதலைத்தொழில் உவமையிலேவந்த,உவமை உருபு. தரித்திரமாகியகேடும், செல்வமாகிய ஆக்கமும், அடைவதற்கு உரிமையுடையவர் மனிதராதலார், கெட்டார்க்கு என்றார். அந்தமனிதர்களுடையமுயற்சிவேறுபாடுகளாலே, கெடுக்குந்தொழில்களும் எடுக்குந்தொழில்களும் பலவாகிநிற்குமாதலால், இரண்டும் என்னமல், எல்லாமென்றார்.வல்லது என்பது, அவாய்நிலையாய் வந்தது; அவாய்நிலை என்பதற்குப்பொருள்,வேண்டிநிற்பது. மழையினதுவல்லமையைச்சொன்னபடி, இதின்கருத்து.

௧௬. விசும்பிற்றுளிவீழினல்லான்மற்றாங்கே
பசும்புற்றலைகாணபரிது.

ப. எது-மேகததிமறுளிவீழிறகாணபதலலதுவீழாதாயினபபொழுதே பசுமபுலவினதுதலையையுஙகாணடலரிதெனறவாறு.

வி. விசுமபாகுபெயா-மறறுவினைமாறறினகணவநதது-இழிவுசிறபபு மமைவிகாரததாறறொககது-ஓாறிவுயிருமிலலையெனபதாம.

பு. (விசு-து) எ-இ-ள். விசும்பில்-மேகத்தில்நின்றும், துளி-(மழைத்) துளியானது, வீழினல்லால்-விழுந்தாற்காண்பதல்லது, மற்று-வீழாதாயின், ஆங்கே-அப்பொழுதே, பசும்புற்றலை-பசும்புல்லினதுதலையையும், காண்பரிது-காண்பது அரிது, எ-று.

வி. விசும்பு, ஆகாயம்; அது இடத்து ஆகுபெயராய், அந்த இடத்திலேசஞ்சரிக்கின்றமேகத்திறகுச்சொல்லப்பட்டது. ஆகுபெயரென்பது, ஒருபொருளின்பெயரை அந்தப்பொருளுக்குச்சம்பந்தப்பட்ட வேறொருபொருளுக்குவைத்துச் சொல்வது. மர்று, என்ற இடைச்சொல், வினைமாற்றுப்பொருள்படநின்றது. தலை என்ற இடத்தில், தலையும் என்ற இழிவுசிறப்புஉம்மைகுறைந்துநின்றது; அது, செய்யுள்விகாரம். மழை இல்லாமற்போனால், ஓரறிவுஉயிரும் இல்லை, என்பதுகருத்து.

௰எ. நெடுங்கடலுந்தன்னீர்மைகுன்றுந்தடிந்தெழிலி
தானல்காதாகிவிடின்.

ப. எது-அளவிலலாதகடலுநதனனியலபுகுறையுமேகநதானதனைககுறைததனகடபெயயாதுவிடுமாயினெனறவாறு.

வி. உமமைசிறபபுமமை-தனனியலபுகுறைதலாவது-நீரவாழுயிாகளபிறவாமையுமணிமுதலியபடாமையுமாம-சணடுககுறைததலெனறதுமுகததலை-அதுகடலகுறைபடுகதநீாகடலகுறைபடவெறிநதெனபதனுலுமறிக - மழைககுமுதலாயகடறகு மழைவேணடுமெனபதாம - இவையேழுபாடடானுமுலக நடததறகேதுவாதலகூறபபடடது.

பு. (நெடு-டின்) எ-இ-ள். எழிலிதான்-மேகந்தான், தடிந்து-(அதைக்) குறைத்து, நல்காதாகிவிடின் (அதினிடத்திலே) பெய்யாதுவிடுமானல், நெடுங்கடலும்-நீண்டகடலும், தன்னீர்மை-தன்னுடைய இயல்பு, குன்றும்-குறையப்படும், எ-று.

வி. கடலும் என்ற உம்மை, உயர்வுசிறப்பு உம்மை. தன்னியல்புகுறைதலாவது, நீரிலேபிறக்கின்ற உயிர்கள்பிறவாதிருப்பதும், முத்துமுதலானவை உண்டாகாதிருப்பதும், ஆம். (மொள்ளுகிறதாகிய) முகத்தலை, இங்கே குறைத்தல் என்று சொல்லியது; கடல்குறைபடுத்தநீர், கடல்குறைபடவெறிந்து, என்றுசொல்லப்பட்ட இலக்கியத்தினலும், அதையறிக. மழை

க்குக்காரணமானகடவுளுக்கும், மழைவேண்டும் என்பதுகருத்து. இவை ஏழுபாட்டாலும், உலகம் நடப்பதற்கு, மழைகாரணம் என்பதுசொல்லப்பட்டது.

௰௮. சிறப்பொடுபூசனைசெல்லாதுவானம்
வறக்குமேல்வானோர்க்குமீண்டு.

ப. எது-தேவாகடகுமிவவுலகினமககளாறசெயயபபடுமவிழவுமபூசை யுநடவாதுமழைபெயயாதாயினெனறவாறு.

வி. ஈநமிததியதசொடுகூடியநிததியமெனறாாகவிறசெலலாதெனறா-நிததியததிறகுழவுதீாசசெயவதுநைமிததியமாதலினதனைமுறகூறினா-உமமைசிறபபுமமை.

பு. (சிற-டு) எ-இ-ள். வானம்வறக்குமேல்-மழை உலர்ந்துபோமானால் (மழைபெய்யாவிடின,)வானோர்க்கும்-தேவர்களுக்கும், ஈண்டு-இந்தஉலகத்தில், சிறப்பொடுபூசனை-(மனிதராலேசெய்யப்பட்ட)திருவிழாவோடுபூசையும், செல்லாது-நடவாது, எறு.

வி. நிமித்தசம்பந்தம், நைமித்தியம்-நைமித்தியத்தோடேகூடியநித்தியமென்றார், ஆதலால்,செல்லாதென்றுஒருமையால்முடித்தார். நித்தியபூசையிலேவந்தகுறைவுதீரும்படிசெய்வது, நைமித்தியம் ஆதலால், அதைமுன்னேசொன்னார். வானோர்க்கும் என்ற உம்மை, உயர்வுசிறப்பு உம்மை.

௰௯. தானந்தவமிரண்டுந்தங்காவியனுலகம்
வானம்வழங்காதெனின்.

ப. எது-அகனறவுலகினகடடானமுநதவமுமாயவிரணடறமுமுளவாகாமழைபெயயாதாயினெனறவாறு.

வி. தானமாவதறநெறியானவநதபொருளகளைததககாாககுவகையொடுஙகொடுததல-தவமாவதுமனமபொறிவழிசசெலலாமனிறறறபொருடடுவிரதஙகளாலுணடிசுருககனமுதலாயின - பெருமபானமைபறறிதானமிலலறததினமேலுநதவநதுறவறததினமேலுநினறன.

பு. (தா-ன்)எ-இ-ள். வானம்வழங்காதெனின்-மழைபெய்யாதானால், வியனுலகம்-விசாலமானஉலகத்திலே, தானந்தவமிரண்டுந்தங்கா-ஈகையுந்தபசும்ஆகிய இரண்டு தருமங்களும் நிலையாமற்போம், எறு.

வி. தானமாவது, தருமமார்க்கத்திலேநின்று, சரீரப் பிரயாசப்பட்டுவந்தபொருள்களைநல்லோர்க்குமனமகிழ்ந்து, கொடுப்பது. தவமாவது, மனம் இந்திரியங்களின்வழியிலே செல்லாமல்நிற்கும்பொருட்டு, விரதங்களாலேபோசனஞ்சுருக்குதல் முதலானவை. தானம் இல்லறத்தின்மேலும், தவம் துறவறத்தின்மேலும், மிகுதிபற்றிநிற்குமெனக்காண்க.

உ௰. நீரின்றமையா துலகெனின்யாரியார்க்கும்
வானின்றமையாதொழுக்கு.

ப. எது - எவவகைமேமபாடடாாககுநீைாயினறி யுலகியலமையாதாயினநநீரிடையறுதொழுகுமொழுககமுமவானையினறியமையாதெனறவாறு.

வி. பொருளினபஙகளையுலகியலெனறா - அவையிமமைககணணவாகலின- இடையறுதொழுகலெககாலததுமெவவிடததுமுளதாதல - நீரினறமையாதுலகெனபதெலலாராலுநதெளியபபடுதலினதுபோலவொழுககமுமவானினறமையாமைதெளியபபடுமெனபாா நீரினறமையாதுலகெனினெனறா - இதனை நீரையினறியமையாதுலகாயினெததிறததாாககுமழையையினறியொழுகக நிரமபாதெனவுரைபபாருமுளா - இவைமூனறுபாடடானுமறமபொருளினபஙகணடததறகேதுவாதலகூறபபடடது.

பு. (நீரி-கு) எ-இ-ள். யாரியார்க்கும் - எவ்வளவுபெருமைப்பட்டவர்க்கும், நீரின்றமையா துலகெனின் - நீர் இல்லாமல் உலகத்தின் (இயல்புஆகிய) நடைநடவாதானால், ஒழுக்கு - (அந்தநீர் இடைவிடாமல் ஒழுகும்)ஒழுக்கும், வானின்றமையாது - மழையில்லாமல் அமையாது, எ-று.

வி. பொருள் இன்பங்களை உலகியல் என்றுசொன்னார், அவை இம்மையில் உள்ளவைஆதலால், எனக்காண்க. இடைவிடாதொழுகலாவது, எந்தக்காலத்திலும், எந்த இடத்திலும், உண்டாயிருப்பது. நீர் இல்லாமல் உலகஇயல்அமையாது என்பது,யாவராலுந்தெளியப்படுவதினாலே, அதுபோல அந்த நீர்மிகுந்து, ஏரி, குளம், கழனி, கால்வாய்களில் ஒடுகிற ஒட்டமாகிய ஒழுக்கும், மழையில்லாமல் அமையாதிருப்பதுதெளியப்படும் என்றுசொல்லவந்தவர், இந்தப்படிசொன்னார். இதை நீரையின்றியமையாதுஉலகானால் எத்திறத்தார்க்கும், மழையையின்றி யொழுக்கம் நிரம்பாதென்று சொல்வாரும் உண்டு. இவை மூன்றுப்பாட்டாலும் அறம், பொருள், இன்

பங்கள்நடப்பதற்கு, மழைகாரணமென்பதுசொல்லப்பட்டது.

ரு. அதிகாரம்.

நீத்தார்பெருமை.

ப-ம. நீத்தார்பெருமை-அஃதாவது முற்றத்துறந்த முனிவரது பெருமை கூறுதல். அவ்வறமுதற்பொருள்களையுலகிற்குள்ளவாறுணர்த்துவாரவராகலினி துவான்சிறப்பின்பின்வைக்கப்பட்டது.

பு-ம. (நீத்-மை) அதாவது (தேக அபிமானமுதலாகிய எல்லாவற்றையும்) வெறுத்து நீக்கிவிட்ட முனிவருடையபெருமையைச்சொல்வது. மேலேஅதிகாரத்திலே, கடவுளின்கட்டளையினாலே உலகம்நடப்பதற்குக்காரணம்மழையென்றபோது, காரியப்பட்டுநின்ற அந்த உலகமுழுமையும் உள்ளபடி உணர்வதற்கும், அந்த அறமுதலாகியபொருள்களை உலகிற்கு உள்ளபடி உணர்த்துதற்கும், உரியவர் அவராகி, சுவையொளிஊறோசை நாற்றமென்றைந்தின் வகைதெரிவான் கட்டேயுலகு என, உலகம் அவருள் அடங்குதலாலும், உலகமென்பதுயர்ந்தோர்மாட்டே என, இவரையும் உலகமென்றுசொல்லப்படுவதினாலும், வான்சிறப்பின்பின் இதுவைக்கப்பட்டது.

உக. ஒழுக்கத்து நீத்தார்பெருமைவிழுப்பத்து
வேண்டும்பனுவற் றுணிவு.

ப. எ-து- தமக்குரியவொழுக்கத்தின்கண்ணே நின்று துறந்தாரது பெருமையைப்பாக்கிலவிழுமியபொருள்கள்பலவற்றுள்ளும் இதுவேவிழுமிதெனவிரும்பும் நூல்களது துணிவென்றவாறு.

வி. உரியவொழுக்கத்தின்கண்ணே நின்று துறத்தலாவது- தத்தமவருணத்திற்கும நிலைமைக்குமுரியவொழுக்கங்களைவழுவாதொழுகவறமவளரும அறமவளரப்பாவந்தேயும பாவந்தேயவறியாமை நீங்கும அறியாமை நீங்கநித்தவநித்தங்களதுவேறுபாட்டுணர்வு மழிதன்மாலையவாயவிம்மை மறுமை யின்பங்களினுவர்ப்பும்பிறவித்துன்பங்களுந்தோன்றுமவைதோன்றவீட்டின்கணாசையுண்டாமஃதுண்டாகப் பிறவிக்குக்காரணமாகியபயனில்முயற்சிகளெல்லாநீங்கி வீட்டிற்குக்காரணமாகியயோகமுயற்சியுண்டாமஃதுண்டாகமெய்யுணர்வுபிறந்துபுறப்பற்றாகியவெனதென்பதுமகப்பற்றாகிய யானென்பதுமவிடுமாகலா

ளிவ்விரண்டுபற்றையுமிம்முறையேயுவர்த்துவிடுதலெனக்கொள்க-பனுவலென்பபொதுப்படக்கூறியவதனுனொன்றையொன்றெவ்வாதசமயநூல்களெல்லாவற்றிற்கு மிஃதொத்த துணிவென்பதுபெற்றும்-செய்தாரது துணிவு பனுவன்மேலேற்றப்பட்டது.

பு. (ஒழு-வு) எ-இ-ள். பனுவற்றுணிவு-நூல்களினுடையதெளிவானது, ஒழுக்கத்துநீத்தார் பெருமை-(தங்களுக்கு உரியநிலையாகிய)ஒழுக்கத்திலேநின்று(எல்லாவற்றையும்)நீக்கிவிட்டவருடையபெருமையை, விழுப்பத்து-சிறப்புடையபல பொருள்களுக்குள்ளும்,(இதுவேசிறந்ததென்று) வேண்டும்-விரும்பும், எ-று.

வி. உரிய ஒழுக்கத்திலேநின்று துறக்கிறதாவது, தங்கள் தங்கள்சாதிகளுக்கும், அந்தந்தச்சாதிகளின் நிலைமைகளுக்கும்உரிய ஒழுக்கங்களிலேபழுது இல்லாமல் நடக்க, அறம்வளரும்; அதுவளரவே, பாவந்தேயும்; அதுதேயவே, அறியாமைநீங்கும்; அதுநீங்கவே, நித்திய அநித்தியங்களினுடைய வேறுபாடுகளை அறிகிறஅறிவும், அழிந்துபோகிறவரிசைக்கிரமத்தையே கொண்டிருக்கிற இம்மை மறுமை இன்பங்களில் வெறுப்பும், பிறவித்துன்பங்களும், தோன்றும்; அவைதோன்றவே, மோட்சம்பெறவேண்டுமென்கிற ஆசையுண்டாகும்; அது உண்டாகவே, பிறவிக்குக்காரணமாகியவீணமுயற்சிகளெல்லாம் நீங்கி, மோட்சத்துக்குக்காரணமாகியயோகமுயற்சியுண்டாகும்; அது உண்டாகவே, மெய்யறிவுபிறந்து, புறப்பற்று ஆகிய எனது என்பதும், அகப்பற்று ஆகிய நான் என்பதும், விட்டு நீங்கும்; ஆதலாலே, இந்த இரண்டுபற்றையும், இந்தமுறையாகவேவெறுத்துவிடுவது, என்றுகாண்க. பனுவல் என்றுபொதுவாகச்சொன்னதினுலே, ஒன்றையொன்று ஒத்திராத சமையசாத்திரங்கள் எல்லாவற்றினுக்கும், இது ஒத்த தெளிவு என்பது, நாம்தெரிந்துகொண்டோம். நூலைச்செய்தவர்களுடையதெளிவு, நூலின்மேல்ஏற்றப்பட்டது.

உஉ. துறந்தார்பெருமைதுணைக்கூறின்வையத்
திறந்தாரையெண்ணிக்கொண்டற்று.

ப. எது - இருவகைப்பற்றினையுமவிட்டாரதுபெருமையையிவ்வளவெ
னறெண்ணறகூறியபுகு [illegible] ளிவ்வுலகத்துப்பிறந்திறந்தாரை

யெண்ணியித்துணையெனவறியலுற்றாற்போலுமென்றவாறு.

வி. முடியாதென்பதாம் - கொண்டாலென்னும்வினையெச்சங்கொண்டென்றிரிந்துநின்றது.

பு. (துற-று) எ-இ-ள். துறந்தார்பெருமை-இருவகைப் பற்றையும் விட்டமுனிவருடைய பெருமைக்கு, துணைக்கூறின்-அளவுசொல்லவந்தால், (அளவிடக்கூடாதுஆதலால் அது எதுபோலுமென்றால்) வையத்திறந்தாரை-(இந்த) உலகத்திலே (பிறந்து) இறந்துபோனவர்களை, எண்ணிக்கொண்டற்று-(இம்மாத்திரம்பேரென்று) எண்ணி (அறிவதைமேற்) கொண்டதுபோலும், எ-று.

வி. அவர்பெருமை எண்ணிமுடியாது, என்பதுகருத்து. கொண்டதுஎன்னும் வினையாலணையும்பெயர், கொண்டு எனவிகாரப்பட்டுநின்றது. எண்ணிஎன்னும்வினையெச்சத்தை முடித்த அறிவது என்னும்தொழிற்பெயர், சொல்லெச்சமாய்க்குறைந்துநின்றது. அளவிடக்கூடாதாதலால் அதுஎதுபோலுமென்றால் என்பவை, இசையெச்சம், வருவித்துச்சொல்லப்பட்டன.

௨௩. இருமைவகைதெரிந்தீண்டறம்பூண்டார்
பெருமைபிறங்கிற்றுலகு.

ப. எது-பிறப்புவீடென்னுமிரண்டினதுதுன்பவின்பக்கூறுபாடுகளையு மாராய்ந்தறிந்துபிறப்பறுத்தற்குப்பிறப்பின்கண்டேயறத்தைப்பூண்டாரதுபெருமையேயுலகின்கணுயர்ந்ததென்றவாறு.

வி. தெரிமாண்டமிழ்மும்மைத்தென்னம்பொருப்பனென்புழிப்போலவிருமையென்பதீண்டெண்ணின்கணின்றது - பிரிநிலையேகாரம்விகாரத்தாற்றொக்கது - இதனாற்றிகிரியுருட்டியுலகமுழுதாண்டவரசர்முதலாயினார்பெருமைமிகக்கப்பட்டது - இவைமூன்றுபாட்டானும் நீத்தாரதுபெருமையேயெல்லாப்பெருமையினுமிக்கதென்பதுகூறப்பட்டது.

பு. (இரு-கு) எ-இ-ள். இருமை-பிறப்புவீடு என்கின்ற இரண்டினுடைய, வகைதெரிந்து-துன்ப இன்பக்கூறுபாடு களை ஆராய்ந்து அறிந்து, (அந்தப்பிறப்பையொழிப்பதற்காக) ஈண்டு-இந்தப்பிறப்பிலே, அறம்பூண்டார்-(துறவு) அறத்தை மேற்கொண்டவருடைய, பெருமைபிறங்கிற்றுலகு-பெருமையே உலகத்தில் (உயர்ந்து) விளங்கியது, எ-று.

வி. மும்மைத்தமிழ் என்றால், அதற்குமூன்றுதமிழ் என்பதுபொருள், அதுபோல இங்கே இருமை இரண்டு எனநின்

றது. பெருமையேயென்னும்பிரிநிலை ஏகாரம், குறைந்துநின்றது. சக்கரத்தைச்செலுத்தி உலகமுழுதும் ஆண்ட அரசர் முதலானவருடையபெருமை, இந்த ஏகாரத்தினலேபிரிக்கப்பட்டது. இந்தமூன்றுபாட்டாலும் முற்றத்துறந்தமுனிவருடைய பெருமையே, எல்லாப்பெருமைகளிலும் உயர்ந்தது என்பது, சொல்லப்பட்டது.

௨௪. உரனென்னுந் தோட்டியா னோரைந்துங் காப்பான்
வரனென்னும் வைப்பிற்கோர் வித்து.

ப. எ-து - திண்மையென்னுந் தோட்டியாற் பொறிகளாகிய யானையைந்தினையுந் தந்தம் புலன்கண் மேற்செல்லாமற் காப்பானெல்லா நிலத்திலும் மிக்கதென்று சொல்லப்பட்ட வீட்டுநிலத்திற்கோர் வித்தாமென்றவாறு.

வி. இஃதேகதேசவுருவகம் - திண்மை யீண்டறிவின்மேற்று - அந்நிலத்திற்சென்று முளைத்தலின் வித்தென்றார் - ஈண்டுப்பிறந்திறந்து வருமகனல்லனென்பதாம்.

பு. (உர-து) எ-இ-ள். உரனென்னுந்தோட்டியான - அறிவென்றுசொல்லப்பட்ட அங்குசத்தினலே, ஓரைந்துங்-(இந்திரியங்களாகியயானைகள்) ஒருஐந்தையும், காப்பான்-(தன்தன் புலனைநாடிச்செல்லாமலே தடுத்துக்)காவல்செய்பவன், வரனென்னும்வைப்புக்கு- (எல்லாநிலங்களினும்) உயர்ந்ததென்றுசொல்லப்பட்ட(மோட்ச)பூமிக்கு, ஓர்வித்து-ஒருவிதையாம், எ-று.

வி. பின்பு அந்தநிலத்திலேபோய் முளைப்பதினலே, காப்பானைவித்து என்றது, ஏது உருவக அலங்காரம் என்றும்; ஓரைந்தும் என்றது, ஏகதேச உருவக அலங்காரம் என்றும்; காண்க. இப்படிக்காப்பவன்மறுபடியும் இந்த உலகத்திலே பிறந்து இறந்து திரியமாட்டான் என்பது, கருத்து.

௨௫. ஐந்தவித்தானாற்றலகல்விசும்புளார்கோமா
னிந்திரனேசாலுங்கரி.

ப. எ-து - புலன்களிற்செல்கின்றவவாவைந்தனையுமடக்கினானது வலிக்கு அகன்றவானத்துள்ளாரிறைவனாகிய இந்திரனேயமையுஞ்சான்றென்றவாறு.

வி. ஐந்தென்னுமுற்றும்மையுமாற்றற்கென்னு நான்கனுருபுஞ்செய்யுள்விகாரத்தாற்றொக்கன - தானைந்தவியாது சாபமெய்தி நின்றவித்தானாற்றலுணர்த்தலினிந்திரனேசாலுங்கரியென்றார்.

பு. (ஐந்-ரி)எ-இ-ள். ஐந்தவித்தான்-(புலன்களிலேசெல்லுகிறஇச்சை)ஐந்தையும்அடக்கினவனுடைய,ஆற்றல்-வலிமைககு, அகல்விசும்புளார்- விரிந்த ஆகாயத்திலேயுள்ள தேவர்களுக்கு, கோமான்-அரசனாகிய, இந்திரனே-தேவேந்திரனே, சாலுங்கரி-மிக்கசாட்சியாம், எ-று.

வி. ஐந்தும் என்கிறமுற்று உம்மையும், ஆற்றலுக்கு என்கிறநான்காம் வேற்றுமையுருபும், குறைந்துநின்றன. இந்திரன் தான்ஐந்தவியாமல், ஐந்தவித்தகௌதமஇருடியினுடையசாபத்தை ஏற்றுக்கொண்டு, அவனுடையவலிமையைத்தெரிவித்தானாதலால், இந்திரனேசாலுங்கரியென்றார்.

உசு. செயற்கரியசெய்வர்பெரியர்சிறியர்
செயற்கரியசெய்கலாதார்.

ப. எது-ஒததபிறபபினராயமககளுட செயறகெளியவறறைசசெய யாதரியவறறைசசெயவாாபெரியரவவெளியவறறைச செயதரியவறறைசசெய யமாடடாதாாசிறியரெனறவாறு.

வி. செயறகெளியவாவன-மனமவெணடியவாறேயதனைபபொறிவழி களாறபுலனகளிறசெலுததுதலும வெஃகுதலும வெகுளலுமுதலாயின-செயறகரியவாவன - இயமநியமமுதலாயவெணவகை யோகவுறுபபுககள - நீரிறபலகாலமூழகனமுதலாய நாலிருவழக கிறுபதபககமெனபாருமுளாவை நியமததுளளேயடஙகலினீததாரதபெருமைககேலாமையறிக.

பு. (செய-ர்)எ-இ-ள்.செயற்கரியசெய்வர்பெரியர்-(பிறப்பு ஒத்தவர்களாகிய மனிதருக்குள்ளே எளியவைகளைச்செய்யாது) செய்வதற்கு அரியவைகளைச்செய்பவர்பெரியவராம், சிறியர்செயற்கரியசெய்கலாதார் -(அந்த எளியவைகளைச்செய்து) செய்வதற்கு அரியவைகளைச்செய்யமாட்டாதவர் சிறியவராம், எ-று.

வி. செய்வதற்கு எளியவைகளானவை, மனத்தைவேண்டியபடியே இந்திரியவழியாக ஐம்புலன்களிலேசெலுத்துவதும், பேராசைகொள்வதும், கோபித்தலும்,முதலானவையாம். செய்வதற்கு அரியவைகளானவை, இயமம் நியமம் முதலான எட்டுவகையோக அங்கங்கள் முதலானவையாம். இனிநீரிலே பலகாலமுழுகுவதுமுதலான எட்டுவகைப்பட்டமுனிவர் இடத்துவழக்கு, என்றுசொல்வாரும் உண்டு. அவை, நியமத்துள்

ளே அடங்குவதினாலே, துறந்தார் பெருமைக்கு ஒவ்வாமை அறிக.

உஎ. சுவையொளியூறோசைநாற்றமென்றைந்தின்
வகைதெரிவான்கட்டேயுலகு.

ப. எது-சுவையுமொளியுமூறுமோசையுநாறறமுமெனறுசொலலபபடடதனமாததிரைகளைநதனதுகூறுபாடடையுமாராயவானறிவினகணணதே யுலகமெனறவாறு.

வி. அவறறினகூறுபாடடாவன-பூதஙகடகுமுதலாகியவவைதாமைநதுமவறறினகடடோனறிய-வபபூதஙகளைநதுமவறறின கூறுகிய ஞானேநதிரியஙகளைநதுஙகருமேநதிரியஙகளைநதுமாக விருபதுமாம-வகைதெரிவானகடடெனவுடமபொடு புணாததததுறறெரிகினறபுருடனுமவனறெரிதறகருவியாகியமானகஙகாரமனஙகளுமவறறிறகுமுதலாகியமூலபபகுதியுமபெறறும; தததுமிருபததைநதனையுநதெரிதலாவது- மூலபபகுதி யொனறிறறோனறியதனமைபிறபகுதியேயாவதலலதுவிகுதியாகாதெனவுமதனகடடோனறியமானுமதனகடடோனறிய வகஙகாரமுமதனகடடோனறியதனமாததிரைகளுமாகியவேழுநதததமககுமுதலாயவறறைநோககவிகுதியாதலுநதஙகடடோனறுவனவறறைநோககபபகுதியாதலுமுடையவெனவு மவறறின கடடோனறிய மனமுஞானேநதிரியஙகளுஙகருமேநதிரியஙகளுமபூதஙகளுமாகிய பதினாறுநதஙகடடோனறுவனவினமையினவிகுதியேயாவதலலதுபகுதியாகாதெனவும - புருடனாறறொனறிறறோனறாமையானுநதனகடடோனறுவனவினமையானுமிரணடுமலலனெனவுஞசாஙகியநூலுளோதியவாறறானாராயதல-இவவிருபததைநதுமலலதுவகெனபபிறிதொனறிலலையென வுலகினதுணமையறிதலினவனறிவினகணணதாயிறறு-இவைநானகுபாடடானுமபெருமைககேதுவைநதவிததலுமயோகபபயிறசியுநதததுவவுணாவுமெனபனகூறபபடடன.

பு. (சு-கு)எ- இ-ள். சுவை- தின்-இரசமும், உருவமும், பரிசமும், சத்தமும், கந்தமும், என்று சொல்லப்பட்ட (தன்மாத்திரைகள்) ஐந்தினுடைய, வகைதெரிவான்கட்டேயுலகு- கூறுபாடுகளையும் ஆராய்ந்து அறிகிறவனுடைய (அறிவின்) இடத்ததேஉலகம், எ-று.

வி. ஐந்தினுடைய கூறுபாடுகளானவை, பூதங்களுக்குமுதலாகிய அவை ஐந்தும், அவைகளிலேதோன்றிய அந்தப்பூதங்களைந்தும், அவைகளின் கூறுகியஞான இந்திரியங்கள் ஐந்தும், கரும இந்திரியங்கள் ஐந்தும், ஆகஇருபதுமாம். பூதங்களுக்குமுதலாகியவை, தன்மாத்திரைகளென்றுகாண்க; என்னவெனின், விரித்தமகதத்துவமமுந் தன்மாத்திரையும்விளங்குசததப்பிரகிருதியாற் பஞ்சபூதமுறைத்தவர்ருற் பிரமாண்டபிண்டமுதலாயவுலகுதையந்தான்கிரமசிருட்டி, என்றுராதலால்

உணர்க. வகைதெரிவான்கட்டேயெனத்தெரிகிறவன் உடம்பொடுசேர்த்ததினுலே,தெரிகின்றபுருடனும்; அவன்தெரிவதற்குக்காரணமாகிய, மானும், அகங்காரமும், மனமும், ஆகியமூன்றும்; அவற்றிற்குமுதலாகிய மூலப்பிரகிருதியும்; ஆகத்தத்துவம், இருபத்தைந்தும்பெறப்படும் (புருடன்,ஆன்மா.)இந்த இருபத்தைந்தையுந்தெரிவதாவது, மூலப்பிரகிருதி ஒன்றிலே தோன்றியதல்லாததினுலே, பகுதியே ஆவதல்லதுவிகுதியாகாதென்றும்,அதினிடத்திலேதோன்றியமானும், அந்தமான்இடத்திலேதோன்றியஅகங்காரமும், அந்தஅகங்காரத்திலேதோன்றியதன்மாத்திரைகளும், ஆகியஎழுந்; தமக்குமுன்னின்றதைக் குறித்தால்தாம்விகுதியாவதும், தம்மிலேதோன்றுகின்றவைகளைக்குறித்தால் தாம்பகுதியாவதும், உடையவை என்றும்; அவற்றினிடத்திலேதோன்றிய மனமும், ஞான இந்திரியங்களும், கரும இந்திரியங்களும், பூதங்களும், ஆகியபதினாறுந் தமமிடத்திலேதோன்றுபவை இல்லாததினுலே, விகுதியேயாவதல்லது, பகுதியாகாதென்றும், புருடன், தான், ஒன்றிலே தோன்றுததினுலும், தன்னிடத்திலே தோன்றுபவை இல்லாததினுலும், இரண்டுமல்லாதவன் என்றும். சாங்கிய நூலிலே சொன்னபடியே, ஆராய்வது. இந்த இருபத்தைந்துமல்லது, உலகு என்றுவேறொன்றில்லையென உலகினுடைய உண்மையை அறிவதினுலே, உலகு அவன் அறிவின் இடத்தையுடையதாயிற்று. பகுதியாவது, முன்னிற்பது. விகுதியாவது, பின்னிற்பது. இவைநான்குபாட்டானும், நீத்தாருடையபெருமைக்குக்காரணம், ஐந்தவித்தலும், யோகப்பயிற்சியும், தத்துவ உணர்ச்சியும், என்பவை சொல்லப்பட்டன.

உஅ. நிறைமொழிமாந்தர்பெருமைநிலத்து
மறைமொழிகாட்டிவிடும்.

ப. எ-து-நிறைந்தமொழியினையுடையதுறந்தாரதுபெருமையையிவ்வுலகத்தின்கண்ணவராணையாகச்சொல்லியமந்திரங்களேகண்கூடாகக்காட்டுமென்றவாறு.

வி. நிறைமொழியென்பது-அருளிற்கூறினும்வெகுண்டுகூறினுமவ்வப்பயன்களைப்பயந்தேவிடுமொழி-காட்டுதல்பயனுணர்த்துதல்.

பு. (நிறை-டும்) எ-இ-ள். நிறைமொழிமாந்தர்பெருமை-பொருள்நிறைந்தசொல்லுக்களையுடையமனிதராகிய துறந்தவருடையபெருமையை, நிலத்து-நில உலகத்திலே, மறைமொழி-(அவர்கட்டளையாகச்சொன்ன) மந்திரங்களே, காட்டிவிடும்-(பிரத்தியட்சமாகக்) காட்டிப்போடும், எ-று.

வி. நிறைமொழியென்பது, கிருபையாகச்சொன்னாலுங் கோபமாகச்சொன்னாலும், அந்தந்தப்பிரயோசனங்களைத்தந்தேபொருள்நிறைந்துவிடுஞ்சொல். நிறைமொழி, மறைமொழி, என்பவையிரண்டும்; வினைத்தொகைச்சொற்கள், பின்னையதைமறையினதுமொழியெனக்கொண்டு, வேதவசனம் எனினும்பொருந்தும். காட்டுதல், பிரயோசனத்தின்மேலேயறிவிப்பது. விளைவாகக்காட்டும், என்கின்றவிளைவுப்பொருள், தோன்றக் (காட்டும் என்னமற்) காட்டிவிடும், என்றார்.

௨௯. குணமென்னுங்குன்றேறிநின்றார்வெகுளி
கணமேயுங்காத்தலரிது.

ப. இ-து- துறவுமெய்யுணர்வவாவின்மைமுதலிய நற்குணங்களாகிய குன்றின்முடிவின்கணின்ற முனிவரது வெகுளி தானுள்ளவளவு கணமேயாயினும் வெகுளப்பட்டாரால் தடுத்தலரிதென்றவாறு.

வி. சலியாமையும் பெருமையும்பற்றிக் குணங்களைக் குன்றாக வுருவகஞ்செய்தார் - குணஞ்சாதியொருமை- அஃறிணையாய் வருகின்றவாறுபற்றி யொரோவழி வெகுளிதோன்றியபொழுதே யதனைமெய்யுணர்வழிக்குமாதலிற் கணமேயுமென்றும் - நிறைமொழிமாந்தராகலிற் காத்தலரிதென்றுங் கூறினார் - இவையிரண்டுபாட்டானு மவராணை கூறப்பட்டது.

பு. (குண-து) எ-இ-ள். குணமென்னுங்குன்றேறிநின்றார்வெகுளி. (துறவு, மெய்யுணர்வு. நிராசை, முதலாகிய,) நற்குணங்களென்றுசொல்லப்பட்ட மலையின்முடிவிலேநின்றமுனிவருடையகோபமானது, கணமேயும்-(தான் உள்ள அளவு) கணப்பொழுதாயிருந்தாலும், காத்தலரிது- (கோபிக்கப்பட்டவராலே) தடுப்பது அரிது, எ-று.

வி. அசையாதிருப்பதினாலும், பெருமையினாலுங், குணங்களைமலையாக உருவகஞ்செய்தார். இது, ஏது. உருவக அலங்காரம். குணம் என்னுஞ்சொல், சாதியொருமை. கோபம், அறுதியாய்வருவதாதலால், ஓரோரிடத்திலேதோன்றினாலும்

அதைமெய்யறிவு அழிக்கும், ஆதலாலே, கணமேயும், என்றும்; நிறைமொழியுடையவராதலாலே, காத்தலரிது என்றுஞ்; சொன்னார். இவையிரண்டுபாட்டாலும், அவருடையகட்டளை சொல்லப்பட்டது.

௩௰. அந்தணரென்போரறவோர்மற்றெவ்வுயிர்க்குஞ்
செந்தண்மைபூண்டொழுகலான்.

ப. எது-எல்லாவுயிர்கண்மேலுஞ்செவ்விய தண்ணளியைப்பூண்டொழுகலான் அந்தணரென்று சொல்லப்படுவார் துறவறநிலையினரேயென்றவாறு.

வி. பூணுதல் விரதமாகக்கோடல்-அந்தணரென்பது அழகிய தட்பத்தையுடையாரென்வது பெயராகலின் அஃது அவ்வருளுடையார்மேலன்றிச் செல்லாதென்பது கருத்து-அவ்வாறருளுடையாராயினும் உயிர்கண்மாட்டருளுடையரென்பது இதனாற்கூறப்பட்டது.

பு. (அந்-ன்) எ-இ-ள். எவ்வுயிர்க்கும்-எல்லாஉயிர்களிடத்தும், செந்தண்மைபூண்டொழுகலால்- செப்பமாகியகருணையைவைத்துநடப்பதினாலே, அந்தணரென்போரறவோர்- அந்தணரென்று சொல்லப்படுபவர் (துறவறத்திலேநிலைபெற்ற) முனிவராம், எ-று.

வி. பூணுதல்,விரதமாகக்கொள்வது. அந்தணர்என்பதில், அம்,அழகு. தண், குளிர்ச்சி. அர்,பலர்பால்விகுதி. ஆதலால்,நீர் முதலியவற்றின் வெறுக்கத்தக்ககுளிர்ச்சியையொழித்து, அழகிய குளிர்ச்சியர், எனநின்று, கருணைப்பண்புடையவரைவிளக்கிக் காரணப்பெயராய்வருதலால், அது, எல்லாஉயிர்களிடத்தினும்கருணைவைத்தவர்மேல் அல்லது, செல்லாதென்றுகாண்க. மேலேசொல்லிய அப்படிப்பட்ட கட்டளையையுடையவராயிருந்தாலும், உயிர்களிடத்திலே மிகுந்தகிருபையுடையவரென்பது, இதினாலே, சொல்லப்பட்டது.

௪. அதிகாரம்.

அறன்வலியுறுத்தல்.

ப-ம. அறனவலியுறுததல—அஃதாவது-அமமுனிவராறுணாததபபடடவமமூனறனுளளேனபொருளுமினபமுமபோலாதறனிமமைமறுமைவீடெனனுமூனறனையுமபயததலானவறறினவலியுடைததெனபதுகூறுதல-அதிகாரமுறைமையுமிதனுனேவிளஙகும-அவைசிறபபுடைமரபிறபொருளுமினபமுமறததுவழிபபடூஉநதோறறமபோலவெனறாபீறரும.

பு-ம்(அற-தல்)அதாவது (அந்தமுனிவராலேதெரிவிக்கப்பட்டஅறம்,பொருள், இன்பம்,என்னும்மூன்றுக்குள்அறமானது, மற்றஇரண்டையும் போலாகாமல், இம்மை, மறுமை, வீடு, என்னுமூன்றையுந் தருமாதலால், அந்தஇரண்டினுள்ளும்,) அது, வலிமையுடையது, என்பதைச்சொல்வது. அதிகாரமுறையும், இதினாலேவிளங்கும். பொருளும், இன்பமும், அறத்துக்குப்பிற்படும், என்பதற்கு, உதாரணம், சிறப்புடைமரபிற் பொருளுமின்பமு, மறத்தின்வழிப்படூஉந்தோற்றம் போல,என்கின்ற, இலக்கியத்துள்ளும், தர்ம்மார்த்தகாமமோட்சம், என, எண்ணிநின்ற, வடநூல், எண்ணின்முறையுள்ளுங் காண்க-வழிப்படுதல், பிற்படுவது.

௩௧. சிறப்பீனுஞ்செல்வமுமீனுமறத்தினூங்
காக்கமெவனோவுயிர்க்கு.

ப. எது-வீடுபேறறையுநதருநதுறககமுதலியசெலவததையுநதருமாதலாலுயிாகடகறததினமிககவாககமயாதெனறவாறு.

வி. எலலாபபேறறினுஞசிறநதமையினவீடு-சிறபபெனபபடடது-ஆககநதருவதனையாககமெனறா-ஆககமெனமேலுயாதல-ஈணடுயிரெனறதுமககளுயிாைசசிறபபுஞசெலவமுமெயதுதறகுரியததுவேயாகலின-இதனுனறதினமிககவுறுதியிலலையெனபதுகூறபபடடது.

பு. (சிற-கு) எ-இ-ள். சிறப்பீனும்-மோட்சத்தையுங்கொடுக்கும், செல்வமுமீனும்-(சுவர்க்கபதவிமுதலாகிய) செல்வத்தையுங்கொடுக்கும்,(ஆதலால்)உயிர்க்கு-உயிர்களுக்கு, அறத்தினூங்காக்கமெவன்-தருமத்தைக்காட்டிலுமிகுந்த ஆக்கத்தைத்தருவதுயாது, எ-று.

வி. எல்லாப்பேறுகளிலுஞ்சிறந்தது ஆதலால், வீடுபேறு, சிறப்பு, என்றுசொல்லப்பட்டது. ஆக்கத்தைத்தருவதை, ஆக்கமென்றது, ஆகுபெயர். ஆக்கம்,(எ-ள்)மேன்மேலுயர்வாகிறது-மோட்சமுஞ், செல்வமும், அடைவதற்குஉரியது, அதுவேயாதலால், மனிதருயிரை, இங்கே உயிரென்று, சொல்லப்பட்டது. இதிலுலே, தருமத்தைப்போலேயிருந்த நன்மைதருவது, வேறேயில்லையென்பது, சொல்லப்பட்டது.

௩௨. அறத்தினூஉங்காக்கமுமில்லையதனை
மறத்தலினூஉங்கில்லைகேடு.

ப. எ-து-ஒருவனுக்கறஞ்செய்தலின்மேற்பட்டவாக்கமுமில்லையதனைமயக்கத்தானமறத்தலின்மேற்பட்டகேடுமில்லையென்றவாறு.

வி. அறத்தினூங்காக்கமுமில்லையென்மேற்சொல்லியவதனையேயநுவதித்தாரதனாற்கேடுவருதல்கூறுதற்பயனோக்கி-இதனாலதுசெய்யாதவழிக்கேடுவருதல்கூறப்பட்டது.

பு. (அற-டு)எ-இ-ள். அறத்தின்- (ஒருவனுக்குச்செய்யப்படுந்) தருமத்தில், ஊங்கு-மேற்பட்ட, ஆக்கமுமில்லை-(நன்மைதருவதாகிய) உயர்வுமில்லை, அதனைமறத்தலின்-அதை (மயக்கத்தினுலே) மறந்துவிடுகிறதில், ஊங்கு-மேற்பட்ட, இல்லைகேடு-(தீமைதருவதாகிய) கெடுதலுமில்லை, எ-று.

வி. அதினுலே கேடுவருமென்பதைச்சொல்லுகிறபிரயோசனத்தைக்குறித்து, அறத்தினூஉங்காக்கமெவனே, என்று, மேலேசொல்லியதைத்தானே, இங்கே (அநுவதித்தார்) மறுபடியுஞ்சொன்னூர். அநுவாதம், சொன்னதைச்சொல்வது. அதுதொழிற்படவரும்போது, அநுவதித்தல், எனநிற்கும். இதினுலே, தருமத்தைச்செய்யாதஇடத்துக்கேடுவருவது, சொல்லப்பட்டது.

௩௩. ஒல்லும்வகையானறவினையோவாதே
செல்லும்வாயெல்லாஞ்செயல்

ப. எ-து-தத்தமக்கியலுந்திறத்தானறமாகியநல்வினையையொழியாதேயஃதேயதுமிடத்தானெல்லாஞ்செய்கவென்றவாறு.

வி இயலுந்திறமாவது-இல்லறம் பொருளளவிற்கேற்பவும் துறவறம் யாக்கைநிலைக்கேற்பவுஞ்செய்தல் - ஓவாமையிடைவிடாமை-எய்துமிடமாவன-மனம்-வாக்கு-காயமென்பன-அவற்றாற்செய்யுமறங்களாவன- முறையே நற்சிந்தையும் நற்சொல்லும் நற்செயலுமென்விவை-இதனானது செய்யுமாறு கூறப்பட்டது.

பு. (ஒல்-ல்) எ-இ-ள். ஒல்லும்வகையால்-(தங்கள்தங்களுக்கு) இயலுமாத்திரத்தால், அறவினை-தருமமாகிய நல்வினையை, ஓவாதே-ஒழியாமலே, (இடைவிடாமலே) செல்லும்வாயெல்லாம்-(அதுவந்து) அடையப்படும் எல்லாவிடங்களாலும். செயல்-செய்க, எ-று.

வி. இயலுமாத்திரமாவது, (இல்லறம்) பொருள் அளவுக்கேற்பதும், துறவறம், சரீரநிலைஅளவுக்கேற்பதுமாம். அடையும்இடங்களானவை, மனம், வாக்கு, காயம், என்பவை. இவைகளாற்செய்யுந்தருமங்களானவை, முறையாகவே, நன்மைகளைநினைப்பதும், நன்மைதருஞ்சொற்களைச்சொல்வதும், நற்கருமங்களைச்செய்வதும், ஆகியஇவை. இதினாலே, அந்தத்தருமத்தைச்செய்கிறவகை, சொல்லப்பட்டது.

௩௪. மனத்துக்கண்மாசிலனாதலனைத்தற
னாகுலநீரபிற.

ப. எது-அவ்வாற்றானறஞ்செய்வான்றன்மனத்தின்கட்குற்றமுடையனல்லனாகவவ்வளவேயறனாவது அஃதொழிந்தசொல்லும்வேடமுமறனெனப்படா-வாரவாரநீர்மையவென்றவாறு.

வி. குற்றந்தீயனசிந்தித்தல்-பிறரறிதல்வேண்டிச்செய்கின்றவாகலினாகுலநீரவென்றார்-மனத்துமாசுடையனாயவழியதனவழியவாகியமொழிமெய்களாற்செய்வனபயனிலவென்பதூஉம்பெறப்பட்டது.

பு. (மன-ற)எ-இ-ள். மனத்துக்கண் (அந்தவிதத்தினாலேதருமத்தைச்செய்பவன்தன்) மனசினிடத்திலே, மாசிலனாதல்-குற்றமில்லாதவனாகிறதாகிய, அனைத்தறன்-அவ்வளவையுடையதேதருமமாவது, பிற- அது அல்லாதசொல்லும், வேடமும், ஆகுலநீர-(பிறரறியச்செய்யும்) ஆரவாரத்தன்மையையுடையவை, எ-று.

வி. குற்றமாவது, தீங்குஉடையவைகளை நினைப்பது. ஆரவாரத்தன்மையாவது,பிறர் அறியச்செய்யும் இடம்பங்கள். மனத்தினிடத்திலே மாசுடையவனாயிருந்தபோது, அந்தமன

த்துக்குப் பிற்பட்டவைகளாகிய - வாக்குசரீரங்களாற்செய்பவை, பிரயோசனமில்லாதவையென்பதும், பெறப்பட்டது. இதற்கு-ஆதல், என்பதை, வியங்கோண்முற்றாக்காது, தொழிற்பெயராக்குக. இனியதனை வியங்கோண்முற்றாக்கி, ஒருவன் மனத்துக்கண்மாசிலனாகுக- அறன், அனைத்து. பிற, ஆகுலநீர. என, மூன்று முடிபாக்கினும், அமையும். அதனாற்பெரும்பயன் இல்லாமையுணர்க.

௩௫. அழுக்காறவாவெகுளியின்னாச்சொன்னான்கு
மிழுக்காவியன்றதறம்.

ப. எது - பிறராக்கம்பொறாமையும்புலன்கண்மேற்செல்கின்றவாவு மவையேதுவாகப்பிறர்பால்வரும்வெகுளியுமதுபற்றிவருங்கடுஞ்சொல்லுமாகிய விந்நான்கினையுங்கடிந்திடையறாது நடந்ததறமாவதென்றவாறு.

வி. இதனானவற்றொடுவிரவியனவறமெனப்படாதென்பதூஉங் கொள்க—இவையிரண்டுபாட்டானுமறத்தினியல்புகூறப்பட்டது.

பு. (அழு-றம்) எ-இ-ள். அழுக்காறு-பொறாமையும், அவா-(ஐம்புலன்களிலேசெல்லுகின்ற) இச்சையும், வெகுளி-(அவைகாரணமாகப்பிறர்மேற்செல்லுங்) கோபமும், இன்னாச்சொல் - (அந்தக்கோபத்தினாலேவருங்) கடுஞ்சொல்லும், (ஆகிய) நான்கும்-இந்தநான்கும், இழுக்கா-தள்ளுணப்போக, இயன்றதறம்-நடந்ததுதருமமாம், எ-று.

வி. இப்படிச்சொன்னதினாலே, இந்தநான்குடனேகலந்துசெய்யப்பட்டது, தருமம் அன்று என்பதுங்கொள்க. இவை இரண்டுபாட்டாலுந், தருமத்தின துதன்மைசொல்லப்பட்டது.

௩௬. அன்றறிவாமென்னாதறஞ்செய்கமற்றது
பொன்றுங்காற்பொன்றாத்துணை.

ப. எது-யாமிதுபொழுதிளையமாதலினிறக்குஞான்றுசெய்துமெனக் கருதாதறத்தினை நாடோறுஞ்செய்கவவ்வாறுசெய்தவறமிவ்வுடம்பினின்றுயிர் போங்காலத்ததற்கழிவில்லாத துணையாமென்றவாறு.

வி. மற்றென்பதசைநிலை—பொன்றாத்துணையென்றார்செய்தவுடம்பழிய வுயிரோடொன்றியேனையுடம்பினுட்சேறலின்-இதனானவ்வியல்பிற்றாயவ றத்தினைநிலையாதயாக்கைநிலையினபொழுதேசெய்கவென்பதுகூறப்பட்டது.

பு. (அன்-ணை) எ-இ-ள். அன்றறிவாமென்னாது-(நா
மிப்பொழுது இளமைப்பருவத்தை உடைத்தாயிருக்கிறோம்
ஆதலாலேமுதுமைப்பருவம்வந்த) அப்பொழுதுஅறிந்துசெ
ய்வோமென்றுநினையாமல், அறஞ்செய்க-தருமத்தைத் (தின
ந்தோறுஞ்) செய்க, அது-அந்தத்தருமமானது, பொன்றுங்
கால்-(இந்த உடம்பிலேநின்றும் உயிரானது) இறக்குங்காலத்
திலே,பொன்றாத்துணை-(அந்தஉயிர்க்கு) அழியாததுணையாம்,
எ-று.

வி. மற்று-என்றது, அசைநிலையிடைச்சொல். அதைச்
செய்தஉடம்பு அழிந்துபோகவும்அந்தத்தருமமானது உயி
ரோடுகூடிநின்று, இனிவருகின்ற உடம்பிலும்புகுமாதலால்,
பொன்றாத்துணையென்றார். இதினாலே, இப்படிப்பட்டதன்
மையையுடையதாகியதருமத்தை நிலையில்லாதசரீரமிருக்கிற
பொழுதே, செய்யவேண்டுமென்பது, சொல்லப்பட்டது.

௩௭. அறத்தாறிதுவெனவேண்டாசிவிகை
பொறுத்தானோடூர்ந்தானிடை.

ப. எ-து - அறததினபயனிதுவெனறியாமாகமவளவையாலுணாததல
வேணடாசிவிகையைககாவுவானோடுசெலுததுவானிடைககாடசியளவைதன
னானேயுணாபபடுமெனறவாறு.

வி. பயனையாறெனறாா பினனதாகலின-எனவெனனுமெசசததாறசொ
லலாகியவாகமவளவையும-பொறுததானோடூாநதானிடையெனறதனாறகாடசி
யளவையுமபெறறாம-உணாபபடுமெனபதுசொலலெசசம - இதனாறபொனறு
ததுணையாதறெளிவிககபபடடது.

பு. (அற-டை)எ-இ-ள். அறத்தாறு-தருமமார்க்கத்தின்
பிரயோசனம், இதுவெனவேண்டா-இதுவாமென்று (நாம்
ஆகமப்பிரமாணத்தினாலே) தெரிவிக்கவேண்டுவதில்லை, சிவி
கைபொறுத்தானோடு-பல்லக்கைச்சுமந்தவனோடேகூட, ஊர்
ந்தானிடை-(அதிலிருந்துகொண்டு அதை) நடத்தினவனிடத்
திலே, (பிரத்தியட்சப்பிரமாணத்தினாலேகாணப்படும்.) எ-று.

வி. ஆற்றின்பயனை, ஆறு என்றது, ஆகுபெயர். என
என்றதற்கு, என்றுசொல்லவென்பது, பொருளாதலால், ஆக
மப்பிரமாணமும்; சிவிகைபொறுத்தானோடூர்ந்தானிடையெ
ன்றுகுறித்துச்சொன்னதினாலே, பிரத்தியட்சப்பிரமாணமும்;

பொருள்முடியாததினாலே, காணப்படும் என்றசொல்லெச்சங் குறைந்துநின்றது என்பதும்; பெற்றுக்கொண்டோம். இதினாலே, தருமம் அழியாததுணையாவது தெளிவிக்கப்பட்டது.

௩௮. வீழ்நாள்படாமைநன்றாற்றினஃதொருவன்
வாழ்நாள்வழியடைக்குங்கல்.

ப. எது-செய்யாதுகழியுநாளுளவாகாமலொருவனறத்தைச்செய்யுமாயின்ச்செயலவனையாக்கையொடுகூடுநாள்வருமவழியை வாராமலடைக்குங் கல்லாமென்றவாறு.

வி. ஐவகைக்குற்றத்தான்வருமிருவகைவினையுமுள்ளதனையுமுயிராக்கையோடுகூடி நின்றவ்வினைகளிருவகைப்பயனையுநுகருமாதலானந்நாண்முழுவதும்வாழ்நாளெனப்பட்டது - குற்றங்களைந்தாவன - அவிச்சையகங்காரம வாவிழைவுவெறுப்பென்பன - இவற்றைவடநூலார்பஞ்சக்கிலேசமென்ப - வினையிரண்டாவன - நல்வினைதீவினையென்பன - பயனிரண்டாவன - இன்பந்துன்பமென்பன - இதனானறம்வீடுபயக்குமென்பதுங்கூறப்பட்டது.

பு. (வீழ்-ல்) எ-இ-ள். வீழ்நாள்படாமை-(தருமத்தைச்செய்யாமல்) ஒழியுந்தினங்கள் உண்டாகாமல், நன்றாற்றின-(ஒருவன்) தருமத்தைச்செய்வானாகில், அஃது-அந்தச்செயலானது, வாழ்நாள்வழி-(அவனுடையதேகத்தோடேகூடும்படிக்கு) சீவகாலதினங்கள்வரும்வழியை, அடைக்குங்கல்-(வாராமல்) அடைக்குங்கல்லாகும், எ-று.

வி. ஐந்துவகைப்பட்ட குற்றங்களால்வரும் இருவகைவினைகளும் உள்ளளவும், உயிரானதுதேகத்தோடுகூடிஇருந்து, அந்தவினைகளினுடைய இரண்டுவகைப்பயன்களையும், அநுபவிக்குமாதலால், அந்தநாள்கள்முழுவதும், (சீவகாலம்) வாழ்நாள், என்றுசொல்லப்பட்டது. ஐந்துவகைக்குற்றங்களாவன: அஞ்ஞானம், அகங்காரம், ஆசை, விருப்பு, வெறுப்பு, என்றுசொல்லப்பட்ட இவை. இவற்றைவடநூலார், பஞ்சக்கிலேசம், என்றுசொல்லுவர். இருவகைவினைகளும், இருவகைப்பயன்களும், எவையெனில், நல்வினைதீவினைகளும், இன்பதுன்பங்களும், என்று இவை-இதினாலேதருமமானது, மோட்சந்தருமென்பது, சொல்லப்பட்டது.

௩௯. அறத்தான்வருவதேயின்பமற்றெல்லாம்
புறத்தபுகழுமில.

ப. எது-இலலறததொடுபொருநதிவருவதேயினபமாவதுதஒடுபொருநதாதுவருவனவெலலாமினபமாயினுநதுனபததிடததவதுவேயுமனறிபபுகழுமுடையவலலவெனறவாறு.

வி. ஆனுருபீணடுடனிகழசசிககண வநதது - தூஙகுகையாளுஙகுநடையவெனபுழிபபோல - இனபஙகாமநுகாசசி - அஃதாவதுகாமததுபபாலினமுதறகடசொலலுவது - இனபததுபபுறமெனவேதுனபமாயிறறு - பாவததானவருமபிறனிலவிழைவுமுதலாயினவககணதநுளினபமாயததோனறுமாயினுமபினறுனபமாயவிளைதலிறபுறததவெனறா - அறததொடுவாராதனபுகழுமிலவெனவே - வருவதுபுகழுமுடைததெனபதுபெறறும - இதனாறறுசெயவாரேயிமமையினபமுமபுகழுமெயதுவரெனபதுகூறபபடடது.

பு. (அற-ல) எ-இ-ள். அறத்தான்வருதே இன்பம்-இன்பமாவது இல்லறத்தோடுபொருந்திவருவதேயாம், மற்றெல்லாம்-அதனோடுபொருந்தாதுவருபவையெல்லாம், புறத்த-(இன்பமாயினும்)அந்தஇன்பத்துக்குப்புறமாகியதுன்பத்தையுடையவையாம், புகழுமில (அதுவுமல்லாமலே) புகழுடையவையும் அல்லவாம், எ-று.

வி. மற்று, என்னும் இடைச்சொல், அசைநிலைக்குறிப்பு குறைந்துநின்றது. தூங்குகிறகையோடேகூட, ஓங்கியநடையையுடையவை, என்பதற்கு, தூங்குகையானோங்குநடைய, எனவருவதுபோல, இங்கே, ஆன், என்கின்றமூன்றும்வேற்றுமையுருபு, உடனிகழ்ச்சிப்பொருள்படநின்றது. இன்பமாவது, காமத்தையநுபவிப்பது. அது, காமத்துப்பாலிலே, முதலிலே சொல்லப்படும். இன்பத்துக்குப்புறமென்றுசொல்லவே, துன்பமாயிற்று. மற்றொருவன்மனைவியைவிரும்புவதாகிய, பிறனில்விழைவுமுதலானவை, பாவத்திலேவரும் இன்பங்களாம். அவை, அப்பொழுது இன்பமாகத்தோன்றுமானாலும், பின்பு, துன்பமாகவேமுடியுமாதலால், புறத்த, என்றார். (அறத்தோடேகூடி) வாராதவை, புகழுமிலஎனவே, வருவது, புகழும் உடையது என்பது, பெற்றுக்கொண்டோம். இதினாலே, தருமஞ்செய்பவரோ, இந்தஉலகத்து இன்பமும், புகழும், பெறுவார் என்பது, சொல்லப்பட்டது.

௪௰. செயற்பாலதோருமறனேயொருவற்
குயற்பாலதோரும்பழி.

ப. எது - ஒருவனுககுசசெயததறபானமையது நலவினையேயொழிததறபானமையது தீவினையேயெனறவாறு.

வி. ஒருமெனபனவிரணடுமசை-தேறறேகாரமபினனுஙகூடடபபடடது-பழிககபபடுவதனைபபழியெனறா-இதனாறசெயவதுமொழிவதுநியமிககபபடடது.

பு. (செய-ழி) எ-இ-ள். ஒருவற்கு-ஒருவனுக்கு, செயற்பாலது - செய்யப்படுவதாகியஉரிமையையுடையது, அறனே-தருமமாகியநல்வினையே, உயற்பாலது-ஒழிப்பப்படுவதாகிய உரிமையை உடையது, பழி-பழிக்கப்படுவதாகியதீவினையே, எ-று.

வி. ஒரும், என்ற இரண்டும், அசைநிலை இடைச்சொல். ஏகாரம், தெளிவுப்பொருள்படநின்றது. அதனைப்பின்னுங்கூட்டிச்சொல்லப்பட்டது. பழி, தொழிலாகுபெயர். இதனாலே, செய்வதும், தவிர்வதும், சொல்லப்பட்டது.

---

௫. அதிகாரம்.

இல்வாழ்க்கை.

ப-ம. இலவாழககை-அஃதாவது இலலாளோடுகூடிவாழதலினதுசிறபபு-இனனிலையறஞசெயததறகுரியவிருவகைநிலையுணமுதலாதலினஃதறனவலியுறுததலினபினவைககபபடடது.

பு-ம். (இ-கை) அதாவது, இல்லாளோடுகூடிவாழ்வதைச்சொல்வது. அறத்தைச்செய்வதற்கு உரித்தாகிய, இல்லறநிலை, துறவறநிலை, என்னும் இரண்டினுள், இல்லறநிலைமுதலாதலால், அறன்வலியுறுத்தலின்பின்வைக்கப்பட்டது.

௪௧. இல்வாழ்வானென்பானியல்புடையமூவர்க்கும்
நல்லாற்றினின்றதுணை.

ப. எது-இலலறததோடுகூடிவாழவானெனறுசொலலபபடுவானறவியலபினையுடையவேனைமூவாககுமவாசெலலு நலலொழுககநெறிககணணிலைபெறறதுணையாமெனறவாறு.

வி. இல்லென்பதாகுபெயர்-என்பாளெனச்செய்யப்படுபொருள்வினைமுதல்போலக்கூறப்பட்டது-எனையமூவராவார்-ஆசாரியனிடத்தினின்றோதலும விரதங்காத்தலுமாகியபிரமசரியவொழுக்கத்தானும்இல்லைவிட்டுத்தீயொடுவனத்தின்கட்சென்றுமனைவியாள்வழிபடத்தவஞ்செய்யுமொழுக்கத்தானுமுற்றத்துறந்தயோகவொழுக்கத்தானுமெனவிவர்-இவருண்முன்னையிருவரையும்பிராமதமெற்கொண்டுகூறினார்-இவரிவ்வொழுக்க நெறிகளைமுடியச்செல்லுமளவுஞ்செல்விறகுப்பசிநோய்குளிர்முதலியவற்றாலிடையூறுவாராமலுணவுமருந்துறையுள்முதலியவுதவியவ்வநெறிகளினவழுவாமற்செலுத்துதலானல்லாறறினின்றதுணையென்றார்.

பு. (இல்-ணை) எ-இ-ள். இல்வாழ்வானென்பான்-இல்லறத்தோடுகூடிவாழ்பவனென்றுசொல்லப்பட்டவன், இயல்புடையமூவர்க்கும்-(தரும) நிலைகளையுடையமற்றமூவருக்கும், நல்லாற்றின்- (அவர்செல்லுகிற) நல்லமார்க்கத்திலே, நின்றதுணை-நிலைபெற்றதுணையாம், எறு.

வி. இல்லினிடத்திலேசெய்யப்பட்டதருமத்தை,இல்,என்றது,இடத்தாகுபெயர்.வாழ்வானெனப்படுவான்,என்பதற்கு, வாழ்வானென்பான், எனக்கருத்தாவைப்போர்சொல்லப்பட்டது. செயப்படுபொருளைச்செய்ததுபோலத்தொழிற்படக்கிளத்தலுமென்னுஞ்சூத்திரநோக்கிக்காண்க. மற்றமூவர்யாரெனின், ஆசாரியன் இடத்திலேபோய்வேதம் ஓதுவதும், விரதங்காப்பதும், ஆகியபிரமசரிய ஒழுக்கத்தாலும், வீட்டைவிட்டுத்தீயுடனேகூட வனத்திற்போய்மனைவி வழிபாடுசெய்யத்தவஞ்செய்யும் ஒழுக்கத்தாலும், எல்லாவற்றையும்வெறுத்துநீக்கிவிட்டயோகஒழுக்கத்தாலும், என இவர். இவருள்-தவவொழுக்கத்தான் யோகவொழுக்கத்தானென்கின்ற இருவரையும், பிறர்மதமேற்கொண்டு, இயல்புடையமூவர்க்குமென்றார். இவர்கள் இந்தமார்க்கங்களிலே முடியப்போமளவும், அந்தப்போக்குக்குப்பசி,நோய்,குளிர்,முதலானவைகளாலே, விக்கினம்வாராமல், உணவு ,மருந்து, இடம், முதலானவை கொடுத்து, இல்வாழ்பவனானவன், அந்தந்தவழிகளிலே, அவர்களைப் போகப்பண்ணுவதினாலே, அவனே, நல்லாற்றினின்றதுணையென்றார்.

சஉ. துறந்தார்க்குந் துவ்வாதவர்க்குமிறந்தார்க்கு
மில்வாழ்வானென்பான்றுணை.

ப. எ-து-களைகணானவரால றுறககபபடடாரககு நலகூரநதாரககுமொருவருமினறித தனிபாலவநதிறநதாரககுமில வாழவானெனறுசொலலபபடுவான றுணையெனறவாறு.

வி. துறநதாரககுபபாவமொழிபபவவகைகளைகளுயநினறுவேணடுவன செயதலானுந துவவாதவாககுணவுமுதலியகொடுததலானுமிறநதாரககுநீரக கடனமுதலியசெயதுநலலுலகிறசெலுததலானுநதுணையெனறா-இவையிரணடுபாடடானுமினலலெலலாவுபகாரததிறகுமுரிததாதலகூறபபடடது.

பு. (துற-ணை) எ-இ-ள். துறந்தார்க்கும்-(பாதுகாத்தவராலே) நீக்கப்பட்டவர்க்கும், துவ்வாதவர்க்கும்-அநுபவிக்கக்கிடையாதவராகியதரித்திரர்க்கும், இறந்தார்க்கும். (ஒருவருமில்லாமைத்தனிமையிட்த்தில்வந்து) இறந்துபோனவர்க்கும், இல்வாழ்வானென்பான்றுணை - இல்லறத்தோடுகூடிவாழ்பவனென்றுசொல்லப்பட்டவனேதுணையாம், எ-று.

வி. இல்வாழ்பவன், துறந்தார்க்குப்பாவந்தீர, அந்தந்தப்பாதுகாவலாளியாய்நின்று, செய்யவேண்டியவைகளைச்செய்துபாதுகாப்பதினாலும், துவ்வாதவர்க்கு, உணவுமுதலானவைகொடுப்பதினாலும், இறந்தார்க்கு (நல்லடக்கஞ்செய்து) நீர்க்கடன்முதலானவைசெலுத்திநல்லுலகத்திலே அவனையனுப்புவதினாலும், துணையென்றார். இந்மூவகையவர்க்கும், இல்வாழ்வான் அன்றிவேறுதுணையில்லாததினாலே, தெளிவுப்பொருள்படநின்றவகாரம், குறைந்துநின்றது. அது, வருவித்துச்சொல்லப்பட்டது. இவை இரண்டுபாட்டாலும், இல்லறநிலைஎல்லாஉபகாரங்களுக்கும்உரித்தாவது, சொல்லப்பட்டது.

ச௩. தென்புலத்தார்தெய்வம்விருந்தொக்கறானென்றாங்
கைம்புலத்தாறோம்பறலை.

ப. எ-து-பிதிராதேவாவிருநதினாசுறறததாாதானெனறுசொலலபபடடவைநதிடததுஞ்செயயுமறநெறியைவழுவாமறசெயதலிலவாழவானுககுச்சிறபபுடையவறமாமெனறவாறு.

வி. பிதிராாவாாபடைபபுககாலததயனாறபடைககபபடடதோாகடவுடசாதி-அவாககிடநதெனறிசையாகலிறறெனபுலததாரெனறா-தெயவமெனபதுசாதியொருமை - விருநதெனபது-புதுமையஃதிணைடாகுபெயராயபுதியராயவநதாாமேனினறது-அவர்ருவகையா - பணடறிவுணமையிறகுறிததுவநதாருமஃதினமையிறகுறியாதுவநதாருமெனவிவா -ஒககல-சுறறம-எலலாவத

ங்கட்கு நதானுளளுய நின றுசெயயவேண்டுதலிற றனனே யோமபலுமற றுயிர று-எனறவென பதுவிகாரமாயிறறு - ஆஙகசை-ஐவகையுமறஞசெயதறகிட னுகலினைமபுலமெனறா-அரசனுககிறைபபொருளாறிலொனறுயிறறிவவைமபுல ததிறகுமைந துகூறுவேணடுதலானெனபதறிக.

பு. (தென்-லை) எ-இ-ள். தென்புலத்தார்-பிதிர்க்களும், தெய்வம்-கடவுளும், விருந்து-விருந்தாளிகளும், ஒக்கல்-சுற்றத்தாரும், தான்-(இல்வாழ்வானுகிய) தானும், என்றாங்கு-என்று அங்கே (சொல்லப்பட்ட) ஐம்புலத்து-ஐந்திடத்தும், ஆறு (செய்யப்படுந்தரும) மார்க்கத்தை, ஓம்பல்-(குற்றம் வாராமலே) பாதுகாப்பது, தலை-(இல்வாழ்பவனுக்குச்) சிறப்புடையதருமமாம், எறு.

வி. பிதிர்க்களாவார், படைப்புக்காலத்திலேபிரமதேவனாலேபடைக்கப்பட்ட ஒருசாதித்தேவர். அவரிருக்கும் இடந் தெற்குஆதலால், தென்புலத்தாரென்றார். விருந்து, புதுமை. அது, இங்கேபண்பு ஆகுபெயராய்ப்புதியராய்வந்தவரைக் காட்டிநின்றது. அவர், முன்னேஅறிமுகமாகிக்குறித்துவந்தவரும், அறிமுகமில்லாமல்வந்தவரும், என்றுஇருவகைப்படுவார். எல்லாத்தருமங்களையுந்தான் உள்ளவனாகநின்றுசெய்யவேண்டியதினாலே, தன்னைத்தான்பாதுகாப்பதுந்தருமமாயிற்று. இந்தஐவகையுந்தருமஞ்செய்வதற்குஇடமாதலால், ஐம்புலமென்றார். தான்முயற்சியைச்செய்துபெற்றபொருளிலே இந்தஐந்திடத்திற்கும்ஐந்துகூறுவேண்டுவதினாலே, அரசருக்குவரி, ஆறிலேன்றனதென்றுகாண்க. என்றுஎன்பது எண், இடைச்சொல். ஆங்கு, அவ்விடம். சொல்லப்பட்டஎன்பது, சொல்லெச்சம். அதுவருவிக்கப்பட்டது. ஐம்புலத்து-என்ற இடத்துமுற்றும்மை, குறைந்துநின்றது. ஆறுஎன்றதற்கு, செய்யப்படும்அறத்தாறு எனக்கூட்டிச்சொன்னது, குறிப்பெச்சம். தலைமையாகியஅறத்தைத்தலைஎன்றது, பண்பாகுபெயர்அதுகடைக்குறைந்துநின்றது.

௪௪. பழியஞ்சிப்பாத்தூணுடைத்தாயின்வாழ்க்கை
வழியெஞ்சலெஞ்ஞான்றுமில்.

ப. எது-பொருளசெயயுஙகாறபாவததிறகஞசியீட்டியபொருளையியல புடையமூவாமுதலாயினாககுநதெனபுலததாாமுதலியநாலவாககுயபகுதது

த்தாணுண்டலையொருவனில்வாழ்க்கையுடைத்தாயினவன்வழியுலகத்தெஞ்ஞான்றுநிற்றலல்லதிறத்தலில்லையென்றவாறு.

வி. பாவத்தான்வந்த பிறன்பொருளைப் பகுத்துண்ணின்றம்பொருளுடையார்மேலும் பாவந்தன் மேலுமாய நின்றுவழியெஞ்சுமாகலிற்பழியஞ்சியென்றார்-வாழ்வானதுடைமைவாழ்க்கைமேலேற்றப்பட்டது.

பு. (டழி-ல்)எ-இ-ள். பழியஞ்சி-(பொருள்தேடுங்காலத்திலே) பாவத்துக்குப்பயந்து, பாத்தூண்-(தேடியபொருளைமேற்சொல்லியஇயல்புடையமூவர்முதலானவர்க்குந்தென்புலத்தார்முதலியநால்வருக்கும்)பகுத்துத்தான்உண்பதை, உடைத்தாயின்வாழ்க்கை-(ஒருவனுடையஇல்)வாழ்க்கையானதுஉடைத்தாயிருந்தால், வழி-அவனுடையசந்ததியானது, எஞ்சலெஞ்ஞான்றுமில்-(உலகத்திலேநிலைத்திருப்பதல்லது) இறந்துபோவதுஎக்காலத்துமில்லை,எ-று.

வி. பாவத்தினாலேவந்தபிறருடையபொருளைப்பகுத்துண்டால்அந்தத்தருமமானது, பொருளுக்குஉரியவர்மேலும், பாவந்தன்மேலும், ஆகநின்றுஅவன்சந்ததிஅற்றுப்போம் ஆதலால், பழியஞ்சியென்றார். அவனுக்கும், அதற்கும், இருக்கிறஒருமைப்பாடுபற்றி, வாழ்வானது உடைமையை (உடைத்தாயின்வாழ்க்கையென்று) வாழ்க்கையின்மேல்ஏற்றப்பட்டது. வழிஎன்றது, இங்கேசந்ததி-அதுதனக்குப்பின்னிற்பது ஆதலாலே, வழி பிறங்கடைமகன்பேர், என்றநிகண்டுநோக்கிக்காண்க. (இனிஇதற்குவேறுஉரை) வாழ்க்கை-(இல்லறத்தானொருவனுடைய) செல்வமானது, பழியஞ்சி-(இட்டுண்ணான் வாழ்க்கையிடுகாட்டுளேற்றுப்பனை, எனச்சான்றோர்) நிந்தித்தலுக்குப்பயந்து-பாத்தூணுடைத்தாயின் (பிறர்க்குப்) பகுத்து இட்டு உண்பதையுடையதானால், (அது) வழியெஞ்சலெஞ்ஞான்றுமில்-(அவன்) சந்ததிக்குங்குறைபடுவது எக்காலத்துமில்லை, எ-று. இல்லறத்தான் ஒருவனுடைய, என்பது, அதிகாரத்தாற்பெற்றோம்-வழியெஞ்சல், என்றஇடத்து, வழிக்குமெஞ்சல்-என்றநான்காம்வேற்றுமையுருபும், இறந்ததுதழுவியஎச்சஉம்மையும், செய்யுள்விகாரப்படுதலாற்குறைந்துநின்றது. அதினாலே அந்தவாழ்க்கை அவனுள்ளளவுங்குறைபடாதிருப்பதும் அன்றி, அவன்சந்ததிக்குங்குறைபடாதெனக்

கொள்க. பகுத்துண்ணுஞ்சந்நதியுமுலகத்துநிற்குமாதலால் அதினுலேபெரும்பயனென்மையிற்சந்நதிக்குஞ்செல்வங்குறை படாதுநிற்குமென்பதேதெளிவு. மேற்சொல்லியவிரிவுரை இல க்கணங்களுள் இந்த உரைக்குவேண்டியவையுங்கொள்க.

௪௫. அன்புமறனுமுடைத்தாயினில்வாழ்க்கை
பண்பும்பயனுமது.

ப. எ-து-ஒருவனில்வாழ்க்கைதன்றுணைவிமேற்செய்யத்தகுமன்பினையு மபிறர்க்குப்பகுத்துண்டலாகியவறத்தினையுமுடைத்தாயினவ்வுடைமையதற் குப்பண்பும்பயனுமாமென்றவாறு.

வி. நிரனிறை-இல்லொழுக்கங்கணவற்கொன்றுசொன்றுகாதலுழியிலறைக் கடைபோகாமையினன்புடைமைபண்பாயிற்றறனுடைமைபயனாயிற்று-இ வைமூன்றுபாட்டானுமினியிலியினின்றறஞ்செய்யுமாறு கூறப்பட்டது.

பு. (அன்-து)எ-இ-ள். இல்வாழ்க்கை-ஒருவனுடையஇ ல்வாழ்க்கையானது, அன்பும்(தன்மனைவிமேற்செய்யத்தக்க) அன்பையும், அறனும்-(பிறர்க்குப்பகுத்தூண்பதுமுதலாகிய) தருமத்தையும், உடைத்தாயின்-உடைத்தாயிருந்தால், அது- அந்தஉடைமையானது, பண்பும்பயனும்-(அந்தவாழ்க்கைக் குக்)குணமும்பிரயோசனமுமாம், எ-று.

வி. மனைவிக்குங்கணவனுக்கும்மனம் ஒன்றுபடாதகால த்தில், இல்லறமானதுமுற்றநடவாது ஆதலால், அன்புடை மை, பண்பும், அறனுடைமை, பயனுமாயிற்று. இது, முறை நிரனிறைப்பொருள்கோள். நிரனிறையலங்காரமுமாம். பொ ருள்கோள்என்பது, அந்வயம். இவைமூன்றுபாட்டாலும், இல்வாழ்வான் அறஞ்செய்யுந்தன்மைசொல்லப்பட்டது.

௪௬. அறத்தாற்றினில்வாழ்க்கையாற்றிற்புறத்தாற்றிற்
போஒய்ப்பெறுவதெவன்.

ப. எ-து-ஒருவனில்வாழ்க்கையையறத்தினவழியேசெலுத்தவல்லுனாயினத ற்குப்புறமாகியநெறியிற்போய்ப்பெறுமபயனயாதென்றவாறு.

வி. புறத்தாறு இல்லைவிட்டுவனத்துச்செலலுநிலை - அந்நிலையினிதுப யனுடைத்தெனப்பார்போயப்பெறுவதெவனென்றார்.

பு. (அற-ன்) எ-இ-ள். அறத்தாற்றின்-தருமமார்க்கத் திலே, இல்வாழ்க்கை-மனைவாழ்க்கையை, ஆற்றின்-(ஒருவன்)

செய்வானானால், புறத்தாற்றிற்போய், (அவன்அதற்குப்)புறமாகியவழியிலேசென்று,பெறுவதெவன்-பெறத்தக்கபிரயோசனமென்ன, எ-று.

வி. அறத்தாறுவது, பழிஅஞ்சிப்பகுத்துண்பதும் அன்புடைமையுமென்று மேலேசொல்லியமார்க்கம். புறத்தாறு, வீட்டைவிட்டு வனத்திலேசெல்லுகிறமார்க்கம். அந்தப்புறத்தாற்றைப்பார்க்கிலும், இதுபிரயோசனமுடையதென்றுசொல்லவந்தவர், புறத்தாற்றிற்போய்ப்பெறுவதெவன்என்றார்.

சஎ. இயல்பினானில்வாழ்க்கைவாழ்பவனென்பான்
முயல்வாருளெல்லாந்தலை.

ப. எது-இலவாழகைககணினறதறகுரியவியலபொடுகூடிவாழபவனெனறுசொலலபபடுவான புலனகளைவிடடுமுயலவாரொலலாருளளுமிககவனெனறவாறு.

வி. முறறததுறநதவாவிடடமையினமுயலவாரெனறது - மூனறுநிலையினராை-அநநிலைதானபலவகைபபடுதலினெலலாருளளுமெனவுமுயலாதுவைததுபபயனெயதுதலிறறலையெனவுஙகூறினார்.

பு. (இய-லை) எ-இ-ள். இயல்பினான்- (அதற்குப்பொருந்திய) சுபாவத்தோடுகூடி, இல்வாழ்க்கை - மனைவாழ்க்கையிலே, வாழ்பவனென்பான்-வாழ்கிறவனென்றுசொல்லப்பட்டவன், முயல்வாருளெல்லாம்- (ஐம்புலன்களைவிட்டுநீங்கும்படியாகத்) தவஞ்செய்பவராகிய எல்லாருள்ளும், தலை-உயர்ந்தவன், எ-று.

வி. துறந்தவர்புலன்களைவிட்டதினாலே, முயல்வாரென்றது. மூன்றுநிலையிலேநின்று மனைவியோடுங்கூடத்தவஞ்செய்வாரை, எனக்காண்க. அந்த நிலைபலவகைப்படுமாதலால்,முயல்வாருளெல்லாம் என்றும்; இயல்பினானில்வாழ்க்கை வாழ்பவன், தவஞ்செய்யாமலே ஐம்புலன்களோடுகூடிநின்றுமேலாகியபிரயோசனத்தை அடைவதினாலே, அவனைத்தலையென்றுஞ் சொன்னார். தலைமைஎன்பது, கடைக்குறைந்து தலையெனநின்றது. இதற்குப்பொருள் உயர்வு. இங்கே இதுபண்பாகுபெயராய்நின்றது.

சஅ. ஆற்றினொழுக்கியறனிழுக்காவில்வாழ்க்கை
நோற்பாரினோன்மையுடைத்து.

ப. எ-து-தவஞ்செயவாரையுநதததநெறியினகணொழுகபபணணிததா னுநதனனறததிறறவறுதவிலவாழக கையததவஞ்செயவோா நிலயினுமபொ றையுடைததெனறவாறு.

வி. பசிமுதவியவிடையூறுநீககலினறறினொழுககியெனறா-நோறபா ரொனபதாகுபெயா - நோறபாா நிலககவாதமமைடறறநோடலலதிலவாழவாா நிலபோதபிறரையுறறநோயுமபொறுததவினமையினோறபாாினோனமையு டைததெனறா.

பு. (ஆற்-து) எ-இ-ள். ஆற்றினொழுக்கி-(தவஞ்செய்வாரையுந்தங்கள்தங்கள்)வழியிலேசெல்லப்பண்ணி, அறனிழுக்காவில்வாழ்க்கை-(தானுந்தன்னுடைய)தருமத்திலேதவறாத(ஒருவனுடைய) இல்வாழ்க்கையானது,நோர்பாரின்-அந்தத்தவஞ்செய்பவருடையநிலயினும்,நோன்மையுடைத்து-பாரமுடையது, எறு.

வி. இவன் தவஞ்செய்பவருடைய பசிநோய்முதலாகிய விக்கினங்களைப்போக்குவதினாலே, ஆற்றினொழுக்கியென்றார். நோர்பார்நிலயின் என்றுசொல்லாமல்நோர்பாரின் என்றது, பொருளாகுபெயர். நோற்பார்நிலயானது, அவர்களைஅடைந்தநோயைப்பொறுப்பது; இல்வாழ்வார்நிலயைப்போலப்பிறரை அடைந்தநோயையும் பொறுப்பது அதற்குஇல்லாததினாலே, நோர்பாரினோன்மையுடைத்தென்றார்.நோற்பாரின் என்ற இன் உருபு உறழ்பொருவு என்னும்பொருள்படநின்றது. உறழ்பொருவு என்பது, உவமைப்பொருளிலேநின்றும் உயர்வுதாழ்வுபடவருவது. காக்கையிற்கரிது, காக்கையைக்காட்டிலுங்கரிதுஎன்றது, உயர்வு. அதனிற்சிறிது, அதைக்காட்டிலுஞ்சிறிது என்றது, தாழ்வு.இவை இரண்டுமின்றிக்காக்கையிற்கரிது என்பதற்கு, காக்கைபோற்கரிது எனவந்தால், உவமப்பொருவு, எனக்காண்க. நோர்பாரின் என்ற இடத்திலே, முற்றும்மை குறைந்துநின்றது.

சகூ. அறனெனப்பட்டதேயில்வாழ்க்கையஃதும்
பிறன்பழிப்பதில்லாயினன்று.

ப. எ-து-இருவகையறததினு நாலகளானறனெனறுசிறபபிததுசசொல லபபட்டதிலவாழககையேயெனைததுறவறமோவெனிலதுவுமபிறனறபழிககப

படுவதிலலையாயினவிலவாழககையோடொருதனமைததாகநனறெனறவாறு.

வி. ஏகாரமபிரிநிலைககணவநதது-இதனாறபிரிககபபடடதுதுறவறமா கவினதுவெனனுஞசுடடுபபெயாதனமேனினறது -பிறனபழிபபதெனபதுகூ டாவொழுககததை - இவைநானகுபாடடானுமினனிலையேயயனுடைததெனை விதனசிறபபுககூறபபடடது.

பு. (அற-று.) எ-இ-ள். அறனெனப்பட்டதே-(இருவகைத்தருமங்களிலும் நூல்களாலே) தருமமென்று, (சிறப்பித்துச்) சொல்லப்பட்டது, இல்வாழ்க்கை -மனைவாழ்க்கையே, (மற்றத்துறவறமோவெனின்) பிறன்பழிப்பதில்லாயின்-பிறனுலேபழிக்கப்படுவது இல்லையானல், அஃதும்-அந்தத்துறவறமும், நன்று-(அந்தஇல்வாழ்க்கையோடேயொத்ததாக) நன்மையுடையது, எ-று.

வி. ஏகாரம், பிரிநிலைப்பொருள்பட நின்றது. அதனுற்பிரிக்கப்பட்டது துறவறம். ஆதலாலே, அஃது என்னுஞ்சுட்டுப்பெயர், அந்தத்துறவறத்தின்மேலே நின்றது. துறவறத்தினுள்ளே பிறன்பழிப்பதுயாது எனின், அதுகூடாஒழுக்கமெனக்காண்க. அதனை ஓர்அதிகாரமாக்கிப் பின்புசொல்லுவார். மற்றத்துறவறமோவெனின், என்னும்வினுஉரை, வருவித்துச்சொல்லப்பட்டது. அஃதும் பிறன்பழிப்பதில்லாயினன்று, என்பதை, அதற்குவிடையாகக்கொள்க. விடை என்பது, உத்தரவு. இவைநான்குபாட்டாலும், இல்வாழ்க்கைநிலையே பிரயோசனமுடையதென்று அதின்சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது.

௫௰. வையத்துவாழ்வாங்கு வாழ்பவன்வானுறையுந்
தெய்வத்துள்வைக்கப்படும்.

ப. எது-இலலறததோடுகூடிவாழுமியலபினுலவையததினகணவாழபவனவையததானெயெனினுமவானினகணுறையுநதேவருளொருவனுகவைதது நனகுமதிககபபடுமெனறவாறு.

வி. பினதேவனுயவறபபயனுகாதலொருதலையாகவிறறெயவததுள வைககபபடுமெனறா-துறவறமனறதையுமபொறிகளையுமொறுததடககவலல வருமையுடைததாய வழியேயவறறை யொறுககவேணடா தைமபுலவினபஙக ளாலராததுயககு மேனமையுடைய விலவாழககையோடறமெனவொருஙகெணணபபடுவதெனறவாறுவிறறு - இதனுனினிலையதுமறுமைபபயனகூறபபடடது-இமமைபபயனபுகழதனைபிறிதிககடகூறுப.

பு. (வை-ம்.) எ-இ-ள். வாழ்வாங்கு-(இல்லறத்தோடுகூடி) வாழவேண்டியபடி, வையத்து-உலகத்தில், வாழ்பவன்-

வாழ்கிறவன், (இந்த உலகத்தான்ஆனாலும்) வானுறையும்-வானுலகத்திலே வாசம்பண்ணுகின்ற, தெய்வத்துள்வைக்கப்படும்-தேவருள் ஒருவனாகவைத்துமதிக்கப்படுவான், எ-று.

வி. பின்பு தேவனாகி அந்தத்தருமப்பிரயோசனத்தை அநுபவிப்பது நிச்சயம் ஆதலாலே, தெய்வத்துள்வைக்கப்படுமென்றார். இல்வாழ்க்கையானது, மனத்தையும் இந்திரியங்களையுந்தண்டித்து அடக்கவேண்டாமலே, ஐம்புலஇன்பங்களை நிறைய அநுபவிக்கப்பட்டும்மேன்மையுடையது. துறவறமானது, அவற்றைத்தண்டித்து அடக்கத்தக்க அருமையுடைத்தானபோதுதான் அதனோடுகூட்டி அறமென்று எண்ணப்படுவது, என்றுமேலேசொல்லியபடியாயிற்று. என்னவெனின், அப்படிவருத்தப்பட்டு அவற்றையடக்கியதுறவறத்தாரும், தெய்வத்துள் வைக்கப்படுவராதலாலே, பிரயோசனத்தின் அளவிலே, அப்படி எண்ணப்படும் என்றுகாண்க. இதனாலே இல்வாழ்க்கையின் மறுமைப் பிரயோசனஞ்சொல்லப்பட்டது. இந்தஉலகத்திலேஅநுபவிக்கப்பட்டதாகியஇம்மைப்பிரயோசனமாவது, புகழ். அதை இல்லறஇயலின்முடிவிலேசொல்லுவார்.

---

௬. அதிகாரம். Chap VI.

வாழ்க்கைத்துணைநலம்.

ப-ம். வாழ்க்கைத்துணை நலம்-அஃதாவது அவ்வில்வாழ்க்கைக்குத்துணையாகியவில்லாளது நன்மை-இதனானேயதிகார முறையும்விளங்கும்.

பு-ம். (வாழ்-ம்.) அதாவது அந்த இல்வாழ்க்கைக்குத் துணையாகியமனைவியினது நன்மையைச்சொல்வது. இதனாலேதானே, அதிகாரமுறைமையும் விளங்கப்படும்.

௫௧. மனைத்தக்கமாண்புடையளாகித்தற்கொண்டான்
வளத்தக்காள்வாழ்க்கைத்துணை.

ப. எ-து-மனையறத்திற்குத்தக்க நற்குண நற்செய்கைகளையுடையவளாய்த் தன்னைக்கொண்டவனது வருவாய்க்குத்தக்க வாழ்க்கையையுடையாளதற்குத் துணையென்றவாறு.

வி. நற்குணங்களாவன-துறந்தார்ப்பேணலும் விருந்தயர்தலும் வறியார் மாட்டருளுடைமையு முதலாயின - நற்செய்கைகளாவன - வாழ்க்கைக்கு வேண்டும் பொருள்களறிந்து கடைப்பிடித்தலும் மடியின்றித் தொழிலுடைமையும் ஒப்புரவு செய்தலு முதலாயின - வருவாய்க்குத் தக்க வாழ்க்கையாவது முதலையறிந்ததற் கியைய வழித்தல - இதனு னிவ்விரண்டு நன்மையுஞ் சிறந்தனவென்பது கூறப்பட்டது.

பு. (மனை-ணை.) எ-இ-ள். மனைத்தக்க-மனையறத்துக்குத்தக்க, மாண்புடையளாகி-(நற்குணம்நற்செயல்களாகிய)சிறப்புடையவளாகி, தற்கொண்டான்-தன்னை (விவாகஞ்செய்து) கொண்டவனுடைய, வளத்தக்காள்-வரவுக்குத்தக்கவள், (வரவுக்குத்தக்கபடி சமுசாரஞ்செய்ய வல்லவள்) வாழ்க்கைத்துணை-அந்த இல்வாழ்க்கைக்குத் துணையாம், எ-று.

வி. நற்குணங்களானவை, முனிவரைப் பாதுகாப்பதுக்கும் விருந்துசெய்வதுக்கும் பொருந்திய மனநலஞ்சொல் நலங்களும், தரித்திரரிடத்திற் கிருபையுடைமையும், முதலானவை. நற்செயல்களாவன, உபகாரஞ்செய்வதும், சமுசாரத்திற்கு வேண்டிய பொருள்களை அறிந்து அவற்றை உறுதியாகக் கைப்பற்றுவதும், போசனபதார்த்தங்களை இனியசுவையடச்சமைப்பதும், முதலானவை. வரவுக்குத்தக்கபடி சமுசாரஞ்செய்வதாவது, கொண்டவனுலேவரப்பட்ட பொருளின் அளவை அறிந்து அதற்குத்தக்கபடி செலவழிப்பது. வருவாயை, இங்கேவளம் என்றது. இதினுலே இந்த இரண்டுஞ்சிறந்தவை என்பதுசொல்லப்பட்டது.

௫௨. மனைமாட்சியில்லாள்கணில்லாயின்வாழ்க்கை
யெனைமாட்சித்தாயினுமில்.

ப. எது-மனையறத்திற்குத்தக்க நற்குண நற்செய்கைகளொருவனில்லாளிடத்தில்லையாயின் அவ்வில்வாழ்க்கை செல்வத்தானெத்துணை மாட்சித்தாயினு மஃதுடைத்தன்றென்றவாறு.

வி. இல்லையென்றாற் பயன்படாமையின.

பு. மனை-ல்.)எ-இ-ள். மனைமாட்சி-மனைஅறத்துக்குத்தக்க (நற்குணநற்செய்கைகளாகிய) சிறப்பு, இல்லாள்கணில்லாயின்-(ஒருவனுடைய)மனைவியிடத்தில் இல்லையானுல், வாழ்க்கை-(அந்த)இல்வாழ்க்கையானது, எனைமாட்சித்தாயினும்-

(செல்வத்திருலே) எவ்வளவுசிறப்பு உடையதாலும், இல்-(சிறப்பு) இல்லை, எ-று.

வி. அந்தவாழ்க்கை, அவள்தீமைக்குணந்தீமைச்செயல்களோடுகூடிநின்று பிரயோசனப்படாததினலே, இல்லை என்ரூர். இல்லை என்பது, இல்எனக்குறைந்துநின்றது.

௫௩. இல்லதெனில்லவண்மாண்பாலுள்ளதெ
னில்லவண்மாணுக்கடை.

ப. எது-ஒருவனுககிலலாளறகுணநறசெயகைகளாயினகளாலலாது
தியாதவளளனளலலாககாலுளளதியாதெனறவாறு.

வி. மாணபெனககுணததினபெயாகுணியினமேனினறது-இவையிரண
டொடடாலுமிலவாழககைககுவேணடுவதிலலாளதுமாடசியேயிறவலலவென
பதுகூறபபடடது.

பு. (இல்-டை.) எ-இ-ள். இல்லவண்மாண்பாளல்-(ஒருவனுக்கு) மனைவி (நற்குணநற்செடல்களாகிய) சிறப்பாளல், இல்லதென்-இல்லாதது எது, இல்லவண்மாணுக்கடை-அவள் அப்படியாகாதபோது, உள்ளதென்-உள்ளது எது, எ-று.

வி. மிகுதிகாட்டுகிறநிமித்தம், மாண்பு என்னுங்குணப்பெயரை, இல்லவண்மாண்பாளல் எனக்குணியின்மேல் ஏற்றினர். குணி என்றதற்குப்பொருள், குணமுடையது. இவையிரண்டிபாட்டாலும், இல்வாழ்க்கைக்குவேண்டுவது, இல்லாளுடையசிறப்பு என்பது, சொல்லப்பட்டது.

௫௪. பெண்ணிற்பெருந்தக்கயாவுளகற்பென்னுந்
திண்மையுண்டாகப்பெறின்.

ப. எது-ஒருவனெயதுமபொருளகளுளிலலாளினமேமபடடபொருள
ளயாவுளவவணமாடடுககறபெனனுஙகலஙகாதிலையுணடாகபபெறினெனற
வாறு.

வி. கறபுடையாளைபபோலவறமுதவியமுனறறகுமேதுவாவனபிறவின
மையினயாவுளவெனருர்-இதனுறகறபுநலததுசிறபபுககூறபபடடது.

பு. (பெண்-ன்.) எ-இ-ள். பெண்ணின்-(ஒருவன் அடையப்படும் பொருள்களுள்) மனைவியைக்காட்டிலும், பெருந்தக்க-பெருமைதங்கிய (பொருள்கள்,) யாவுள-எவையுண்டு, கற்பென்னுந்திண்மையுண்டாகப்பெறின்-(அவளிடத்திலே) பதிவிரதமென்னுந்திடமுண்டாகப்பெற்ருல், எ-று.

47

வி. கற்புடையமனைவியைப்போல், அறமுதலாகியமூன்றுக்கும், ஏதுவாகும்பொருள் வேறே இல்லாததினாலே, யாவுளஎன்றார். இதினாலே கற்பின்சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது.

௫௫. தெய்வந்தொழாஅள்கொழுநற்றொழுதெழுவாள்
பெய்யெனப்பெய்யுமழை.

ப. எ-து-பிறதெய்வந்தொழாதுதனதெய்வமாகியகொழுநனைத்தொழாநின்றுதுயிலெழுவாள்பெய்யென்றுசொல்லமழைபெய்யுமென்றவாறு.

வி. தெய்வந்தொழுதற்குமனந்தெளிவதுதுயிலெழுங்காலத்தாகலிற்றொழுதெழுவாளென்றார்-தொழாநின்றென்பதுதொழுதெனத்திரிந்துநின்றது-தெய்வந்தானேவல்செய்யுமென்பதாம்-இதனாற்கற்புடையவளதாற்றல்கூறப்பட்டது.

பு. (தெய்-ழை) எ-இ-ள். தெய்வந்தொழாள்-(பிற) தெய்வத்தைத்தொழாதவளாய், கொழுநற்றொழுதெழுவாள்-(தன்தெய்வமாகிய) கணவனைத்தொழுதுகொண்டே (தூங்கி) யெழுபவள், பெய்யெனப்பெய்யுமழை-பெய்யென்றுசொல்லமழைபெய்யும், எ-று.

வி. தெய்வத்தைத்தொழுவதற்குமனந்தெளியுங்காலம், தூங்கி எழுங்காலமாதலால், தொழுதெழுவாள் என்றார். செயவென் எச்சத்தொழுதெனத்திரிந்துநின்றது. இப்படிச்சொன்னதினாலே, உண்டானஅருத்தம்தெய்வமும்அவளுக்கு ஏவல் செய்யும்என்பதாம். இதினாலேகற்புடையவளின்வலிமைசொல்லப்பட்டது.

௫௬. தற்காத்துத்தற்கொண்டாற்பேணித்தகைசான்ற
சொற்காத்துச்சோர்விலாள்பெண்.

ப. எ-து-கற்பினின்றும்வழுவாமற்றன்னைக்காத்துத்தன்னைக்கொண்டவனையுமுண்டிமுதலியவற்றாற்பேணியிருவர்மாட்டுநன்மையமைந்தபுகழ்நீங்காமற்காத்துமேற்சொல்லியநற்குணநற்செய்கைகளினுங்கடைப்பிடியுடையாளேபெண்ணாவாளென்றவாறு.

வி. தன்மாட்டுப்புகழாவதுவாழூரார்கட்பாற்றன்னைப்புகழ்வது-இதனாற்புகழ்தற்சிறப்புக்கூறப்பட்டது-சோர்வுமறவி.

பு. (தற்-ண்.) எ-இ-ள். தற்காத்து-(பதிவிரதத்தன்மையிலேநின்றும்பிறழாமல்)தன்னைக்காத்து, தற்கொண்டாற்பேணி-(போசனமுதலானவைகளாலே) தன்னைக்கொண்டகணவனையும்பாதுகாத்து, தகைசான்ற- (இருவரிடத்திலும்) தன்

மைநிறைந்த, சொற்காத்து-புகழை(நீங்காமற்) காவல்செய்து, சோர்விலாள்பெண்-(மேலேசொல்லியநற்குண நற்செயல்களிலும்) மறப்பில்லாதவளேமனைவியாவாள், எ-று.

வி. இருவரிடத்திற்புகழ் என்றவை, இவளைக்கொள்வதற்கு இவன் என்னதவஞ்செய்தானோ எனக்கொண்டவனையும், பதிவிரதத்தன்மையைக்கண்டு அவன்மனைவியையும், அவர்கள்வாழும் ஊர்புகழ்பவையாம். சொல், புகழ். சோர்வு, மறவி. இனித்தகைசான்றசொற்காத்து என்பதற்கு, தன்னைக்கொண்டவனதுநன்மை நிறைந்தசொல்லைக் (கடவாமற்) காத்து என்பதேதெளிவு. அவன்சொல், எப்படிப்பட்டதாயிருந்தாலும், அதைக்கடவாதுநிற்பாளானால், அதினாலேதனக்குநன்மைநிறைவது நிச்சயமாதலால், அதுபற்றித்தகைசான்ற, என இறந்தகாலமாகச்சொன்னார். இதுதெளிவுபற்றி எதிர்காலம் இறந்தகாலமாகமயங்கிநின்ற காலவழுவமைதியென்பதை, விரைவினுமிகவினுமியல்பினுந்தெளிவினுமென்னுஞ் சூத்திரம் நோக்கிக்காண்க. இதினாலேகற்பினிலக்கணஞ் சொல்லப்பட்டது.

௫௭. சிறைகாக்குங்காப்பெவன்செய்யுமகளிர்
நிறைகாக்குங்காப்பேதலை.

ப. எது-மகளிரைததலைவாசெயதசிறையாறகாககுஙகாவலெனனபயனைசசெயயுமவாதமது நிறையாறகாககுஙகாவலேதலையாயகாவலெனறவாறு.

வி. சிறை-மதிலுமவாயிலகாவலுமுதலாயின-நிறை-நெஞசைககறபுநெறியினிறுததுதல-காவலிரணடினுமநிறைககாவலிலவழியேனைசசிறைககாவலாறபயனிலலையெனபாா-நிறைகாககுஙகாபபேதலையெனறா-ஏகாரமபிரிநிலைககணவநதது-இதனாறறறகாததறசிறபபுககூறபபடடது.

பு. (சிறை-லை.) எ-இ-ள். மகளீர்-மாதராகிய (மனைவியரை,) சிறைகாக்குங்காப்பு-(கணவர்செய்தமதிலும் வாயில்காவலும்முதலாகிய) சிறையினாலேகாக்குங்காவலானது, எவன்செய்யும்-என்னபயனைச்செய்யும், நிறைகாக்குங்காப்பேதலை-(அந்தமனைவியர் தங்களுடையகற்பிலேமனத்தை) நிறுத்துவதாகியநிறையினாலே (தங்களைக்) காக்குங்காவலேதலைமையாகிய காவல், எ-று.

வி. நிறைக்காவல் இல்லாவிட்டாற்சிறைக்காவலாலேபிரயோசனம் இல்லையென்றுசொல்லவந்தவர், நிறைகாக்குங்கா

ப்பேதலையென்றார். ஏகாரம், பிரிநிலைப்பொருள்படநின்றது. மேலேசொல்லப்பட்டதற்காத்தலும், தற்கொண்டாற்பேணலும், தகைசான்றசொற்காத்தலுமாகியமூன்றுக்குள், இதனாலேதன்னைத்தானேகாக்குஞ்சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது.

௫அ. பெற்றாற்பெறிற்பெறுவர்பெண்டிர்பெருஞ்சிறப்புப்
புத்தேளிர்வாழுமுலகு.

ப. இ-து-பெண்டிர்தம்மையெய்தியகணவனைவழிபடுதலைப்பெறுவராயிற் புத்தேளிர்வாழுமுலகின்கண்வாழ்தற்பெருஞ்சிறப்பினைப்பெறுவரென்றவாறு.
வி. வழிபடுதலென்பதுசொல்லெச்சம். இதனாற்றற்கொண்டாற்பேணியமனைவியர் புத்தேளிராற்பேணப்படுவரென்பதுகூறப்பட்டது.

பு. (பெ-கு) எ-இ-ள். பெண்டிர்-(மனைவியராகிய) பெண்டுகள், பெற்றாற்பெறின்-தம்மை அடைந்தகணவனை (வணங்குவது) பெறுவராகில், புத்தேளிர்வாழுமுலகு-தேவர்கள் வாழ்கின்றஉலகத்திலே, (அவராலே) பெருஞ்சிறப்புப்பெறுவர்-பெரிய (மேன்பாடுஆகிய)சிறப்பைப்பெற்றுக்கொள்வார், எ-று.

வி. வணங்குவது என்பது, சொல்லெச்சம். இதனாலே தன்னைக்கொண்டவனைப்பேணியபெண்கள் தேவர்களாலேபேணப்படுவர், என்பதுசொல்லப்பட்டது.

இனி இக்குறளுக்குவேறொருமுடிபு, பெண்டிர்பெற்றாற்பேறின்-மனைவியர்தங்களையடைந்தகணவனுக்கு(வழிபாடுசெய்யப்) பெறுவாராகில், வாழுமுலகு-(நெடுங்காலம் அழியாது) வாழுமுலகத்திலே, புத்தேளிர்பெருஞ்சிறப்புப்பெறுவர்-தேவர்களாற்(செய்யப்படும்) பெரிதாகியதிருவிழாவைப்பெறுவர், எ-று.

இதற்கு-வி. பெற்றாற்பெறின், என்றதற்குப்பெற்றானைப்பெறின்என்றுபொருள்கூறுவது, ஐஉருபும், அடைதற்பொருளுஞ்சிறவாதஇனாலே, வழிபாடுசெய்ய, என்பதைவருவித்து;அதைஏற்றுக்கொள்பவன்அவனாதலாலே, குஉருபும், அதன்ஏற்றுக்கோடற்பொருளாகிய, வழிபாடுசெய்தலுங், குறைந்துநின்றதென்றுகண்டு, நான்காம்வேற்றுமையுருபும்பொருளுமுடன்தொக்கதொகையாகக்கொண்டு, பெற்றானுக்குவழிபாடுசெய்ய

ப்பெறுவாரானுல் எனப்பொருளுரைக்கப்பட்டது. இனிப்புத்தேளிர்வாழுமுலகு எனத்தமூத்தொடராய் நின்றதைப்புத்தேளிர்பெருஞ்சிறப்பு, எனத்தமூவுதொடராகப்பிரித்துக்கூட்டிமூன்றும்வேற்றுமையுருபும் பொருளுமுடன் தொக்கதொகையெனக்கொள்க. சிறப்பு, திருவிழா. கொண்டவனுக்குவழிபாடுசெய்தகற்புடைமனைவியர், தேவர்கள்வழிபாடு செய்யப்பெறுவர் என்பது, இதனுலேசொல்லப்பட்டது.

௫௯. புகழ்புரிந்தில்லிலோர்க்கில்லையிகழ்வார்முன்
னேறுபோற்பீடுநடை.

ப. எ-து-புகழைவிரும்பியவில்லாளையில்லாதார்க்கில்லைத்தம்மையிகழ்ந்துரைக்கும்பகைவர்முன்சிங்கவேறுபோனடக்கும்பெருமிதநடையென்றவாறு.

வி. புரிந்தவென்னும்பெயரெச்சத்தகரம்விகாரத்தாற்றொக்கது-பெருமிதமுடையானுக்குச்சிங்கவேறு நடையுவமமாகலினேறுபோலென்றார் - இதனாற்றகைசான்றசொற்காவாவழிப்படுங்குற்றங்கூறப்பட்டது.

பு. (புக-டை.) எ-இ-ள். புகழ்புரிந்தில், புகழைவிரும்பியமனையாட்டியை, இல்லோர்க்கு-இல்லாதவர்க்கு, இகழ்வார்முன்-(தங்களை)நிந்திப்பவராகிய (பகைவர்) முன், ஏறுபோற்பீடுநடையில்லை-ஆண்சிங்கத்தைப்போலே (நடக்கின்ற) பெருமைபொருந்தியநடையானது இல்லை, எ-று.

வி. புரிந்த என்னும்பெயரெச்சம், புரிந் என அகரங்குறைந்துநின்றது. இதனுலேநிந்தைவிரும்பிய மனைவியையுடையவர்க்குவருங்குற்றஞ்சொல்லப்பட்டது.

௬௰. மங்கலமென்பமனைமாட்சிமற்றத
னன்கலனன்மக்கட்பேறு.

ப. எ-து-ஒருவர்க்கு நன்மையென்றுசொல்லுவரறிந்தோர்மனையாளது நற்குணநற்செய்கைகளையவைதமக்கு நல்லணிகலமென்றுசொல்லுவர் நல்லபுதல்வரைப்பெறுதலையென்றவாறு.

வி. அறிந்தோரென்றதெஞ்சிநின்றது - இதனால்வாழ்க்கைத்துணைக்கணியாவதோர் நலங்கூறியதனால்வருகின்றவதிகாரத்திற்குத்தோற்றுவாய்செய்யப்பட்டது.

பு. (மங்-று) எ-இ-ள். மனைமாட்சி-இல்லாளுடைய(நற்குணநற்செய்கைகளாகிய) சிறப்பை, (ஒருவர்க்கு) மங்கலமென்ப-(முற்பட) நன்மையென்றுசொல்லுவர், நன்மக்கட்பே

று-நல்லபுத்திரரைப்பெறுவதை, மற்றதன்-மறுபடி அந்தச்சி றப்புக்கு, நன்கலமென்ப-நல்ல ஆபரணமென்றுசொலலுவர் (அறிவுடையோர்,) எ-று.

வி. அறிவுடையோர்என்றது, குறைந்துநின்றது. முன்பு நின்ற என்ப என்னும் பல்லோர்படர்க்கைவினைமுற்றுச்சொல், பின்புங்கூட்டியுரைக்கப்பட்டது. மற்று என்பதை, மற்று நன்கலமென்பளனக்கூட்டி,மற்றறிவாம்நல்வினை, என்றஇடத்துப்போலப்பிற்பட நன்கலமென்றுசொல்லுவர், எனக்காலங் குறித்துநின்றது எனக்கொள்க. இதனாலேவாழ்க்கைத்துணையாகியமனைவியின்மாட்சிக்கு ஆபரணம்போற்சிறந்தநன்மை சொல்லப்பட்டது. இப்படிச்சொல்லியதனாலே, வருகிற அதிகாரத்துக்குத்தோற்றுவாயுஞ்செய்ததாயிற்று.

எ. அதிகாரம்.

புதல்வரைப்பெறுதல்.

ப-ம. புதலவரைபபெறுதல-அஃதாவது - இருபிறபபாளர்மூவராலு மியலபாகவிறுககபபடுஉஙகடனமூனறனுண முனிவாகடனகலவிகேளவியாலு நதேவாகடனவேளவியாலுநதெனபுலதுதாாகடனபுதலவரைபபெறுதலாலு மலலதிறுககபபடாமையினககடனிறுததறபொருட்டு நனமககளைபபெறுதல- அதிகாரமுறைமேலேபெறபபடடது.

பு-ம். (புதல்-தல்) அதாவது, பிரமசாரி, கிரகத்தன், வானப்பிரத்தன், என்கிறபிராமணர்மூவராலும்சுபாவமாகவேகொடுக்கப்படுங்கடன்மூன்றினுள்ளே, முனிவர்கடன், கல்விகேள்விகளாலும்; தேவர்கடன், யாகஞ்செய்வதினாலும்; பிதிர்க்கள் கடன், புத்திரரைப்பெறுவதினாலுமே அல்லாமற் கொடுக்கப்டாததினாலே, அந்தக்கடன்கொடுக்கிறநிமித்தம், நல்லபுத்திரரைப்பெறுவது. அதிகாரமுறைமை, முன்னேசொல்லப்பட்டது. இனிவேறு அதிகார உரையும்முறையும், (புத-தல்) அதாவது, இல்வாழ்வானாவான் வாழ்க்கைத்துணையுடன் கூடித்தன்னளவிலேதன்கோத்திரமுடிந்துபோகாமலுந்தனக்குப்பின்பு தெ

ன்புலத்தாரைக்குறித்துவழிபடுவதற்கும் நல்லபுத்திரரைப்பெறுவதைச்சொல்வது. அதிகாரமுறையுமிதனாலேவிளங்கும்.

௬௧. பெறுமவற்றுள்யாமறிவதில்லையறிவறிந்த
மக்கட்பேறல்லபிற.

ப. எது- ஒருவன் பெறும்பேறுகளுள் அறியவேண்டுவன அறிதற்குரிய மக்களைப் பெறுதலல்லது பிறபேறுகளை யாம் மதிப்பதில்லை யென்றவாறு.

வி. அறிவதென்பது அறிதலைச்செய்வதென வுந்தொழின்மேனின்றது - காரணமாகிய உரிமை காரியமாகிய அறிதலைப் பயந்தே விடுமாதலான் அத்துணிவுபற்றி அறிந்தவென விறந்தகாலத்தாற் கூறினார் - அறிவறிந்தவென்றவதனான் மக்களென்னும் பெயர் பெண்ணொழிந்து நின்றது - இதனாற் புதல்வர்பேற்றினது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

பு. (பெறு-ற) எ-இ-ள். பெறுமவற்றுள்-(ஒருவன்)பெறும்பேறுகளுள், அறிவறிந்த-அறியவேண்டியவற்றை அறிவதற்கு உரிமையாகிய, மக்கட்பேறல்லபிற-மக்களைப்பெறுவது அல்லாதவையாகியமற்றப்பேறுகளை, யாமறிவதில்லை-நாம்மதிப்பது இல்லை, எ-று.

வி. அறிவது என்பது, அறிவதைச்செய்வது என அந்தத்தொழிலின்மேலேநின்றது, அதினாலேமதிப்பது எனப்பொருளுரைக்கப்பட்டது. காரணமாகிய உரிமையானது, பின்புகாரியமாகிய அறிவதைத்தந்தேவிடுமாதலால் அந்தத்துணிவுபற்றி, அறிந்த என இறந்தகாலத்தாற்சொன்னார். அறிவறிந்தஎன்றதினாலே, மக்களென்னும்பெயர், பெண்பாலையொழித்துநின்றது. இதினாலே, புதல்வரைப்பெறுதலின்சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது.

இனி இக்குறளுக்குவேறோர்முடிபு, பெறுமவற்றுள்-(ஒருவன்) பெறும்பேறுகளுள், அறிவு-அறிவினாலே, அறிந்த-(அறியவேண்டியவைகளை) அறியத்தக்க, மக்கட்பேறல்லபிற-மக்கட்பேறல்லாதவையாகிய பிறபேறுகளை, யாமறிவதில்லை-(பேறாக) நாம்மதிப்பதே இல்லை, எ-று.

இதற்கு-வி. அறியவேண்டியவைகளை, என்பதுகுறைந்துநின்றது. அறியும்என்கிறஎதிர்காலப்பெயரொச்சவினை, தெளிவுபற்றி, அறிந்த என இறந்தகாலப்பெயரொச்சவினையாகமயங்கின்றது. நுண்ணறிவுடையோர் நூலொடுபழகினும்பெண்ணறி

வென்பது பெரும்பேதைமைத்தே, என்றுசொல்லுவாராதலால், அறிவறிந்தமக்கள், என்பது பெண்மக்களைவிலக்கிநின்றது. அறிவதே, என்னுந்தேற்றவேகாரங்குறைந்துநின்றது.

(வினவுவா)ஒருவன்பெறும்பேறுகளுள் அறிவறிந்தமக்கட்பேறே, சிறந்ததென்றுரையிற்று, ஆகவேவீடுபேறுசிறந்த தன்றோவெனின், (விடையுரை)வீடுபேறு, தானின்புறுவதொன்றே; அறிவறிந்தமக்கட்பேறு, தானின்புறுவதுமன்றி, மாநிலத் துமன்னுயிர்க்கெல்லாம்இன்பம்விளைப்பது ஆதலானும், அறிவறிந்தமக்களாற்போதிக்கப்பட்டார்யாவரும், இருவகைப்பற்றுக்களையும் அறுத்துவீடுபெறுவரானதினாலே, அந்தமக்கட்பேறுவீடுபேற்றிற்குங்காரணமா மாதலானும், இதுபோலச்சிறந்ததன்றென்பதாம்.

௬௨. எழுபிறப்புந்தீயவைதீண்டாபழிபிறங்காப்
பண்புடைமக்கட்பெறின்.

ப. எது-வினைவயததாறபிறககுமபிறபபெழினகணணுமொருவனைதது னபஙகளசெனறடையாபிறராறபழிககபபடாதநறகுணஙகளையுடைய புதலவ ரைபபெறுவனாயினெனறவாறு.

வி. அவனதிவினைவளராதுதேயதறகுககாரணமாகிய நலவினைகளைச செயயுமபுதலவரைபபெறுவனாயினெனறவாறாயிறறு-பிறபபேழாவன - ஊரவன திறனருமொனபதுமானிட-நீரபறவைநாறகாலோாயபபததாறு - தீரப-பந தமாநதேவாபதினலயனபடைதத-வநதமிருபாநானைநது-இதிலோரறிவுயிரர ணடுபீரறிவுயிரொனறுழுவறிவுயிரொனறுநாலறிவுயிரொனறைமையறிவுயிரரண டாம-தநதைதாயாதிவினைதேயதறபொருடடவரைநோககிபபுதலவாசெயயு நதானதருமஙகடகலாநறகுணஙகாரணமாகவிறபணபெனனுஙகாரணபபெ யாகாரியததினமேனினறது.

பு. (எழு-ன்) எ-இ-ள். எழுபிறப்பும்-(வினைப்பயனூற்பிறக்கின்ற) எழுவகைப்பிறப்பிலும், தீயவைதீண்டா-(ஒருவனைத்) தீவினைப்பயன்களாகிய துன்பங்கள் தொடாதொழியும், பழிபிறங்கா-பழியுண்டாகாத, பண்புடை-(நல்வினைகளைச்செய்தற்குக்காரணமாகிய)நற்குணங்களையுடைய,மக்கட்பெறின்-புதல்வரைப்பெறுவானானால், எ-று.

வி. தனதுதீவினைவளராது தேய்தற்குக்காரணமாகியநல்வினைகளைச்செய்யும்புதல்வரைப்பெறுவானானால், எனக்கொள்க. எழுவகைப்பிறப்பு என்பவையாவையெனின், தேவர்,மக்

கள், மிருகம், பறவை, நீர்வாழ்சாதி, ஊர்வன, தாபரம், எனக்காண்க. இவற்றை, எழுவகைத்தோற்றம் என்றும், எழ் உடல் என்றுஞ், சொல்லுவார். இவற்றின்விரி எண்பத்துநான்கு நூறாயிரம்யோனிபேதமென்றுசொல்லப்படும். உம்-நிகண்டு, ஊர்வனபதினொன்றாகுமொன்பான் மானிடர்தம்பேத நீரினிலிலங்குபுள்ளுப்பப்பத்தா நெடியதேவர்சாருமீரேழ் நாலைந்தேதாபரயோனிபேதம் எனக்காண்க. தாய்தந்தையருடைய தீவினைதேயும்பொருட்டு அவர்களைக்குறித்துப்புத்திரர் செய்யுந்தானதருமங்களுக்கு அந்தப்புத்திரருடைய நற்குணங்காரணமாதலால், இங்கேபண்பு என்னுங்காரணப்பெயர்அதன்காரியமாகிய, நல்வினைகளின்மேலேநின்றது.

௬௩. தம்பொருளென்பதம்மக்களவர்பொருட்
டந்தம்வினையான்வரும்.

ப. எது-தமபுதலவரைததமபொருளெனறுசொலலுவரறிநதோரபபுதலவாசெயதபொருடமைமை நோககியவாசெயயுநலவினையானேதமபாலவருமாதலானெனறவாறு.

வி. தநதமவினையெனபுழிததொகுதினறவாருமவேறறுமையுருகளததுதிருக்திலமெனபுழிபபோலவுரிமைபபொருடகணவநதது - பொருளசெயதமககளைபபொருளெனவுபசரிததார - இவையிரணடுபாடடாலுநனமககளைபபெறறாலெயதுமறுமைபபயனகூறபபடடது.

பு. (தம்-ம்) எ-இ-ள். தம்பொருளென்பதம்மக்கள்-தம்முடையபுதல்வரைத்தமதுபொருளென்றுசொல்லுவர் (அறிவுடையோர்,) அவர்பொருள்-(அந்தத்தந்தையர்தேடியபொருளுமல்லாமல்) அந்தப்புதல்வர்தேடியபொருளும், தந்தம்வினையான்வரும்-தங்கள்தங்களைக்(குறித்து அந்தப்புதல்வர்செய்யும்நல்)வினையினாலேதங்களைவந்து அடையும்ஆதலால், எ-று.

வி. தாம் இறந்தபோது அதுதம்மைவந்து அடையாததினாலும்; அந்தப்பொருளையும், புதல்வர்தேடியபொருளையும், நல்வினைகளாலே அவரை அடையப்பண்ணுவார் அவர் ஆதலாலும்; தமக்குப்பொருளுண்டாயிருக்கவும் அதைப்பொருளல்லவென்றுபுதல்வரைப்பொருள் என்றார். தந்தம்வினை என்னும் இடத்திற்குறைந்துநின்ற ஆறும்வேற்றுமை அது என்

னும் உருபு, சாத்தனதுவிலைச்சீட்டு என்றாற்போல இருபொருளுக்கு உரிமைபடநின்றது. தந்தம் என்றது, அடுக்கு. அவர்பொருள் என்ற இடத்தில், அவர்பொருளும் என்ற இறந்ததுதழுவிய எச்ச உம்மைகுறைந்துநின்றது. இவையிரண்டுபாட்டாலும், நன்மக்களைப்பெற்றார்பெறும் மறுமைப்பிரயோசனஞ்சொல்லப்பட்டது.

௬௪. அமிழ்தினுமாற்றவினிதேதம்மக்கள்
சிறுகையளாவியகூழ்.

ப. எது-சுவையானமிழ்தத்தினுமிகவினிமையுடைத்துதம்மக்களது சிறுகையானளாவப்பட்டசோறென்றவாறு.

வி. சிறுகையானளாவலாவது இட்டுந்தொட்டுங்கவ்வியுந்துழந்துநெய்யுடையடிசின்மெய்படவிதிர்த்தல்.

பு. (அமி-ழ்) எ-இ-ள். தம்மக்கள்-தங்கள்புதல்வருடைய, சிறுகையளாவியகூழ்-சிறுகைகளாலே அளையப்பட்ட சோறானது, அமிழ்தினும்-அமிர்தத்தைக்காட்டிலும், ஆற்றவினிது-மிகவும் இனிமையுடையது, எ-று.

வி. சிறுகைகளால் அளாவுகிறதாவது, கையைவைத்துந் தோண்டியும்வாயிலேவைத்தும் அளைந்தும்நெய்கலந்தசோற்றை உடம்பிலேபடும்படி உதறுவது என்பதை, படைப்புப்பலபடைத்துப்பலரோடுண்ணுமுடைப்பெருஞ்செல்வத்தராயினுமிடைப்படக் குறுகுறுநடந்து சிறுகைநீட்டியுமிட்டுந் தொட்டுங்கௌவியுந் துழந்துநெய்யுடையடிசின்மெய்படவிதிர்த்துமயக்குறுமக்களையிலரோற் பயக்குறவிலர்தாம் வாழுநாளே, என்னும் இந்தப்புறநானூற்றிலேகாண்க.

௬௫. மக்கண்மெய்தீண்டலுடற்கின்பமற்றவர்
சொற்கேட்டலின்பஞ்செவிக்கு.

ப. எது - ஒருவனுடம்பிற்கின்பமாவது மக்களதுமெய்யைத்தீண்டுதல்-செவிக்கின்பமாவது அவரதுசொல்லைக்கேட்டலென்றவாறு.

வி. மற்றுவினைமாற்று - மக்களது மழலைச்சொல்லேயன்றியவர் கற்றறிவுடையராயச்சொல்லுஞ்சொல்லுமின்பமாகலின்பொதுப்படச்சொல்லென்றார்-தீண்டல் - கேட்டலென்னுங்காரணப்பெயர்கள் ஈண்டுக்காரியங்களின்மேனின்றன.

பு. (மக்-கு) எ-இ-ள். மக்கண்மேய்தீண்டல்-(ஒருவன் தன்) புத்திரருடையசரீரத்தைத்தொடுகிறது, உடற்கின்பம்-அவனுடம்பினுக்கு இன்பமாம், அவர்சொற்கேட்டல்-அந்தப் புத்திரருடையசொல்லைக்கேட்கிறது, இன்பஞ்செவிக்கு-(அவன்) காதுக்கு இன்பமாம், எ-று.

வி. மற்று, அசைநிலை இடைச்சொல். மதலைச்சொல்லே யல்லாமல் அவர்கற்று அறிவுடையவராகிச்சொல்கின்றசொல்லும் இன்பமாம் ஆதலாலே, பொதுப்படச்சொல்லென்றார். தீண்டுவது, கேட்பது, என்னுங்காரணப்பெயர்கள், இங்கே இன்பம் என்னும் அவற்றின்காரியங்களின்மேல்நின்றன. இனிமக்கண்மெய்தீண்டலுடற்கின்பம் என்பதற்கு, தன்மக்களானவர்கள்தன் உடம்பைத்தொடுகிறது ஒருவனுடைய உடலுக்கு இன்பம் எனப்பொருள்கொள்வது, அநுபவித்து அறிந்தவர்க்கு இன்பமாம்.

௬௬. குழலினிதியாழினிதென்பர்தம்மக்கண்
மழலைச்சொற்கேளாதவர்.

ப. எ-து - குழலிசையினிதியாழிசையினிதென்றுசொல்லுவார்தம்புதல்வருடையமதலைச்சொற்களைக்கேளாதவரென்றவாறு.

வி. குழல்-யாழ்-என்பனவாகுபெயர் -கேட்டவரவற்றினுமழலைச்சொல்லினிதென்பாரென்பது-குறிப்பெச்சம்-இனிமைமிகுதிபற்றிமழலைச்சொல்லைச்சிறப்புவகையானுங்கூறியவாறு - இவைமூன்றுபாட்டானும்மைப்பயன்கூறப்பட்டது.

பு. (குழ-ர்.) எ-இ-ள். குழலினிதியாழினிதென்பர்-குழலின் ஒலிஇனிதுவீணையின ஒலி இனிதுஎன்றுசொல்லுவர், தம் மக்கள்-தம்புதல்வருடைய, மழலைச்சொற்கேளாதவர்-மதலைச் சொற்களைக்கேளாதவர், எ-று.

வி. குழல், யாழ், என்பவை, பொருளாகுபெயராய் அந்தந்தஒலிகளைக்காட்டிநின்றன. மழலைச்சொல்லைக்கேட்டவர்குழலொலிவீணையொலிகளை இனிதென்றுசொல்லார் என்பது, குறிப்பெச்சமாய்க்குறைந்துநின்றது. குறிப்பெச்சம் என்பது, சொல்வலிபொருள்வலியால் வேண்டியேநிற்குஞ் சொற்கள்குறைந்துநிற்பது. மேற்சொற்கேட்டலின்பஞ் செவிக்கெனப் பொதுவகையாற்சொல்லிய அதனுள்அடங்கிநின்றமழலைச்சொ

ல், இன்பமிகுதியாதலால் அதுபற்றி அதனை இங்கேசிறப்புவகையாலுஞ்சொன்னார். இவைமூன்றுபாட்டாலும், புதல்வரைப்பெற்றவர்களின் இம்மைப்பிரயோசனஞ்சொல்லப்பட்டது.

சுஎ. தந்தைமகற்காற்றுநன்றியவையத்து
முந்தியிருப்பச்செயல்.

ப. எ-து-தாதை புதல்வனுக்குச்செய்யுநன்மையாவது- கற்றாரவையத்தின்கணவரினுமிக்கிருக்குமாறு கல்வியுடையனாக்குதலென்றவாறு.

வி. பொருளுடையனாக்குதன்முதலியன துன்பம்பயத்தலின்னன்மையாகாதெனபதுகருத்து-இதனாற்றந்தைகடன்கூறப்பட்டது.

பு. (தந்-ல்) எ-இ-ள். தந்தைமகற்காற்றுநன்றி-பிதாவானவன்புத்திரனுக்குச்செய்யும்தன்மையாவது, அவையத்து(கற்றவருடைய) சவையிலே, முந்தியிருப்பச்செயல்-முதன்மைபெற்றிருக்கும்படிசெய்வதாம், எ-று.

வி. முதன்மைபெற்றிருக்கச்செய்வதாவது,அவரினுமேற்படக்கல்வியுடையவனுக்குவது.பொருளுடையவனுக்குவது, முதலானவை, துன்பத்தைத்தருவதினாலே,தன்மையாகாதென்பதாம். இதினாலே,கல்வியினுயர்த்துவதேபுத்திரர்க்குத்தந்தைசெய்யுங்கடமையென்பது, சொல்லப்பட்டது.

சுஅ. தம்மிற்றம்மக்களறிவுடைமைமாநிலத்து
மன்னுயிர்க்கெல்லாமினிது.

ப. எ-து-தம்மக்களதறிவுடைமைபெரிய நிலத்துமன்னுநின்றவுயிர்கட்கெல்லாந்தம்மினுமினிதாமென்றவாறு.

வி. ஈண்டறிவாவதியல்பாகியவறிவொடுகூடியகல்வியறிவு-மன்னுயிரொன்றதிண்டறிவுடையாரேமன்னுறது-அறிவுடைமைகண்டின்புறுதற்குரியவராகலின்-இதனாற்றந்தையினுமவையத்தாருவப்பரென்பதுகூறப்பட்டது.

பு. (தம்-து) எ-இ-ள். தம்மக்களறிவுடைமை-தம்மக்கள் அறிவுடையராயிருப்பது, மாநிலத்து-பெருமைதங்கிய உலகத்திலே, மன்னுயிர்க்கெல்லாம்-நிலைபெற்ற உயிர்களுக்கெல்லாம், தம்மினினிது-தம்மைக்காட்டிலும் இனிதாம், எ-று.

வி. தம்மின் என்னும்உறழ்பொருவிலேவந்த இன்உருபு, இனிது என்னும்குறிப்புவினைகொண்டுமுடிந்தது. சுபாவஅறிவோடு கூடியகல்வியறிவை இங்கே, அறிவென்றது. அறிவுடை

மைகண்டு இன்புறுதற்கு உரியவர் அவரேயாதலால், இங்கே மன்னுயிரென்றது, அறிவுடையவரை என்றுகொள்க. இதனாலே அறிவுடையமக்களைப்பெற்றவரினுங்கண்ட அறிவுடையோர்மகிழ்ச்சிகூர்வார் என்பது, சொல்லப்பட்டது.

இனி இக்குறளுக்குவேறோர் உரை-தங்களைக்காட்டிலுந் தங்கள்புத்திரர் அறிவுடையராயிருக்குந் தன்மையானது தங்களுக்கினிதாதலுமன்றியுலகத்தில்நிலைபெற்ற எல்லாவுயிர்களுக்குமினிதாம், எ-று.

இதற்கு-வி. எல்லாமன்னுயிர்க்கும், எனக்கூட்டி, முற்றும்மைவிகாரப்பட்டுநின்றதெனக்கொண்டு, அதனை,இறந்தது தழுவியஎச்சஉம்மையுமாக்குக. அறிவுடையராயினகாலத்துப்பிறரோருயிர்க்குந்தீங்குசெய்யாராதலால், மாநிலத்துமன்னுயிர்க்கெல்லாமினிதென்றார். தாதையர்தம்புதல்வரைத்தம்மினுங் கல்வியறிவுடையராய்ச் செய்யவேண்டுமென்பது இதன்கருத்து.

சுகூ. ஈன்றபொழுதிற்பெரிதுவக்குந்தன்மகனைச்
சான்றோனெனக்கேட்டதாய்.

ப. எது-தானபெறறபொழுதைமகிழசசியினுமிகமகிழுநதனமகனைக கலவிகேளவிகளானிறைநதானெனறறிவுடையாசொலலககேடடதாயெனறவாறு.

வி. கவானினகடகணடபொதுவுவகையினுஞ்சாலபுடையனெனககேடடசிறபபுவகைபெரிதாகலிறபெரிதுவககுமெனவும - பெணணியலபாறறானுகவறியாமையிறகேடடதாயெனவுஙகூறினா - அறிவுடையானெனபது வருவிககபபடடது சானறோனெனறகுரியவரவாகலின - தாயுவகைககளவையினமையினஃதிதனுறபிரிததுக கூறபபடடது.

பு. (ஈன்-ய்) எ-இ-ள். தன்மகனை-தன்புத்திரனை, சான்றோனென-(கல்விகேள்விகளாலே) நிறைந்தானென்று (அறிவுடையார்) சொல்ல, கேட்டதாய்-கேள்விப்பட்டதாயானவள், ஈன்றபொழுதிற்பெரிதுவக்கும்-அவனைப்பெற்றபொழுதின்மகிழ்ச்சியினும் அதிகமாகமகிழ்வாள், எ-று.

வி. தொடையினிடத்துக்கண்டபொதுவாகியமகிழ்ச்சியினுஞ்சான்றோனென்றுசொல்லக்கேட்ட சிறப்புமகிழ்ச்சிபெரிது, ஆதலாலே, பெரிதுவக்கும் என்றும், பெண்ணாதலால்தா

னுக அறியக்கூடாமையினுலே, கேட்டதாய் என்றுஞ், சொன்ஞர். சான்ருேனென்று அறிந்துசொல்லுதற்கு உரியவர் அவராதலாலும், என என்ற எச்சத்திற்கு எழுவாயாதலாலும், அறிவுடையார் என்றது, வருவிக்கப்பட்டது. தாயின்மகிழ்ச்சிக்கு அளவில்லாதஇனுலே, மேலே, தம்மின் என்றுகூட்டிச்சொன்னதுமல்லாமல் இதினுலே, பிரித்துஞ்சொல்லப்பட்டது.

எய. மகன்றந்தைக்காற்றுமுதவியிவன்றந்தை
யென்னோற்ருன்கொல்லெனுஞ்சொல்.

ப. எ-து-கலவியுடையனுசகியதநதைககுமகனசெயயுஙகைமாறுவதுதனனறிவுமொழுககமுஙகணடாரிவனறநதையிவனைபபெறுவதறகெனனதவஞசெயதானகொலோவெனறுசொலலுஞசொலலைநிகழததுதலெனறவாறு.

வி. சொலலெனபதுநிகழததுதலாகியதனகாரணநதோனறநினறது- நிகழததுதல—அஙஙனஞசொலலவொழுகுதல - இதனாறபுதலவர்கடனகூறபபடடது.

பு. (மக-ள்) எ-இ-ள். தந்தைக்கு-(அவையத்துமுந்தியிருக்கும்படியாகத்தன்னைக்கல்வியுடையவனுகச்செய்த)பிதாவுக்கு, மகனுற்றுமுதவி-மகன்செய்யப்படும் (கைமாறு) உதவியாவது, (தன்னறிவையும்நெறிதவருதநடையாகியவொழுக்கத்தையுங்கண்டவர்ஆச்சரியப்பட்டு) இவன்றந்தை-இவன்பிதாவானவன், (இவனைப்பெறுவதுக்கு) என்னோற்ருன்கொல்-என்னதவத்தைச்செய்தானே, என்னுஞ்சொல்-என்றுசொல்லப்பட்டசொல்லை (நடத்துதலாம்.) எ-று.

வி. சொல்என்றது, நடத்துதலாகியதன்காரணந்தோன்றநின்றது. நடத்துதலாவது, அவர் அப்படிச்சொல்லும்படியாகத் (தான்) நடப்பதுதான். மற்ற இசை எச்சங்குறிப்பெச்சங்கள்வருவித்துச்சொல்லப்பட்டன. இதினுலேபுதல்வர்கடன்சொல்லப்பட்டது.

௮. அதிகாரம்.

அன்புடைமை.

ப-ம. அனபுடைமை-அஃதாவது-அவவாழககைததுணையுமபுதலவரு முதலியதொடாபுடையாாகடகாதலுடையனாதல-அதிகாரமுறைமையுமிதனனே விளஙகுமிலலறமினிதுநடததலுமபிறவுயிாகணமேலருளபிறததலுமனபினப யனுதலினிதுவேணடபபடடது--வாழககைததுணைமேலனபிலவழியிலலறமினி துநடவாமை-அறவோாககளிததலுமநதணாோமபலுநதுறவோாககெதிா லுநதொலலோாசிறபபினவிருநதெதிாகோடலுமிழநதவெனனை-எனபதனுனும ஃதருளபிறததலருளெனனுமனபீனகுழவியெனபதனுனுமறிக.

பு-ம். (அன்-மை) அதாவது-ஒருவன் இல்வாழ்க்கைக்குத்துணையாகியமனைவியும்புதல்வருமுதலாகியதொடர்ச்சியுடையவரிடத்து ஆசையுடையவனுவதைச்சொல்வது. இதினுலேஅதிகாரமுறையும்விளங்கும்.இந்த இல்லறம் இனிதாகநடப்பதுக்கும், பிறஉயிர்களின்மேல் அருள்பிறப்பதுக்குங், காரணம், அன்புடைமை ஆதலால், அதுவேண்டப்பட்டது. இல்லறமினிதுநடத்தற்கு அன்புடைமைகாரணமென்பதை இவர் இனிச்சொல்லப்படும்-யாக்கையகத்துறுப்பன்பு என்றகுறளினுலும், அருள்பிறத்தற்கு அன்புடைமைகாரணமென்பதை, அருளென்னுமன்பீன்குழவியென்னுங்குறளினுலுங்கண்டுகொள்க.

எக. அன்பிற்குமுண்டோவடைக்குந்தாளார்வலர்
புன்கணீர்பூசறரும்.

ப. எது-அனபிறகுமபிறரறியாமலடைததவைககுநதாழுணடோ-தம மாலனபுசெயயபபடடாரதுதுனபங கணடுழியனபுடையாாகண பொழிகினறபு லவியகணணீரேயுணணினறவனபீனயெலலாருமறியததாறறுமாதலானெனற வாறு.

வி. உமமைசிறபபினகணவநதது-ஆாவலாதுபுனமைகணணீாமேலேற றபபடடது-காடசியளவைகசெயதாதாகிலுமஅநுமானவளவையானவெளிப படுமெனபதாம-இதனுலனபினதுணமைபுணாததபபடடது.

பு. (அன்-ம்) எ-இ-ள். ஆர்வலர்-(தம்மாலே அன்புசெய்யப்பட்டவருடையதுன்பத்தைக்கண்டபோது) அன்புடையவரின், புன்கணீர்-(அகத்திலேதோன்றப்பட்ட) துன்பத்தினுலே (புறத்திலேதோன்றப்படும்)கண்ணீரோ, பூசறரும்-(உள்

ளிருந்த அன்பையெல்லாரும் அறியும்படியாகத்) தூற்றும், (ஆதலால்) அடைக்குந்தாள்-(பிறர் அறியாமல்) அடைத்துவை க்குந்தாளிடுகதவு, அன்பிற்குமுண்டோ-அன்பினுக்கும் உள் தாமோ, (இல்லை,) எ-று.

வி. அன்பிற்கும் என்ற உம்மை, சிறப்புப்பொருள்பட வும், உண்டோ என்ற ஓகாரம், எதிர்மறைப்பொருள்படவும், தெளிவுப்பொருள்படநின்ற ஏகாரங்குறைந்தும், நின்றன. இன்பத்தினாலேவரப்பட்ட ஆனந்தக்கண்ணீரை விலக்குதற்கு ப், புன்கணீரென்றார். புன்மை, இங்கேதுன்பத்தைக்குறித்து நின்றது. தாள், என்றது சினையாகுபெயராய்த்தாளிடப்பட்ட கதவின்மேல்நின்றது. இப்படிச்சொன்னதினாலே, அன்பு, பிர த்தியட்சப்பிரமாணத்தாற்காணக்கூடாதாகிலும், அநுமானப் பிரமாணத்தாலே வெளிப்படுமென்பதாயிற்று. இதினாலே, அன் பினது உண்மை, சொல்லப்பட்டது.

எ௨. அன்பிலா ரெல்லாந் தமக்குரிய ரன்புடைய
ரென்புமுரியர் பிறர்க்கு.

ப. எது-அனபிலலாதாா பிறாககுபபயனபடாமையினெலலாபபொரு ளாலுநதமககேயுரியரனபுடையாரவறறுளேயனறிததமமுடமபாலுமபிறாக குரியரெனறவாறு.

வி. ஆலுநபுகளுமபிரிநிலையேகாரமும விகாரததாறறொககன-எனபாரு பொ-எனபுமுரியராதல-தனனகமபுககுறு நடைபுநவினறகுதிகணடருசித தலைபுகவேகாணமுதலாயினாக டகாணக.

பு. (அன்-கு) எ-இ-ள். அன்பிலார்-அன்பில்லாதவர், எ ல்லாந்தமகுரியர் (பிறருக்குப்பிரயோசனப்படாததினாலே) எல்லாப்பொருள்களாலுந் தமக்கே உரிமைவைத் திருப்பார், அன்புடையர்-அன்புடையவர்,(அவைகளாலுரிமைவைத்திருப் பதுமல்லாமல்) என்பும் (தம்முடைய) எலும்பையுடைத்தா யிருக்கிறதேகத்தினாலும், பிறர்க்குரியர்-பிறருக்கே உரிமைவை த்திருப்பார், எ-று.

வி. எல்லாம்-என்றதை எல்லாவற்றாலும்-என்றும், என் பும்-என்றதை என்பினாலும் என்றும், விரித்துக்கொள்க. பிரி நிலைஏகாரங்கள்குறைந்துநின்றன. உம்மைஎல்லாவற்றாலுமன் றி, என்புமுரியர்எனநின்றதினாலே, இறந்ததுதழுவிநின்றது.

என்பு, எலும்பு. அது, சினையாகுபெயராய், உடம்பின்மேல்நி ன்றது. உடம்பிலுள்ளும்பிறர்க்கு உரிமைபூண்டதைத் தன்னை வந்து அடைந்தபுறாவைக்காக்கும்பொருட்டுத்தன்னுடையதேகத் தை அறுத்தறுத்து நிறுத்துக்கொடுத்தும்போதாததினாலே, தானே தராசுத்தட்டிலேறியசிபிச்சக்கரவர்த்தி முதலானவரிடத்தி ற்காண்க.

௭௩. அன்போ டியைந்த வழக்கென்ப வாருயிர்க்
கென்போ டியைந்த தொடர்பு.

ப. இ-ள்-பெறுதற்கரிய மக்களுயிர்க்கு உடம்போடுண்டாகிய தொடர்ச்சியினை அன்போடு பொருந்துதற்கு வந்த நெறியின் பயனென்று சொல்லுவர் அறிந்தோர் என்றவாறு.

வி. பிறப்பினதருமை பிறந்தவுயிர்கண்மேலேற்றப்பட்டது-இயைந்த வென்பது உபசார வழக்கு-வழக்கு ஆகுபெயர்- உடம்போடியைந்தல்லதன்புசெய்யலாகாமையின் அதுசெய்தற்பொருட்டித்தொடர்ச்சியுளதாயிற்றென்பதாம்-ஆகவே இத்தொடர்ச்சிப் பயன் அன்புடைமையென்றாயிற்று.

பு. (அன்-பு) - இ-ள். ஆருயிர்க்கு (பெறுவதற்கு) அருமையாகிய (மனிதர்) உயிர்களுக்கு, என்போடியைந்ததொடர்பு- எலும்பையுடையதேகத்தோடே பொருந்திய தொடர்ச்சியை, அன்போடியைந்த- அன்போடுபொருந்தவந்த, வழக்கென்ப- வழியின்பிரயோசனமென்றுசொல்லுவார், (அறிந்தவர்,) எ-று.

வி. பிறப்பினுடைய அருமை, பிறந்த உயிர்கள்மேலேற்ற ப்பட்டது. அன்போடு இயையவந்த என்பது, இயைந்த, எனவி காரப்பட்டுநின்றது. பின்பு ஆருயிர்க்கென்போடுதொடர்பு, எனவே, அமையும் ஆகலால், இயைந்ததொடர்பு என்றதில், இ யைந்த என்பது உபசாரவழக்கு. வழக்கின்பிரயோசனத்தை வழக்குஎன்றது, ஆகுபெயர். உடம்போடுபொருந்தினாலல்ல து, அன்புசெய்யக்கூடாததினாலே அந்தஅன்புசெய்கிறநிமித் தம், இந்தத்தொடர்ச்சிஉண்டாயிற்றுஎன்பதாம். ஆகவே, இ ந்தத்தொடர்ச்சியின்பயன், அன்புடைமைஎன்றாயிற்று.

இனிஇந்தக்குறளுக்குமற்றுமோருரை. ஆருயிர்க்கு-அருமையாகியஉயிர்களுக்கு, என்போடியைந்ததொடர்பு (மக்கள்) உடம்போடுபொருந்திய சம்பந்தத்தை, அன்போடியைந்த- (அதற்குமுன்னும்அந்தஉயிர்கள்) அன்போடுபொருந்திவந்த

வழக்கென்ப-நியாயப்பிரயோசனமென்று சொல்லுவார், (அறிந்தோர்,) எ-று.

இதற்கு-வி. அதற்குமுன் அந்த உயிர்கள் அன்போடுபொருந்தாவிட்டால், பெறுதற்கு அருமையையாகிய மானிடதேகத்தோடு சம்பந்தப்படாமல் இழிவாகியமிருகமுதலியவற்றின் தேகங்களோடுசம்பந்தப்படுமென்பதாம். எனவே, மக்கள் உடம்போடு உயிர்க்குஉண்டாகிய. சம்பந்தப்பிரயோசனம் அன்புடைமையென்றாயிற்று. மேற்சொல்லியஇலக்கணங்களுள்இதற்குப்பொருந்தியவற்றையெடுத்துரைத்துக்கொள்க.

எச. அன்பீனுமார்வமுடைமையதுவீனு
நண்பென்னுநாடாச்சிறப்பு.

ப. எ-து-ஒருவனுக்குத்தொடர்புடையார்மாட்டுச்செய்தவன்பத்தன்மையாற்பிறர்மாட்டும் விருப்புடைமையைத்தரும்அவ்விருப்புடைமைதானிவறந்தபகையுநொதுமலுமின்றியாவருநண்பென்றுசொல்லப்படுமளவிறந்தசிறப்பினைத்தருமென்றவாறு.

வி. உடைமைஉடையனுந்தன்மை - யாவருநண்பாதலெல்லாப்பொருளுமெய்துதற்கேதுவாகலினதனை நாடாச்சிறப்பென்றார்.

பு. (அன்-பு) எ-இ-ள். அன்பு (ஒருவனுக்குத்தொடர்ச்சியுடையவர்இடத்திற்செய்த)அன்பானது, ஆர்வமுடைமையீனும் (அந்தக்குணத்தையுடையவராகியபிறர் இடத்தும)விருப்பமுடைமையைத்தரும், அது-அந்தவிருப்பமுடைமையானது, நண்பென்னும்-(இவனுக்குப்பகையும் புதுமுகமும் இல்லாமலேஎல்லாருடம) நட்புஎன்றுசொல்லப்பட்ட, நாடாச்சிறப்பு- (இவ்வளவென்றுமதிக்கக்கூடாத செல்வத்தை, ஈனும்-தரும், எ-று.

வி. உடைமை, உடையவனுகிறகுணம்.எல்லாருநட்பாகிறது, எல்லாப்பொருள்களும்பெறுவதற்குக்காரணமாதலால், அதைநாடாச்சிறப்புஎன்றார். நாடுதல்இவ்வளவுஎன்று ஆராய்கிறது.

எரு. அன்புற்றமர்ந்தவழக்கென்பவையகத்
தின்புற்றாரெய்துஞ்சிறப்பு.

ப. எ-து.அன்புடையாராயில்லறத்தோடுபொருந்தியநெறியின்பயனென்றுசொல்லுவரறிந்தோரிவ்வுலகத்தில்வாழ்க்கைக்கண்ணின்புற்றார்தாந்தனமேற்றுறக்கத்துச்சென்றெய்துமபேரின்பத்தினையென்றவாறு.

வி. வழககாகுபெயா-இலவாழககைககணினறுமனைவியொடுமககளோடுமொககலோடுஙகூடியின புறறாதாலசெயத வேளவிததொழிலாறறேவராயாணடுமினபுறுவராகவினினபுறறொயதுஞசிறபபெனறா-தவததாறறுனபுறறெயதுநதுறககவினபததினையீணடுமினபுறறெயதுதலனபானேயனறியிலலையெனபதாம.

பு. (அன்-பு) எ-இ-ள். வையகத்தின்புற்றூர்-இந்த உலகத்து (இல்வாழ்க்கையிலேநின்று) இன்பத்தை அநுபவித்தவர், எய்துஞ்சிறப்பு (அதற்குமேற்படப்பரலோகத்திலேபோய்) அடையப்பட்ட (பேரின்பமாகிய)சிறப்பை, அன்புற்று-அன்புடையவராகி, அமர்ந்த-(இல்லறத்தோடு)பொருந்திய, வழக்கென்ப-நியாயத்தின்பிரயோசனமென்றுசொல்லுவார், (அறிந்தோர்) எ-று.

வி. வழக்கின்பயனைவழக்கென்றது,ஆகுபெயர்.வழக்காவது, நீதி. இல்வாழ்க்கையிலே மனைவி மக்கள் சுற்றத்தோடு கூடிநின்று இன்பத்தைஅநுபவித்தவர், தாம், செய்த உபகாரத்தொழிலினாலே, பின்புதேவராகி அவ்விடத்தும்இன்பத்தை அநுபவிப்பார் ஆதலாலே, இன்புற்றூர் எய்துஞ்சிறப்பு என்றூர். இப்படிச்சொன்னதினாலே, தவஞ்செய்துதுன்பப்பட்டவர்பின்பு அடையும்பரலோக இன்பத்தை இகலோகத்திலும் இன்பத்தை அநுபவித்து அடைகிறது, அன்பினாலே அல்லாமல் இல்லையென்பதாயிற்று.

எசு. அறத்திற்கேயன்புசார் பென்பவறியார்
மறத்திற்குமஃதே துணை.

ப. எது-அனபுதுணையாவதறததிறகேயெனறுசொலலுவாசிலரறியாரனைமறததிறகுமவவனபேதுணையாவதெனறவாறு.

வி. ஒருவனசெயதபகைமைபறறியுளளததுமறநிகழநததுழியவனைநடபாககககருதிபவனமேலனபுசெயயவதுநீஙகுமாகவினமறததைநீககுதறகுநதுணையாமெனபாா-மறததிறகுமஃதேதுணையெனறா -துனபததிறகியாரோதுணையாவாரெனபுழிபபோல - இவவையநதுபாடடானுமனபினதுசிறபபுககூறபபடடது.

பு. (அற-ணை) எ-இ-ள். அறியார்-அறியாதவர் (சிலர்,) அறத்திற்கே யன்புசார்பென்ப-தருமத்துக்கே அன்புதுணையாவதுஎன்றுசொல்லுவார்,மறத்திற்கும்-பாவத்துக்கும்,அஃதே-அந்த அன்புதானே, துணை-சகாயப்படுவது, எ-று.

வி. ஒருவன்செய்தபகையினாலே மனத்திலே கோபந் தோன்றினபொழுது அவனை நட்பாகநினைத்து அவன்மேல் அன்புசெய்தால் அந்தக்கோபம்நீங்கும் ஆதலால், அதுபோ லப்பாவத்தைநீக்குதற்கும் அன்புதுணையாமென்றுசொல்லவ ந்தவர், மறத்திற்குமஃதேதுணையென்றார். துன்பத்திற்குயா ரோதுணையாவார், என்று பிறரும் இப்படிச்சொல்வதுகாண்க. இவையைந்துபாட்டாலும், அன்பின்சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது.

எஎ. என்பிலதனைவெயிற்போலக்காயுமே
யன்பிலதனையறம்.

ப. எ-து-என்பிலாவுடம்பைவெயிற்காய்ந்தாற்போலக்காயுமன்பி லாதவுயிரையறக்கடவுளென்றவாறு.

வி. என்பிலதென்பதனாலுடம்பென்பதூஉம்-அன்பிலதென்பதனாலு யிரென்பதூஉம்பெற்றாம்-வெறுப்பின்றியெங்குமொருதன்மைத்தாகியவெயி லின்முன்னென்பிலதுதன்னியல்பாற்சென்றுகெடுமாறுபோலவத்தன்மைத்தா கியவறத்தின்முன்னன்பிலதுதன்னியல்பாற்கெடுமென்பதாம் - அதனைக்காயு மென்வெயிலறங்களின்மேலேற்றினார் அவற்றிற்றமவ்வியல்புண்மையின் - இவ்வா றல்லவைசெய்தார்க்கறங்கூற்றமென்பிறருங்கூறினார்.

பு. (என்-ம்) எ-இ-ள். என்பிலதனை-எலும்பில்லாத உடம்பை, வெயிற்போல-வெயில் (காய்ந்துகொல்வது) போல, அன்பிலதனை-அன்பில்லாத உயிரை, அறங்காயும்-தருமமானதுகோபித்துக்கொல்லும், எ-று.

வி. என்பிலது அன்பிலது என்றதினாலே, உடம்பு என்பதும், உயிர் என்பதும், பெற்றுக்கொண்டோம். இப்படிச் சொன்னதினாலே, வெறுப்பில்லாமலே எங்கும்ஒரேகுணமாயிருக்கப்பட்டவெயிலின்முன், எலும்பில்லாதஉடம்பைக்கொண்டஉயிரானதுதன்சுபாவப்படியே போய்க்கெடுவதுபோல, அப்படிப்பட்டகுணமுடையதாகிய தருமத்தின்முன், அன்பில்லாத உயிர் தன்சுபாவப்படியேபோய்க்கெடும், என்பதாம். இப்படித்தானேகெடுவதாயிருக்க, காயும், என்றுவெயிலின்மேலும், தருமத்தின்மேலும், ஏற்றிச்சொல்லவேண்டுவது என்னவெனின், அவற்றிற்குங்காய்கிறசுபாவம் உண்டானதினாலே, என்றுகண்டுகொள்க. இப்படியே, அல்லவைசெய்தார்க்கறங்

கூற்றம, என்றுபிறருஞ்சொன்னார். பாவங்களைச்செய்தவர்களு க்குநமனைத்தோன்றுந்தருமம், என்பது அதற்குப்பொருள்.

௭௮. அன்பகத்தில்லாவுயிர்வாழ்க்கைவன்பார்க்கண்
வற்றன்மரந்தளிர்த்தற்று.

ப. எது-மனததினகணணபிலலாதவுயிரிலலறததோடுகூடிவாழதலவன பாரினகணவறறலாகியமரநதளிததாறபோலுமெ, னறவாறு.

வி. கூடாதெனபதாம-வனபாாவனனிலம-வறறலெனபதுபாலவினைகாவஃறிணைபபடாககைபபெயா.

பு. (அன்-று) எ-இ-ள். அன்பகத்தில்லாவுயிர்-மனசிலே அன்பில்லாத உயிரானது, வாழ்க்கை-(இல்லறத்தோடுகூடி)வாழ்கிறது, வன்பார்க்கண்-கடினமாகியபூமியிலே, வற்றன்மரம் - நீர்வற்றினதாகியமரம், தளிர்த்தற்று - துளிர்விட்டது போலும், எ-று.

வி. இப்படிச்சொன்னதினாலே வந்த அருத்தம், அன்பில்லாதஉயிர்வாழமாட்டாதுஎன்பதாம். வற்றல்என்றது, தொழிலாகுபெயராய்வந்த பால்பகாவஃறிணைப்படர்க்கைப்பெயர். இனிவன்பாற்கண் எனப்பாடம்ஓதி, பாலைநிலத்தில் எனப்பொருள்கொளினும், அமையும்.

௭௯. புறத்துறுப்பெல்லாமெவன்செய்யும்யாக்கை
யகத்துறுப்பன்பிலவர்க்கு.

ப. எது-யாககையகததினகணினறிலலறததிறகுறுபபாகியவனபுடையரலலாதாாககெணபுறததினகணினறுறுபபாவனவெலலாமவவறஞசெயதறகெனனவுதவியைசசெயயுமெனறவாறு.

வி. புறததுறுபபாவன-இடனுமபொருளுமேவலசெயவோருமுதலாயின-துணையோடுகூடாதவழியவறறாபடனினமையினெவனசெயயுமெனறா -உறுபபுபோறலினுறு பெனபபடடது - யாககையிறகணமுதவியவுறுபபுககளெலலாமெனனபயனைசசெயயுமனததினகணுறுபபாகிய வனபிலலாதாாககெனவுரைபபாருமுளா-அதறகிலலறததோடியாதுமியையாமையறிக.

பு. (புற-கு) எ-இ-ள். யாக்கையகத்து-தேகத்துள்ளே நின்று, உறுப்பன்பில்லவர்க்கு-(இல்லறத்துக்கு) அங்கமாகிய அன்பில்லாதவர்களுக்கு, புறத்து-(மற்றுப்)புறத்திலேநின்று, உறுப்பெல்லாம்- அங்கமாயினவையெல்லாம், எவன்செய்யும்-(அந்தஅறஞ்செய்கிறதற்கு) என்ன(உதவியைச்)செய்யும், எ-று.

வி. புறத்து உறுப்பானவை, இடமும், பொருளும், ஏவல்செய்வோரும், முதலானவை. இல்லறத்திற்குத்துணையாகிய அன்போடுகூடாதபோது, அவர்நிலையிலேபிரயோசனம் இல்லையாதலால், எவன்செய்யுமென்றார். உறுப்பைப்போலிருப்பதினாலே, உறுப்பென்றது உவமையாகுபெயர். தேகத்திற் கண்முதலாயின உறுப்புக்கள் எல்லாம் என்னபயனைச்செய்யும், மனத்தின் இடத்தில் உறுப்பாகிய அன்பிலாதவர்களுக்கு, எனச்சொல்லுவாருமுண்டு. அப்படிச்சொன்னதற்கு, இல்லறத்தோடு ஒருசம்பந்தமும் இல்லாதிருப்பதை அறிந்துகொள்க.

இனி, இக்குறளுக்குவேறுரை. யாக்கையகத்துறுப்பு-உடம்பினுள்ளிருக்கின்ற அவயவத்தையொத்த, அன்பில்லவர்க்கு-அன்பில்லாதமனிதர்க்கு, புறத்துறுப்பு-(அந்த உடம்பின்) புறத்திலேயிருக்கின்றஅவயவத்தையொத்த, எல்லாம்-(மற்று உள்ளவை) எல்லாம், எவன்செய்யும்-என்ன (உதவியைச்) செய்யும், எ-று.

இதற்கு-வி. யாக்கையகத்துறுப்பு என்பவை, ஈரல்குடல்முதலாயினவை. அதன்புறத்துறுப்பு என்பவை, கைகால்முதலாயினவை. இந்த இருவகைஉறுப்புக்களும் உவமையாதலால், இல்லறத்துக்கு, அகத்துறுப்பாவது, அன்பு. அதற்குப்புறத்துறுப்பாவது, இடமும், பொருளும், ஏவல்செய்வோருமாம். உயிர்வாழ இருந்தவர்களுக்கு, உடலின் அகத்துஉறுப்பு இல்லாவிடின், அதன்புறத்துறுப்புக்கள்இருந்தும்பயனிலாததுபோல, இல்லறஞ்செய்தற்கு, அகத்துறுப்பாகிய அன்பில்லாவிடின், புறத்துறுப்பாகிய இடம், பொருள், ஏவல்செய்வோர், இருந்தும், பிரயோசனப்படாததினாலே, எவன்செய்யுமென்றார். அகத்துறுப்பு, அகத்தின்கண்ணுள்ள உறுப்பு. புறத்துறுப்பு, புறத்தின்கண்ணுள்ள உறுப்பு. அகத்துறுப்பன்பு, புறத்துறுப்பெல்லாம், என்பன, அகத்துறுப்புப்போன்றஅன்பு, புறத்துறுப்புப்போன்ற எல்லாம், எனவிரிதலால், உவமைத்தொகையெனக்கொள்க.

அ௰. அன்பின்வழிய துயிர்நிலை யஃதிலார்க்
கென்புதோல்போர்த்தவுடம்பு.

ப. எது - அன்பு முதலாக அதன்வழி நின்ற உடம்பே உயிர் நின்ற உடம்பாவது; அவ்வன்பு இல்லாதார்க்கு உள்ள உடம்புகள் என்பினைத் தோலால் போர்த்தனவாம், உயிர் நின்றனவாகா என்றவாறு.

வி. இல்லறம் பயவாமையின் என்னவாயின - இவை நான்கு பாட்டானும் அன்பின்வழிப்படுதல் கூறப்பட்டது.

பு. (அன்-பு) எ-இ-ள். அன்பின்வழியது - அன்புமுதலாக அதன்பின்நின்றது, உயிர்நிலை-உயிர்நின்ற உடம்பு, அஃதிலார்க்கு-அந்த அன்பில்லாதவர்க்கு, உடம்பு- (உள்ள)உடம்புகள், என்புதோல்போர்த்த-எலும்பைத் தோலினாலேமூடினவை (ஆம்,) (அதுவேயல்லாமல் உயிர்நின்றவை அல்ல) எ-று.

வி. இல்லறம் பிரயோசனப்படாததினாலே அப்படிச் சொல்லப்பட்டன. வழி, பின். உயிர்நிலை, உடம்பு. உயிர்நிற்பதற்கு இடம், ஆதலாற், காரணப்பெயர். உள்ள என்பது, வருவிக்கப்பட்டது. அஃதிலார்க்கு உள்ள உடம்பு எனக்கூட்டிப்போர்த்த, என்பதை, அஃறிணைப்பன்மைப்படர்க்கைஇறந்தகாலவினைமுற்று ஆக்குக. இவைநான்குபாட்டாலும், அன்பில்லாதபோது உண்டாகுங்குற்றஞ்சொல்லப்பட்டது.

---

௯. அதிகாரம்.

விருந்தோம்பல்.

ப-ம. விருந்தோம்பல் - அஃதாவது - இருவகை விருந்தினையும் புறந்தருதல் - தென்புலத்தார் முதலிய ஐம்புலத்துள் முன்னைய இரண்டும் கட்புலனாகாதாரை நினைந்து செய்வனவாகலானும் பின்னைய இரண்டும் பிறக்கே செலன்மையானும் ஈண்டு நின்ற விருந்தோம்பல் சிறப்புடைத்தாய் இல்லறங்கட்கு முதலாயிற்று - வேறுகாதலன்புடையிருவர் கூடியல்லது செய்யப்படாமையின் இஃது அன்புடைமையின் பின் வைக்கப்பட்டது.

பு-ம். (வி-ல்) அதாவது, முன்புஅறிந்ததினாலேகுறித்து வந்தவரும், அறியாதுவந்தவரும், ஆகிய இருவகைவிருந்தினையும், பாதுகாப்பதைச்சொல்வது. தென்புலத்தார்முதலாகிய ஐந்திடத்துள்ளே, தென்புலத்தார், தெய்வம், என்கின்ற இரண்டுங் கண்ணினாலேகாணப்படாதவரை நினைந்துசெய்ப

வையாதலாலும், சுற்றம், தான், என்கின்ற இரண்டும், பிறர்க்குக்கொடுப்பவை அல்ல ஆதலாலும், இடையிலேநின்றவிருந்தோம்பல், சிறப்புடையதாய் மனையினிடத்திலேசெய்யப்படுந்தருமங்களுக்கெல்லாம்முதலாயிற்று. வேறுபடாத அன்புடைய இருவர்கூடி அல்லது செய்யப்படாததினாலே, இது அன்புடைமையின்பின்வைக்கப்பட்டது.

அக. இருந்தோம்பியில்வாழ்வதெல்லாம்விருந்தோம்பி
வேளாண்மைசெய்தற்பொருட்டு.

ப. எ-து-மனைவியோடுமனைத்திறசெலாதிலவினகணிருநதுபொருளகளைபபோறறிவாழுஞ்செயகையெலலாமவிருநதினாைப பேணியவாககுபகாரஞ்செயதறபொருடடெனறவாறு.

வி. எனவே வேளாணமைசெயயாத வழியிலவினகணணிருநதனுமபொருளகளுங்காரணமாகவருநதுனபசசெயலைககடகெலலாமபயனிலலையெனபதாம.

பு. (இ-டு)எ-இ-ள். இருந்தோம்பி-(மனைவியோடும்வனத்திலேபோகாமல்) இருந்து (பொருள்களைப்) பாதுகாத்து, இல்வாழ்வதெல்லாம்-மனையிடத்துவாழ்கின்ற செயல்களெல்லாம், விருந்தோம்பி-விருந்தினரைப்பேணி, வேளாண்மை செய்தற்பொருட்டு-(அவர்களுக்கு)உபகாரஞ்செய்கிறநிமித்தம், எ-று.

வி. எனவே உபகாரஞ்செய்யாதபோது, மனையினிடத்தில் இருப்பதும், பொருள்களைக்காப்பதும், காரணமாகவருந்துன்பச்செயல்களுக்கு எல்லாம், பிரயோசனம் இல்லையென்பதாம்.

அஉ. விருந்துபுறத்ததாத்தானுண்டல்சாவா
மருந்தெனினும்வேண்டற்பாற்றன்று.

ப. எ-து-உணணபபடும பொருள்சாவாமருநதேயெனினுந தனனைநோககிவநதவிருநதுதனனிலலின புறததாகததானே யுணடலவிரும்புதன முறைமையுடைததனறெனறவாறு.

வி. சாவாமருநதுசாவாமைககுககாரணமாகியமருநது- விருநதினரியேயொருகாறறுணடலைசசாவாமருநதெனபாருளராயினுமொழிகவெனறுரைாயபினுமமையும-இவையிரணடுபாடடானுமவிருநதோமபலின சிறபபுககூறபபடடது.

பு. (வி-று) எ-இ-ள். சாவாமருந்தெனினும்-(உண்ணப்படுவது) சாவாதிருப்பதற்குக்காரணமாகிய அமிர்தமேயாகு

னும், விருந்துபுறத்ததா-(தன்னைநோக்கிவந்த) விருந்து (தன் மனையின்)புறத்திலுள்ளதாக, தானுண்டல்-தானேதனித்துண்பது, வேண்டற்பாற்றன்று-விரும்புதலுரிமையுடையது அல்லாதது, எ-று.

வி. விருந்தில்லாமலே ஒருபோதுதான்தனித்துண்பது, சாவாதிருக்கக்காரணமாகியமருந்தென்றுவாழ்த்தினாலும், அது உரிமையுடையது அன்று ஆதலால், விரும்பாதொழிக, என்று சொல்லினும், அமையும். இதற்குபாற்றன்று, ஆதலால், எனக் காரணம்வருவித்து, வேண்டல் என்பதை, எதிர்மறைவியங் கோண்முற்றுவினை ஆக்குக. இவை இரண்டுபாட்டாலும், விருந்தோம்பலின்சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது.

௮௩. வருவிருந்துவைகலுமோம்புவான்வாழ்க்கை
பருவந்துபாழ்படுதலின்று.

ப. எது-தன்னைநோக்கிவந்தவிருந்தைநாடோறும்புறந்தருவானதில்வாழ்க்கைநல்குரவான்வருந்திக்கெடுதலில்லையென்றவாறு.

வி. நாடோறும்விருந்தோம்புவானுக்கதனாற்பொருடொலையாதுமேன்மேற்கிளைக்குமென்பதாம்.

பு. (வ-று) எ-இ-ள். வருவிருந்து-(தன்னைநோக்கி)வந்த விருந்தினனை, வைகலும்-நாள்தோறும், ஓம்புவான்-பாதுகாப்பவனுடைய, வாழ்க்கை-இல்வாழ்க்கையானது, பருவந்து-(தரித்திரத்தினாலே) வருந்தி, பாழ்படுதலின்று-கெடுவதில்லை, எ-று.

வி. தரித்திரத்தினாலே என்பது, வருவிக்கப்பட்டது. பருவரல், துன்பம். தினந்தோறும்விருந்தினனைப்பாதுகாப்பவனுக்கு, அந்தப்பாதுகாவலாலே, பொருள்மேன்மேலும்வளருமென்பதாம்.

௮௪. அகனமர்ந்துசெய்யாளுறையுமுகனமர்ந்து
நல்விருந்தோம்புவானில்.

ப. எது-திருமகண்மனமகிழ்ந்துவாழாநிற்குமுகமினியனாய்த்தக்கவிருந்தினைப்பேணுவானதில்லின்கணென்றவாறு.

வி. மனமகிழ்தற்குக்காரணந்தனசெல்வநல்வழிப்படுதல்-தகுதி-ஞானவொழுக்கங்களாலுயர்தல்-இதனாற்பொருளினைத்தற்குக்காரணங்கூறியவாறு.

பு. (அக-ல்) எ-இ-ள். செய்யாள்-திருமகளானவள், அகனமர்ந்து-மனம்பொருந்தி, உறையும்-வாசம்பண்ணுவாள், முகனமர்ந்து-(இனிய)முகம்பொருந்தி, நல்விருந்து - நல்லவிருந்தினரை, ஓம்புவானில்-(உணவுமுதலாயினவைகளாலே)பாதுகாப்பவனுடையமனையினிடத்தில், எ-று.

வி. அவள்மனம்பொருந்துவதற்குக்காரணம், அவன்செல்வம்நல்வழிப்படுவது. நல்விருந்து, என்றது, நன்மை, அறிவு, ஆசாரமுதலாயினவற்றின்மேல்நின்றது. இப்படிச்சொன்னதினாலே, மேன்மேலும் பொருள்வளர்வதற்குக்காரணந் தோன்றப்பட்டது.

அரு. வித்துமிடல்வேண்டுங்கொல்லோவிருந்தோம்பி
மிச்சின்மிசைவான்புலம்.

ப. எ-து - முன்னே விருந்தினரை மிசைவித்துப் பின் மிக்கதனைத் தானமிசைவானது விளைபுலத்திற்கு வித்திடுதலும் வேண்டுமோ வேண்டாவென்றவாறு.

வி. கொல்லென்பது அசைநிலை - தானே விளையுமென்பது குறிப்பெச்சம். இவை மூன்றுபாட்டானும் விருந்தோம்புவாரிம்மைக்கண்ணெய்தும் பயன் கூறப்பட்டது.

பு. (வித்-ம்) எ-இ-ள். விருந்தோம்பி-(முன்னே)விருந்தினரை உண்பித்து, மிச்சில்-(பின்)மிகுந்திருந்ததை, மிசைவான்-உண்பவனுடைய, புலம்-கழனிக்கு, வித்துமிடல்-விதைவிதைத்தல்களும், வேண்டுங்கொல்லோ-வேண்டுமோ,(வேண்டாதனவாம்,) எ-று.

வி. கொல், என்பது, அசைநிலையிடைச்சொல். தானேவிளையுமென்பது, குறிப்பெச்சமாய்க்குறைந்துநின்றது.

இனிஇக்குறளுக்குவேறொருமுடிபு.முன்னேவிருந்தினரை (அசனமுதலாயினவைகளாலே) உபசரித்து, அவருண்டுகுறைந்திருந்ததைப்பின் உண்பவனுடையகழனியானது, விதைவிதைத்தலையும்விரும்புமோவிரும்பாது, தானேவிளையுமென்றவாறு.

இதற்கு-வி. வித்தும் என்ற உம்மையைப்பிரித்துக்கூட்டி, வித்திடலும், எனவே, களைபறித்தலும், என் எதிர்தழுவுதலால், எதிரதுதழுவியஎச்ச உம்மையெனக்கொண்டு, கொல்லென்பதை, அசைநிலையாக்கி,ஓகாரமெதிர்மறைப்பொருள்பட நின்றதெனக்கொள்க. மிச்சில் என்பது, உண்டகுறையாகிய எச்சி

ணுக்கும், மிகுந்திருந்ததாகியபாண்டக்குறைக்குஞ், சொல்லப் படும். இவற்றைவடநூலார்பரிகலசேடமென்றும், பாண்டசே டமென்றுஞ்சொல்லுவர். இப்படிச்சொன்னதினாலே, விருந் தென்றது, ஞானவொழுக்கத்தை உடையநல்விருந்து எனக்கா ண்க. இவைமூன்றுபாட்டாலும், விருந்தோம்புவார் இம்மை யில்-அடையும்பயன் சொல்லப்பட்டது.

௮௬. செல்விருந்தோம்பிவருவிருந்துபார்த்திருப்பா
னல்விருந்துவானத்தவர்க்கு.

ப. எது-தனகடசெனறவிருநதைபபேணிபபினசெலலககடவவிருநதி னைபபாரததுததானதனேனாடுணணவிருபபானமறுபிறபபிறதேவருயவானிலுள ளாரககுநலவிருநதாமெனறவாறு.

வி. வருவிருநதெனபதிடவழுவமைதி-நலவிருநது-எயதாவிருநது-இத ஞனமறுமைககணெயதுமபயனகூறபபடடது.

பு. (செல்-கு) எ-இ-ள். செல்விருந்தோம்பி-(அவனிடத் திற்) போனவிருந்தினரைப்பேணி, வருவிருந்துபார்த்திருப் பான்-(பின்பு)போகத்தக்கவிருந்தினரை (எதிர்) பார்த்துத்(தா ன் அவரோடேகூட உண்ணும்படியாகக்) காத்திருப்பவன், வானத்தவர்க்கு-(மறுபிறப்பிலேதேவனாகி) வானுலகத்துள்ள தேவர்களுக்கு, நல்விருந்து – நல்லவிருந்தாகுவான், எ-று.

வி. அவனிடத்திற்போம்விருந்து என்றுசொல்லாமல், வருவிருந்து என்றது. இடவழுவமைதியென்பதை, தரல்வரற ன்மைமுன்னிலையுமேனையவேனையிடத்தையுமெய்துமென் ப, என்னுஞ்சூத்திரநோக்கிக்காண்க. இங்கேநன்மையாவது, பெறுதற்கு அருமை. இதினாலே, மறுமைப்பயன்சொல்லப் பட்டது.

௮௭. இனைத்துணைத்தென்பதொன்றில்லைவிருந்தின்
றுணைத்துணைவேள்விப்பயன்.

ப. விருநதோமபலாகியவேளவியினபயனினனவளவிறறெனபதோரள வுடைததனறததககவிருநதினறகுதியளவேயளவெனறவாறு.

வி. ஐமபெருவேளவியிலேனறுகவினவெளவியெனறுமபொருளளவு தானசிறிதாயினுநதககாரகைபபடடககாலவானசிறிதாயபபேராககுமாகவி

வினைத்துணைத்தென்பதொன்றில்லையென்றுங்கூறினார்- இதனுள்ளிருமையும்பயந்ததற்குக்காரணங்கூறப்பட்டது.

பு. (இணை-ன்) எ-இ-ள். வேள்வி-(விருந்தோம்பலாகிய) யாகத்தின், பயன்-பிரயோசனமானது, இனைத்துணைத்து-இத்தன்மை அளவையுடையது, என்பதொன்றில்லை-என்றுசொல்லக்கிடந்தது ஒன்றுமில்லை, விருந்தின்றுணைத்துணை-(அதற்கு அந்த) விருந்தின்(குணத்தகுதி) அளவே அளவு, எ-று.

வி. ஒண்பிரமமேவேதமோதுதலோமம்வளர்த்த
லெண்டெய்வமீதல்பலியேபூத மொண்டொடியீ
ரொண்ணீர்க்கடனாற்றலேபிதிர்விருந்தோம்ப
லண்ணீர்மைமானுடயாகம், என்றுசொல்லப்பட்டஐம்பெருவேள்வியிலே, இது ஒன்றாதலாலேவேள்வியென்றும், உபகாரஞ்செய்யப்பட்டபொருளின் அளவுசிறிதாயினும், அது நல்லோர்கைப்பட்டமையால் அந்தஅறத்தின்பயன் ஆகாயமுஞ்சுருங்கும்படிவிரியுமாதலால், இனைத்துணைத்தென்பதொன்றில்லையென்றுஞ்சொன்னார். நல்லோர்கைப்பட்டஉபகாரப்பயனுக்கு, அளவில்லையென்றதற்குஉதாரணம், நாலடியார்,

உறக்குந்துணையதோராலம்வித்தீண்டி
யிறப்பநிழற்பயந்தாஅங்கறப்பயனுந்
தான்சிறிதாயினுந்தக்கார்கைப்பட்டக்கால்
வான்சிறிதாப்போர்த்துவிடும், எனக்காண்க. இதினாலே, இகபர இன்பங்கள் இரண்டும்பெறுதற்குக்காரணஞ்சொல்லப்பட்டது.

இனிவேறோருரை. விருந்தோம்பலாகிய அறத்தின்பயனுக்கு அளவில்லை, (ஆயினும்)விருந்தின்றுணைத்துணை-(ஒருவன் செய்யப்படும்) விருந்தும் (அதனையுண்ணும்) விருந்துமாகிய இரண்டின்தகுதி அளவே அதற்கு அளவு, எ-று.

இதற்கு,வி. இரட்டுறமொழிதலென்னும் உத்தியைச்சார்ந்து, விருந்து என்றது, இங்கேபோசனத்துக்கும், விருந்தினனுக்கும்,கொள்ளக்கிடந்தது. ஒருவன், (எவ்வகைப்பட்ட விருந்தினைச்செய்து, எவ்வகைப்பட்டஉபகாரத்தோடேகூட, எவ்வகைப்பட்ட)விருந்தினனை,உண்பிப்பானோ, அவ்வகைஅள

விர்பயன்கொள்வானாதலால், விருந்தின்றுணைத்துணையென்றா ர். புதிதாகவந்தவனுக்கிடப்படும்போசனத்துக்குவிருந்தென் றுவழங்குதர்கு உதாரணம்,

வெண்ணெயோ விதுரனிட்டவிருந்தையோ வேலைசூழ்ந்த
மண்ணையோவுண்டு மூன்றுள்வருபசிதீர்ந்த மாயோன்,

எனவருதல்காண்க. வேள்வி, யறம். இணைத்துணைத்தென்பதொ ன்றில்லையென்றதற்குவிசேடவுரையுமிக்குறளுக்குக்கருத்துரை யும்மேற்சொல்லியவையேகொள்க.

௮௮. பரிந்தோம்பிப்பற்றற்றேமென்பர்விருந்தோம்பி
வேள்விதலைப்படா தார்.

ப. எது-நிலையாபபொருளகளைவருநதிககாததுபினனதனையிழநதிதுபொழுதியாமபற றுககோடிலமாயினேமெனறிரஙகுவரபபொருளானவிருநதினனையோமபிவேளவிபபயனையெயதுமபொறியிலாரெனறவாறு.

வி. ஈடடியவொணபொருளைககாததலுமாஙகேகெடுநதுனபமாகலிறபரிநதோமபியெனறா-வேளவியாகுபெயா.

பு. (பரி-ர்) ா-இ-ள். பரிந்தோம்பி-(நிலையில்லாப்பொருள்களை)வருந்திக்காத்தும்,பற்றற்றேமென்பர்-(இப்பொழுது அவற்றைஇழந்துபோய்) நிராதரவானோம் என்றுபுலம்புவர், விருந்தோம்பி -(அந்தப்பொருள்களாலே) விருந்தினரைப்பாதுகாத்து, வேள்வி-அந்தஉபகாரத்தின்பிரயோசனத்தை, தலைப்படாதார்-பொருந்தாதவர், எறு.

வி. பற்று,ஊன்றுகோல். அது,இங்கேஉவமையாகுபெயராய்நின்றது. புலம்புவொன்றது, பற்றற்றேமென்பர், என்றசொல்வலியினாலே, பெறப்பட்டது. வேள்வி,காரணஆகுபெயர். ஈட்டலுந்துன்பமற்றீட்டியவொண்பொருளைக்

காத்தலுமாங்கேகெடுந்துன்பம், என்பாராதலால், பரிந்தோம்பியென்றார். பரிந்தோம்பாதுபற்றறுதலைத்தழுவிநின்றதாகலின், இறந்ததுதழுவிய எச்சஉம்மைகுறைந்துநின்றது.

அ௯. உடைமையுளின்மைவிருந்தோம்பலோம்பா
மடமைமடவார்கணுண்டு.

ப. எது - உடைமைககாலததினமையாவது விருநதோமபலையிகழும பேதைமை யஃதறிநதாாமாட்டினதாகாது பேதையாா மாட்டே யுளதாமென றவாறு.

வி. உடைமைபொருளுடையனாநதனமையபபொருளாறகொளளுமப யனையிழபபிக்குதலுடைமையையினமையேயாககவின மடமையையினமையாகவு பசரிததாா-பேதைமையானவிருநதோமபலையிகழிறபொருணிறவழியுமதனு றபயனிலலையெனபதாம-இவையிரணடுபாட்டானுமவிருநதோமபாவழிபபடு வகுறறஙகூறபபட்டது.

பு. (உடை-டு) எ-இ-ள். விருந்தோம்பலோம்பாமடமை- விருந்தோம்பலாகியதருமத்தைப்பேணுதபேதைமையானது, உடைமையுளின்மை - பொருளுடையனாயிருக்குங்காலத்திலே தானேதரித்திரமாம், அது-அந்தப்பேதைமையானது,மடவார்கணுண்டு- அறிவில்லாதவர்களிடத்திலேஉள்ளதாம்,எ-று.

வி. உடைமை, பொருளுடையவனாயிருக்குந்தன்மை. அந்தப்பொருளாற்பெறப்படும்பிரயோசனத்தைக்கெடுத்து, ப்பொருளுடைமையைப்பின்பு இல்லாமையாகவேசெய்யுமா தலாலே, காரணமாகியமடமையைககாரியமாகிய இன்மையா க உபசரித்தார். அதுவென்னுஞ்சுட்டுப்பெயர்வருவித்துரை க்கப்பட்டது. இப்படிச்சொன்னதினாலே, பொருளுண்டான பொழுதே, விருந்தோம்புதலாகியதருமத்தைத்தினந்தோறு ஞ்செய்யாவிடின், அந்தப்பொருளாற்பயனில்லையென்பதுபெ றப்பட்டது. இவையிரண்டுபாட்டாலும், விருந்தோம்பாத போது உண்டாகுங்குற்றஞ்சொல்லப்பட்டது.

௯௰. மோப்பக்குழையுமனிச்சமுகந்திரிந்து
நோக்கக்குழையும்விருந்து.

ப. எது - அனிசசபபூமோநதுழியனறிககுழையாதுவிருநதினாமுகம வேறுபட்டுநோககககுழைவொனறவாறு.

வி. அனிசசமாகுபபூ - செயமைககடகணடுழியினமுகமுமவதுபபறறி நணணியவழியினசொலலுமவையபறறியுடனபடட வழிதனகுறறமுமெனவிருந தோமபுவாாகளினறியமையாத மூனறனுணமுதலாயவின முகமிலவழிசசெய மைககணணேவாடிநீஙகுமாதலிறறீணடியவழியலலதுவாடாத வனிசசபபூவி

னும்விருந்தினர்மெல்லியரென்பதாம். இதனால்விருந்தோம்புவார்க்குமுதற்க ணினிமுகம்வேண்டுமென்பதுகூறப்பட்டது.

பு. (மோப்-து) எ-இ-ள். அனிச்சம்-அனிச்சப்பூவானது, மோப்ப-மோந்துபார்க்க, குழையும்-வாடும், விருந்து-விருந்தினனானவன், முகந்திரிந்துநோக்க-(விருந்துசெய்பவன்)முகம்வேறுபட்டுப்பார்க்க, குழையும்-வாடுவான், எ-று.

வி. தூரத்திலேபார்த்தபொழுதே இனியமுகமும், அதினாலேகிட்டியபொழுது, இனியசொல்லும், அவர்களுடன்பட்டபோது நன்றுசெய்தலுமாகியமூன்றும், விருந்துசெய்பவர்க்குஇல்லாமற்கூடாதவையாம். இவற்றுள்முதலாகியஇனியமுகமில்லாதபோது, விருந்தினர்கண்டுமனங்குழைந்துதூரத்திலேதானேவிலகிப்போவார் ஆதலாலே, தொட்டால்வாடுகின்ற அனிச்சப்பூவினும்விருந்தினர்மெல்லியரென்பதாம். இதுகுறிப்பினாலே, அதனிலும் இதுஉயர்ந்ததென்று உயர்வுதோன்றநின்றவேற்றுமையென்னும் அலங்காரம். கூற்றினுங்குறிப்பினுமொப்புடையிருபொருள்வேற்றுமைபடவரின்வேற்றுமையதுவே. என்னும், அணியியலுருத்திரநோக்கிக்காண்க. இதினாலேவிருந்தோம்பலிலக்கணஞ்சொல்லப்பட்டது. இதனுள் விருந்தோம்புவார்க்குமுதற்கண் இனியமுகம்வேண்டுமெனவே, வருகின்ற அதிகாரம் இனியவைகூறலாதலால், அதிகாரமுறையும்விளங்கிற்று. என்னெனின், இனியமுகத்தோர்சொல்பவை, இனியசொற்களேயாதலால், எனக்காண்க. இனிமுகந்திரிந்துநோக்கக்குழையும்விருந்தென்பதற்கு, விருந்தோம்பலிடத்துஉபசாரஞ்சிறிதுகுறையினும்மலர்ந்தமுகத்தினனாகவந்த விருந்தினனதுமுகம்வேறுபட்டுப்பார்ப்பதினாலே விருந்தோம்பலாகிய தருமம்வாடுமென்பதே, சிறந்துகாட்டிற்றுப்போலும். இதற்கு விருந்தென்பதைமும்மடியாகுபெயராகக்கொள்க.

ம. அதிகாரம்.

இனியவைகூறல்.

ப-ம். இனியவைகூறல்-அஃதாவது மனத்தின்கணுவகையை வெளிப்படுப்பனவாய இனியசொற்களைச் சொல்லுதல்-இதுவும் விருந்தோம்புவார்க்கின்றியமையாததாகலின் விருந்தோம்பலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

பு-ம். (இ-ல்) அதாவது, மனசிலே இருக்கின்ற மகிழ்ச்சியைவெளிப்படுப்பவையாகிய இனியசொல்லுக்களைச்சொல்லுவதைச்சொல்வது. அதிகாரமுறைமேலேசொல்லப்பட்டது.

கூக. இன்சொலா லீரமளைஇப் படிறிலவாஞ்
செம்பொருள்கண்டார்வாய்ச்சொல்.

ப. எ-து- இன்சொலாவன அன்பொடுகலந்து வஞ்சனையிலவாயிருக்கின்ற அறத்தினையுணர்ந்தார்வாயிற்சொற்களென்றவாறு.

வி. ஆல் அசைநிலை- அன்பொடுகலத்தல் அன்புடைமையை வெளிப்படுத்தல் - படிறின்மை வாய்மை - மெய்யுணர்ந்தார் நெஞ்சிற்கெல்லாஞ் செம்மையுடைத்தாய்த் தோன்றலிற் செம்பொருளெனப்பட்டது- இலவாஞ்சொலென வினையும் பெயர் வேண்டாது கூறினார்- தீயசொற்பயிலாவென்பதறிவித்தற்கு- இதனான் இன்சொற்கிலக்கணங் கூறப்பட்டது.

பு. (இ-ல்) எ-இ-ள். இன்சொல்-இனியசொல்லானவை, ஈரமளைஇ-அன்போடுகலந்து, படிறிலவாம்-பொய்மை இல்லாதனவாம், செம்பொருள்கண்டார்வாய்ச்சொல் -அறப்பொருளை அறிந்தவர்வாய்ச்சொற்களாம், எ-று.

வி. ஆல், அசைநிலையிடைச்சொல். அன்பொடுகலத்தல், அன்புடையகுணத்தை வெளிப்படுத்துவது. தருமமானது, மெய்யுணர்ந்தவருடையநெஞ்சினுக்குஎல்லாஞ்செம்மையுடையதாய்த்தோன்றுவதினாலே, செம்பொருளென்றார். ஆம்என்னும்பெயரெச்சம், சொல்என்பதனோடுமுடிந்தது. செம்பொருள்கண்டார்சொல்லெனவே அமையும், வாய் எனவேண்டாதுசொன்னனின், அவர்களுடையவாய்க்குத்தீயசொற்பழக்கமிராதென்பது தெரிவிப்பதற்குஎனக்கொள்க. எப்படியெனின், இப்படிவேண்டாதுசொல்லுஞ்சொல்லுக்கு, விதப்புக்கிளவியென்றுபெயர்; சூத்திரம், விதப்புக்கிளவிவேண்டிய

துவிளக்கும் என்பாராதலால், அப்படிப்பொருள்கொள்ளப் பட்டது. விதப்பு, அதிகம். இனி இதற்கு, செம்பொருள்கண்டார்வாய்ச்சொலின்சொல்லென்றுகூட்டி, அறப்பொருள்உணர்ந்தார்வாயாற்சொல்லுமின்சொலாவன, அன்போடுகலந்து பொய்மைஇல்லாதனவாம், எனமுடித்துப்பொருள்கொளினும் அமையும். வாய்ச்சொல், உருபுதொக்கமூன்றும்வேற்றுமைத்தொகை. இன்சொல், பண்புத்தொகை. வாய்ச்சொல்லின்சொல், என இரண்டுங்கூட்ட, வினைத்தொகை. இவர்,

கல்லாதானொட்பங்கழியநன்றாயினுங்
கொள்ளாரறிவுடையார், என்று சொல்லுவர் ஆதலாற், கல்லாதார் அறநிலை உணராதமனமாசுடையராதலாலே, அவர்வாய்ச்சொல்லும்அன்போடுகலந்துபொய்மை இல்லாதனவாயினும், அவற்றை இன்சொலெனல்கூடாதெனவிலக்குதற்பொருட்டு, மேற் செம்பொருள்கண்டார்வாய்ச்சொல்லெனவிசேடித்தார் எனக்கொள்க. இதனாலே இன்சொல்லுக்கு இலக்கணஞ் சொல்லப்பட்டது.

௯௨. அகனமர்ந்தீதலினன்றேமுகனமர்ந்
தின்சொலனாகப்பெறின்.

ப. இ-து-நெஞ்சுவந்தொருவற்குவேண்டியதொருபொருளைக்கொடுத்தலினுநன்றுகண்டபொழுதேமுகமினியனாய்ப் பின்னினியசொல்லையுமுடையனாகப்பெறினென்றவாறு.

வி. இன்முகத்தோடுகூடியவின்சொல் ஈதல்போலப்பொருள்வயத்ததன்றித்தன்வயத்ததாயினுமறநெஞ்சுடையார்க்கல்லதியல்பாகவின்மையினதனினுமரிதெனுங்கருத்தானின்சொலனாகப்பெறினென்றார்.

பு. (அ-ள்) எ-இ-ள். முகனமர்ந்து-(கண்டபொழுதே இனிய) முகம்பொருந்தி, இன்சொலனாகப்பெறின்-(அதனோடேகூட) இனியசொல்லையும் உடையவனாகப்பெற்றால், (அது) அகனமர்ந்து-மனம்பொருந்தி, ஈதலினன்று-(ஒருவர்க்குவேண்டியதொருபொருளைக்) கொடுப்பதினுநன்மையுடையது, எ-று.

வி. இன்முகத்தோடுகூடியஇன்சொல்லானது, ஈகையைப்போலப்பொருளின்வசப்படாது தன்வசப்படுவதாயும்,

தருமசிந்தனை உடையவர்களுக்கே அல்லாமற் சுபாவத்திலே இல்லாதவிருமலே, அகனமர்ந்து ஈதலினும் இது சிறந்தென்கிற கருத்தைக்கொண்டு, முகனமர்ந்தின்சொலனாகப் பெறின் என்றார். ஏகாரம், அசைநிலை. இனி, முகனமர்ந்தின்சொலனாகப்பெறின், அது, அகனமர்ந்தீதல்போல நன்றெனக்கொளினும் அமையும்.

௯௩. முகத்தானமர்ந்தினிது நோக்கியகத்தானா
மின்சொலினதே யறம்.

ப - எது - கண்டபொழுதே முகத்தான விரும்பி இனிதாக நோக்கிப் பின்னை மனம் பொருந்துதலாகிய வினிய சொற்களைச் சொல்லுதல் வினைக்கண்ணதே யறம் என்று.

வி. நோக்கியென்னும் வினையெச்சம் இன்சொலென்னுமையுடையது திற முதனிலைத்தொழிற்பெயர் கொண்டது - ஈதல்வினைக்கண்ணதன்றென்றவாறு. இவையிரண்டாலும் இன்முகத்தோடு கூடிய வின்சொல் முன்னே பிணித்துக் கோடலின் விருந்தோம்புதற்குச் சிறந்ததெனப்படுதும் கூறப்பட்டது.

பு. (முக-ம்) எ-இ-ள். முகத்தானமர்ந்து - (கண்டபொழுதே) முகத்தினாலே பொருந்தி, இனிதுநோக்கி - இனிதாகப் பார்த்து, (பின்புகிட்டிவந்தபோது) அகத்தானாம் - மனத்தோடு பட்டதாகிய, இன்சொலினதே அறம் - இனியசொற்களைச் சொல்லுதலிடத்தையுடையதே அறமாவது, (ஈதலிடத்தையுடையதன்று,) எ-று.

வி. ஈதலிடத்தையுடையதன்று என்பது, குறிப்புஎச்சம். நோக்கியென்றவினையெச்சமானது, இன்சொலென்பதனை, இனியசொற்களைச் சொல்லுதல் எனவிரித்துச் சொல்லென்ற முதனிலைத்தொழிற்பெயர்கொண்டுமுடிந்ததெனக்கொள்க. இவையிரண்டாலும், இன்முகத்தோடுகூடியஇன்சொல், விருந்தோம்பலென்னும் அதிகாரத்திற்சொல்லியபடி, விருந்தோம்புதலுக்குச்சிறந்தது என்பது, சொல்லப்பட்டது. இனியிதற்குநோக்கியென்னும் வினையெச்சத்தை, எச்சத்திரிபு எனக்கொண்டு, அது ஆம்என்னும் பெயரெச்சத்தைக்கொண்டுமுடிய, அப்பெயரெச்சம், இன்சொலினது, என்னுங்குறிப்புமுற்றின்பகுதியாகி, அடையடுத்துநின்றஇன்சொல், என்னும்பெயரோடுமுடிந்ததெனக்கொண்டு, முகத்தினாலே அமர்ந்தினிது

நோக்கினதினாலே, மனத்தோடுபட்டுவந்ததாகிய இனியசொல் லை உடையதே அறமாவது, எனக்கொளினும் அமையும்.

௯௪. துன்புறூஉந் துவ்வாமையில்லாகும்யார்மாட்டு
மின்புறூஉமின்சொலவர்க்கு.

ப. எ-து-எல்லார்மாட்டுமின்பத்தைமிகுவிக்குமின்சொல்லையுடையார்க்குத்துன்பத்தைமிகுவிக்குநல்குரவில்லையாமென்றவாறு.

வி. நாமுதலியபொறிகள்சுவைமுதலியபுலன்களைநுகராமையுடைமை துவ்வாமையென்றார்-யார்மாட்டுமின்புறூஉமின்சொலவர்க்குப்பகையுநொதுமலுமின்றியுள்ளதுநண்பேயாமாகவேயவ்வெல்லாச்செல்வமுமெய்துமென்பதுகருத்து.

பு. (துன்-கு) எ-இ-ள். யார்மாட்டும்-எல்லாரிடத்தும், இன்புறூஉம்-இன்பத்தை அதிகப்படுத்துகின்ற, இன்சொலவர்க்கு-இனியசொல்லையுடையவர்களுக்கு, துன்புறூஉம்-துன்பத்தை அதிகப்படுத்துகின்ற, துவ்வாமை-தரித்திரமானது, இல்லாகும்-இல்லையாம், எ-று.

வி. நாமுதலாகியஇந்திரியங்கள், இரசமுதலாகியபுலன் களை அநுபவியாதிருப்பதை உடையது, தரித்திரமாதலால் அதைத்துவ்வாமையென்றார். துய்ப்பு, அநுபவம். துவ்வாமை, அநுபவியாமை. இப்படிச்சொன்னதினாலே, எல்லாரிடத்திலும்மி குந்தஇன்பத்தைஉண்டாக்குகிற இன்சொலுடையவர்களுக்கு ப்பகையும்நொதுமலும்இல்லாமல், நட்பேஉளதாம். உளதாக வே, எல்லாச்செல்வமும்பொருந்துவார்கள் என்பதாம்.

௯௫. பணிவுடையனின்சொலனாதலொருவற்
கணியல்லமற்றுப்பிற.

ப. எ-து-ஒருவனுக்கணியாவது தன்னுறழப்படுவோர்கட்டாழ்ச்சியுடையனுமெல்லார்கண்ணுமினியசொல்லையுடையனுதலிவையிரண்டுமின்றிமெய்க்கணியும்பிறவணிகளணியாகாவென்றவாறு.

வி. இன்சொல்சிறந்தமைநோக்கிப்பணிவுடைமையுமுடன்கூறினார்-மற்ற சைநிலை-வேறுதன்மையுடைமையாற்பிறவெனவுமிவைபோலப்பேரழகுசெய்யா மையானல்லவெனவுங்கூறினார்-இவையிரண்டுபாட்டானுமினியவைகூறுவா ர்சிறப்புப்பயன்கூறப்பட்டது.

பு- (ப-ற) எ-இ-ள். ஒருவற்கணி-ஒருவனுக்கு ஆபரண மாவது, பணிவுடையன்-(தன்னாலே தாழப்படுவோரிடத்திலே)

தாழ்வுடையவனாகி, இன்சொலனாதல்-(எல்லாரிடத்திலும்) இனியசொல்லை உடையவனாவது, (இவையிரண்டுந்தவிர) பிற-(வேறே தேகத்திலே தரிக்கப்பட்ட) ஆபரணங்கள், அல்ல-ஆபரணங்கள் அல்ல, எ-று.

வி. பணிவுடைய இன்சொல்லுக்கு இனமானதினாலே, பணிவுடைமையையும் அதனோடே சேர்த்தும்; இவையிரண்டுந் தனக்கு ஐயிக்கியப்பட்டிருப்பதுபோலாகாமல் வேறுபட்டே இருப்பதால், ஆபரணங்களைப்பிற என்றும்; இவற்றைப்போல உயிர்க்கு அழகுசெய்யாமையாலும், ஒருவன் கற்றவர்சபையிலே எல்லா ஆபரணங்களையும்பூண்டு இறுமாந்து கடுஞ்சொற்சொல்லுவானானால் அவனைப்புறம்போக்கிக் கற்றவர் கண்ணாலே நோக்கவும்நோக்கார், ஆதலால் அப்பொழுது அந்த ஆபரணங்களிருந்தும் அவனுக்கொருசிறப்புமில்லாததினாலும், அணியல்லவென்றுஞ்சொன்னார். மற்று, அசைநிலை. அணியென்பது, செய்யுளிருமருங்குஞ்சென்றுபொருள்முற்றுவதினாலே, தாப்பிசைப்பொருள்கோளாகக்கொள்க. இவையிரண்டினாலும் இன்சொலுடையார்க்குவரும்இம்மைப்பயன்சொல்லப்பட்டது.

௯௬. அல்லவைதேயவறம்பெருகுநல்லவை
நாடியினியசொலின்.

ப. எ-து-பொருளாறபிறாககுநனமைபயககுஞசொறகளைமனததானாராயநதினியவாகவொருவனசொலலுமாயினவனுககுபபாவஙகடேயவறமவளருமெனறவாறு.

வி. தேயதலதனபகையாகியவறமவளாதலிறறனகருததிலையினறிமெலிதல--தவததினமுனனிலலாதாமபாவமெனப்து மிபபொருடடு- நலலவைநாடிசசொலலுஙகாலுஙகடியவாகசசொலலிறகாதெனபதாமிதனானமறுமைபபயனகூறபபடடது.

பு. (அல்-ன்) எ-இ-ள். நல்லவை-(பொருளாற்பிறருக்கு) நன்மைதரப்படுஞ்சொற்களை, நாடி-(மனசினாலே) ஆராய்ந்து இனியசொலின்-இனிமையவாக (ஒருவன்) சொல்லுவானானால (அவனுக்கு) அல்லவைதேய-பாவங்கள்தேய்ந்துபோம்படியாக, அறம்பெருகும்-தருமம்வளரும், எ-று.

வி. தேய்தலாவது, தனக்குப்பகையாகிய அறம்வளர்வதி ஞலே, நிலை இல்லாமலே, மெலிந்துபோவது. அல்லவைதேய அறம்பெருகுதற்குஉதாரணம்,

விளக்குப்புகவிருண்மாய்ந்தாங்கொருவன்
றவத்தின்முன்னில்லாதாம்பாவம், எனக்காண்க. நல்லவைநாடிச்சொல்லும்போதுங் கடுஞ்சொல்லாற்சொல்லலாகாதென்பதாம். இதிஞலே மறுமைப்பயன்சொல்லப்பட்டது.

கூஎ. நயனீன்றுநன்றிபயக்கும்பயனீன்று
பண்பிற்றலைப்பிரியாச்சொல்.

ப. எது - ஒருவனுககிமமைககு நீதியையுமுணடாககிமறுமைககறததையுமபயககுமபொருளாறபிறாககு நனமையைககொடுததினிமைபபணபினீஙகாதசொலலெனறவாறு.

வி. நீதியுலகததோடுபொருநதுதல- பணபெனறதிணடதிகாரததானினிமைமேனினறது-தலைபபிரிதலொருசொனனீரமைதது.

பு. (நய-ல்) எ-இ-ள். நயனீன்று - (ஒருவனுக்கு இம்மைக்கு)நீதியையும்உண்டாக்கி,நன்றிபயக்கும்-(மறுமைக்கு) அறத்தையுந்தரும், பயனீன்று-(பொருளாற்பிறர்க்குநன்மையாகிய) பிரயோசனத்தைத்தந்து, பண்பிற்றலைப்பிரியாச்சொல்-(இனிமையாகிய)குணத்திலேநின்றும்நீங்காதசொல், எறு.

வி. நயன், உலகத்தோடுபொருந்துகின்றநீதி. நயம்,நயன் என மொழி இறுதிப்போலியாய்நின்றது. பண்பு என்றது, இங்கே அதிகாரத்திஞலேஇனிமைப்பண்பாயிற்று. தலைப்பிரிதல், பிரிதல்; இது,இரண்டுசொற்போலத்தோன்றிஞலும் ஒருசொல்லின்தன்மையையுடையது; அல்லதுதலையென்பது, இடமெனக்கொண்டு,இடத்தில்நின்றுநீங்குதல்எனினும்அமையும்.

கூஅ. சிறுமையுணீங்கியவின்சொன்மறுமையு
மிம்மையுமின்பந்தரும்.

ப. எது-பொருளாறபிறாககுநயஞசெயயாதவினியசொலலொருவனுககிருமையினுமினபததைபபயககுமெனறவாறு.

வி. மறுமையின்பம்பெரிதாகலின்முற்கூறப்பட்டது-இம்மையின்பமாவதுலகந்தன்வயத்ததாதலானல்லனவெய்தியின்புறுதல் - இவையிரண்டுபோட்டாலுமிருமைப்பயனுமொருங்கெய்துதல்வலியுறுத்தப்பட்டது.

பு. (சி-ம்) எ-இ-ள். சிறுமையுணீங்கியவின்சொல்-(பொருளாற்பிறர்க்குச்செய்யுந்) துன்பப்பிரயோசனத்திலேநின்று நீங்கியஇனியசொல்லானது, மறுமையுமிம்மையுமின்பந்தரும்-(ஒருவனுக்கு) இம்மைமறுமையென்கின்ற இருமையிலும் இன்பத்தைத்தரும், எ-று.

வி. சிறுமை, துன்பம்; அது, கடுஞ்சொல்லின்பயனாதலாற்சிறுமையுள் நீங்கிய இன்சொல்லென்றார். மறுமை இன்பம்பேரிதாதலால்அது,முன்சொல்லப்பட்டது. இம்மை இன்பமாவது, இன்சொலுடையானுக்கு உலகத்தன்வசப்படுதலாலே, நல்லவைகளை அடையப்பெற்று அநுபவித்து இன்பப்படுவது. இவையிரண்டுபோட்டாலும்இருமைப்பயன்முழுமையும் பெறுவது, வலியுறுத்தி (பலப்படுத்திச்) சொல்லப்பட்டது,

௯௯. இன்சொலினிதீன்றல்காண்பானெவன்கொலோ
வன்சொல்வழங்குவது.

ப. எது - பிறர்கூறியவின்சொற்றனக்கின்பம்பயத்தலையநுபவித்தறிகின்றவனது பிறர்க்கப்பிறர்மாட்டுவன்சொல்லைச்சொல்லுவதென்னபயன்கருதியென்றவாறு.

வி. இனிதென்றதுவினைக்குறிப்புப்பெயர் - கடுஞ்சொற்பிறர்க்குமின்னாதாகலினதுகூறலாகாதென்பதுகருத்து.

பு. (இன்-து) எ-இ-ள். இன்சொல்-(பிறர்சொல்லிய) இனியசொல்லானது, இனிதீன்றல்-(தனக்கு) இன்பந்தருவதை, காண்பான்-(அநுபவித்து) அறிபவன், (அதைவிட்டுப்பிறரிடத்தில்) வன்சொல்வழங்குவது-கடுஞ்சொல்லைச்சொல்வது, எவன்கொலோ-என்ன (பிரயோசனத்தைக்குறித்தோ,) எ-று.

வி. கொல் என்றது, அசைநிலை. கடுஞ்சொல்லானது, பிறருக்கும் இன்பமாகாது, ஆதலால் அது சொல்லலாகாதென்பதுகருத்து.

௱. இனியவுளவாகவின்னாதகூறல்
கனியிருப்பக்காய்கவர்ந்தற்று.

ப. எ-து- அறம் பிறக்கும் இனியசொற்களுந் தனக்குளவாயிருக்கவவற்றைக் கூறாது பாவம்பயக்கும் இன்னாதசொற்களை யொருவன் கூறுதல் இனியகனிகளுந் தனக்குளவாயிருக்கவவற்றை நுகராது இன்னாதகாய்களை நுகர்ந்ததனோடொக்கு மென்றவாறு.

வி. கூறுதலென்பதனாற் சொற்களென்பது பெற்றாம் - பொருளைவிசேஷித்து நின்ற பண்புகளுவமைகளினுஞ் சென்றன - இனியகனியென்றது ஔவையுண்டநெல்லிக்கனிபோலவமிர்தானவற்றை - இன்னாதகாயென்றது - காஞ்சிரங்காய்போல நஞ்சானவற்றை - கடுஞ்சொற்சொல்லுதல் முடிவிற்றனக்கேயின்னாதென்பதாம் - இவையிரண்டுபாட்டானு மின்னாதகூறலின் குற்றங்கூறப்பட்டது.

பு. (இ-று) எ-இ-ள். இனிய-(தருமத்தைஉண்டாக்குகின்ற) இனிமையையுடையசொற்களும், உளவாக-(தனக்கு) உண்டாயிருக்க, (அவற்றைவிட்டுப்பாவத்தையுண்டாக்குகின்ற) இன்னாத-இன்பமில்லாதவையாகியசொற்களை, கூறல்-(ஒருவன்) சொல்வது, கனியிருப்ப-(இனிய) கனிகளும் (தன்கையில்) உண்டாயிருக்க, (அவற்றைப்புசியாமல்) காய்கவர்ந்தற்று-(இனிமையில்லாத) காய்களைப்புசித்ததோடேயொக்கும், எ-று.

வி. கூறல்என்பதினாலே, சொற்களென்பதுபெற்றோம். உபமேயமாகியசொற்களைவிசேஷித்துநின்ற இனிமை இன்னாமை என்னும்பண்புகள், உபமானமாகிய கனி காய் என்பனவற்றையும் விசேஷித்துநின்றன. இங்கே உபமானத்துடையாகிய இனிமை இன்னாமைகள், அமிர்தத்தையும்விடத்தையும் ஒத்தபண்புகள். கடுஞ்சொல்லைச்சொல்வது, முடிவிலேதனக்கேதீங்குதருமென்பதுகருத்து. இவையிரண்டுபாட்டானுங்கடுஞ்சொற்சொல்லுதலின்குற்றஞ்சொல்லப்பட்டது.

௰க. அதிகாரம்.

செய்நன்றியறிதல்.

ப-ம. செய்நன்றியறிதலஃதாவது - தனக்குப்பிறர்செய்தநன்மையை மறவாமை - இஃது இனியவைகூறியில்லறம்வழுவாதார்க்கு யாதுமிலக்கணமாகச்செய்தநன்றிக்காற்றல்வேண்டுமாகலின் அதனைப்பாதுகாத்தற்குக்கடிந்தபொருட்டு இஃதினியவைகூறலின்பின்வைக்கப்பட்டது.

பு-ம். (செய்-ல்) அதாவது-தனக்குப் பிறர்செய்தநன்மையைமறவாமல் அறிவதைச்சொல்வது. இனியசொற்களைச் சொல்லி இல்லறத்திலேவழுவாதவர்க்கு ஒழியாதகுற்றமாவது செய்ந்நன்றிமறப்பதேயாதலால், அதைப்பரிகாரத்துவிலக்குகிறநிமித்தம், இனியவைகூறலின்பின் இதுவைக்கப்பட்டது.

௱௧. செய்யாமற்செய்தவுதவிக்குவையகமும்
வானகமுமாற்றலரிது.

ப. எ-து-தனக்குமுன்னொருதவிசெய்யாதிருக்கவொருவன்பிறனுக்குச் செய்தவுதவிக்குமண்ணுலகும்விண்ணுலகுங்கைமாறாகக்கொடுத்தாலுமொத் தலரிதென்றவாறு.

வி. கைமாறுகளெல்லாங்காரணமுடையவாகலிற்காரணமில்லாவுதவி க்காற்றுவாயின-செய்யாமைசெய்தவென்பாடமோதிப்பிறிதுதவமாட்டா மையுள்ளவழிச்செய்தவுதவியென்றுரைப்பாருமுளர்.

பு. (செய்-து) எ-இ-ள். செய்யாமல்-(தனக்குமுன்னொரு உதவி) செய்யாதிருக்க, செய்தவுதவிக்கு-(அவன்பிறன் ஒருவனுக்குச்) செய்யப்பட்ட உதவிக்கு, வையகமும்வானகமும்-மண்ணுலகத்தையும் வானுலகத்தையும், (கைமாறாகக்கொடுத்தாலும்) ஆற்றலரிது-ஆற்றாது, எ-று.

வி. கைமாறுதவிகள் எல்லாங்காரணமுடையவை, இது காரணம் இல்லா உதவியாதலால், ஆற்றலரிதென்றார். செய்யாமைச்செய்தவுதவியென்றுபாடமோதி, மறுபடி உதவமாட்டாமல் இருந்த இடத்திற்செய்த உதவியென்றுசொல்வாரும் உண்டு.

௱௨. காலத்தினாற்செய்தநன்றிசிறிதெனினு
ஞாலத்தின்மாணப்பெரிது.

ப. எ-து-ஒருவனுக்கிறுதிவந்தவெல்லைக்கண்ணொருவன்செய்தவுபகாரந் தன்னைநோக்கச்சிறிதாயிருந்தாயினுமக்காலந்தன்னைநோக்கநிலவுலகத்தி னுமிகப்பெரிதென்றவாறு.

வி. அக்காலநோக்குவதல்லதுபொருணோக்கலாகாதென்பதாம்-காலத் தினாலென்பதுவேற்றுமைமயக்கம்.

பு. (கா-து) எ-இ-ள். காலத்தினால்-(ஒருவனுக்கு ஆபத்து வந்த) காலத்திலே, செய்தநன்றி-(ஒருவன்) செய்த உபகா

ரம், சிறிதெனினும்-(அந்தஉபகாரத்தைப்பார்க்கச்)சிறிதாயிருந்தாலும், (அந்தக்காலத்தைக்குறிக்க) ஞாலத்தின்-நிலவுலகத்திலும், மாணப்பெரிது-மிகவும்பெரிதாம், எ-று.

வி. காலத்தில் என்பதற்குக் காலத்தினால் என ஆனுருபு, மயங்கிநின்றது, உருபுமயக்கம். காலத்தைக்குறிப்பதே அல்லாமற்பொருளைக்குறிக்கலாகாது, என்பதுகருத்து.

௱௩. பயன்றூக்கார்செய்தவுதவிநயன்றூக்கி
னன்மைகடலிற்பெரிது.

ப. எது-இவர்க்கிதுசெய்தாலின்னதுபயக்குமென்றாராய்தலிலராய்ச் செய்தவுதவியாகியவீரமுடைமையையாராயினதனன்மைகடலினுமிகப்பெரிதாமென்றவாறு.

வி. இவைமூன்றுபாட்டானுமுறையே காரணமின்றிச்செய்ததூஉங் காலத்தினாற்செய்ததூஉம்பயன்றூக்காச்செய்ததூஉமளவிலவாதல்கூறப்பட்டன.

பு. (பய-து) எ-இ-ள். பயன்றூக்கார்-(இவர்க்கு இது செய்தால் இன்னதுபயக்குமென்று) அந்தப்பயனை ஆராயாதவராகி,(ஒருவனுக்குச்)செய்தவுதவிநயன்-செய்தஉதவியினுடையநீதியை, தூக்கின்-ஆராய்ந்துபார்த்தால், நன்மைகடலிற்பெரிது-(அந்த) நன்மையானதுகடலினும்மிகப்பெரிதாம், எ-று.

வி. பயன்றூக்கார்என்னுமுற்றுவினை, இங்கேஎச்சவினையாய்நின்றது; வினைமுற்றேவினையெச்சமாகலுமென்னுஞ்சூத்திரநோக்கிக்காண்க. இவைமூன்றுபாட்டானுமுறையாகவே, காரணமில்லாமற்செய்த உதவிக்கும், காலத்திற்செய்த உதவிக்கும், பயனை ஆராயாதுசெய்த உதவிக்கும், அளவில்லையென்பதுசொல்லப்பட்டது.

௱௪. தினைத்துணைநன்றிசெயினும்பனைத்துணையாக்
கொள்வர்பயன்றெரிவார்.

ப. எது-தமக்குத்தினையளவிற்றாகியவுபகாரத்தையொருவன்செய்தானாயினுமதனையவ்வளவிற்றாகக்கருதாதுபனையளவிற்றாகக்கருதுவரக்கருத்தின் பயன்றெரிவாரென்றவாறு.

வி. தினை--பனையென்பன சிறுமைபெருமைகட்குக் காட்டுவன சில அளவை. அக்கருத்தின் பயனாவது அங்ஙனங் கருதுவார்க்கு வரும் பயன்.

பு. (தினை-ர்) எ-இ-ள். தினைத்துணை நன்றிசெயினும்-(தமக்குத்) தினை அளவு உபகாரத்தை (ஒருவன்) செய்தானானாலும், (அதை அந்த அளவாகநினையாமல்) பனைத்துணையாக்கொள்வர்-பனை அளவாக (மனதிலே) நினைத்துக்கொள்வர், பயன் றெரிவார்-அந்தநினைப்பின்பயனைத்தெரியத்தக்கவர், எ-று.

வி. தினைபனையென்பவை, சிறுமைபெருமைகளுக்குக் காட்டப்படுஞ்சில அளவு. அந்தநினைப்பின்பயனாவது, அப்படிநினைப்பவர்களுக்குவரும்பிரயோசனம்.

௱௫. உதவிவரைத்தன்றுதவியுதவி
செயப்பட்டார்சால்பின்வரைத்து.

ப. உது-கைமாறான உதவி காரணத்தானும் பொருளானுங் காலத்தானும் ஆகிய மூவகையானும் முன்செய்த வுதவியளவிற்றன்று, அதனைச் செய்வித்துக் கொண்டவர் தம் அமைதியளவிற்றென்றவாறு.

வி. சால்பெவ்வளவு பெரிதாயிற்று உதவியும் அவ்வளவு பெரிதாமென்பார் சால்பின்வரைத்தென்றார். இவையிரண்டுபாட்டானும் மூன்றுமல்லாதவுதவி மாத்திரமுமறிவார்க்குச் செய்தவழிப் பெரிதாமென்று கூறப்பட்டது.

பு. (உத-து) எ-இ-ள். உதவி-கைம்மாறு உதவியானது, உதவிவரைத்தன்று-(காரணம்பற்றியும் பொருள்பற்றியுங்காலம்பற்றியுமுன்செய்த) உதவி அளவையுடையதன்று, உதவிசெயப்பட்டார்-அந்த உதவியைச்செய்யப் பெற்றுக்கொண்டவருடைய, சால்பின்வரைத்து-மேன்மையின் அளவைக்கொண்டிருக்கும், எ-று.

வி. மேன்மை எவ்வளவுபெரிதாயிற்றோ, உதவியும் அவ்வளவுபெரிதாமென்றுசொல்லவந்தவர், சால்பின்வரைத்து என்றார். உதவிவரைத்தன்று என்றதினாலே, முன் உதவி என்றது, கைம்மாறுஉதவியென்பதுபெற்றோம். இவையிரண்டுபாட்டாலும்மேற்சொல்லப்பட்டமூன்றும் அல்லாதகைம்மாறு உதவி மாத்திரமும்அறிவார்க்குச்செய்தபோதுபெரிதாமென்றுசொல்லப்பட்டது.

௱௬. மறவற்க மாசற்றார் கேண்மை துறவற்க
துன்பத்துட் டுப்பாயார் நட்பு.

ப. எ-து-துன்பக் காலத்துத் தனக்குப் பற்றுக்கோடாயினார் நட்பை விடாதொழிக; அறிவொழுக்கங்களிற் குற்றமற்றார் கேண்மையை மறவாதொழிக வென்றவாறு.

வி. கேண்மை-கேளாந் தன்மை- இம்மைக்கு உறுதி கூறுவார் மறுமைக்கு உறுதியுங் கூடக் கூறினார்.

பு. (மற-பு) எ-இ-ள். துன்பத்துள் - துன்பம் வந்த காலத்தில், துப்பாயார் நட்பு-(தனக்கு) ஆதாரமாயினவருடைய சிநேகத்தை, துறவற்க-விடாதிருக்க, மாசற்றார் கேண்மை-(அறிவு ஆசாரங்களிலே) குற்றமற்றவருடைய நட்பை, மறவற்க-மறவாதிருக்க, எ-று.

வி. துப்பு, ஊன்றுகோல். அதுபோலத் தளர்ச்சி வந்தபோது தாங்கினார் என்று சொல்லவந்தவர், துன்பத்துட்டுப்பாயார் என்றார். இவர் நட்பு இம்மைக்கு உறுதியென்று சொல்லவந்தவர், மறுமைக்குறுதியாகிய, மாசற்றார் கேண்மையுமுடன் சொன்னார்.

௱௭. எழுமை யெழுபிறப்பு முள்ளுவர் தங்கண்
விழுமந் துடைத்தவர் நட்பு.

ப. எ-து--தங்கண் எய்திய துன்பத்தை நீக்கினவருடைய நட்பினை எழுமையினையுடைய எழுவகைப் பிறப்பினும் நினைப்பர் நல்லோர் என்றவாறு.

வி. எழுமையென்றது வினைப்பயன் தொடரும் எழுபிறப்பினையது அவ்வாறாம் பதியுடைக் கண்டது--எழுவகைப் பிறப்பு மேலே சொன்னதாம்- விரைவு தோன்றத் துடைத்தவரென்றார்--இவையிரண்டானும் துன்பத்திற் செய்தார் நட்புவிடலாகாதென்பது கூறப்பட்டது.

பு. (எழு-பு) எ-இ-ள். தங்கண்-தம்மிடத்து, (அடைந்த) விழுமம்-துன்பத்தை, துடைத்தவர் நட்பு-நீக்கினவருடைய சிநேகத்தை, எழுமை-எழுவகைப்பிறவிக்குணங்களையுடைய, எழுபிறப்பும்-(தமது) எழுவகைப்பிறப்பிலும், உள்ளுவர்-நினைப்பார் (நல்லோர்,) எ-று.

வி. எழுமை என்றது, வினைப்பயன்தொடரும்எழுவகைப்பிறவிக்குணங்களை, அது, வளையாபதியென்னும்இலக்கியத்திற்கண்டது. விரைவுதோன்றும்படியாகத் துடைத்தவரென்

ஞர்.

இனி இதற்குவேறுரை. தங்கண்-தமதுகண்களிலேநின்றும், விழும்-விழுகின்ற, அம்-நீரை (கண்ணீரை,) துடைத்தவர்-போக்கினவருடைய, நட்பு-சிநேகத்தை, எழுமையெழுபிறப்புமுள்ளுவர்-எழுவகைப்பிறவிக்குணங்களையுடைய எழுவகைத்தோற்றங்களிலும் (சனனந்தோறும்) நினைப்பார், (நல்லோர்) எ-று.

இதற்கு-வி. வினையினால் எடுத்த உடம்புகளுக்கு அடுத்தகுணங்கள்முழுவதும்அமைந்திருப்பதுஅரிதாதலால், அவைமுழுதும் அமைந்தவெனச்சொல்லவந்தவர், எழுமையெழுபிறப்புமென்றும், தமதுஉள்ளத்திலேநின்றும்அளவிடக்கூடாமல் எழுந்ததுன்பத்தை ஒழித்தவரென்றுசொல்லவந்தவர், அதன்காரியமாகியகண்ணீரைத் துடைத்தவரென்றுஞ்,சொன்னார். இவையிரண்டுபாட்டாலும், உதவிசெய்தவருடையநட்பைவிடலாகாதென்றது, சொல்லப்பட்டது.

௱௮. நன்றிமறப்பதுநன்றன்றுநன்றல்ல
தன்றேமறப்பதுநன்று.

ப. எது-ஒருவனமுனசெயதநனமையைமறபபதொருவறகறனனறவனசெயததீமையைசசெயதபொழுதேமறபபதறனெனறவாறு.

வி. இரணடு மொருஙகேசெயயபபடடவழிமறபபது மறவாததுமவகுததுககூறியவாறு.

பு. (நன்-று)எ-இ-ள். நன்றி-(ஒருவன்செய்தஉதவியை, மறப்பது-(ஒருவன்)மறந்துவிடுவது, நன்றன்று-தருமம்அன்றும், நன்றல்லது-(அவன்பின்புசெய்த) தீமையை, அன்றே-அப்பொழுதே, மறப்பதுநன்று-மறந்துவிடுவதுதருமமாம், எ-று.

வி. இரண்டும் ஒருவனாலேசெய்யப்பட்டபோது, மறப்பதும், மறவாததுஞ், சொல்லியபடி.

௱௯. கொன்றன்னவின்னாசெயினுமவர்செய்த
வொன்றுநன்றுள்ளக்கெடும்.

ப. எது-தமககுமுனனொருநனமைசெயதவாபினகொனறுலொததவினனாதவறறைசசெயதாராயினுமவையெலலாமவாசெயதநனமையொனறனையுளளககெடுமெனறவாறு.

வி. தினைத்துணை பனைத்துணையாகக் கொள்ளப்படுதலின் வொன்றுமே யவற்றையெல்லாங் கெடுக்குமென்பதாம் - இதனான் நன்றல்லதன்றே மறக்குந் திறங் கூறப்பட்டது.

பு. (கொன்-ம்) எ-இ-ள். கொன்றன்ன-(நமக்குமுன்னொரு உதவிசெய்தவர்பின்தன்னைக்) கொன்றதையொத்த, இன்னா செயினும்-துன்பங்களைச்செய்தாராயினும், (அவையெல்லாம்) அவர்செய்தவொன்றுநன்று-அவர்முன்செய்த ஒரு உதவியையும், உள்ளக்கெடும்-நினைக்கக்கெடும், எ-று.

வி. தினைத்துணைநன்றியைப் பனைத்துணையாகக்கொள்ளப்படுதலாலே, அந்த ஒன்றுமே அவற்றையெல்லாங்கெடுக்குமென்பது, கருத்து. இதினாலேநன்றல்லதை அன்றேமறப்பதற்கு உபாயஞ்சொல்லப்பட்டது.

௱௰. எந்நன்றி கொன்றார்க்கு முய்வுண்டா முய்வில்லைச்
செய்நன்றி கொன்ற மகற்கு.

ப. எது-பெரியவறங்களைச் சிதைத்தார்க்கும் பாவத்தை நீங்கும் வாயிலுண்டாம் ஒருவன் செய்த நன்றியைச் சிதைத்த மகனுக்கு அஃதில்லையென்றவாறு.

வி. பெரியவறங்களைச் சிதைத்தலாவது - ஆன்முலையறுத்தலும் மகளிர் கருவு சிதைத்தலும் பார்ப்பார் தப்புதலுமுதலியபாதகங்களைச் செய்தல் - இதனாற் செய்ந்நன்றிகோறலின் கொடுமை கூறப்பட்டது.

பு. (எந்-கு) எ-இ-ள். எந்நன்றிகொன்றார்க்கும்-எந்தத் தருமங்களை அழித்தவர்க்கும், உய்வுண்டாம்-(அந்தப்பாவத்தை ஒழிக்கும்) ஒழிவுண்டாகும், செய்நன்றி-(ஒருவன்)செய்த உதவியை, கொன்றமகற்கு-கெடுத்தமனிதனுக்கு, உய்வில்லை-(அந்தப்பாவ) ஒழிவு இல்லை, எ-று.

வி. கோவில், அறச்சாலை,பசு,பார்ப்பார்,கர்ப்புடைமகளிர், முதலியபாதுகாவல் அறங்களைக்கெடுத்தவரும்அடங்குதற்கு, எந்நன்றிகொன்றார்க்குமென்றார். இதினாலே,செய்நன்றிகெடுத்தலின்கொடுமைசொல்லப்பட்டது.

௰௨. அதிகாரம். Chap XII.

நடுவுநிலைமை.

ப-ம. நடுவுநிலைமை-அஃதாவது-பகைநொதுமல் நண்பென்னு மூன்று பகுதியினும் அறத்தின் வழுவாதொப்ப நிற்கு நிலைமை-இது நன்றிசெய்தாமாட

ட நன்றியினை நினைத்தவழிச் சிதையுமன்றே யவ்விடத்துஞ் சிதையலாகாதென் றற்குச் செய்ந்நன்றியறிதலின் பின்வைக்கப்பட்டது.

பு-ம். (நடு-மை) அதாவது; பகை, புதுமுகம், நட்பு, என்கின்ற மூன்றுபாலிலுந் தருமத்திலே தவறாமற் சமமாக நிற்கும் நிலைமையைச்சொல்வது. இது, உதவிசெய்தவரிடத்தில் அந்த உதவியைநினைத்தபோது, இந்தநடுவுநிலைமைகெடுமாதலால், அப்படிப்பட்ட இடத்திலுங்கெடலாகாது என்பதற்காகச்செய்ந்நன்றியறிதலின்பின்வைக்கப்பட்டது.

௱௰௧. தகுதியெனவொன்று நன்றே பகுதியாற்
பாற்பட்டொழுகப்பெறின்.

ப. எ-து - நடுவுநிலைமையென்று சொல்லப்படுமோரறமே நன்று பகை நொதுமனட்பென்னும் பகுதிதோறுந் தன்முறைமையை விடாதொழுகப் பெறினென்றவாறு.

வி. தகுதியுடையதனைத் தகுதியென்றார் - ஊரானோர்தேவகுலமென்பது போலப் பகுதியானென்புழி யானுருபு தோறுமென்பதன் பொருட்டாய் நின்றது - பெறினென்பது அவ்வொழுக்கத்தருமை தோன்ற நின்றது - இதனானடுவுநிலைமையது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

பு. (தகு-ன்) எ-இ-ள். தகுதியெனவொன்றுநன்றே-நடுவுநிலைமையென்கின்றஒருதருமமேநன்று, பகுதியான்-(பகை, புதுமுகம், நட்பு, என்னும்) பால்களிலேயெல்லாம், பாற்பட்டு-(அந்தநடுவுநிலைமையின்)உரிமையொடுகூடி, ஒழுகப்பெறின்-நடக்கப்பெற்றால், எ-று.

வி. தகுதியை உடையதைத்தகுதியென்றது, ஆகுபெயர். ஊரானோர்தேவகுலம், என்பதற்குப்பொருள், ஊர்தோறும் ஒருதேவகோயில்; இதுபோலப்பகுதியான் என்னுமிடத்தில், ஆன் உருபு, தோறும்என்பதன்பொருள்படநின்றது. பெறின் என்றது, அந்த ஒழுக்கத்தினது அருமைதோன்றும்படியாகநின்றது. இதினாலே, நடுவுநிலைமையின்சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது.

௱௰௨. செப்பமுடையவனாக்கஞ்சிதைவின்றி
யெச்சத்திற்கேமாப்புடைத்து.

ப. எ-து - நடுவுநிலைமையையுடையவனது செல்வம் பிறர்செல்வம்போல ழிவின்றியவன் வழியினுள்ளார்க்கும் வலியாதலையுடைத்தென்றவாறு.

வி. விகாரத்தாற்றொக்க வெச்சவும்மையானிறக்குந் துணையுமவனறனக்கு மேமாப்புடைத்தென்பது பெற்றாம்--அந்தொடுவருதவினையெச்சந்தாயிற்று-தானிறந்தழியெஞ்சிநிற்பதாகவினைச்சமென்றார்.

பு. (செப்-து) எ-இ-ள். செப்பமுடையவனுக்கம்-நடுவுநிலைமையை உடையவனதுசெல்வமானது, சிதைவின்றி(பிறர்செல்வம்போல) அழிவில்லாமல், எச்சத்திற்கு-(அவன்)சந்ததிக்கும், ஏமாப்புடைத்து-இன்பமாவதையுடைத்து, எ-று.

வி. எச்சத்திற்கு என்னுமிடத்து, உம்மைகுறைந்துநின்றதாதலால், அவன் இறக்கும் அளவும் அவனுக்கும் இன்பமாவதை உடைத்தாம் என்பது, பெறப்பட்டது. தருமத்தொடு பொருந்திவருதலாலே, அப்படியாமெனக்காண்க. தான் இறந்தபோதுமிருந்துநிற்பதாதலால், சந்ததியை எச்சமெனப்பட்டது. இதிருலே, நடுவுநிலைமையானுடையசெல்வம் அழியாதென்பது, சொல்லப்பட்டது.

௱௰௩. நன்றேதரினுநடுவிகந்தாமாக்கத்தை
யன்றேயொழியவிடல்.

ப. எது-தீங்கின்றி நன்மையேபயந்ததாயினு நடுவுநிற்றலையொழிந்துண்டாகின்றவாக்கத்தையப்பொழுதேயொழியவிடுகவென்றவாறு.

வி. நன்மைபயவாமையின்னன்றேதரினுமென்றார்-இந்தநலானென்பதிகந்தென்றதிரிந்துநின்றது - இவையிரண்டுபாட்டானு முறையேநடுவுநிலைமையானவந்தசெல்வநன்மைபயத்தலுமேனைச்செல்வந்தீங்குபயத்தலுங்கூறப்பட்டன.

பு. (நன்-ல்) எ-இ-ள். நன்றேதரினும்-(தீங்கில்லாமல்) நன்மையையேதருமானாலும், நடுவிகந்து-நடுவுநிலைமையை நீங்கினதினலே, ஆம்-உண்டாகின்ற, ஆக்கத்தை-செல்வத்தை, அன்றே-அப்பொழுதே, ஒழியவிடல்-ஒழிந்துபோம்படியாகவிடுக, எ-று.

வி. செயவெனெச்சம், நடுவிகந்து என்கின்ற இறந்தகாலவினையெச்சமாகத்திரிந்தது, இங்கேகாரணப்பொருட்டாய்நின்றது. நடுவுநிலைமையைவிட்டதினலேவருஞ்செல்வமானது நன்மைதருவதே இல்லை, அப்பொழுது நன்மைதருவதுபோலத்தோன்றினும், பின்பு அநுபவத்தில், தீவினைப்பயனுகவேவிளையுமாதலால், அதைவிரும்பலாகாதென்பதுகருத்து. இதிரு

லே, நடுவுநிலைமை ஒழிந்துவந்தசெல்வந்தீங்குதருமென்பது சொல்லப்பட்டது.

௱௰௪. தக்கார்தகவிலரென்பதவரவ
ரெச்சத்தாற்காணப்படும்.

ப. எது-இவர்நடுவுநிலைமையுடையரிவர்நடுவுநிலைமையிலரென்னுமவி சேடமவரவருடையநன்மக்களதுண்மையாலுமின்மையாலுமறியப்படுமென்றவாறு.

வி. தக்கார்க்கெச்சமுண்டாதலுந்தகவிலார்க்கில்லையாதலுமொருதலையாகவின்றிருந்தாரையுமறிந்தற்கவைகுறியாயின-இதனாற்றக்காரையுந்தகவிலாரையுமறியுமாறுகூறப்பட்டது.

பு. (தக்-ம்) எ-இ-ள். தக்கார்-(இவர்) நடுவுநிலைமையுடையவர், தகவிலர்-(இவர்)நடுவுநிலைமையில்லாதவர், என்பது-என்றுசொல்லப்படுவது, அவரவரெச்சத்தாற்காணப்படும்-அவரவருடைய மக்களாலே அறியப்படும், எறு.

வி. வித்தினாலேமரத்தை அறிவதுபோல அவர்பெற்றமக்களாலே,தக்காரையுந்தகவிலாரையுந்தானே அறியலாமென்பார், காணப்படுமென்றார். செந்நெலானுயசெழுமுளைமற்றயச்செந்நெலேயாகிவிளைதலால் - மகனறிவுதந்தையறிவு எனப்பிறருமிப்படிச்சொல்லுதல்காண்க. இதினாலே, தக்காரையுந்தகவிலாரையும் அறியுங்குறிசொல்லப்பட்டது.

௱௰௫. கேடும்பெருக்கமுமில்லல்லநெஞ்சத்துக்
கோடாமைசான்றோர்க்கணி.

ப. எது-தீவினையாற்கேடுநல்வினையாற்பெருக்கமுமடாவாகுமுன்னேயமைந்துகிடந்தனவவ்வாற்றையறிந்ததவைகாரணமாகமனத்திற்கோடாமையேயறிவானமைந்தார்க்கழகாவதெனறவாறு.

வி. அவைகாரணமாகக்கோடுதலாவதவையிப்பொழுதுவருவனவாகக்கருதிக்கேடுவாராமையைக்குறித்துமபெருக்கமவருதலைக்குறித்துமொருதலைக்கணிற்றல-அவற்றிற்குக்காரணமபழவினையேகோடுதலன்றெனவுணமையுணர்ந்துநடுவுநிற்றலசாலவினைபழகுசெய்தலிற்சான்றோர்க்கணியென்றார்.

பு. (கே-ணி)எ-இ-ள். கேடும்-(தீவினையாற்) கெடுதலும், பெருக்கமும்-(நல்வினையாற்)பெருகுதலும், இல்லல்ல-இல்லாமலல்ல,(முன்னேதானேயாவர்க்கும் அமைந்திருந்தனவாம் ஆதலால் அதுதெரிந்து அந்தஇரண்டுங்காரணமாக) நெஞ்ச

த்துக்கோடாமை-மனத்திற் கோணாதிருப்பதே, சான்றோர்க் கணி-(அறிவிலே)பூரணமானவர்க்கு அழகு, எ-று.

வி. அந்த இரண்டுங்காரணமாகக்கோணுதலாவது, அவை இப்பொழுதே வருபவையாக நினைத்துக், கேடுவாராதிருப்பதைக் குறித்தும், பெருக்கம்வருவதைக் குறித்தும், சமனாகநில்லாமல்ஒருபாலிலேநிற்பது. அவற்றினுக்குக்காரணம்பழவினையே, அதுகோணுமலே தம்மைநாடிவந்து அடையுமென்று உண்மைஉணர்ந்து, நடுவிலேநிற்பது, சான்றோரை அழகுசெய்வதாற், சான்றோர்க்கணியென்றார். பழவினைகோணாமலே தம்மைநாடிவந்தடையுமெனபதற்கு உ-ம்,

பல்லாவுளித்துவிடினுங்குழக்கன்று
வல்லதாந்தாய்நாடிக்கோடலைத், தொல்லைப்,
பழவினையு மன்னதகைத்தேதற்செய்த,
கிழவனைநாடிக்கொளற்கு, எனக்காண்க. இ-ள் அதன் தாயை விகாரப்படுத்திப்பலபசுக்கள்நடுவிலே நிற்கச்செய்து அதன்கன்றை அவிழ்த்துவிட்டபோதும் அந்தக்கன்று தன்தாயைத்தேடிசசென்று அடையவல்லதாம் பழவினையுந்தன்னை உண்டுபண்ணின கருத்தனைநாடிச்சென்றடைதற்கு அதுபோலும வன்மைக்குணத்தையுடையது, எனக்காண்க.

௱௰௬. கெடுவலியானென்பதறிகதன்னெஞ்ச
நடுவொரீஇயல்லசெயின்.

ப. எது-ஒருவனறனனெஞச நடுவுநிறறலையொழிநது நடுவலலவறறைச செயய நினைககுமாயின ந நினைவையான கெடககடவெனென றுணருமுதபாத மாகவறிகவென றவாறு.

வி. நினைததலுஞசெயதலோடொககுமாகவிறசெயினெனறார.

பு. (கெடு-ன்.)எ-இ-ள். தன்னெஞ்சம்-ஒருவனுடைய மனசானது, நடுவொரீஇ-நடுவுநிலைமையை நீங்கி, அல்லசெயின்-(நடுவுநிலைமை) யல்லாதபாவங்களைச்செய்ய நினைக்குமானால், (அந்தநினைவைஅப்பொழுதே) கெடுவலியானென்பதறிக -நான்கெடக்கடவேனென்பதாக அறிந்துகொள்க, எ-று.

வி. நினைத்தலுஞ் செய்தலோடொக்குமாதலால் நினைப்பின்என்னுமற்செயின் எனவும், அந்தநினைப்பினாலே பின்புகெ

டுவது நிச்சயமாதலாற், காரணத்தைக்காரியமாகஉபசரித்துக் கெடுவல்யானென்பதுஎனவுஞ், சொன்னார். அந்தநினைவைஎன்பது, குறைந்துநின்றது. என்பது என்றதை,என்பதாகஎன முற்றெச்சமாக்கி, அறிகஎன்னும் வியங்கோள் வினைகொண்டு முடிந்ததெனக்காண்க.

௱௰௭. கெடுவாகவையாதுலகநடுவாக
நன்றிக்கட்டங்கியான்றாழ்வு.

ப. எ-து-நடுவாகநின்றறத்தினைச்செய்தவனதுவறுமையைவறுமையென்றுகருதாருயர்ந்தோரென்றவாறு.

வி. கெடுவென்பதுமுதனிலைத்தொழிற்பெயர்-செல்வமென்றுகொள்ளுவரென்பதுகுறிப்பெச்சம் - இவைமூன்றுபாட்டானுமுறையே- கேடும்பெருக்கமுங்கொடுத்தலாலவாராதென்பதூஉங்கொடுத்தல்கேட்டிற்கேதுவென்பதூஉங் கோடாதவன்றாழ்வுகேடன்றென்பதூஉங்கூறப்பட்டன.

பு. (கெ-வு.)ள்- இ-ள். நடுவாக-நடுவுநிலைமையாகிய நீதியையுடையவனாக, நன்றிக்கண்-தருமத்திலே, தங்கியான்-நிலைத்தவனுடைய, தாழ்வு-வறுமையை, கெடுவாக-வறுமையாக, வையாதுலகம்-கொள்ளாருயர்ந்தோர்,(செல்வமென்றுகொள்வார்,) எ-று.

வி. கெடு என்றது, ஏவல்வினையன்று, விகுதிக்குமுன்னிற்குமுதனிலைத்தொழிற்பெயர். தாழ்வு, கெடு, என்பவையாகு பெயர். செல்வமென்றுகொள்வாரென்பது, அருத்தாபத்தி. இவைமூன்றுபாட்டாலும் முறையேகேடும் பெருக்கமும், மனத்திற்கோணுதலாலே வாராதென்பதும், கோணுதல் கேட்டிற்குக்காரணமென்பதும், கோணாதவன் வறுமை வறுமையன்றென்பதூஉ, சொல்லப்பட்டன.

௱௰௮. சமன்செய்துசீர்தூக்குங்கோல்போலமைந்தொருபாற்
கோடாமைசான்றோர்க்கணி.

ப. எ-து-முன்னேதான்சமனாநின்றுபின் றனக்கண்வைத்தபாரத்தை வரையறுக்குந்துலாம்போல விலக்கணங்களானமைந்தொரு பக்கத்துக்கோடாமைசான்றோர்க்கழகாமென்றவாறு.

வி. உவமையடையாகிய சமன்செய்தலுஞ் சீர்தூக்கலும் பொருட்கணும் பொருளடையாகிய வமைதலுமொருபாற்கோடாமையு முவமைக்கணுங்கூட்டிச்சான்றோர் சீர்தூக்கலாவது தொடைவிடைகளாற்கேட்டவற

றையுமாறுள்ளவாறுணர்தலாகவுமொருபாற் கோடாமையாவதுவுள்ளவாறு றைமறையாது பகைநொதுமலென்னுமூன்றிறத்தார்க்குமொப்பக்கூறு தலாகவுமாக்க-இலக்கணங்களானமைதலிருவழியுமேற்பக்கொள்க.

பு. (சம-ணி) எ-இ-ள். சமஞ்செய்து (முன்புதான்) சமமாகநின்று, (பின்புதன்னிடத்தில்வைத்த) சீர்தூக்குங் கோல்போல்-பாரத்தை (இவ்வளவென்று) வரையறுக்கின்ற துலாக்கோல்போல, அமைந்து-(இலக்கணங்களாலே) பொருந்தி, ஒருபாற்கோடாமை-ஒருபக்கத்திலே கோணுதிருப்பது, சான்றோர்க்கணி- (நடுவுநிலைமையாகிய நீதி) நிறைந்தோர்க்கு அழகாம், எ-று.

வி. உபமானத்தைவிசேடித்தசமஞ்செய்தலையும, சீர்தூக்குதலையும், உபமேயமாகியசான்றோரிடத்தும், உபமேயத்தை விசேடித்த அமைதலையும், ஒருபாற்கோடாமையையும், உபமானத்தினிடத்துங்கூட்டிச் சான்றோர் சமஞ்செய்தலாவது, பகை புதுமுகம் நட்பென்னுமூன்றிடத்தும், ஒரேதன்மையாக இருப்பதாகவும், சீர்தூக்கலாவது, எழுத்திலுறும் வாய்ச்சொல்லினுலுந் தாம்வாங்கி உட்கொண்ட அவற்றைவிதிமுறைப்படி ஆராய்ந்துஉண்மைஅறிவதாகவும், ஒருபாற்கோடாமையாவது, அந்தஉண்மையை மறையாமல் மேற்சொல்லிய மூன்றுதிறத்தவர்க்கும் ஒத்திருக்கும்படி சொல்லுதலாகவுங்கொள்க. இலக்கணங்களாலமைதலாவது, இன்னும்உபமானம் உபமேயமென்னும் இரண்டிடத்தும்பொருந்தவேண்டியவைபொருந்துதலாம். உவமையை, உபமானமென்றும்; பொருளை, உபமேயமென்றுஞ்; சொல்வதுவடநூல்வழக்கு.

௱௰௯. சொற்கோட்டமில்லதுசெப்பமொருதலையா
வுட்கோட்டமின்மைபெறின்.

ப. எது-நடுவுநிலைமையாவது சொல்லின்கட்கோடுதலில்லாத தாமஃது உறுவது மனத்தின்கட்கோட்டமில்லாமையைத் திண்ணிதாகப்பெறின் என்றவாறு.

வி. சொல்லாழான்றது சொல்லுஞ்சொல்-காரணம்பற்றியொருபாற் கோடாதமனத்தோடு கூடுமாயின்றங்கிட்டவாறு சொல்லுதனடுவுநிலையா மெனவேயதனோடுகூடாதாயினவ்வாறு சொல்லுதனடுவுநிலைமையன்றெனப்படுங் கூறப்பட்டது.

பு. (சொ-ன்) எ-இ-ள். சொற்கோட்டமில்லது-சொல் விலேகோணவில்லாதிருப்பது, செப்பம்-நடுவுநிலைமையாம், உட்கோட்டமின்மை - மனத்தினிடத்திலேகோணவில்லாதிருப்பதை, ஒருதலையாப்பெறின்-(அது) நிச்சயமாகப்பெற்றால் எறு.

வி. சொல், விதிமுறையாக அறுத்துச்சொல்லுஞ்சொல். அந்தச்சொல், காரணம்பற்றி ஒருபக்கத்திற்கோணுதமனத் தோடுகூடுமானல், தருமம் இருந்தபடிசொல்வது, நடுவுநிலைமையாம்; எனவே, அதனெடுகூடாதாகுல், அப்படிச்சொல்வது, நடுவுநிலைமை அன்று என்பது, சொல்லப்பட்டது.

இனி இதற்குவேறுரை. சொற்கோட்டமில்லது என்னுமிடத்திலே, இறந்ததுதழுவிநின்றஇழிவுசிறப்புஉம்மைகூட்டிச், சொற்கோட்டமில்லதும், எனவும்; உட்கோட்டமின்மையென்னுமிடத்திலே, இறந்ததுதழுவிநின்றஉயர்வுசிறப்பு உம்மை கூட்டி, உட்கோட்டமின்மையும், பெறின் எனவும்; பொருளுரைத்து : அதினலே, பொருட்கோட்டமும் மனக்கோட்டமும் இல்லாதபோது, சொற்கோட்டமுடையதும், நடுவுநிலைமையாமெனவும் ; அந்த இரண்டும் உண்டானற்சொற்கோட்டமில்லது, நடுவுநிலைமையாகாதெனவும் ; சொற்கோட்டம், பொருட்கோட்டம், மனக்கோட்டம், மூன்றுமில்லாததே, நடுவுநிலைமைக்குச்சிறந்தது எனவுங்; கொள்க. இவைஇரண்டுபாட்டானுநடுவுநிலைமைக்கு இலக்கணஞ்சொல்லப்பட்டது.

௱௨௰. வாணிகஞ்செய்வார்க்குவாணிகம்பேணிப்
பிறவுந்தமபோற்செயின்.

ப. எது-பிறபொருளையுந்தமபொருளபோலபபேணிவாணிகஞசெயவாரககுநனறுயவாணிகமாமெனறவாறு.

வி. பிறவுநதமபோறசெயதலாவது-கொளவதுமிகையுமகொடுபபது குறையுமாகாமலொபபநாடிசசெயதல--இபபாட்டுமூனறனுள முனனேயவிரணடுமவையததாரைநோககினவேனையதுவாணிகரைநோககிறறவவிருதிறததாரககுமிவவறமவேறுகசசிறநதமையின.

பு. (வா-ன்) எ-இ-ள். பிறவும்-பிறர்பொருள்களையும், தமபோல-தம்முடையபொருள்களைப்போல, பேணிச்செயின்-

பாதுகாத்துச்செய்வாரானால், வாணிகஞ்செய்வார்க்குவாணிகம்-வியாபாரஞ்செய்வார்க்குவியாபாரம்மிகவும்நன்றாம், எ-று.

வி. சொல்லெச்சமாகவாணிகம் என்பதற்குப் பயனிலை குறைந்துநின்றது. பிறவுந்தமபோற்பேணிச்செய்தலாவது, கொள்வதில் அதிகமும், கொடுப்பதிற்குறைவுமாகாமல், நடுவுநிலைமைக்கொத்திருக்கச்செய்வது. இப்படிச்செய்வார்க்கு அந்தவாணிகம் வளர அறுக்கக்கூடாத நல்லாக்கமுடையதென்பார், வாணிகஞ்செய்வார்க்கு வாணிகமெனப்பயனிலைகொடாதொழிந்தார். இந்தநடுவுநிலைமை இவர்க்குமிகவுஞ்சிறந்ததென்பார், இப்பாட்டை அதிகாரமுடிவிலேவைத்தார். இதினாலே, வாணிகர் ஆக்கஞ்சொல்லப்பட்டது.

௰௩. அதிகாரம்.

அடக்கமுடைமை.

ப-ரை. அடக்கமுடைமை- அஃதாவது மெய்மொழிமனங்கள் நெறிக்கட் செல்லாதடங்குதலுடையனாதல்-அஃதேதிலார்குற்றம்போற்றங்குற்றங்காணு நடுவுநிலைமையாளர்க்காகலின் நடுவுநிலைமையின்பின்வைக்கப்பட்டது.

பு-ம். (அட-மை) அதாவது, மனவாக்குக்காயங்கள்பாவவழியிலே செல்லாமல் அடங்குவதுடையனாவதைச்சொல்வது. இது நடுவுநிலைமையென்கின்றநீதிநெறியாளனுக்கே உரியதாகலின், நடுவுநிலைமையின்பின்வைக்கப்பட்டது.

௱உக. அடக்கமமரருளுய்க்குமடங்காமை
யாரிருளுய்த்துவிடும்.

ப. இ-து-ஒருவனையடக்கமாகியவறம்பின்றேவருலகத்துய்க்கும் அடங்காமையாகியபாவந்தங்குதற்கரியவிருளின்கணுய்க்குஞ்செலுத்துமென்றவாறு.

வி. இருளென்பதோர்நரகவிசேடம் -- எல்லாம்பொருளிற்பிறந்துவிடுமென்பதுபோலவுய்த்துவிடுமென்பதொருசொல்லாயநின்றது.

பு. (அட-ம்) எ-இ-ள். அடக்கமமரருளுய்க்கும்-அடக்கமுடைமையாகியதருமமானது (தன்னைச்செய்தவனைப்பின்பு) தேவருள் ஒருவனாகச்செலுத்தும், அடங்காமையாரிருளுய்த்

துவிடும்-அடங்காமையாகியபாவமானது அரியநரகத்திலேசெ லுத்திவிடும், எ-று.

வி. பாவபுண்ணியங்களிரண்டும் ஒருவர்க்கு இம்மையிலேசெயப்படுபொருளாகியகருமங்களாகநிற்குமாயினும்,மறுமையிலே அவற்றைச்செய்தவனைச்செயப்படுபொருளாக்கித் தாம்வினைமுதலாகியகருத்தாவாமென்றுசொல்லவந்தவர்,உய்க்கும் என்றும், உய்த்துவிடுமென்றுஞ், சொன்னார். உய்த்துவிடும் என்பது, பிறந்துவிடும், நின்றுவிடும், என்பவைபோல, ஒருசொல். உய்த்துப்பின்கழியும் எனினும், அமையும். இருள், நரகம். அருமையிருள், ஆரிருளெனவிகாரப்பட்டுநின்றது.

௱௨௨. காக்கபொருளாவடக்கத்தையாக்க மதனினூஉங்கில்லையுயிர்க்கு.

ப. எது-உயிர்க்கு அடக்கத்தின் மிக்க செல்வமில்லையாகலான் அவ்வடக்கத்தை உறுதிப்பொருளாகக்கொண்டு அழியாமற்காக்க வென்றவாறு.

வி. உயிரென்பது-சாதியொருமை அஃறிணைமுகத்து உயிரோடு மேனின்ற நரிந்தடங்கிப்பயன்கொள்வது துவேயாகலின்.

பு. (கா-கு) எ-இ-ள். உயிர்க்கு-உயிர்களுக்கு, அதனினூங்காக்கமில்லை-அந்த அடக்கத்தின்மிக்கசெல்வமில்லை, (ஆதலாலே) காக்கபொருளாவடக்கத்தை-அடக்கத்தை(உறுதிப்) பொருளாகக்கொண்டு (அழியாமலே) காக்கக்கடவது, எ-று.

வி. உயிர் என்றது, சாதி ஒருமை. அறிந்து அடங்கி அந்தப்பலனைக்கொள்வது அதுவாதலால், இங்கே உயிர் என்றது, மக்கள் உயிரையேகுறித்துநின்றது.

௱௨௩. செறிவறிந்துசீர்மைபயக்குமறிவறிந் தாற்றினடங்கப்பெறின்.

ப. எது-அடங்குதலே நமக்கறிவாவதென்றறிந்து நெறியானேயொருவனடங்கப்பெறின் அவ்வடக்கம் நல்லோரானறியப்பட்டு அவனுக்குவிழுப்பத்தைக் கொடுக்குமென்றவாறு.

வி. இல்வாழ்வானுக்கடங்குநெறியாவது மெய்முதலியமூன்றுந் தன்வயத்தவாதல.

பு. (செறி-ன்) எ-இ-ள். அறிவறிந்து-(அடங்குவதே நமக்கு) ஞானமாவதென்று அறிந்து, ஆற்றின்-நெறியினாலே,

அடங்கப்பெறின்-(ஒருவன்) அடங்கப்பெறுவானானால், செறிவு-(அந்த) அடக்கமானது, அறிந்து-(நல்லோர்களாலே) அறியப்பட்டு, சீர்மைபயக்கும் - (அவனுக்கு) சிறப்பைத்தரும், எ-று.

வி. கிரகத்தனுக்கு அடங்குநெறியாவது, மனவாக்குக் காயங்கள்தன்வசப்படுவது. இனிஇக்குறளுக்குவேறோர்முடிபு.

அறிவறிந்து-அறிவினாலே (தனக்கு அறியவேண்டியவற்றை)அறிந்து, ஆற்றின்-(அந்தஅறிந்த) நெறிக்குத்தக, அடங்கப்பெறின் - (மனமொழிமெய்கள்) அடங்கப்பெறுவானானால், செறிவு-அந்தஅடக்கம், அறிந்து-(உயர்ந்தோரால்) அறியப்பட்டு, சீர்மைபயக்கும்-செல்வமுடைமையைத்தரும், எ-று.

இதற்கு, வி. ஆற்றின் என்றஇடத்தில்இன், சாரியையெனக்கொண்டு, கு உருபும், அதன்தகவுப்பொருளுங்,குறைந்துநின்றதெனக்கொள்க. சுட்டுக்கள்,வருவித்துரைக்கப்பட்டன.

௱௨௪. நிலையிற்றிரியாதடங்கியான்றோற்றம்
மலையினுமாணப்பெரிது.

ப. எது-இலவாழககையாகியதனனெறியினவேறுபடாதுநினறடஙகினவனதுயாசசிமலையினுமிகபபெரிதெனறவாறு.

வி. திரியாதடஙகுதல-பொறிகளாறபுலனகளைநுகராதினறேயடஙகுதல-மலையாகுபெயா.

பு. (நிலை-து) எ-இ-ள். நிலையிற்றிரியாது-(தனக்குரிய இல்வாழ்க்கை) நிலையிலேநின்றுமாறுபடாமல், அடங்கியான்றோற்றம்-அடங்கினவனுடையஉயர்ச்சி, மலையினுமாணப்பெரிது-மலையின் உயர்ச்சியினுமிகப்பெரிதாம், எ-று.

வி. திரியாதடங்குதல், இந்திரியங்களால்நல்விடையங்களாகிய அநுபவங்களை அநுபவித்தேமனமொழிமெய்கள்அடங்குவது. மலை, பொருளாகுபெயர்.

௱௨௫. எல்லார்க்குநன்றாம்பணிதலவருள்ளுஞ்
செல்வர்க்கேசெல்வந்தகைத்து.

ப. எது-பெருமிதமினறியடஙகுதலெலலாாககுமொபபநனறேயெனினுமவவெலலாருளளுஞசெலவமுடையாாககேவேறொருசெலவமாஞசிறபபினையுடைததெனறவாறு.

வி. பெருமிதததினைச செயயுங கலவியுங குடிபபிறபபுமுடையார அஃதின்றியவைதமமானே யடஙகியவழிச சிறநது காட்டுமாகலிற செலவாககே செலவந தகைததெனறார-செலவததகைததெனறது மெலிநது நினறது-பொதுவெனபாரையுமுடனபட்டுச சிறபபாதல கூறியவாறு - இவையைநதுபாட்டானும பெருமவகையானடககததுச சிறபபுக கூறபபட்டது.

பு. (எல்-து) எ-இ-ள். எல்லார்க்குநன்றாம்பணிதல்-(கருவியாமல்) அடங்குகிறது எல்லார்க்கும் (பொதுப்பட) நன்மையாம், (ஆயினும்) அவருள்ளும்-அந்த எல்லாருள்ளும், செல்வர்க்கேசெல்வந்தகைத்து-செல்வமுடையவர்க்கே (அந்த அடக்கம்மேலுமொரு) செல்வச்சிறப்பினையுடையதாம், எ-று.

வி. கருவத்தையுண்டாக்குகின்றகல்வியும், உயர்குடிப்பிறப்பும், பொருளும், வீரமும், முதலாயின உடையவர், அந்தக்கருவமில்லாமலே, அவைதம்மாலே அடங்கினபோது, மேன்மேலுஞ்சிறந்துகாட்டும், ஆதலால் சிறப்பினுள்ளும், பொதுப்படச்செல்வர்க்கே செல்வந்தகைத்தென்றார். செல்வத்தகைத்தென்பது, செல்வந்தகைத்து என்று, மெலித்தல்விகாரமாய்நின்றது. எல்லார்க்குமெனப்பொதுவாக உடன்பட்டுச்செல்வர்க்கே எனச்சிறப்பாகச்சொல்லியபடி. இவையைந்து பாட்டாலும், அடக்கமுடைமையின்சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது.

௱௨௬. ஒருமையுளாமைபோலைந்தடக்கலாற்றி
னெழுமையுமேமாப்புடைத்து.

ப. எது-ஆமைபோலொருவனொருபிறபபினகணைமபொறிகளையுமடககவலலனாயினவவனமையவனுககெழுபிறபபினகணணுமாருநிலையுடைததெனறவாறு.

வி. ஆமையைநதுறுபபினையுமிடாபுகுதாமலடககுமாறுபோலவிவனுமைமபொறிகளையுமபாவமபுகாமலடககவேணடுமெனபார ஆமைபோலெனறார- ஒருமைககடசெயதவினையினபயனெழுமைதோறுநதொடருமெனபதிதனானறிக-இதனானமெயயடககங கூறபபட்டது.

பு. (ஒரு-து) எ-இ-ள். ஒருமையுள்-ஒருபிறப்பிலே, ஆமைபோல-ஆமை (ஐந்து உறுப்புக்களையும்விக்கினம்வாராமல் அடக்குவது) போல, ஐந்தடக்கலாற்றின்-(ஒருவன்) ஐம்புலன்களையும் (பாவம்வாராமல்) அடக்கவல்லவனானால், (அந்தவல்லமை அவனுக்கு) எழுமையுமேமாப்புடைத்து-எழுவகைப்பிறப்பிலும் இன்பமுடைத்தாம், எ-று.

வி. விக்கினம்வாராமல் என்பது, உபமானத்திலே இசையெச்சமாகக்குறைந்துநின்றதினாலே, உபமேயத்திலும்பாவம் வாராமலென்பதுவருவிக்கப்பட்டது. பொறிபுலன்களிரண்டுங்காரணகாரியமாதலால், இரண்டையும் அடக்கவேண்டுமென்பார், பொதுப்பட ஐந்தடக்கலாற்றின் என்றார். ஆமை ஐந்துறுப்புகளையும்விக்கினம்வாராமல் அடக்குதல்போலப் புலன்களைப்பாவம்வாராமல் அடக்கினாலின்பமாமென்பதற்கு, உ-ம்.

ஆமையொன் றுறுப்போரைந் துந்தன் னுளேயடக்குமாபோற்,
றீமைசெய்புலன்களைந் துந்தன் னுள்ளேசெறியச்சேர்த்தின்,
வாய்மையுண் ணிகழுமென்னை வழுத்தவும்படநின்றானேற்,
றூய்மைசெய்தவர்களுளுஞ் சொல்லுவதவன்றன்சொல்லே,

எனக்காண்க. ஒருவன்ஒருபிறப்பிலேசெய்தவினைப்பயன் எழுவகைப்பட்டசன்மந்தோறுந்தொடருமென்பதுகருத்து. இதினாலே, சரீர அடக்கஞ்சொல்லப்பட்டது.

௱௨௭. யாகாவாராயினுநாகாக்ககாவாக்காற்
சோகாப்பர்சொல்லிழுக்குப்பட்டு.

ப. எது -தமமாறகாககபபடுவனவெலலாவறறையுஙகாககமாடடாரா யினுநாவொனறனையுஙகாககவதனைககாவாராயிறசொறகுறறததினகடபடடு ததாமேதுனபுறுவரெனறவாறு.

வி. யாவெனபதஃறிணைபபனமைவினாபபெயர் அஃதீணடெஞசாமை யுணரநினறது-முறறுமமைவிகாரததாறறொககது-சொறகுறறஞசொலலினக டடோனறுஙகுறறம-அலலாபபாசெமமாபபரெனபனபோல சசோகாபபரெ னபதொருசொல.

பு. (யா-டு) எ-இ-ள். யாகாவாராயினும்-(தம்மாலேகாக்கவேண்டிய) எல்லாவற்றையுங்காக்கமாட்டாராயினும், நாகாக்க-நாவு ஒன்றையுங்காக்க, காவாக்கால்-(அதைக்) காக்காவிட்டால், சொல்லிழுக்குப்பட்டு-சொற்குற்றத்தில் அகப்பட்டு, சோகாப்பர்-துன்பப்படுவார், எ-று.

வி. யா என்பது அஃறிணைப்பன்மைவினாப்பெயர்; அது இங்கே, ஒன்றுங்குறையாமை என்பதுபட, உம்மைகுறைந்துநின்றது. செம்மை, ஏமம், என்னும்பண்புப்பெயர், செம்

மையாதல், ஏமமாதல், என்னும்பொருட்டாய்த்தொழிற்பெயராங்கால், செம்மாப்பு, ஏமாப்பு, எனநிற்பதுபோலச், சோகம், என்னும்பண்புப்பெயர்தொழிற்பெயராங்கால், சோகாப்பு, எனநிற்கும். இவை ஏவல்வினையாங்கால், செம்மா, ஏமா, சோகா, எனநிற்கும். இவ்வாறே, முக்காலமுற்றுவினைகளின் பகுதியாய்நின்று,செம்மாந்தார்,ஏமாந்தார், சோகாத்தார்,செம்மாக்கின்றார்,ஏமாக்கின்றார்,சோகாக்கின்றார்,செம்மாப்பார், ஏமாப்பார், சோகாப்பார், எனவரும். இவற்றுடன்,அர்விகுதி எதிர்காலத்திற்கேயுரித்தாய்ச், செம்மாப்பர், ஏமாப்பர், சோகாப்பர், எனவரும். செம்மை, நேர்மை. ஏமம், இன்பம். சோகம், துன்பம். எனக்காண்க.

௱உ௮. ஒன்றானுந்தீச்சொற்பொருட்பயனுண்டாயி
னன்றாகாதாகிவிடும்.

ப. எ-து-தீயவாகியசொற்களின்பொருளாற் பிறர்க்குவருந்துன்பமொன்றாயினுமொருவன்பக்கலுண்டாவதாயினவனுக்குப் பிறவறங்களாலுண்டான நன்மைதீயவாய்விடுமென்றவாறு.

வி. தீயசொல்லாவன-தீங்குபயக்கும்பொய்குறளைகடுஞ்சொல்லென்பன - ஒருவனல்லவாகச்சொல்லுஞ்சொற்களின்கண்ணேயொன்றாயினுந்தீச்சொற்படுபொருளின்பயன்பிறர்க்குண்டாவதாயினென்றுரைப்பாருமுளர்.

பு. (ஒன்-ம்) எ-இ-ள். ஒன்றானும்-ஒன்றாயினும், தீச்சொற்பொருட்பயன்-தீயசொல்லின் பொருளால்வரும்பயன் (ஆகிய துன்பம்,) உண்டாயின-(ஒருவனிடத்து)உண்டானால், நன்று-(அவனுக்குமற்றத்தருமங்களாலேவந்த) நன்மை, ஆகாதாகிவிடும்-தீமையாயவிடும், எ-று.

வி. தீச்சொல்லாவன, பொய், குறளை, கடுஞ்சொல், என்பவை. ஒருவன், நல்லவையாகச்சொல்லுஞ்சொற்களிலே ஒன்றாகுனும்தீச்சொற்படும்பொருளின்பயன்பிறர்க்கு உண்டாவதானல், என்றுசொல்வாரும் உண்டு.

இனி, இதற்குப்பிறன்கோட்கூறலாய்ப்பிற்கூறியவுரையே சிறந்துகாட்டிநிற்பபோலும், ஒருவன்நல்லவையாகச்சொல்லுஞ்சொற்களிலேஒன்றானுந்தீயசொல்லின்பொருளால்வரும்பிரயோசனமானதுஉண்டானால்மேலேசொல்லியசொற்களால்வந்தநன்மைமுழுதுந்தீதாகிவிடும்,எ-று.

இதற்கு, வி. இதுவழக்கிடஞ்செய்யுளிடமென்னு மிரண்டிடத்துமேற்கும். வழக்கிடத்துப், பொய், குறளை, கடுஞ்சொல், பயனில்சொல், என்னுஞ்சொற்பொருளால்வருவன. இவற்றால் நன்மைதீதாகிவிடுதலாவது, ஒருவனுள்ளவளவையும்மெய்சொல்லி யொருதரம்பொய்சொல்லுவானாலும், ஒருவன்தன்குற்றத்தையே உள்ளளவுமாராய்ந்து உரைத்து ஒருதரம்பிறன்குற்றத்தை எண்ணி அவன்புறத்துச்சொல்லுவானாயினும், இன்சொல்லையேசொல்லி யொருதரம் கடுஞ்சொல்லைச்சொல்லுவானாயினும், பெரும்பயனுடையசொற்களையே சொல்லியொருதரம்பயனில்லாதசொல்லைச்சொல்லுவானாலும், முன்பெற்றநன்மைஇழந்துதீயோனென்றுஎண்ணநிற்பது. இனிச்செய்யுளிடத்துத் தீச்சொற்பொருட்பயனாவன, எழுத்தானந்தஞ் சொல்லானந்தம்பொருளானந்தமுதலியவும், பொருத்தவியலுள்விலக்கியனவும், அணியியலுட்பிரிபொருட்சொற்றொடர்முதலியவாகச்சொல்லிய பதினைந்தும்பிறவுமாமெனக்காண்க. அவையெல்லாம்இங்கேசொன்னால், விரியும். ஒன்றாயினுமென்பது, ஒன்றானுமெனவிகாரப்பட்டுநின்றது. தீச்சொற்பொருட்பயன், தீமை.

௱௨௯. தீயினாற்சுட்டபுண் ணுள்ளாறுமாறாதே
நாவினாற்சுட்டவடு.

ப. எ-து-ஒருவனையொருவன் தீயினாற்சுட்டபுண் மெய்க்கட்கிடப்பினு மனத்தின்கணப்பொழுதேயாறுமவ்வாறன்றிவெவ்வுரையுடையநாவினாற் சுட்டவடுவதன்கண்ணுமென்றுமாறாதென்றவாறு.

வி, ஆறிப்போதலாற்றீயினாற்சுட்டதனைப்புண்ணென்றுமாறாமையி னாவினாற்சுட்டதனைவடுவென்றுங்கூறினார். தீயும்வெவ்வுரையுஞ்சுடுதற்றொழிலா லொக்குமாறுமையாற்றீயின்வெவ்வுரைகொடிதென்பதுபோதாவினிற்குறிப்பா லவந்தவேற்றுமையலங்காரம்-இவைமூன்றும்பாட்டானுமொழியடக்கங்கூறப்பட்டது.

பு. (தீ-டு) எ-இ-ள். தீயினாற்சுட்டபுண்-(ஒருவனையொருவன்) நெருப்பினாலேசுட்டபுண்ணானது, உள்ளாறும்-(சரீரத்திலேகாணப்பட்டிருந்தாலும்) மனத்தினிடத்திலே (அப்பொழுதே) ஆறிப்போம், (அப்படிக்கில்லாமல்) நாவினாற்சுட்டவடு-(கொடுஞ்சொல்லையுடைய) நாவினாலே (ஒருவன்) சுட்டவ

டுவானது(காயமானது,) ஆறாது-(அந்தமனத்தினிடத்தும்எப்பொழுதும்) ஆறாதாம், எ-று.

வி. ஆறிப்போவதினாலேதீயினாற்சுட்டதைப்புண்ணென்றும், ஆறாததினாலேநாவினாற்சுட்டதை வடுவென்றுஞ், சொன்னார். தீயுங்கொடுஞ்சொல்லுஞ்சுடுகிறதொழிலினாலேயொக்கும் பின்பு. ஆறாமையினாலேதீயினுங்கொடுஞ்சொல் அதிகமெனவருதலால், இதுகுறிப்பினாலே ஒப்புடையிருபொருள் வேற்றுமைபடவந்தவேற்றுமையென்னும்அலங்காரம். இவை மூன்றுபாட்டாலும் சொல்லடக்கஞ்சொல்லப்பட்டது.

௱௩௰. கதங்காத்துக்கற்றடங்கலாற்றுவான்செவ்வி
யறம்பார்க்குமாற்றினுழைந்து.

ப. எ-து-மனத்தின்கண் வெகுளி தோன்றாமற் காத்துக் கல்வியுடையனாய் அடங்குதல் வல்லவனது செவ்வியை அறக்கடவுள் பார்த்து நிற்கும் அவனையடையு நெறியின்கண் நின்றென்றவாறு.

வி. அடங்குதல் மனம் புறத்துப் பரவாது அறத்தின்கண்ணே நிற்றல்-செவ்வி-தன்குறைகூறுதற்கேற்ற மனமொழி முகங்கள் இனியனாங்காலம்-இனிப் பெற்றியானை யறந்தானே சென்றடையு மென்பதாம்-இதனான் மனவடக்கங் கூறப்பட்டது.

பு. (கத-து) எ-இ-ள். கதங்காத்து-(மனசிலே) கோபம் (உண்டாகாமல்) பாதுகாத்து, கற்றடங்கலாற்றுவான்-(எல்லா நூல்களையும்) படித்து (மன) அடக்கத்தைச்செய்வானுடைய, செவ்வி-சமையத்தை, அறம்பார்க்கும்-தருமமாகிய (தெய்வம்) பார்த்திருக்கும், ஆற்றினுழைந்து-(அவனை அடைகிறதுக்கேற்ற) வழியிலேபுகுந்து, எ-று.

வி. மன அடக்கஞ்செய்தலாவது, மனம்புறத்திலேசெல்லாமல், தேவபத்தியோகஞானநெறிகளிலேதின்றொடுங்கியிறக்கப்பண்ணுதல். உம்.

சினமிறக்கக்கற்றாலுஞ்சித்தியெல்லாம்பெற்றாலும்,
மனமிறக்கக்கல்லார்க்குவாயேன்பராபரமே. எனக்காண்க.

சமையம், தன்குறையாறி சொல்லுதற்கேற்றமனமுஞ்சொல்லுமுகமும் இனிமையானவனாயிருக்கின்றகாலம். இந்தக்குணமுடையவனைத்தருமந்தானேசென்று அடையுமென்பது, கருத்து. இதினாலே, மனஅடக்கஞ்சொல்லப்பட்டது.

௰௪. அதிகாரம்.

ஒழுக்கமுடைமை.

ப-ம. ஒழுக்கமுடைமை-அஃதாவது - தத்தமவருணத்திற்குரியவாகக் கூறப்பட்டவொழுக்கத்தினையுடையராதல - இதுமெய்முதலியவடங்கினார்க்கல்லதுமுடியாதாகலினடக்கமுடைமையின்பின்வைக்கப்பட்டது.

பு-ம். (ஒழு-மை) அதாவது, தங்கள் தங்கள்சாதிகளுக்கும் அந்தந்தச்சாதிகள் நிற்கவேண்டிய நிலைகளுக்குஞ்சொல்லப்பட்ட ஒழுக்கநடைகளையுடையவராவதைச்சொல்வது. இது மனமொழிமெய்கள்அடங்கினவருக்கல்லதுமுடியாதாதலால், அடக்கமுடைமையின்பின்வைக்கப்பட்டது.

௱௩௧. ஒழுக்கம்விழுப்பந்தரலானொழுக்க
முயிரினுமோம்பப்படும்.

ப. எது-ஒழுக்கமெல்லார்க்குஞ்சிறப்பினைத்தருதலானவ்வொழுக்க முயிரினுமபாதுகாக்கப்படுமென்றவாறு.

வி. உயர்ந்தார்க்குமிழிந்தார்க்குமொப்பவிழுப்பந்தருதலிற்பொதுப்படக்கூறினார்-சுட்டுவருவிக்கப்பட்டது - அதனானன்மைவிழுப்பந்தருவதாயதொழுக்கமென்பதுபெற்றும் - உயிரெல்லாப்பொருளினுஞ்சிறந்ததாயினு மொழுக்கம்போலவிழுப்பந்தாராமையினுயிரினுமோம்பப்படுமென்றார்.

பு. (ஒழு-ம்) எ-இ-ள் ஒழுக்கம்விழுப்பந்தரலால்-ஒழுக்கமாவது (எல்லார்க்குஞ்) சிறப்பைத்தருவதினாலே, ஒழுக்கமுயிரினுமோம்பப்படும்-அந்த ஒழுக்கமானது (ஒருவனுடைய) உயிரைப்பார்க்கிலும்பாதுகாக்கப்படும், எறு.

வி. உயர்ந்தார்க்குமிழிந்தார்க்குஞ்சமமாகச்சிறப்பைத்தருவதினாலே, இன்னார்க்கென்னாது பொதுப்படச்சொன்னார். அவ்வொழுக்கமெனச்சுட்டு இடைச்சொல், வருவிக்கப்பட்டது. இதினாலேசிறப்பைத்தருவது, ஒழுக்கமென்பதுபெற்றோம். உயிர் எல்லாப்பொருளினுஞ்சிறந்ததானாலும், ஒழுக்கத்தைப்போலேசிறப்பைத்தராததினாலே, அதைஉயிரினுமோம்பப்படுமென்றார்.

௱௩௨. பரிந்தோம்பிக்காக்கவொழுக்கந்தெரிந்தோம்பித்
தேரினுமஃதே துணை.

ப. எது-ஒழுக்கத்தினைப்பொன்றுமழிவுபடாமற்பேணிவருந்தியுங்காக்கவறங்களெல்லாவற்றையு மாராய்ந்தவற்றுணன்மைசீருந் துணையாவதியாதெனறுமனத்தைப்பொருக்கித்தேர்ந்தாலுந் துணையாயுடிவதவொழுக்கமேயாகலானென்றவாறு.

வி. பரிந்துமெனனுமுற்றுமமைமவிகாரத்தாற்றொக்கது- இவையிரண்டுபாட்டானுமொழுக்கத்தற்சிறப்புக்கூறப்பட்டது.

பு. (பரி-ணை) எ-இ-ள். தெரிந்து-(பலதருமங்களையும்) ஆராய்ந்து, ஓம்பி-(அந்தத்தருமங்களுள் இம்மைமறுமையிரண்டிக்குந்துணையாவது எது என்றுமனத்தைஅடக்கிப்) பாதுகாத்து, தேரினும்-தெளிந்தாலும், அஃதே துணை-அந்த ஒழுக்கமேதுணையாவது, (ஆதலால்) ஒழுக்கம்-ஆசாரத்தை, பரிந்து-(ஒன்றினாலுங்கெடாமல்) வருத்தப்பட்டும், ஓம்பி-பாதுகாத்து, காக்க-காவல்செய்க, எ-று.

வி. தெரிந்தோம்பித்தெரினுமென்றதினாலே, செயப்படுபொருளும், வினைப்பெயரும், வருவிக்கப்பட்டன. காவலுட்பட்டவர் துன்பப்பட்டுமெய்யக் காவல்செய்தலுமுண்டாதலால், அதைநீக்குதற்பொருட்டு, ஓம்பிக்காக்கவென்றார். பரிந்து என்ற இடத்தில், உம்மைகுறைந்துநின்றது. அது, வருந்தி ஓம்புதல், வருந்தாது ஓம்புதல், என்னுமிரண்டினுள்ளே, வருந்தியுமோம்புகவென்றலின், எதிரதுதழீஇயவெச்சஉம்மை. இவையிரண்டுபாட்டாலும் ஒழுக்கத்தின்சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது.

௱௩௩. ஒழுக்கமுடைமைகுடிமையிழுக்க
மிழிந்தபிறப்பாய்விடும்.

ப. எது-எல்லார்க்குந்தந்தம்வருணத்திற்கேற்றவொழுக்கமுடைமையே குலனுடைமையாம்; அவ்வொழுக்கத்திறத்தலவருணத்தாற்றாழ்ந்தவருணமாய் விடுமென்றவாறு.

வி. பிறந்தவருணந்தனிழ்ந்தகுலத்தாராயினுமொழுக்கமுடையராக வுயர்குலத்தாராவராகவிற்குடிமையாமெனவு முயர்ந்தவருணத்துப் பிறந்தாராயினுமொழுக்கத்திறறவறந்தாழ்ந்தவருணத்தாராவராகவிழிந்தபிறப்பாயவிடுமென்றுங்கூறியவாறு. உளவழிப்படுங்குணத்தினுமிலவழிப்படுங்குற்றம

பெரிதென்றவாறு--பயனிடையீடின்றியெய்துதலின்விரைவுபற்றியவ்வேறு வாகியவினைகளைப்பயனாக்கவோதப்பட்டன.

பு. (ஒ-ம்) எ-இ ள். ஒழுக்கமுடைமைகுடிமை-(எல்லா ரீக்குந் தங்கள் தங்கள்வருணத்திற்கு ஏற்ற) ஆசாரத்தையுடைய ராகுந்தன்மையேகுலமுடையராகுந்தன்மையாம், இழுக்கம்-(அந்த ஒழுக்கத்திலே)தவறுகிறது, இழிந்தபிறப்பாய்விடும்-(பிறந்தகுலத்திலேநின்றும்) தாழ்ந்தகுலமாய்விடும், எ-று.

வி. இழிந்தகுலத்தாராலும் ஒழுக்கமுடையவராஞல், அதிலேநின்றும் உயர்ந்தகுலத்தராவராதலாலே, குடிமையா மென்றும்; உயர்ந்தகுலத்திற்பிறந்தாராலும், ஒழுக்கத்தி லேதவறினல், தாழ்ந்தகுலத்தராவராதலால், இழிந்தபிறப் பாய்விடுமென்றுஞ்சொன்னர். ஒழுக்கம் உண்டானபோது உண்டாகுங்குணத்தைக்காட்டிலும், அதுஇல்லாதபோதுஉண் டாகுங்குற்றம்பெரிதென்பதாம். பிரயோசனம் இடைவிடா மல் உண்டாதலாலே, அந்தவிரைவுநோக்கி ஒழுக்கம் உண்டா கிறதும் இல்லையாகிறதுமாகியவதுவினைகளே, குடிமை,இழிந் தபிறப்பு, என்னும்பயனாகச்சொல்லப்பட்டன. பிறப்பு,ஆகு பெயர். இனி இந்தக்குறளுக்குவேறோர்முடிபு.

இழுக்க மிழிந்தபிறப்பாய்விடுமாதலால் ஒழுக்கமுடை மையே குடிமை எனமுடித்து, உயர்ந்தகுலத்திற்பிறந்தாரா யினும் அந்தக்குலத்துக்குஉரியஒழுக்கத்தைக்கைவிட்டால்அதி னலே உடனேதாழ்ந்தகுலத்தராவதுநிச்சயமாதலால், அந்த நிச்சயந்தோன்ற, ஒழுக்கமுடைமையேகுடிமையென்றூர்என த்தேற்ற ஏகாரம்வருவித்துப்பொருளுரைத்துக்கொள்க.

ாகூச. மறப்பினுமோத்துக்கொளலாகும்பார்ப்பான்
பிறப்பொழுக்கங்குன்றக்கெடும்.

ப. எது-கற்றவேதத்தினைமறந்தாராயினுமவர்வருணங்கெடாமையிற்பி ன்னுமஃதோதிக்கொள்ளலாமந்தணனுயர்ந்தவருணந்தனதொழுக்கங்குன்றக் கெடுமென்றவாறு.

வி. மறந்தவழியிழிகுலத்தாராகாமையின்மறக்கலாகாதென்னுங்கருத் தானமறப்பினுமென்றார்-சிறப்புடையவருணத்திற்குமொழியவேயேனையவரு ணங்கட்குங்கொள்ளப்படும்.

வி. (மறு-ம்) எ-இ-ள். ஒத்து-(கற்ற) வேதத்தை, மறப்பினும்-மறந்துபோனாலும், கொளலாகும்-(அந்தவருணங்கெடாததினாலேபின்னும் அதை) கற்றுக்கொள்ளலாம், பார்ப்பான்பிறப்பு-பிராமணன் குலமானது, ஒழுக்கங்குன்ற-(அவனுடைய) ஆசாரங்குறைந்தால், கெடும்-கெட்டுப்போம், எ-று.

வி. மறந்தபோதுதாழ்ந்தகுலத்தானாவானாதலால், மறக்கலாகாதென்னுங்கருத்தைக்கொண்டு, மறப்பினுமென்றார். சிறந்தவருணத்துக்குச்சொல்லவே, மற்றவருணங்களும், ஒழுக்கங்குன்றக்கெடுமென்பதுதானேபெறப்படும்.

௱௩௫. அழுக்காறுடையான்கணாக்கம்போன்றில்லை
யொழுக்கமிலான்கணுயர்வு.

ப. எ-து-அழுக்காறுடையான்மாட்டாக்கமில்லாதாற்போலவொழுக்கமில்லாதவன்மாட்டுமுயர்ச்சியில்லையென்றவாறு.

வி. உவமைபாற்றொழுக்கமில்லாதவன்சுற்றத்திற்குமுயர்ச்சியில்லையென்பதுபெற்றாம்-என்னை-கொடுப்பதழுக்கறுப்பான்சுற்றமுந் தலகூறாதலின்-உயர்வு-உயர்குலமாதல்.

பு. (அழு-வு) எ-இ-ள். அழுக்காறுடையான்கண்-பொறாமையுடையவனிடத்திலே, ஆக்கம்போன்று-செல்வம் (இல்லாதது) போல, ஒழுக்கமிலான்கண்-ஆசாரமில்லாதவனிடத்திலும், இல்லையுயர்வு-உயர்ச்சியில்லை, எ-று.

வி. கொடுப்பதழுக்கறுப்பான்சுற்றமுடுப்பதூஉமுண்பதூஉமின்றிக்கெடுமென்பார் ஆதலால், பொறாமையுடையவன் சுற்றத்திற்குஞ்செல்வமில்லாததுபோல, ஒழுக்கமில்லாதவன் சுற்றத்திற்கும உயர்வில்லையென்பது, உவமையாற்பெற்றோம். உயர்வு, உயர்குலமாவது.

௱௩௬. ஒழுக்கத்தினொல்காருரவோரிழுக்கத்தி
னேதம்படுபாக்கறிந்து.

ப. எ-து-செய்தற்கருமைநோக்கியொழுக்கத்தாற்சுருக்கார்-மனவலியுடையாரவ்விழுக்கத்தாற்றமக்கிழிகுலமாகிய குற்றமுண்டாமாற்றையறிந்தென்றவாறு.

வி. ஒழுக்கத்திற்சுருக்கமதனையுடையார்மேலேற்றப்பட்டது-கொண்டவிரதம்விடாமைபற்றியுரவோரென்றார்.

பு. (ஒழு-து) எ-இ-ள். இழுக்கத்தின்-(ஒழுக்கந்) தவறுகிறதினாலே, ஏதம்-(தனக்குஇழிகுலமாகிய)குற்றமானது, படுபாக்கு-உண்டாக, அறிந்து-தெரிந்துகொண்டு, ஒழுக்கத்தின்-(செய்வதற்கு அருமையென்றுநினைந்து) ஆசாரத்தினாலே, ஒல்கார்-தளரார். உரவோர்-அறிவுடையார், எ-று.

வி. ஒழுக்கத்தினின்றுதளர்தலை. அதனையுடையவர்மேலேற்றப்பட்டது. அழிவினாற்கொண்டவிரதம்விடாததைக்குறித்து, உரவோர் என்றார். என்னெனில்,

பழியஞ்சான்வாழும்பசுவுமழிவிறந்
கொண்டவருந்தவம்விட்டானுங்கொண்டிருந்த
வில்லஞ்சிவாழுமெருதுமிவர்மூவர்
நெல்லுண்டநெஞ்சிநக்கோர்நாய். எனக்கொண்டவிரதத்தையழிவினால்விட்டவனையிகழப்படுதலாற் காண்க. ஒல்கல்; தளர்தல், குறைதல் படுபாக்கு என்றதிற் பாக்கு என்பது வினையெச்சவிகுதி. வான்பான்பாக்கினவினையெச்சம்பிற, என்னுஞ்சூத்திரநோக்கிக்காண்க. அறிந்து என்னும்வினையெச்சமிங்கே, காரணப்பொருட்டாய், அறிந்ததினாலேயெனநின்று, ஒல்கார் என்னும், தெரிநிலைஎதிர்மறைமுற்றுவினைகொண்டுமுடிந்தது.

௱௩௭. ஒழுக்கத்தினெய்துவர்மேன்மையிழுக்கத்தி
னெய்துவரெய்தாப்பழி.

ப. எ-து-எல்லாருமொழுக்கத்தானேமேம்பாட்டையெய்துவர் அதனினிழுக்குதலானேதாமெய்துதற்குரித்தல்லாதபழியையெய்துவரென்றவாறு.

வி. பகைபற்றியதாப்பழி கூறியவழியதனையுமிழுக்கம்பற்றியுலகமடுக்குமென்றுகொள்ளுமாகலின்எய்தாப்பழியேயெய்துவரென்றார்- இவ்விரண்டுபாட்டானுமொழுக்கமுள்வழிப்படுங்குணமுமில்வழிப்படுங்குற்றமுங்கூறப்பட்டன.

பு. (ஒழு-ழி) எ-இ-ள். ஒழுக்கத்தின்-(யாவரும்) ஆசாரத்தினாலே, எய்துவர்மேன்மை-மேலாந்தன்மையைப்பொருந்துவார், இழுக்கத்தின்-(அதிலே) தவறுதலாலே, எய்தாப்பழி-(தாம்) பொருந்துதற்கு (உரிமை) யில்லாதநிந்தையை, எய்துவர்-பொருந்துவார், எ-று.

வி. ஒழுக்கத்திலே தவறினவனைப்பகையினாலே ஒருவன் அடாதிருந்ததைச் சொல்வானானால், அதுவும் அவனுக்கு அடுக்குமென்று உலகஞ்சொல்லுமாதலால், எய்தாப்பழியெய்துவரென்றார். இவையிரண்டுபாட்டாலும், ஆசாரமுண்டானபோது உண்டாகுங்குணமும், இல்லாதபோது உண்டாகுங் குற்றமுஞ், சொல்லப்பட்டன.

௱௩௮. நன்றிக்குவித்தாகுநல்லொழுக்கந்தீயொழுக்க
மென்றுமிடும்பைதரும்.

ப. எ-து-ஒருவனுக்கு நல்லொழுக்கம் அறத்திற்குக் காரணமாயிருமையினும் இன்பம் பயக்கும்; தீயவொழுக்கம் பாவத்திற்குக் காரணமாயிருமையினுந் துன்பம் பயக்குமென்றவாறு.

வி. நன்றிக்கு வித்தாகுமென்பதனால் தீயவொழுக்கம் பாவத்திற்குக் காரணமாதலும், இடும்பை தருமென்பதனால் நல்லொழுக்கம் இன்பந் தருதலும் பெறும். ஒன்று நின்றே யவற்றை முடிக்குமாகலின் இதினும் பின்விளைவு கூறப்பட்டது.

பு (நன்-ம்) எ-இ-ள். நல்லொழுக்கம்-(ஒருவனுக்கு) நல்ல ஆசாரமானது, நன்றிக்கு-தருமத்துக்கு, வித்தாகும்-(காரணமாகிய) விதையாகி (இம்மைமறுமையிரண்டிலும் இன்பம்விளைக்கும்,) தீயொழுக்கம் பொல்லாதநடையானது, (பாவத்திற்குக்காரணமாகியவிதையாகி) என்றும்-(இம்மைமறுமையிரண்டிடத்தில்) எப்போதும், இடும்பைதரும்-துன்பம்விளைக்கும், எ-று.

வி. வித்தாகுமென்றதினாலே, விளைத்தல்பெறும்; நல்லொழுக்கம் நன்றிக்குவித்தாகுமென்றதினாலே, தீயொழுக்கம்பாவத்திற்குவித்தாகும்என்பதும்; தீயொழுக்கமிடும்பைதருமென்றதினாலே, நல்லொழுக்கம் இன்பந்தரும் என்பதும்; என்றும் என்றதினாலே, இம்மைமறுமையிரண்டிடத்தும்என்பதும்; பெறப்பட்டன. வித்து நிலத்திலேயூன்றப்பட்டதுபோல, இந்த இரண்டு ஒழுக்கங்களுள் ஒன்று ஒருவனிடத்திலே நிலைத்திருக்குமானாற் பின்பு தன்பயனாகிய இன்பத்தையாவது துன்பத்தையாவது தருவது நிச்சயமாதலால், அதைவித்தென்றது, எது உருவகவலங்காரம். இதினாலேபின்விளைவு, சொல்லப்பட்டது.

௱௩௯. ஒழுக்கமுடையவர்க்கொல்லாவே தீய
வழுக்கியும்வாயாற் சொலல்.

ப. எ-து-மறந்துந்தீயசொற்களைத்தம் வாயாற்சொல்லுந் தொழில்க ளொழுக்கமுடையவர்க்குமுடியாவென்றவாறு.

வி. தீயசொற்களாவன பிறர்க்குத்தீங்குபயக்கும்பொய்முதலியவும் வருணத்திற்குரியவல்லனவுமாம் அவற்றது பன்மையாற்சொல்லுந்தொழில்பலவாயின-சொல்சாதியொருமை-சொல்லெனவேயமைந்திருக்க வாயாலெனவேண்டாது கூறினார் நல்லசொற்களைப்பிறப்பித்தற்றாமவேண்டியதனைச்சிறப்பு முடித்தற்கு-இதனைவடநூலார்தாற்பரியமென்ப.

பு. (ஒழு-ல்) எ-இ-ள் வழுக்கியும்-மறந்தும். தீய-தீமையையுடைய (சொற்களை,) வாயாற்சொல்ல-(தம்) வாயினாலே சொல்லுந் தொழில்கள், ஒழுக்கமுடையவர்க்கொல்லா-நல்லொழுக்கமுடையார்க்குக்கூடாதவை, எ-று.

வி. தீயசொற்களாவன, பிறருக்குத்தீங்குதரும் பொய் முலானவையுங், குலத்திற்குத்தகாதவையுமாம் அவைபலவாதலாலே, சொல்லுந்தொழில்களும்பலவாயின. சொல, என்பது, குறைந்துநின்றது. அது. சாதியொருமை. சொல்லெனவே அமைந்திருக்க, வாயாற்சொலலெனவேண்டாது சொன்னது. தீயசொற்பழக்கமில்லாதவாய் என்று, அதனைச்சிறப்பித்தற்கு, எனக்காண்க. இதை,வடநூலார்தாற்பரியமென்பார். நினைத்துச்சொல்லுதலுங்கூடாது என்றதைத்தழுவிநின்றதினாலே, வழுக்கியும் என்ற உம்மை, இறந்ததுதழுவிய எச்சவும்மை. ஒழுக்கமுடையவர்மறந்துசொல்லினும் பிறர்க்குநன்மைதருஞ்சொற்களையேசொல்லுவரென்பதுகருத்து இதினாலே ஒழுக்கமுடையவர்பேசுந்திறஞ்சொல்லப்பட்டது.

௱௪௰. உலகத்தோடொட்டவொழுகல்பலகற்றுங்
கல்லாரறிவிலாதார்.

ப. எ-து-உலகத்தொடுபொருந்தவொழுகுதலைக்கல்லாதார்பலநூல்களையுங்கற்றாராயினுமறிவிலாதாரென்றவாறு.

வி. உலகத்தொடுபொருந்தவொழுகுதலாவதுயர்ந்தோர்பலருமொழுகியவாற்றொழுகுதல்-அறநூல்சொல்லியவற்றுள்இக்காலத்திற்கேலாதனவொழிந்துசொல்லாதவற்றுள்ளேற்பனகொண்டுவருதலானவையு மடங்கவுலகத்தோடொட்டவென்றுகல்விக்குப்பயனறிவுமறிவிற்குப்பயனொழுக்கமுமாகலின்வ

வொழுகுதலைககலலாதாாயலகறறுமறிவிலாரெனறுகூறிஞா-ஒழுகுதலைகக றறலாவதடிபபடுதல-இவையிரணடுபாட்டாலுஞசொலலாலுஞசெயலாலும வருமொழுககஙகளெலலாமொருவாறறொகுததுககூறபபடடன.

பு. (உல-ர்) எ-இ-ள். உலகத்தோடொட்டவொழுகல்-உலகத்தோடுபொருந்தநடப்பதை, கல்லார்-கற்றிலாதவர், பல கற்றும்-(நூல்கள்) பலவற்றையுங்கற்றிருந்தாராயினும், அறிவிலாதார்-ஞானமில்லாதவர், எ-று.

வி இங்கேஉலகமென்றது, உயர்ந்தவரை, எனக்காண்க. உலகத்தொடுபொருந்தவொழுகுவதாவது, உயர்ந்தோர்யாவரும்நடந்தவழியிலேநடப்பது. பழையனகழிதலும் புதியன புகுதலும்வழுவலகாலவகையினானேயென்றாராதலால், தருமசாத்திரங்கள்சொல்லியவைகளில் இக்காலத்துக்குவராதவைகள்நீங்கிச், சொல்லாதவைகளில் வந்திருப்பவைகளைக்கொண்டுவருதலால், அவையும் அடங்க, உலகத்தோடொட்ட என்றும்; கலவிக்குப்பிரயோசனம் அறிவும், அறிவுக்குப்பிரயோசனம ஒழுக்கமுமாதலால், அந்த ஒழுக்கநடையைக்கல்லாதார், பலகற்றுமறிவிலாதாரென்றுஞ்,சொன்னார் ஒழுகலைக்கற்றலாவது, அவர்நடந்தபடிநடக்கத்தொடங்குவது. இதனாலே ஒழுக்கமுடையவர்நடக்குந்திறம், எதிர்மறைமுகத்தாற்சொல்லப்பட்டது.

௰௫. அதிகாரம்.

பிறனில்விழையாமை.

ப-ம. பிறனிலவிழையாமை—அஃதாவது - காமமயககததாறபிறனுடையவிலலாளைவிருமபாமை-இஃதொழுககமுடையவாமாட்டே நிகழவதாக விழுககமுடைமையினபினவைககபபடடது.

பு-ம். (பிற-மை)அதாவது, (காமமயக்கத்தினாலே)அந்நியனுடையமனையாளைவிரும்பாதிருப்பதைச்சொல்வது.இது ஒழுக்கமுடையார்க்கே உரியதாதலால், அதன்பின்வைக்கப்பட்டது.

௱௪௧. பிறன்பொருளாட் பெட்டொழுகும் பேதைமை ஞாலத்
தறம்பொருள் கண்டார்க ணில்.

ப. எது-பிறனுக்குப்பொருளாந்தன்மையுடையாளைக் காதலித்தொழுகுகின்ற அறியாமை ஞாலத்தின்கண் அறநூலையும் பொருணூலையும் ஆராய்ந்தறிந்தார்மாட்டில்லையென்றவாறு.

வி. பிறன்பொருள் பிறனுடைமை-அறம்பொருளென்பனவாகுபெயர்-செவ்வெண்ணின்றொகைதொக்குநின்றது-இன்பமொன்றையுமே நோக்குமின்பநூலுடையாரித்தீயொழுக்கத்தையும் பாரதிகமென்றுங்கூறுவாராகலின் அறம்பொருள்கண்டார்கணில்லென்றாரெனவே யப்பேதைமையுடையார்மாட்டறமும் பொருளுமில்லையென்பதுபெறப்பட்டது.

பு. (பிற-ல்) எ-இ-ள். பிறன்பொருளாட்பெட்டு-பிறனுக்குப்பொருளாந்தன்மையுடையவளை விரும்பி, ஒழுகும்பேதைமை-(அதற்கு இசைவாக) நடக்கப்பட்ட அறியாமையானது, ஞாலத்து-உலகத்திலே, அறம்பொருள்கண்டார்கண்-தருமசாத்திரத்தையும் அர்த்தசாத்திரத்தையும்அறிந்தவரிடத்தில் இல்லை, எ-று.

வி. பிறன்பொருள், அந்நியன் உடைமை. அறம்பொருள் என்பவை, ஆகுபெயர். அறமும்பொருளும் என்றுஉம்மைவைத்தெண்ணுது, அறம்பொருள்என்றுஎண்ணினதற்குச், செவ்வெண் என்றுபெயர். இந்தச்செவ்வெண், தொகைபெறவேண்டுமென்பதுஇலக்கணம்என்னெனில்,பெயர்ச்செவ்வெண்ணேயென்றாவெணுவெண்ணுள்குந்தொகைபெறாஉம், என்னுஞ்சூத்திரநோக்கிக்காண்க. அதுதொகைபெறுங்கால், அறம்பொருளிரண்டும், எனப்பெறும். இங்கேபெறுதுநின்றது, செய்யுள்விகாரம். இன்பம் ஒன்றையுமேகுறிக்கப்படுங்காமசாத்திரமுடையவர், இந்தத்தீய ஒழுக்கத்தையும் பாரதிகமென்றுஞ்சொல்லுவராதலால்,அறம்பொருள்கண்டார்கணில்என்றார்; எனவே அந்தப்பேதைமையுடையவரிடத்தில், அறமும்பொருளும் இல்லையென்பதுபெறப்பட்டது.

௱௪௨. அறன்கடைநின்றாருளெல்லாம்பிறன்கடை
நின்றாரிற்பேதையாரில்.

ப. எது-காமங்காரணமாகப்பாவத்தின்கணின்றாரெல்லாருள்ளும்பிற

னிலலானைககாதலிததவனவாயிறகடசென றுநினறானைபபோலபபேதையாரில லையெனறவாறு.

வி. அறததினீககபபடடமையின அறனகடையெனறார-அறனகடைநி னறபெணவழிசசெலவானையுமவரைவினமகளிரொடுமிழிகுலமகளிரொடுஙகூடி யினபநுகரவானையுமபோலவறமுமபொருளுமிழநதலேயனறிபிறனகடைநி னறாரசசததாறறுஙகருதியவினபமுமிழககினறாராகலிறபேதையாரிலலெனறார எனவேயினபமுமிலலையெனபதுபெறபபடடது.

பு. (அற-ல்) எ-இ-ள். அறன்கடைநின்றாரு ளெல்லாம்-(காமங்காரணமாகப்) பாவத்திலேநிற்கின்ற எல்லாருள்ளும், பிறன்கடைநின்றாரில்-பிறன் (இல்லாளைவிரும்பி அவனுடைய வீட்டின்) தலைக்கடையிலே(சென்று)நின்றவனைப்போல, பேதையாரில்-அறிவில்லாதவர் இல்லை, எ-று.

வி. அறத்திலேநீக்கப்பட்டு அதின்பின்னிற்பது, பாவமாதலால் அதை, அறன்கடையென்றார். பாவத்திலேநின்ற (பெண்போனவழியிலேபோவாராகிய) பெண்வழிச்செல்வானையும், வேசியரோடும் தாழ்ந்தகுலப்பெண்களோடுங்கூடி இன்பத்தை அநுபவிப்பவனையும், போல அறமும்பொருளும் இழந்துபோவதுமல்லாமல், பிறன்கடைநின்றவர், அச்சத்தினாலே தாம்நினைத்த இன்பமும் இழந்துபோவாராதலாலே, பிறன்கடைநின்றாரிற்பேதையாரில் என்றார்: எனவேபிறன்கடைநின்றவர்க்கு, அறம்பொருள் இன்பங்கள்மூன்றும் இல்லையென்பது, பெறப்பட்டது.

௱௪௩. விளிந்தாரின்வேறல்லர்மன்றதெளிந்தாரிற் றீமைபுரிந்தொழுகுவார்.

ப. எது-தமமையையுறாதாரிலலாளகணணே பாவஞசெயதலைவிருமபி யொழுகுவாருயிருடையோருமிறநதாரேயாவரெனறவாறு.

வி. அறமபொருளினபஙகளினபயனெயதாமையின விளிநதாரினவேற லலரெனறுமவாதீமைபுரிநதொழுகுவதிலலுடையவரதுதெளிவுபறறியாகவிற றெளிநதாரிலலெனறுஙகூறினார.

பு. (விளி-ர்) எ-இ-ள். தெளிந்தார்-(தம்மைச்)சந்தேகப் படாதவருடைய, இற் றீமைபுரிந்து-மனைவியிடத்திலேபாவஞ் செய்வதைவிரும்பி, ஒழுகுவார்-நடப்பவர், (உயிருள்ளவரானாலு ம்) விளிந்தாரின்-இறந்தவரில்நின்றும், மன்ற-நிச்சயமாகவே, வேறல்லர்-வேறுபாடு உடையவரல்லர், எ-று.

வி. அறம்பொருளின்பங்களின்பிரயோசனத்தை அடை யாததினாலே, விளிந்தாரின்வேறல்லர் என்றும்; அவர்பாவஞ் செய்வதைவிரும்பிநடப்பது இல்லாட்டியை உடையவர்தெ ளிவுகொண்டாதலால்,தெளிந்தாரில்என்றும்; சொன்னார்.மன் ற என்பது, நிச்சயம் என்னும்பொருள்படவந்த உரிச்சொல்; என்னெனில், மன்றவெங்களவிதேற்றஞ்செய்யும், என்னுஞ் சூத்திரநோக்கிக்காண்க.

௱௪௪. எனைத்துணையராயினுமென்னாந்தினைத்துணையுந் தேரான்பிறனில்புகல்.

ப. எது-எததுணை பெருமை யுடையராயி னுமொருவாகவியாதாயமுடி யுங்காமமயககததாறறினையள வுநதமபிழையையோராதுபிற னுடைய விலவி னகடபுநதலெனறவாறு.

வி. இநதிரனைபோலவெலலாபபெருமையுமிழநதுசிறுமையையடைவதனு ககிலெனனுமெனறா-எனனீரதியாதிரபோலவிலைவகூறனினனீரவலலநெடுநத காயெனபுழிபோலவுயாததறகடபனமையொருமைமயஙகிறறு-தேரானபிற னெனபதனைததமமையையுருசபிறனென னுரைபபாருமுளா.

பு. (எ-ல்) எ-இ-ள். எனைத்துணையராயினும்-எவ்வளவு (பெருமை) யுடையவராயிருந்தாலும், என்னும்-(ஒருவர்க்கு) எப்படியாய்முடியும், தினைத்துணையுந்தேரான்-(காமமயக்க த்தினாலே) தினையளவுந்தம்முடையகுற்றத்தையுணராமல்,பிற னில்புகல்-அந்நியனுடையமனையிடத்துநுழைவது, எறு.

வி. இந்திரனைப்போல எல்லாப்பெருமையும் இழந்துசி றுமை அடைவதுகுறித்து, என்னும்என்றார். என்னீரறியாதீர் போலவிவைகூறனின்னீரவல்லநெடுந்தகாய்; என்றஇடத்தில், நீரறியாதீர் என உயர்த்திச்சொல்லுதற்பொருட்டுவந்தபன் மைப்பால், நின் என்னும் ஒருமைப்பாலோடு இணங்கிநின் றதுபோல; எனைத்துணையர் என உயர்த்திச்சொன்னபன்மை ப்பால், தேரான்என்னும்ஒருமைப்பாலொடு, பால்வழுவமை தியாகஇணங்கிநின்றது. தேரான்பிறன் என்பதைத், தம்மை ச்சந்தேகப்படாதபிறன், என்றுசொல்லுவாருமுண்டு. இனியி க்குறளுக்குவேறோர்முடிபு.

பிறனில்புகல்-(ஒருவனுடையமனைவியைவிரும்பி) அவ

ன்மனையினிடத்திற்போய்ச்செய்யும் இழிதொழிலாலே, (தம க்குவருங்குற்றத்தை) தினைத்துணையும்-(காமமயக்கத்தினாலே) தினையளவாகிலும், தேரான்-உணராதவர், எனைத்துணையராயினும்-எவ்வளவு (பெருமை) யுடையவராயிருந்தாலும், என்னாம்-(அவர்க்கு அதினாலே) என்னபிரயோசனமாம், (ஒன்றுமில்லை,) எ-று.

இதற்கு வி. அகலிகையைவிரும்பிப்போன இந்திரனைப்போலே, பெல்லாப்பெருமையும் இழந்துசிறுமைப்படுவதைக்குறித்து, எனைத்துணையராயினுமென்றுமென்றார். எவனென்னும்வினாவினைச்சொல், என் எனவிகாரமாய்ப்பெயர்த்தன்மைப்பட்டுநின்று, ஆம் என்னும்பயனிலைகொண்டு, கற்றதனாலாயபயனென்னென்றதுபோல, இன்மைகுறித்துநின்றது (இப்படியேவழக்கிடத்தும், ஒன்றும் ஆகாது என்னும்பொருள்பட, என்னும், என்ன ஆகும், எனவருதல்காண்க. கால்கழுவுதல் என்றாற்போல, பிறனில்புகுதல் என்றது, இடக்கரடக்கல்; இடக்கர் என்பது, இழிவுசொல்; அதைமறைத்துச்சொல்லுஞ்சொல்லை, இடக்கரடக்கல், என்றுசொல்வது: ஆகலாலே பிறனில்லினிடத்திலேபோய் அவர்செய்யும்இழிதொழிலைத்தாம்சொல்லத்தகாது என்பதுநோக்கிப், பிறனில்புகல் என்றார். அது காரணமாதலால் இங்கே அதன்காரியமாகியகுற்றந்தோன்றநின்றது. தினைத்துணையுந்தேரார் எனச்சொல்லவந்தவர், தேரான் எனச்செறுதலாகியகோபம்பற்றிப் பால்வழுவமைதியாகச்சொன்னார்; உவப்பினுமுயர்வினுஞ்சிறப்பினுஞ்செறலினுமென்னுஞ்சூத்திரநோக்கிக்காண்க. உம்மையிரண்டினுள், முன்னையது, உயர்வுசிறப்பு; பின்னையது, இழிவுசிறப்பு.

௱௪௫. எளிதெனவில்லிறப்பானெய்துமெஞ்ஞான்றும்
விளியாதுநிற்கும்பழி.

ப. எது-எய்துதலெளிதெனறுகருதிப்பினவிளைவுகருதாதுபிறனிலலினகணிறபானமாயதவினறியெஞஞானறுநிலைநிறகுங குடிபபழியினையெயதுமெனறவாறு.

வி. இலவினகணிறததலஇலலாளகணனெறிகடநதுசெறல.

பு. (எ-ழி)எ-இ-ள். எளிதெனை-(இப்போதுபெறுவது) அரிதல்லவென்று எண்ணிப், (பின்உண்டாவதை எண்ணாமல்) இல்லிறப்பான்-(பிறன்) இல்லிடத்துப்புகுவான், (அதினாலே) எஞ்ஞான்றும்-எக்காலத்திலும்,விளியாதுநிற்கும்பழி-இறவாமலேநிற்கின்ற (குல) நிந்தையாகிய (பாவத்தை,) எய்தும்-அடைவான், எ-று.

வி. இந்தக்குறளிடத்தும், மேல்வருங்குறளிடத்தும், இல்லிறப்பான்என்றது, இடக்கரடக்கல். இறத்தல், போதல்.

௱௪௬. பகைபாவமச்சம்பழியெனநான்கு
மிகவாவாமில்லிறப்பான்கண்.

ப. எது-பிறனிலலாளகணெறிகடநதுசெலவானிடததுபபகையுமபாவமுமசசமுஙகுடிபபழியுமெனனுமிநநானகு குறறமுமொருகாலுநீஙகாவாமெனறவாறு.

வி. எனவேஇருமையுமிழததலபெறறம-இவை யாறுபாடடாலுமபிறனிலவிழைவானகடகுறறஙகூறபபடடது.

பு. (ப-ண்) எ-இ-ள். இல்லிறப்பான்கண்-(பிறனுடைய மனையாளைவிரும்பி அவன்) மனையினிடத்திலேசெல்பவனிடத்தில், பகைபாவமச்சம்பழியெனநான்கும்-பகையும்பாவமும் பயமும் (குல) நிந்தையுமாகியஇந்தநான்குகுற்றங்களும்,இகவாவாம்-(ஒருக்காலும்) நீங்காதிருப்பவையாம், எ-று.

வி. எனவே இருமை இன்பங்களும் இழந்தவனென்பது பெறப்பட்டது. இவையாறுபாட்டாலும்,பிறன்மனைவியை விரும்புவான்குற்றஞ்சொல்லப்பட்டது.

௱௪௭. அறனியலானில்வாழ்வானென்பான்பிறனியலாள்
பெண்மைநயவாதவன்.

ப. எது-அறனொடுபொருந்தியவியலபொடுகூடியிலவாழவானெனறுசொலலபபடுவானபிறனுககுரிமைபூணடவனுடையவியலபினையுடையாளதுபெணடனமையைவிருமபாதவனெனறவாறு.

வி. ஆணுநபெணடிணிககழசசிககணவநதது-இலலறஞசெயவானெனபபடுவானவனேயெனபதாம.

பு. (அற-ன்)எ-இ-ள். அறனியலான்-தருமசுபாவத்தோடேகூடி, இல்வாழ்வானென்பான்-இல்லினிடத்திலே வாழ்பவ

னென்று (எல்லாராலும்) புகழப்படுவோன், பிறனியலாள்-பிற னுக்கு (உரிமைபூண்டு அவன்சாயலின்படிநடக்கும்) நடையினையுடையவளது, பெண்மைநயவாதவன்-பெண்தன்மையை விரும்பாதவன், எ-று.

வி. ஆன், என்னும்மூன்றாம்வேற்றுமையுருபு, இங்கே உடனிகழ்ச்சிப்பொருள்படநின்றது. அவனேஇல்லறத்திற்கு உரியவனென்பது, கருத்து.

௱௪௮. பிறன்மனைநோக்காதபேராண்மைசான்றோர்க்
கறனொன்றோவான்றவொழுக்கு.

ப. இ-து-பிறன்மனையாளையுட்கொள்ளாதபெரியவாண்டகைமைசால்புடையார்க்கறனுமாநிரம்பியவொழுக்கமுமாமென்றவாறு.

வி. புறப்பகைகளையடக்குமாண்மையுடையார்க்குமுட்பகையாகியகாமமடக்குதற்கருமையினதனையடக்கியவாண்மையைப்பேராண்மையென்றார்-ஒன்றோவென்பதெண்ணிடைச்சொல-செய்தற்கரியவறனுமொழுக்கமுமிதனைச்செய்யாமையேபயக்குமென்பதாம.

பு. (பிற-ரு) எ-இ-ள். பிறன்மனைநோக்காத-பிறன்மனையாட்டியை (விரும்பிமனத்திற்) குறியாத, பேராண்மை-பெரிய ஆண்தன்மை, சான்றோர்க்கு-(புருடத்தன்மை) நிறைந்தவர்க்கு, அறனொன்றோ-தருமம்ஒன்றுதானோ, ஆன்றவொழுக்கு-உயர்ந்த ஒழுக்கமுமாம், எ-று.

வி. புறத்திலிருக்கும்பகைகளையடக்கும் ஆண்மையுடையவர்க்கும், உட்பகையாகியகாமத்தையடக்குவது, அருமையாதலால், அதையடக்கிய ஆண்மையைப், பேராண்மையென்றார். செய்வதற்கு அருமையாகிய அறமும் ஒழுக்கமும், பிறன்மனைநோக்காதிருப்பது, தானேதரும் என்பதுகருத்து.

௱௪௯. நலக்குரியார்யாரெனினாமநீர்வைப்பிற்
பிறற்குரியாடோடோயாதார்.

ப. இ-து-அச்சந்தருங்கடலாற்சூழப்பட்டவுலகத்தெல்லாநன்மையுமெய்துதற்குரியாராவரெனிற் பிறனொருவனுக்குரிமையாகியாளுடையதோளைச்சேராதாரென்றவாறு.

வி. அகலமாழமபொருளுடைமைமுதலியவற்றுனவிடப்படாமையினாமநீரென்றா-உரிச்சொலவீறுதிரிந்துநின்றது--நலத்திற்கென்பதுநலகென்குறைந்துநின்றது-இருமையினுநன்மையெய்துவரென்பதாம.

பு. (நல-ர்) எ-இ-ள். நாமநீர்வைப்பில்-அச்சத்தைத்(தரும்) நீரார்சூழப்பட்ட (கடலாற்சூழப்பட்ட)உலகத்தில்,நலக்குரியார்யாரெனின்-(எல்லா) நன்மைகளுக்கும் உரியவர்யாவரென்றால், பிறர்க்குரியாள்-பிறனொருவனுக்கு உரிமையானவளுடைய, தோடோயாதார்-தோளைச்சேராதவர், எ-று.

வி. அகலம், ஆழம், பொருளுடைமை, முதலானவைகளாலே அளவிடப்படாமற், பார்த்தமாத்திரமே பயத்தைத்தரத்தக்கநீர், வேறேயில்லாததினாலே, கடலை நாமநீரென்றார். நாம் என்பது, அச்சமாகியபொருளைத்தருவதோர்உரிச்சொல், பேநாமுருஉமெனவரூஉங் கிளவியாமுறைமூன்றுமச்சஞ் சுட்டலுமென்பதினால், அறிக; இங்கே அது நாம, என அகரச்சாரியைபெற்றுநின்றது. நலத்துக்குஎன்பது, நலக்குஎன, *அத்துச்சாரியைகுறைந்துநின்றது. இம்மைமறுமையிரண்டிலும்நன்மைபொருந்துவார் இவர் என்பதுகருத்து.

௱௫௰. அறன்வரையானல்லசெயினும்பிறன்வரையாள்
பெண்மைநயவாமைநன்று.

ப. எது-ஒருவனறததைததனககுரிததாககசசெயயாதுபாவஙகளைசசெயயுமாயினுமவனுககுபபிறனெலலைககணிறபாளதுபெணமையைவிருமபாமையுணடாயினதுநனறெனறவாறு.

வி இககுணமேமேறபடடுததோனறுமெனபதாம இவைநானகுபாடடாலுமபிறனிலவிழையாதானகடகுணஙகூறபபடடது.

பு. (அற-று) எ-இ-ள். அறன்வரையான்-(ஒருவன். தருமத்தைத் (தனக்கு உரிமையாகச்) செய்துகொள்ளாதவனாகி, அல்லசெயினும்-(தருமம்) அல்லாதபாவங்களைச்செய்வானாயினும், (அவனுக்குப்) பிறன்வரையாள்-பிறனுடையஎல்லையிலே நிற்பவளுடைய, பெண்மைநயவாமை-பெண்தன்மையைப் (பார்த்து) விரும்பாதிருப்பது, (ஒன்றும் உண்டானால்) நன்று-(அது) நன்மையுடைத்தாம், எ-று.

வி. இந்த ஒருதருமமுமே, எல்லாப்பாவங்களையும் அடக்கி, மேற்பட்டுநிற்குமென்பது, கருத்து. நன்று என்பது, விகுதிப்பொருள்விகுதிபெற்றுநின்ற பகுபதமெனக்கொள்க. பிறன்வரையாள்பெண்மைநயவாதவன் அல்லசெய்யான்செயி

னுமது பொறுத்தல்வேண்டுமென்பார், இதனைப் பொறையுடைமையைச்சாரவைத்தார். இவைநான்குபாட்டாலும், பிறனில்லாளைவிரும்பாதவன் குணஞ்சொல்லப்பட்டது.

௰௬. அதிகாரம்.

பொறையுடைமை.

ப-ம. பொறையுடைமை-அஃதாவது-காரணம்பற்றியாதன் மடமையானாதலொருவன் றமக்கு மிகைசெய்தவிடத்துத் தாமுமதனையவன்கட்செய்யாது பொறுத்தலையுடையராதல்-நெறியினீங்கியசெய்தாரையும்பொறுக்கவேண்டுமென்றற்கிது பிறனில்விழையாமையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

பு-ம். (பொ-மை) அதாவது, (காரணம்பற்றியாகிலும், அறியாமையினாலே ஆகிலும், ஒருவன்தமக்குக்குற்றஞ்செய்த போதுதாமும் அவனிடத்தில் அந்தக்குற்றத்தைச்செய்யாமலேதனம்) பொறுத்திருப்பதைச்சொல்வது. அதிகார அடைவு, மேலேசொல்லப்பட்டது.

௱௫௧. அகழ்வாரைத்தாங்குநிலம்போலத்தம்மை
யிகழ்வார்ப்பொறுத்தறலை.

ப. எ-து-தன்னையகழ்கின்றாரை வீழாமற்றாங்குவதாய நிலம்போலத் தம்மையவமதிப்பாரைப்பொறுத்தறலையாயவறமென்றவாறு.

வி. இகழ்தன்மிகையாயினசெய்தலுஞ்சொல்லலும்.

பு. (அக-லை) எ-இ-ள். அகழ்வாரை-(தன்னைத்) தோண்டுகின்றவரை, தாங்குநிலம்போல-(விழாமலே) சுமக்கின்றபூமியைப்போல, தம்மையிகழ்வார்-தம்மைநிந்திப்பவரை, பொறுத்தல்-சகிக்கிறது, தலை-தலைமையான (சிறந்த) தருமமாம், எ-று.

வி. அகழ்வாரைத்தாங்குநிலம்போல, வென எடுத்துக்காட்டிய உவமையினாலே, தம்மைக்கொலைசெய்வதையொத்த குற்றஞ்செய்வாரையும்பொறுப்பதும், பொறுத்திருந்தே அவரைப்பாதுகாப்பதுஞ் சிறந்ததருமமென்பது, பெறப்பட்டது.

௱௫௨. பொறுத்தலிறப்பினையென்றுமதனை
மறத்தலதனினுநன்று.

ப. எ-து-பொறைநன்றாகலான்மாறுத்தற்கியன்றகாலத்தும்பிறர்செய்தமிகையைப்பொறுக்கவதனையுட்கொள்ளாதபொழுதேமறத்தல்பெறினப்பொறையினுநன்றென்றவாறு.

வி. மிகையென்றதுமேற்சொல்லியவிரண்டனையும்-பொறுத்தானுமுட்கொள்ளப்படுதலின்மறத்தலையதனினுநன்றென்றார்.

பு. (பொ-று)எ-இ-ள். இறப்பினை-(பொறுப்பதுநலமாதலாலேதண்டிக்கக்கூடுமானகாலத்திலும்பிறர் இகழ்ந்துசொல்லுதல்பிழைசெய்தலாகிய)மிகுதியை,பொறுத்தல்-பொறுக்கவேண்டும், அதனை என்றுமறத்தல்-அதை (மனசிலேவையாமல்) என்றைக்குமறந்துவிடுவது, அதனினுநன்று-அந்தப்பொறுமையிலும்நன்று, எ-று.

வி. இறப்பு என்றது, மிகுதி; அதுஇங்கே, சொல்லத்தக்கதுஞ்செய்யத்தக்கதுஞ்சமம், சொல்லத்தகாததுஞ்செய்யத்தகாததும்மிகுதி, யாதலால் அவையிரண்டனையுங்குறித்துநின்றது. மேலேமிகுதியான்மிக்கவைசெய்தாரை என்ற இடத்து இந்த உரைபொருந்தாதெனில், பொருந்தும். என்னை, சமநிலையென்பது நடுவுநிலைமை, அதுதப்பினதுமிகுதி, நடுவுநிலைமைதப்பினதினாலே, சொல்லத்தகாதவையுஞ், செய்யத்தகாதவையுமாகிய, மிக்கவைகளை யெனப்பொருள்படுமாதலாற்காண்க. இவை இரண்டையும்பொறுத்த இடத்தும், மனத்திலே நினைக்கப்படுமாதலால், மறப்பதை அதனினும்நன்றென்றார்.

௱௫௩. இன்மையுளின்மைவிருந்தொரால்வன்மையுள்
வன்மைமடவார்ப்பொறை.

ப. எ-து-ஒருவனுக்குவறுமையுள்வைத்துவறுமையாவதுவிருந்தினரையேற்றுக்கொள்ளாதுநீக்குதலதுபோலவன்மையுள்வைத்துவன்மையாவதறிவின்மையான்மிகைசெய்தாரைப்பொறுத்தலென்றவாறு.

வி. இஃதெடுத்துக்காட்டுவமை-அறனல்லாதவிருந்தொரால்பொருளுடைமையாகாதவாறுபோலமடவார்ப்பொறையுமென்மையாகாதென்பதுகருத்து.

பு (இ-றை)எ-இ-ள். இன்மையுளின்மை-(ஒருவனுக்கு) இல்லாமைபலவற்றுள்ளும்இல்லாமையாவது, விருந்தொரால்,

விருந்தினரைப் (பாதுகாவாது) விலக்குவது, வன்மையுள்வன்மை-(அதுபோல) வல்லமைபலவற்றுள்ளும்வல்லமையாவது, மடவார்ப்பொறை-அறிவில்லாதார் (செய்தகுற்றத்தோடவரையுந்) தாங்குவது, எ-று.

வி. மடவார் என்ற இடத்து, ஐஉருபும் இறந்ததுதழுவியஎச்சஉம்மையுங்குறைந்துநின்றன, ஆதலால், மடவார்செய்தகுற்றங்களைப்பொறுப்பதுமல்லாமல், அவரையுந்தாங்குவது, என்பதுபெறப்பட்டது. அவரையுந்தாங்குதலாவது, அவர்செய்தகுற்றங்களைமறந்து அவரைப்பாதுகாப்பது. இதுஎடுத்துக்காட்டுஉவமையாதலால், மேல்வரும்விருந்துவிலக்கலாகிய இன்மையைக்குறிக்க, முன்வந்தபொருளில்லாமைகள்பலவும்பொருளுடைமைகளாம், அதுபோல, மேல்வரும்மடவார்ப்பொறையாகியவன்மையைக்குறிக்க, முன்வந்தமனம்பொறிவழிச்செல்லாது அடக்குதல்முதலியபலவல்லமைகளும்எளிமைகளாம், எனக்கொள்க. விருந்துவிலக்கலின்மேற்பட்டதரித்திரமும், ஒருவர்செய்தகுற்றத்தைப்பொறுத்து அவரையும் பேணுதலின்மேற்பட்டவல்லமையும்உலகத்தில்லை, யாதலால், விருந்தோம்பினவன் எல்லாப்பொருளும் உடையவனாவான்; ஒருவர்செய்தகுற்றத்தைப்பொறுத்து அவரையும்பாதுகாப்பவன், எல்லாவல்லமைகளும் உடையவனாவான்; என்பதுகருத்து.

௱௫௪. நிறையுடைமைநீங்காமைவேண்டிற்பொறையுடைமை
போற்றியொழுகப்படும்.

ப. இ-து-ஒருவன்சால்புடைமைதன்கணின்றுநீங்காமையைவேண்டுவனாயினவனாற்பொறையுடைமையைத்தன்கணழியாமற்காத்தொழுகப்படுமென்றவாறு.

வி. பொறையுடையார்க்கல்லதுசால்பில்லையென்பதாயிற்று—இவைநான்குபாட்டானும்பொறையுடைமையதுசிறப்புக்கூறப்பட்டது.

பு. (நி-ம்) எ-இ-ள். நிறையுடைமை-(ஒருவன் எல்லாநற்குணங்களுங்குறைவுபடாத) நிறையுடைமையாகிய சால்புடைமையானது, நீங்காமைவேண்டின-(தன்னிடத்திலே) நீங்காதிருப்பதைவிரும்புவானானால், (அவனாலே) பொறையுடை

மை-பொறுமையுடையவனுந் தன்மையை, போற்றியொழுகப்படும்-(தன்னிடத்தில் அழியாமலே) பாதுகாத்து நடக்கப்படும், எ-று.

வி. பொறுமையுடையவனே, எல்லாநற்குணங்களு நிறைந்தவனென்பதாயிற்று. இவைநான்குபாட்டாலும், பொறையுடைமையின் சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது.

௱ருரு. ஒறுத்தாரையொன்றாகவையாரேவைப்பர்
பொறுத்தாரைப்பொன்போற்பொதிந்து.

ப. இ-து - பிறன் தமக்குத் தீங்கு செய்தவழிப் பொறுத்தவனை யொறுத்தாரை யறிவுடையா ரொருபொருளாக மனத்துக் கொள்ளாரதனைப் பொறுத்தாரைப் பொன்போற் பொதிந்து கொள்வரென்றவாறு.

வி. ஒறுத்தவர் தாமுந் தமக்குத் தீங்கு செய்தவனோடொத்தலின் ஒன்றாக வையாரோ வென்றார்-பொதிந்து வைத்தல்-சாலவுடைமை பாராட்டி யிடைவிடாது நினைத்தல்.

பு. (ஒ-று) எ-இ-ள். ஒறுத்தாரை-(ஒருவன்செய்தகுற்றத்தைப்பொறுமல் அவனைத்) தண்டித்தவரை, ஒன்றாகவையார்-(அறிவுடையோர்) ஒருபொருளாகவேமனத்துட்கொள்ளார், பொறுத்தாரை-(அதைப்)பொறுத்தவரை,பொன்போற்பொதிந்துவைப்பர்-பொன்னைப்போலேமுடிந்து மனத்துள்வைப்பார், எ-று.

வி. ஒறுத்தவர்தாமுந்தக்குற்றத்தைச்செய்தஅவனோடே ஒத்துப்போவதினாலே, ஒன்றாகவையாரோவென்றார். ஏகாரந், தெளிவுப்பொருள்படநின்றது. பொன்னைமுடிந்துவைத்துப்பாதுகாப்பதுபோல, அந்தப்பொறையுடைமையைப்பற்றி, அறிவுடையோர் அவரைஇடைவிடாமலே, நினைப்பரென்பதாம்.

௱ருசா. ஒறுத்தார்க்கொருநாளையின்பம்பொறுத்தார்க்குப்
பொன்றுந்துணையும்புகழ்.

ப. இ-து - தமக்குத் தீங்கு செய்தவனை யொறுத்தார்க்குண்டாவது அவ்வொருநாளையின்பம்; பொறுத்தார்க்கு உலகமழியுமளவும் புகழுண்டா மென்றவாறு.

வி. ஒருநாளையின்பம் அந்நாளொன்றி லுண்டாகியதுமுடிந்ததேமென

தருக்கியிருக்கும் பொய்யின்பம்-ஆதாரமாகியவுலகம் பொன்றும்புகழும்பொன்றுமாகவினைறயுடையவுலகென்னுஞ்சொல் வருவிக்கப்பட்டது.

பு. (ஒ-ழ்) எ-இ-ள். ஒறுத்தார்க்கு-(தமக்குத்தீங்குசெய்தவனைத்) தண்டித்தவர்க்கு, (உண்டாவது) ஒருநாளையின்பம்-(பழியொடுபட்ட அந்த) ஒருநாளையின்பமே.(யாம்) பொறுத்தார்க்கு-(அதைப்) பொறுத்தவர்க்கு, பொன்றுந்துணையும்புகழ்-(உலகம்) அழியும் அளவும்புகழ், (உண்டாம்.) எ-று.

வி. பொறுத்தார்க்குப்பொன்றுந்துணையும்புகழென்றதனல், ஒறுத்தார்க்கு அவ்வாறேபழியென்பதும், பெறப்படும். ஒருநாளையின்பமாவது, அந்த ஒருநாளிலும்நினைத்தது முடித்தோம் என்று, கருவித்து இருக்கும், பொய்யின்பமாம். ஆதாரமாகியஉலகம் அழியப்புகழும் அழியுமாதலால், இடைபுடைய உலகம் என்பது, வருவிக்கப்பட்டது.

௱௫௭. திறனல்ல தற்பிறர் செய்யினுநோய்நொந்
தறனல்லசெய்யாமைநன்று.

ப. எது-செய்யத்தகாதகொடியவற்றைத்தனக்கட்பிறர்செய்தாராயினும்மவர்க்கதனலவருந்துன்பத்திற்குநொந்துதானறனல்லாதசெயல்களைச்செய்யாதிருத்தலொருவனுக்குநன்றென்றவாறு.

வி. உம்மைசிறப்பும்மை-துன்பத்திற்குநோதலாவது—உம்மையெரிவாயதிரயத்துவீழ்ப்பாகொலென்றுபரிதல்.

பு. (திற-று) எ-இ-ள். திறனல்ல-(செய்யத்)தகாதவற்றை, தற்பிறர்செய்யினும்-பிறர்தன்னிடத்திலே செய்தாராலும், (அவற்றைப்பொறுத்து) நோய்நொந்து-(அவர்க்கு அதினலேவருந்) துன்பத்திற்குத்தான்வருந்தி, அறனல்ல-தருமமல்லாதசெயல்களை, செய்யாமைநன்று-(அவரிடத்திலே) செய்யாதிருப்பது (ஒருவனுக்கு) நன்மை, எ-று.

வி. செய்யினும் என்ற உம்மை, இழிவுசிறப்புப்பொருள்படநின்றது. பிறர்செய்தகுற்றங்களைப்பொறுப்பதுமன்றியவர்க்கு அதினலேவருந்துன்பத்திற்கும் வருந்துதற்கு, உம்.

தம்மையிகழ்ந்தமைதாம்பொறுப்பதன்றிமற்
றெம்மையிகழ்ந்தவினைப்பயத்தா-லும்மை
யெரிவாய்திரயத்துவீழ்ப்பர்கொலென்று
பரிவதூஉஞ்சான்றோர்கடன், எனக்காண்க.

௱௫௮. மிகுதியான்மிக்கவைசெய்தாரைத்தாந்தந்
தகுதியான்வென்றுவிடல்.

ப. எது-மனசசெருககாறறவகட டுபவறறைச செயதாரைததாநதம முடையபொறையான வெனறுவிடுகவெனறவாறு.

வி. தாமுமவாகடகுபவறறைதசெயது தோலாது பொறையானவரின மேமபடடுவெலகவெனபதாம-இவைநானகுபாடடானும பிறாசெயதனபொறுததலசொலலபபடடது.

பு (மி-து-ல்) எ-இ-ள், மிகுதியான்-நடுவுநிலைமைதப்பினதினாலே, மிக்கவைசெய்தாரை-(தம்மிடத்திலே) தகாதவற்றைச்செய்தவரை, தாந்தந்தகுதியால்-தாம் தம்முடையபொறுமையினாலே, வென்றுவிடல்-செயித்துவிடுக, எ-று.

வி. தகுதி. ௧. நடுவுநிலைமை, ௨. பொறுமை, ௩. அறிவு, ௪. நற்குணம். மிகுதி. ௧. அநியாயம், ௨. அதிசம், உயர்வு, கூட்டம், பூரிப்பு, துர்க்குணம், இவைபருபகமாங்கால், தக்கான்-ள்-ர்-எம்-தக்கவன்-ள்-ர்-து-வை-மிக்கான்-ள்-ர்-எங்-மிக்கவன்-ள்-ர்-து-வை-எனவும்வரும். இன்னுமேலேதகுதியெனவொன்றுநன்றேயெனவும், இங்கேமிகுதியான் எனவும், இவர்சொல்லியதினாலேயுங்காண்க. இன்னும்தகுதி-தகை எனவும், மிகுதி-மிகைஎனவும்வரும்போதுமிப்பொருள்வாதல்காண்க. தாமும் அவரிடத்திலேதகாதவற்றைச்செய்து தோற்றுப்போகாமலே, பொறுமையினாலே, அவரில்மேற்பட்டுவெல்கவென்பதுகருத்து. இவைநான்குபாட்டாலும், பிறர்செய்த, தகாதவைபொறுப்பதுசொல்லப்பட்டது.

௱௫௯. துறந்தாரிற்றூய்மையுடையரிறந்தார்வா
யின்னாச்சொன்னோற்கிற்பவர்,

ப. எது-இலவாழககைககணினறேயுநதுறநதாரைபபோலததூயமை யுடையாரநெறியைககடநதாரவாயினனாசசொலலைபபொறுபபவரெனறவாறு.

வி. தூயமைமனமாசினமை-வாயெனவேணடாது கூறினா வேணடிய ததனிழிபுமுடிததறகு.

பு. (து-ர்) எ-இ-ள். துறந்தாரில்-(இல்லறத்திலேநின்றும்பற்றற்ற)முனிவரைப்போலே, தூய்மையுடையர்-புனிதமுடையவராவார், இறந்தார்வாய்-நடுவுநிலைமைகடந்தவர்வாயா

ற் (சொல்லப்பட்ட) இன்னாச்சொல், தீயசொற்களை, நோற்கிற்பவர்-பொறுப்பவர், எ-று.

வி. தூய்மை, களங்கமில்லாதமனப்பரிசுத்தம். இங்கே வாயெனவேண்டாது சொன்னதும், வேண்டியதாகிய அவர்வாயினிழிவுதோன்றற்கு, எனக்கொள்க. நோற்கிற்பவர்-என்பதில், பகுதி, நோன். கில், சாரியை இடைச்சொல். பகர ஒற்று, எதிர்கால இடைநிலை. அர், விகுதி. விகுதிக்கும் இடைநிலைக்கும் இடையிலேநின்ற-அகரம், சாரியை. வகரவொற்று, உடன்படுமெய். இது, எதிர்காலவினையாலணையும்பெயர். இப்பகுதியிலே முக்காலமுற்றுவினைகள்வருமாறு, நோற்றான், நோற்கின்றான், நோற்பான், எனவரும். இது, தொழிற்பெயராங்கால், நோன்றல், எனவும், வலித்தல்விகாரமாய். நோற்றல், எனவும்; வரும். எதிர்மறையிலே, நோனான், நோனாவுடம்பினகத்து, எனவரும். நோற்கிற்பவர்-என்றால், தவஞ்செய்பவர், எனவும்வருமெனில், வருமாயினும்; அதிலேபகுதி, நோல், என்பது. அதையெதிர்மறுத்து, நோற்பார்சிலர்,பலர்நோலாதவரெனவுணர்க. இறப்பு, மிகுதி.

௱௬௰. உண்ணாதுநோற்பார்பெரியர்பிறர்சொல்லு
மின்னாச்சொனோற்பாரிற்பின்.

ப. எ-து-விரதங்களாலுணவைத்தவிர்ந்துற்றநோயைப்பொறுப்பாரெல்லாரினும்பெரியராவர்பெரியராவது தம்மைப்பிறர்சொல்லுமின்னாதசொல்லைப் பொறுப்பாரிற்பின்னென்றவாறு.

வி. பிறரறிவில்லார்-நோலாமைக்கேதுவாகியவிருவகைப்பற்றுநின்றே நோற்றவின்னாச்சொற்றோற்றாரிற்பின்னென்றார்-இவையிரண்டுமாட்டாருமப்பிறரிலிக்கைக்கச்சொல்லியனபொறுத்தல்கூறப்பட்டது.

பு. (உ-ள்) எ-இ-ள். உண்ணாதுநோற்பார்-(விரதங்களாலே) போசனத்தைவிட்டுத் (தங்களையடைந்தநோயைப்) பொறுப்பவர்,பெரியர்-(எல்லாரினும்)பெருமையுடையவர்,(அவர் பெருமையுடையவர் ஆவது,) பிறர்சொல்லுமின்னாச்சொல்-(தம்மைப்பார்த்துப்) பிறர்சொல்லுந்தீயசொற்களை, நோற்பாரிற்பின்-பொறுப்பவரின்பின், எ-று.

வி. பிறர், அறிவில்லாதவர். தவஞ்செய்யாமைக்கு ஏது

வாகிய இருவகைப்பற்றுங் கூடிநின்றே நோற்றதினாலே, இன்னாச்சொன்னோற்பாரிற்பின் என்றார். இனி இக்குறளுக்குவேறோர்முடிபு.

அறிவிலார் இகழ்ந்துசொல்லுந்தீயசொற்களைக்காரணமில்லாமலே பொறுப்பவராகிய இல்லறத்தார்க்குப் பின்பு உண்ணாமைக்காரணத்தினாலே தங்களையடைந்தநோயைப்பொறுப்பவராகியதுறவறத்தார்பெருமையுடையவராவர், எ-று.

இதற்கு-வி. பிறர்சொல்லுமின்னாச்சொல்லென்றதினால், அறிவிலாரென்பதும், இகழ்ந்தென்பதும், பெறப்பட்டன. உண்ணாதவென்னுமெதிர்மறைவினையெச்சமிங்கே, காரணப்பொருட்டாய்நின்றது ஆதலாலே, துறந்தார்க்கு அஞ்ஞாநாதியந்தக்கரணப்பலமுதலாயினகுறைந்துதேய்தலால், நோற்றல் எளிதாயும், இல்லறத்தார்க்கு அந்த உண்ணுதற்றொழிலைவிடாமையினாலே, பசையுறைத்திருக்கவுங்காரணமில்லாமலே நோற்றலால், அரிதாயுமிருந்தது. ஆதலாலேபிறர்சொல்லுமின்னாச்சொன்னோற்பாரிற்பின் உண்ணாதுநோற்பார்பெரியர் என்றார். பெரியர் என்றது, ஆக்கவினைக்குறிப்புச்சொல். இங்கே அது ஆக்கச்சொல்குறைந்துநின்றது; பெரியராவர், எனவருவிக்கப்பட்டது. என்னை, ஆக்கவினைக்குறிப்பாக்க மின்றியலா. என்னுஞ்சூத்திரநோக்கிக்காண்க. உண்ணுதற்றொழிலினாலே, யஞ்ஞாநாதியந்தக்கரணங்களுறைக்குமென்பதற்கும், அதனைவிடத்தேயுமென்பதற்கும், உம்.

தக்கோலந்தின்றுதலைநிறையப்பூச்சூடிப்
பொய்க்கோலங்கொள்ளவொழியுமோ-வெக்காலு
முண்டிவினையுளுறைக்குமெனப்பெரியோர்
கண்டுரைவிட்டமயல்.

இ-ள். வயிறுநிறையவுண்டு வாய்நிறையவாசனையோடு கூடியதாம்பூலந்தின்று தலைநிறையப் பூக்களையுந்தரித்துப்பொய்யாகிய ஆடையாபரண அலங்காரங்களையுக்கொண்டதினாலே நீங்குமோ நீங்காது எப்போதும் உண்ணுதற்றொழிலினாலேபலப்படுமென்றுபெரியோர்களறிந்து அந்தத்தொழிலைவிடக்கூடக்கைவிடப்பட்ட அஞ்ஞானமென்றவாறு. இதற்குத்தக்கோலமென்ற இடத்தில் இறந்தது

தழுவிய எச்சவும்மைகுறைந்துநின்றது அதனாற் சோற்றையுண்டென்பதுவருவிக்கப்பட்டது. இவை இரண்டுபாட்டாலும், பிறர் இகழ்ந்துசொல்லியவைபொறுத்தல்சொல்லப்பட்டது.

௰௭. அதிகாரம்.

அழுக்காறாமை.

ப-ம். அழுக்காறாமை-அஃதாவது அழுக்காறென்பதோர் சொல் அதற்குப்பொருண்மேலேயுரைத்தாம்-அச்சொற்பின் னழுக்காறனைச்செய்யாமையென்னும்பொருள்பட வெதிர்மறையாகாரமும் மகாரவைகாரவிகுதியும்பெற்றழுக்காறாமையென நின்றது இப்பொறாமையும் பொறைக்கு மாறுதலையாகவின் அதனை விலக்குதற்குப்பொறையுடைமையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

பு-ம். (அழு-மை) அதாவது, பொறாமைப்படாதிருத்தலைச்சொல்லுதல். அழுக்காறு என்பது, ஒருசொல். இது பொறாமைப்படாதிருப்பது என்னும்பொருள்பட, எதிர்மறை ஆகாரமும், மைவிகுதியும், பெற்று அழுக்காறாமை என நின்றது. இந்தப்பொறாமையும் பொறுமைக்குமறுதலை ஆதலால், அதைவிலக்குதற்குப்பொறையுடைமையின்பின் வைக்கப்பட்டது. மறுதலை, என்பது, பகை. (விரோதம்) இது ஆகுபெயராய்ப்பகைவரையுணர்த்திநிற்றலுமுண்டு. அது-தன்னை மறுதலைபழித்தகாலையுமென்பதனாற்காண்க.

௱௬௧. ஒழுக்காறாக்கொள்கவொருவன்றன்னெஞ்சத்
தழுக்காறிலாதவியல்பு.

ப. எ-து-ஒருவன்றன்னெஞ்சத்தின்கணழுக்காறென்னுங்குற்றமில்லாதவியல்பினைத்தனக்கோதியவொழுக்கநெறியாகக்கொள்கவென்றவாறு.

வி. இயல்பு அறிவொடுகூடியதன்மை அதனையுநன்மைபயத்தலின் ஒழுக்கநெறிபோலவுயிரினுமோம்புகவென்பதாம்.

பு. (ஒழு-பு) எ-இ-ள். ஒருவன்றன்னெஞ்சத்து-ஒருவன் தன்மனசிலே, அழுக்காறிலாதவியல்பு-பொறாமை (யென்னுங்குற்றம்)இல்லாதகுணத்தை, ஒழுக்காறாக்கொள்க-(தனக்குமுன்சொன்ன) ஒழுக்கநெறியாகக்கொள்க, எ-று.

வி. இந்தத்தன்மையுஞ்சிறப்பைத்தருதலால், ஒழுக்கத்தைப்போல் உயிரினுமோம்பப்படுமென்பதுகருத்து.

௱௬௨. விழுப்பேற்றி னஃதொப்பதில்லையார்மாட்டு
மழுக்காற்றி னன்மைபெறின்.

ப. எது-யாவர்மாட்டுமழுககாறறினமையுநிகருநதலையொருவனபெறுமா
யினமறறவனபெருஞசிறியபேறுகளுளபேறறினையொபபதிலலையெனறவாறு.
வி. அழுககாறுபகைவரமாட்டுமொழியறபாறறெனபாராயாரமாட்டு
மெனறார அனமைவேறுதல - இவையிரணடுபாட்டாலுமழுககாறினமையதகு
ணஙகூறபபட்டது.

பு. (விழு-ன்)எ-இ-ள். யார்மாட்டும்-யாவரிடத்தும், அழு
க்காற்றின்-பொறாமையிலேநின்றும், அன்மைபெறின்-(நீங்கு
வதாகிய) அல்லாதகுணத்தைப்பெறுவானானால், விழுப்பேற்றி
ன்-(அவன்பெறப்படும்) சிறந்தபேறுகளுள், அஃதொப்பதில்
லை-அதற்குநிகரானது இல்லை, எ-று.

வி. பொறாமை, பகைவரிடத்திலும்படக்கூடாதென்று
சொல்லவந்தவர், யார்மாட்டுமென்றார். அன்மை, அல்லாதத
ன்மை. இவையிரண்டுபாட்டாலும், பொறாமையில்லாததினா
லுண்டாகுங்குணஞ்சொல்லப்பட்டது.

௱௬௩. அறனாக்கம்வேண்டாதானென்பான்பிறனாக்கம்
பேணாதழுக்கறுப்பான்.

ப. எது - மறுமைககுமிமமைககுமறறுமபுகழுமாகியவுறபபுககளைதத
னககுவேணடாதானெனறுசொலலபபடுவான பிறனசெலவஙகணடவழியுவவா
தழுககாறறைசசெயவானெனறவாறு.
வி. அழுககறுததலெனினுமழுககாறேனினுமொககும-அழுககாறறை
சசெயபிறனகசேபொதமாமெனறவாறு.

பு. (அற-ன்)எ-இ-ள். அறனாக்கம்வேண்டாதானென்பா
ன்-(மறுமைக்குத்) தருமத்தையும்(இம்மைக்குச்)செல்வத்தை
யுந்(தனக்கு) விரும்பாதவனென்றுசொல்லப்பட்டவன், பிற
னாக்கம், பிறனுடையசெல்வத்தைக்-(கண்டபோது) பேணாத
ழுக்கறுப்பான்-(மகிழ்ந்து) பாதுகாவாமலேபொறாமைப்படு
வான், எ-று.

வி. அழுக்காறு என்னும் பண்புப்பெயர்ச்சொல், தொ
ழிற்பெயராங்கால், அகங்காரம் அகங்கரித்தல் எனவும், அதி
காரம் அதிகரித்தல் எனவும், வருவனபோல, அழுக்கறுத்தல்
எனவரும். அது, எவ்விடத்தும், முற்றுவினை எச்சவினைகட்குப்

பகுதியாமிடத்தும், அழுக்கறு எனநிற்கும். பொறாமைப்படு தலாலே, தனக்கேகுற்றமாம் என்பது, கருத்து.

௱௬௪. அழுக்காற்றினல்லவைசெய்யாரிழுக்காற்றி
னேதம்படுபாக்கறிந்து.

ப. எ-து-அழுக்காறேதுவாகவறனல்லவற்றைச்செய்யாரறிவுடையார் தந்நெறியாலறமக்கிருமையினுந் துன்பம்வருதலையறிந்தென்றவாறு.

வி. அறனல்லவையாவன-செல்வங்கல்விமுதலியனவுடையார்கட்டீங்கு நினைத்தலுஞ்சொல்லலுஞ்செய்தலுமாம்.

பு. (அழு-து) எ-இ-ள். அழுக்காற்றின்-பொறாமையினு லே, அல்லவைசெய்யார்-(தருமம்) அல்லாதவற்றைச்செய்யார், (அறிவுடையவர்) இழுக்காற்றின் -(அந்தப்பொறாமைப்படுவ தென்னும்) தீமைவழியினாலே, ஏதம்படுபாக்கறிந்து-(தமக்கு இம்மையிலுமறுமையிலும்) துன்பமுண்டாகஅறிந்து, எ-று.

வி. தருமமல்லவையாவன, செல்வங்கல்விமுதலானவை யுடையவரிடத்திலே தீங்குநினைப்பதும், சொல்வதுஞ், செய் வதும், ஆம்.

௱௬௫. அழுக்காறுடையார்க்கதுசாலுமொன்னார்
வழுக்கியுங்கேடீன்பது.

ப. எ-து-அழுக்காறுபகைவரையொழிந்துங்கேடுபயப்பதொன்றாகலா னவ்வழுக்காறுடையார்க்குப்பகைவர்வேண்டாக்கெடுத்தற்கதுதானேயமை யுமென்றவாறு.

வி. அதுவேயெனுமேகாரமவிகாரத்தாற்றொக்கது.

பு. (அ-து) எ-இ-ள். ஒன்னார்வழுக்கியும்-பகைவரில்லாம லும், கேடீன்பது-கேட்டைத்தருவது, (ஆதலால்) அழுக்காறு டையார்க்கு-பொறாமையுடையவர் (கெடுதற்கு) அதுசாலும்- அது ஒன்றுமேபோதும், எ-று.

வி. ஆதலால், என்னும் எதுப்பொருளைத்தரும் இடைச் சொல்லும், அதுவே, என்னும்பிரிநிலை ஏகாரமுங், குறைந்து நின்றன. பிரிக்கப்பட்டார், பகைவர். பொறாமையுடையவர்தா மேகெடுவரென்பது, கருத்து.

௱௬௬. கொடுப்பதழுக்கறுப்பான்சுற்றமுடுப்பதூஉ
முண்பதூஉமின்றிக்கெடும்.

ப. எது-ஒருவனபிறாககுககொடுபபதனககணழுககறுபபானதுசுறற
மூடுககபபடுவதுமுணணபபடுவதுமினறிககெடுமெனறவாறு.

வி. கொடுபபதனககணழுககறுததலாவது-கொடுககபபடுமபொருளைப
பாறி. பொருமைசெயதல--சுறறங்கெடுமெனவேயவனகேடுசொலலாமையே
பெறபபடடது-பிறாபேறுபொருமைதன பேறறையேயனறிததனசுறறததின
பேறறினையுமிழபபிககுமெனபதாம.

பு. (கொ-ம்) எ-இ-ள். கொடுப்பதழுக்கறுப்பான்சுற்றம்-(ஒருவன்பிறர்க்கொருபொருளைக்) கொடுப்பதற்குப்பொறாமைப்படுவனுடையசுற்றமும், உடுப்பதுமுண்பதுமின்றிக்கெடும்-(எல்லாச்செல்வங்களையும்இழப்பதுமல்லாமல்) உடுக்கப்படுவதாகிய ஆடையும். உண்ணப்படுவதாகிய ஆகாரமுங்கூடக்கிடையாமல் அழிந்துவிடும், எ-று.

வி. சுற்றம் என்றஇடத்தில், இறந்ததுதழுவிய எச்சஉம்மை, குறைந்துநின்றது. அதினாலே, அவன் உடுப்பதுமுண்பதுமின்றி, விரைந்துகெடுவானென்பது, பெறப்பட்டது. சந்த இன்பங்குறித்து, உடுப்பதும் உண்பதும் என்பவை, உடுப்பதூஉம் உண்பதூஉம் எனநீண்டு, அளபெடுத்துநின்றன. உடுப்பதூஉமுண்பதூஉம், என இறந்ததுதழுவி, எண்ணிநின்ற, இழிவுசிறப்பு உம்மைகளாலே, எல்லாச்செல்வங்களையும் இழப்பதன்றி, என்பதும், எளிதிலேகிடைக்கப்படும், ஆடை ஆகாரங்கள்கூட, என்பதும்பெற்றும். கொடுப்பதழுக்கறுப்பான் என்றது, அன்சாரியையுங், கு-உருபுங், குறைந்துநின்ற நான்காம்வேற்றுமைச்சந்தி, கொடுப்பதைக்குறித்து அழுக்கறுப்பான், என இரண்டாம்வேற்றுமையுருபும்பொருளுமுடன்தொக்கதொகையெனினும், அமையும். இதுநேரேபொருள்படாமையால், யாற்றுநீர்ப்பொருள்கொள். அன்றிக்-கொடுப்பதழுக்கறுப்பானும், சுற்றமும், உடுப்பதூஉம், உண்பதூஉம் இன்றிக்கெடும், எனநிரனிறைப்பொருள்கோளாக்கினும், அமையும். பிறர்பெறும்பேற்றுக்குப்பொறாமைப்படுவது, தன்செல்வத்தையுந்தன்னையுங்கெடுப்பதுமல்லாமல், தன்சுற்றத்தார்செல்வத்தையுஞ்சுற்றத்தையுங்கெடுக்குமென்பதாம்.

௱௬௭. ஔவித்தழுக்கா றுடையானைச் செய்யவ
டௌவையைக் காட்டி விடும்.

ப. எ-து-பிறராக்கங்கண்டழிப் பொறாமையையுடையானைத் திருமகடானும் பொறாது தன்றவ்வைக்குக் காட்டி நீங்குமென்றவாறு.

வி. தௌவைமூத்தவள்-தௌவையைக்காட்டியென்பது-அறிவுடையநுண்ணனைக்காட்டென்றானென்பதுபோலவுருபுமயக்கம்-மனத்தைக்கோட்டித்தழுக்காறுடையனானானையென்றுரைப்பாருமுளர்.

பு. (ஔ-ம்) எ-இ-ள். செய்யவள்-இலக்குமியானவள், அழுக்காறுடையானை-பொறாமையுடையவனை, ஔவித்து-(தானும்) பொறாமல், தௌவையைக்காட்டிவிடும்-(தனக்கு) மூத்தவளாகியமூதேவிக்குக்காட்டிக்கொடுத்துநீங்குவாள், எ-று.

வி. செய்யவள் அழுக்காறுடையானை ஔவித்துத்தௌவையைக்காட்டிவிடும், எனக்கூட்டுக. தௌவை, மூத்தவள். தௌவையைக்காட்டி-என்பது, தௌவைக்குக் காட்டிஎன்னும்நான்காம்வேற்றுமைப்பொருளிலே,இரண்டாம்வேற்றுமையுருபுதடுமாறிவந்த, உருபுமயக்கம். உருபுமயக்கமோருருபின்பொருளொடுதன்பொருள்விடுத்துத்தலைமயங்குதலே, என்னுஞ்சூத்திரநோக்கிக்காண்க ஔவியம் என்பது, மனக்கோட்டத்துக்குப்பெயராதலால், மனத்தைக்கோணுவித்து அழுக்காறுடையனானவனை, என்றுசொலவாருமுண்டு.

௱௬௮. அழுக்கா றெனவொரு பாவி திருச்செற்றுத்
தீயுழி யுய்த்து விடும்.

ப. எ-து-அழுக்காறென்று சொல்லப்பட்ட வொப்பில்லாத பாவிதன்னையுடையானையிம்மைக்கட்செல்வத்தைக்கெடுத்து மறுமைக்கணரகத்துச்செலுத்திவிடுமென்றவாறு.

வி. பண்பிறந்தப்பண்பியிலலையோனுந்தனையாகினனையிருமையுங்கெடுத்தறகொடுமைபற்றியழுக்காறினைப்பாவியென்றார்-கொடியானைப்பாவியென்னுமவழக்குணமையின்-இவையாறுபாட்டானுமழுக்காறுடைமையதுகுற்றங்கூறப்பட்டது.

பு. (அ-ம்) எ-இ-ள். அழுக்காறெனவொருபாவி-பொறாமையென்றுசொல்லப்பட்ட ஒப்பில்லாதபாவியானவன், திருச்செற்று-(தன்னையுடையவனையிம்மையிலே) செல்வத்தை

க்கெடுத்து, தீயுழியுய்த்துவிடும்-(மறுமையிலே) நரகத்திற்செ லுத்திவிடுவான், எறு.

வி. பண்புக்குப்பண்பியாந்தன்மை யில்லையாறலும், த ன்னையுண்டாக்கினவனை, இருமையிலுங்கெடுக்குங்கொடுமையி ருலே, அழுக்காறாகியகுணத்தைக்குணியாகப்பாவியென்றது, எது உருவக அலங்காரமெனக்காண்க. இவையாறுபாட்டாலு ம், அழுக்காறுடைமையின்குற்றஞ்சொல்லப்பட்டது.

௱௬௯. ஔவியநெஞ்சத்தானாக்கமுஞ்செவ்வியான்
கேடுநினைக்கப்படும்.

ப. இ-து-கோட்டத்தினைப்பொருந்தியமனத்தையுடையவனாக்கமு ம்செம்மையுடையவன்கேடுமுளவாயினவையாராயப்படுமெனவாறு.

வி. கோட்டமீண்டழுக்காறு-உளவாயினென்பதெஞ்சிநின்றது-ஆக்க க்கேடுகள்கோட்டமுஞ்செம்மையுமேதுவாகவருதல்கூடாமையினறிவுடையா ரத்தேதுவாகியபழவினையாதென்றாராயப்படுதலினினைக்கப்படுமென்றார்-இம மைச்செய்தனயானறிநல்வினையும்மைப்பயன்கொலொருதனியுழந்திதிருத்த குமாமணிக்கொழுந்துடன்போந்ததெனநினைக்கப்பட்டவாறறிக.

பு. (ஔ-ம்) எ-இ-ள். ஔவியநெஞ்சத்தானாக்கமும்-பொறாமைமனமுடையவனுக்குச்செல்வமும், செவ்வியான் கேடும்-நடுவுநிலைமையுடையவனுக்குக்கேடும், (உண்டானல்) நினைக்கப்படும்-(அவையறிவுடையவராலே இவற்றிற்குக்காரண ம்யாது என்று) ஆராயப்படும், எறு.

வி. பொறாமையும், நடுவுநிலைமையுங், காரணமாக, ஆக் கக்கேடுகள்நிச்சயமாகவே உண்டாகாதென்பதுதோன்ற, அந் தஉண்டாயின, என்னுஞ்சொல்லை, இதனுட்குறைத்துவைத்தா ர். இந்த இருவகையார்க்கும், இந்த இரண்டும், ஒரோரிடத்து ப்பிறகாரணத்தால்வருமென்பார், நினைக்கப்படுமென்றார். பிற காரணமாவது, பழவினை. செவ்வியான்கேடுநினைக்கப்பட்டத ற்கு, உதாரணம்.

இம்மைச்செய்தனயானறி நல்வினை
யும்மைப்பயன்கொலொருதனியுழந்தித்
திருத்தகுமாமணிக்கொழுந்துடன்போந்த
தெனவும், பின்செய்ததீவினையாதொன்றுமில்லைப்பிறப் பதற்கு, முன்செய்ததீவினையோவிங்ஙனம்வந்தமூண்டதுவே,

எனவும், காண்க. இதனாற்பொறாமையும் றிவுநிலைமையுங்காரணமாக, ஆக்கமுங்கேடுமவாராதென்பது, சொல்லப்பட்டது.

௱௭௰. அழுக்கற்றகன்றாருமில்லையஃதில்லார்
பெருக்கத்திற்றீர்ந்தாருமில.

ப. எ-து. அழுக்காற்றைச்செய்து பெரியராயினாருமில்லை யச்செயலில்லார் பெருக்கத்தினீங்கினாருமில்லையென்றவாறு.

வி. இதனாற்கேடுமாக்கமும்வருதற்கேதுக்கூறப்பட்டது-இவையிரண்டும் போட்டாலுமையொருவருக்குக்கூறப்பட்டன.

பு. (அழு-ல்) எ-இ ள். அழுக்கற்று-பொறாமைபட்டு, அகன்றாருமில்லை-பெரியரானவருமில்லை, அஃதிலலார்-அந்தச்செயல இல்லாதவராகி, பெருக்கத்திற்றீர்ந்தாருமில-பெரியராதலிலேநின்று நீங்கினவருமில்லை, எ-று.

வி. அஃதில்லார் என்பது, முற்றெச்சம் குறிப்புமுற்றெச்சமாகவுமுளவே, என்றுஞ்சூத்திரநோக்கிக்காண்க. அழுக்காறு என்னும்பண்புப்பெயர் தொழிற்பெயராங்கால, அழுக்கறல் எனநிற்கும்.அறிலேநின்றுமுக்காலவினைமுற்றுக்கள், அழுக்கற்றான் அழுக்கறாநின்றான் அழுக்கறுப்பான் எனவருமாதலால், அழுக்கற்று என இறந்தகாலவினையெச்சம்வந்தது இதனுள்ளேமுதனிலைவினை அழுக்கறு எனநிற்றல்காண்க. இதிருலே கேடும்,ஆக்கமும், வருதற்கு,ஏதுசொல்லப்பட்டது.

௰௮. அதிகாரம்.

வெஃகாமை.

ப-ம. வெஃகாமை-அஃதாவது-பிறர்க்குரியபொருளைவெளவக்கருதாமை-பிறருடைமை கண்டவழிப்பொறாமையேயன்றியதனைத்தான்வெளவக்கருதுதலுங்குற்றமென்றற்கிஃதழுக்காறாமையின்பின்வைக்கப்பட்டது.

பு-ம். (வெஃ-மை) அதாவது-(பிறர்க்கு உரியபொருளை யநியாயத்தாற்கைக்கொள்ள) விரும்பாமையைச்சொலவது. பிறருடைமைகண்டபோதுபொறாமைப்ப தலேயன்றிய தனைக்கைக்கொள்ளவிரும்புதலுங்குற்றமென்பதற்கு, இதைய ழுக்காறாமையின்பின்வைக்கப்பட்டது.

௱௭௧. நடுவின்றிநன்பொருள்வெஃகிற்குடிபொன்றிக்
குற்றமுமாங்கேதரும்.

ப. இ-து-பிறர்க்குரியனகோடன்மக்கற்றன்றென்று நடுவுநிலைமையின்றியவாற்றன்பொருளையொருவன் வெஃகுமாயின் அவ்வெஃகுதலவன்குடியைக்கெடச்செய்துபலகுற்றங்களையுமப்பொழுதேயவனுக்குக்கொடுக்குமென்றவாறு.

வி. குடியைவளரச்செய்துபலநன்மையும்பயக்குமியல்புபற்றிவெஃகின்னென்பார்-நன்பொருள்வெஃகினென்றார்-பொன்றவென்பதுபொன்றியெனத்திரிந்துநின்றது-செய்தென்பது-சொல்லெச்சம்.

பு. (நடு-ம்) எ-இ-ள். நடுவின்றி-(பிறர்க்கு உரியனவற்றைக்கைக்கொள்ளவிரும்புவதுநமக்குத்தரும அன்றென்னும்)நடுவுநிலைமையில்லாமல்.நன்பொருள்வெஃகின்-(பிறருடைய) நற்பொருளை (ஒருவன்) விரும்புவானுனால், (அந்தவிருப்பமானது) குடிபொன்றி-(அவன்) குடியைக்கெடச், (செய்து) குற்றமும்-(பல) குற்றங்களையும், ஆங்கேதரும்-அப்பொழுதே (அவனுக்குக்) கொடுக்கும். எ-று.

வி. வெஃகின் என்றுசொல்லவந்தவர், அப்பொருள்குடியைவளரச்செய்துபலநன்மைகளையுந்தருமாதலால, அதுபற்றி, நன்பொருள்வெஃகினென்றார். பொன்றவென்பது, பொன்றியெனத்திரிந்துநின்றது. அப்படித்திரிந்துநின்றாலும், பொருள்மாறுபடாது என்பதை, சொற்றிரியினும்பொருடிரியாவினைக்குறை, என்னுஞ்சூத்திரநோக்கிக்காண்க. செய்து-என்பது, சொல்லெச்சமாய்க்குறைந்துநின்றது.

௱௭௨. படுபயன்வெஃகிப்பழிப்படுவசெய்யார்
நடுவன்மைநாணுபவர்.

ப. இ-து-பிறர்பொருளைவௌவினாற்றமக்குவரும்பயனைவிரும்பியதுவௌவுதற்குப்பழியினகண்ணேபடுஞ்செயல்களைச்செய்யார் நடுவுநிலைமையன்மையையஞ்சுவாரென்றவாறு.

வி. நடுவு-ஒருவன்பொருட்குப்பிறனுரியனல்லனென்னு நடுவு.

பு. (படு-ர்) எ-இ-ள்.படுபயன்வெஃகி-(பிறர்பொருளைக்கொண்டதினாலேதமக்கு) வரும் பிரயோசனத்தைவிரும்பி, (அதைக்கைக்கொளற்கு) பழிப்படுவசெய்யார்-நிந்தையொடுபடுகின்ற செயல்களைச்செய்யமாட்டார், நடுவன்மை-நடுவுநிலைமையல்லாததற்கு, நாணுபவர்-(அஞ்சிக்) கூசுபவர், எ-று.

வி. நடுவுநிலைமை, ஒருவனுடையபொருளுக்குப்பிறனுரியவனல்லன், என்னும்நீதி.

௱எ௩. சிற்றின்பம்வெஃகியறனல்லசெய்யாரே
மற்றின்பம்வேண்டுபவர்.

ப. எ-து- நிலைபெறாதபாவமெனவியபொருளாற்றுமெய்யத்தநிலையில்லாதவின்பத்தை விரும்பியகாமாட்டதனல்லாதசெயல்களைச்செய்யாரறத்தானவருநிலையுடையவின்பத்தைக்காதலிப்பாரென்றவாறு.

வி. பாவத்தானவருதலின்பபொழுதேயழியுமெனபாசிற்றின்பமெனறூர்-மறுமையின்பமெனபது மற்றின்பமென நின்றது.

பு. (சிற்-ர்) எ-இ-ன். மற்றின்பம்வேண்டுபவர்-(தருமத்திஞலேவருவதாகிய) பேரின்பத்தைவிரும்புபவர், சிற்றின்பம்வெஃகி-(பிறர்பொருளைக்கொண்டதிஞலே தாங்களடைவதாகிய) சிறிய இன்பத்தைவிரும்பி அறனல்லசெய்யார்-(அவரிடத்திலே) தருமம் அல்லாதசெயல்களைச்செய்யமாட்டார், எறு.

வி. பாவத்திஞலேவருதலால், அப்பொழுதே அழியுமென்றுசொல்லவந்தவர், சிற்றின்பமென்றூர். சிறுமைக்கு எதிராயிப்பிறிதாகிய துபெருமையாதலால், விரைந்து அழிதலுமின்றிநீடித்து அழிதலுமாகிய ஐம்புல இன்பங்களை இங்கேசிற்றின்பம்பேரின்பமென்றூர். காமமோக்க இன்பங்களையன்றெனவுணர்க. மற்று என்னும் இடைச்சொல், இங்கேயினமாகியபிறிது என்னும்பொருள்படநின்றது. வினைமாற்றசைநிலைபிறிதெனுமற்றே, என்னுஞ்சூத்திரநோக்கிக்காண்க.

௱எ௪. இலமென்றுவெஃகுதல்செய்யார்புலம்வென்ற
புன்மையில்காட்சியவர்.

ப. எ-து-யாமவறியமென றுகருதிய துநோக்கிறபொருட்டுபிறர்பொருளை விரும்புதலசெய்யாரைம்புலன்களையும்வென்றகுற்றமில்லாதகாட்சியினையுடையாரென்றவாறு.

வி. வெல்லுதல்பாவநெறிக்கட்செல்லவிடாமை-புலம்வென்றபுன்மையில்காட்சியவராகவே துன்பமின்மையின்வெஃகுதலையுமில்லையாயிற்று-புன்மையில்காட்சிபொருள்களைத்திரிபின்றியுணர்தல்.

பு. (இல-ர்) எ-இ-ன். புலம்வென்ற-ஐம்புலன்களையுஞ்செயித்த, புன்மையில்-குற்றமில்லாத, காட்சியவர்-உணர்வை

புடையவர், இலமென்று-(நாம்) தரித்திரமுடையமாமென்மென்றுநினைத்து, (அதுநீங்கும்படியாக) வெஃகுதல்செய்யார்-(பிறர்பொருளை)விரும்புவதைச்செய்யார், (விரும்பார்,) எ-று.

வி. வெல்லுதலாவது, புலன்களைப்பாவவழியிலேபோகவிடாதிருப்பது. புலம்வென்றபுன்மையில்காட்சியவர்க்கு,வறுமையில்லாததினாலேவெஃகுதலுமில்லையாயிற்று. புன்மையில்காட்சி, பொருள்களை, மாறுபாடில்லாமல-உணர்வது. இனி-வென்ற என்னும்பெயரெச்சம்-காட்சியவர் என்னும்பெயர்கொண்டுமுடியவேண்டுதலாலே புன்மையென, இடைப்பிறவரலவென்றபுன்மையெனப்பொருள்படுதலால் அதுபொருந்தாது என்பதை-உருபுமூற்றீரெச்சங்கொள்ளுமபெயர்வினையிடைப்பிறவரலுமாமேற்பன. என்றுஞ்சூத்திரநோக்கிபுணர்ந்து-புலம்வென்றபுன்மை-என்பதற்கு, ஐம்புலன்களாணவை வென்ற (வென்றியாகிய) புன்றொழிலானது, இல-(தமயிடத்து) இல்லாத, காட்சியவர்-அறிவுடையவர், எனப்பொருள்கொண்டு-அறிவிலாதவரைவென்ற ஐம்புலப்புன்மைபுணராத அறிவுடையவர், என எழுவாயாக்கி-இலமென்றுவெஃகுதல் செய்யார், எனப்பயனிலைகூட்டிமுடிக்கப்பொருந்தும எனக் காண்க வெல்லப்பட்டவர் அறிவிலராதலாலும, அந்த அறிவிலருள்ளும்-ஒருவனைஐம்புலன்களுங்கூடிவென்றதனாலும், வென்றவென்றியை, வென்றபுன்மையென்றார். ஆதலால, இது தொழிலகொண்டுமுடிந்த பெயரெச்சம். புன்மை, இங்கே தொழிலின்மேலநின்றது. வென்ற(வெல்லுதற்றொழிலாகிய) புன்றொழில, எனவிரியும். காட்சி, அறிவு.

௱எரு. அஃகியகன்றவறிவென்னாம்யார்மாட்டும்
வெஃகிவெறியசெயின்.

ப. ஏது-நுண்ணிதாயெல்லா நூல்களினுஞ்சென்றதமதறிவென்னபயத்ததாம்பொருளைவிரும்பியாவர்மாட்டுமறிவொடுபடாதசெயல்களையறிவுடையார்செய்வாராயின்னறவாறு.

வி. யார்மாட்டுமெவறியசெயின்--தக்கார்மாட்டுந்தகாதார்மாட்டும்பிழைத்தனவுங்கடியனவுமுதலியசெய்தல்--அறிவிறந்தபயனிலைசெய்யாமையாக வன்று வென்றுமென்றார.

பு. (அஃ-ன்) எ-இ-ள். வெஃகி-(பொருளை) விரும்பி, யார்மாட்டும்-யாவரிடத்தும், வெறிய-மயக்கத்தொடு கூடிய செயல்களை, செயின்-(அறிவுடையார்)செய்வாராகில், அஃகி-நுட்பமாகி, அகன்ற-(எல்லாநூல்களிலுஞ் சென்று) விரிந்த, அறிவென்னும்-(தம்முடைய) அறிவானது என்ன (பிரயோசனத்தையுடையது) ஆகும், எ-று.

வி. யார்மாட்டும்வெறியசெயலாவது, மேல்மக்களிடத்தும் கீழ்மக்களிடத்தும் இழிவானவையும்கோபிக்கப்படுபவையு முதலானவைகளைச்செய்தல அறிவுக்குப்பயன், அவைசெய்யாதிருப்பதாதலால், அஃகியகன்றவறிவென்னென்றார்.

௱எ௬. அருள்வெஃகியாற்றின்கணின்றான்பொருள்வெஃகிப்
பொல்லாதசூழக்கெடும்.

ப. அது - அருளாகியவறத்தைவிரும்பியதற்குவழியாகியவில்லறத்தின்கணின்றவன் பிறர்பொருளையவாவியதனைவருவிக்குநெறிகளையெண்ணக் கெடுமென்றவாறு.

வி. இல்லறநெறியாலறிவுமுதிர்ந்தன்றித்துறக்கப்படாமையினதனைத் துறவறத்திற்காறென்றார்-கெடுதல் இருமையுஞ்சேரவிழத்தல்-சூழ்ந்ததுணையானேகெடுமெனவேசெய்தாற்கெடுதல்சொல்லாமையேபெறப்பட்டது.

பு. (அரு-ம்) எ-இ-ள். அருள்வெஃகி-கருணை(யாகிய துறவறத்தை) விரும்பி, ஆற்றின்கணின்றான்-(அதுபெறுதற்கு) வழி (யாகிய இல்லறத்திலே) நின்றவன், பொருள்வெஃகி-(பிறர்) பொருளைவிரும்பி, (அதைக்கொள்ளும்பொருட்டு) பொல்லாத-பொல்லாதவழிகளை, சூழ-ஆலோசனைசெய்ய, கெடும்-கெடுவான், எ-று.

வி. இல்லறநெறியிலேநின்று அறிவுமுதிர்ந்தாலல்லது, துறவறத்தைக்கைக்கொள்ளப்படாததினாலே, அதைத்துறவறத்துக்கு, ஆறு என்றார். கெடுதல்-இரண்டுதருமங்களையுமுடிய இழப்பது. ஆலோசனைசெய்தமாத்திரமேகெடுவான் எனவே, செய்தாற்கெடுவது, சொல்லவேண்டாதாயிற்று. இனி, அருள் வெஃகியாற்றின்கணின்றான் என்பதற்குத் (தன்னைப்பாவத்திலேநின்றுநீக்கிப்பிறவித்துன்பத்தைப்போக்கிப் பாதுகாத்தளித்தற்கு உரியகடவுளின்) கருணையைவிரும்பி அதைப்பெறு

தற்கு-வழியாகிய இல்லறத்திலேநின்றவன், எனப்பொருள் கொளினது சிறப்புடைத்து. என்னெனின், குடிசெய்வலென்னுமொருவற்குத்தெய்வ மடிதற்றுத்தான்முந்துறும் எனஇவர்தாமேபிற்கூறுதலாலே. குடிசெய்வது அக்கடவுளருள்பெறுதற்குவழியென்பதுதுணிவு, ஆதலால், எனக்காண்க.

௱எஎ. வேண்டற்கவெஃகியாமாக்கம்விளைவயின்
மாண்டற்கரிதாம்பயன்.

ப. ஏது-பிறர்பொருளைவௌவிக்கொண்டதனாலாகின்றவாக்கத்தை விரும்பாதொழிக; பின்னனுபவிக்குங்காலத்து அதன்பயன் நன்றாதலில்லையாதலான் என்றவாறு.

வி. விளைவென்பது முதனிலைத்தொழிற்பெயர்- இவையேழுபாட்டானும் வெஃகுதலின் குற்றம் கூறப்பட்டது.

பு. (வேண்) எ-இ-ள் பயன்விளைவயின்-(அநுபவிக்கும்படியாக) பயன்படுங்காலத்து, மாண்டற்கு-மாட்சிமைப்படுதற்கு. (நன்றாதற்கு) அரிதாம்-அரியதாம, (இலலையாம்) (ஏதாதற்கு உாதாம,ஆதலால)வெஃகி-(பிறர்பொருள) விருமபி,-(கொள்ளப்படுவதாலே) ஆம ஆகும், ஆக்கம்-செலவப்பெருக்கத்தை, வேண்டற்க-விரும்பாதிருக்க, எ-று.

வி. விளைவயின்-என்பது,விளைத்தொகைத்தொடர்மொழி. அது விளையின்பெருகுகாலத்தியலு மென்னுஞ்சூத்திரம் நோக்கிக்காண்க. அதுமுக்காலத்திலுஞ்செலலுமாயினும், இங்கே எதிர்காலநோக்கி, நின்றது. பயன் என்னும் எழுவாய், விளா என்னுமமுதனிலைவினைகொண்டது. இந்த ஆக்கமானது பின்பு இன்பம் பயவாது துனபமேபயத்தலினிதனைவிரும்பியேர் நிச்சயமாகவேகெடுவரென்பதற்கு இரங்கி, ஏதுவுங்காட்டியதனாலேவேண்டற்கவெனவிலக்கினார் இது,ஏதுவிலக்கென்னும் அலங்காரத்தின்பாற்படும். இவையேழுபாட்டாலும் ஆசைப்படுதலின்குற்றஞ்சொலலப்பட்டது.

௱எஅ. அஃகாமைசெல்வத்திற்கியாதெனின்வெஃகாமை
வேண்டும்பிறன்கைப்பொருள்.

ப. ஏது-சுருங்கன்மாலைத்தாகியசெல்வத்திற்குச்சுருங்காமைக்காரணம் யாதென்றொருவனாராயின் அதுபிறன்வேண்டுங்கைப்பொருளைத்தான்வேண்டாமையாமென்றவாறு.

வி. அஃகாமையாகுபெயர் - வெஃகாதானசெல்வமஃகாதெனபதாயிற்று.

பு. (அஃ-ள்) எ-இ-ள். செல்வத்திற்கு-(சுருங்கும் ஒழுங்குடையதாகிய) ஐசுவரியத்துக்கு, அஃகாமை-சுருங்காமைக்; (காரணம்) யாதெனின்-எது என்று (ஒருவன்) ஆராய்வானானல், (அது) வேண்டும்பிறன்கைப்பொருள்-பிறன் விரும்பப்படுங்கைப்பொருளை, வெஃகாமை-(தான்) விரும்பாதிருத்தலாம், எ-று.

வி. அஃகாமை, ஆகுபெயர். பிறர்பொருளைவிரும்பாதவன்செல்வஞ்சுருங்காதென்பது, கருத்து. இனியிதற்குவேறோர்முடிபு.

அஃகாமைசெல்வத்திற்கு - செல்வத்திற்குச்சுருங்காதிருக்குந்தன்மை, யாதெனின் - யாதாலமையுமென்று (ஒருவன்) வினவினானயின், (அதற்கு) வேண்டும்பிறன்கைப்பொருள் - பிறன்விரும்புங்கைப்பொருளை, வெஃகாமை-விரும்பாதிருக்குந்தன்மை (யாலமையுமென்றுத்தரம்,) எ-று.

இதற்கு-வி. யாதென்னுமிடத்தும், வெஃகாமையென்னுமிடத்தும், மூன்றும்வேற்றுமையுருபும், அதன் பொருளும், தொக்குநின்றன. யாதெனின் என்றதனால், ஒருவன் வினவினானயின் என்பதும், அதற்கு உத்தரம் என்பதும்; வருவிக்கப்பட்டன.

௱எகூ. அறனறிந்துவெஃகாவறிவுடையார்ச்சேருந்
திறனறிந்தாங்கேதிரு.

ப. எ-து-இஃதறனென்றறிந்து பிறர்பொருளைவிரும்பாதவறிவுடையாரைத் திருமகடானவரைடைதற்காகக்கூறுந்திறனையறிந்தக்கூறேசென்றடையுமென்றவாறு.

வி. அடைதற்காகக்காலமுமிடனுஞ்செவ்வியுமுதலாயின-இவையிரண்டோட்டானும்வெஃகாமையின்குணங்கூறப்பட்டது.

பு. (அற-று) எ-இ-ள். அறனறிந்து-(இது) தருமமென்றுதெரிந்து, வெஃகா-(பிறர்பொருளை) விரும்பாத, அறிவுடையார்-ஞானமுடையவரை, திரு-இலக்குமியானவள், திறன

றிந்து (அடைவதற்கு ஏற்ற) கூறுபாடு அறிந்து, (வகையறிந்து) அங்கே-அறிவுடையோரிடத்தே, சேரும்-சேருவாள், எ-று.

வி. அடைதற்கேற்றகூறுபாடு, காலம், இடம், சமையம், முதலானவை. இவ்விரண்டுபாட்டாலும், விரும்பாமையின் குணங்கூறப்பட்டது.

௱அ௰. இறலீனுமெண்ணாதுவெஃகின்விறலீனும்
வேண்டாமையென்னுஞ்செருக்கு

ப. இ-து-பின்விளைவதறியாதொருவன்பிறன்பொருளை வெளவக்கருதின் அக்கருத்தவனுக்கிறுதியைப்பயக்கும் அப்பொருளைவேண்டாமையென்னுஞ்செல்வம் வெற்றியைப்பயக்குமென்றவாறு.

வி. பகையும்பாவமும்பெருகலின் இறலீனுமென்றும், அப்பொருளைவேண்டியழுவோரியாவரையுங்கீழ்ப்படுத்தலின் விறலீனுமென்றுங்கூறினார். செருக்கு காரணப்பெயர்-இதனால் இருமையுமொருங்குகூறப்பட்டன.

பு. (இ-கு) எ-இ-ள். எண்ணாதுவெஃகின்-(பின்னுண்டாவதை)எண்ணிப்பாராமல்(பிறன்பொருளைக்கைக்கொள்ள) விரும்புவானால், (அந்தவிருப்பமானது அவனுக்கு) இறலீனும்-(மரணத்துக்கேதுவாகிய) கெடுதியைத்தரும், வேண்டாமையென்னுஞ்செருக்கு-(அப்பொருளை)விரும்பாதிருப்பது என்கின்றமனக்களிப்பானது, விறலீனும்-(வெற்றிக்கு ஏதுவாகிய) பெருமையைத்தரும், எ-று.

வி. பழியும்பாவமும் உயர்ந்துதரித்திரமேலிடுதலாலே, மரணத்திற்கு ஏதுவென்பதும்; தருமம் உயர்ந்துசெல்வம் பெருகுதலாலே, வெற்றிக்கேதுவென்பதும், வருவிக்கப்பட்டன. பிறன்பொருளைவிரும்பாதிருக்கவே, தருமம் உயரும். உயரவே, செல்வம்பெருகும். பெருகவே, மனக்களிப்பு உண்டாவது நிச்சயம். ஆதலால், வேண்டாமையென்னுஞ்செருக்கெனக்காரியத்தைக்காரணமாக உபசரித்தார். இறல், கேடு. விறல், பெருமை. செருக்கு, மனக்களிப்பு. இதனாலே, வெஃகுதல்வெஃகாமைகளின்குற்றமுங்குணமுஞ்சொல்லப்பட்டன.

௧௯. அதிகாரம்.

புறங்கூறாமை.

ப-ம். புறங்கூறாமை-அஃதாவது-காணாதவிடத்துப்பிறரையிகழ்ந்துரையாமை—மொழிக்குற்றமனக்குற்றமடியாகவருதலானிஃதழுக்காறாமை யெஃகாமைகளின்பின்வைக்கப்பட்டது.

பு-ம். (புற-மை) அதாவது-காணாத இடத்துப்பிறரையிகழ்ந்துசொல்லாதிருப்பதைச்சொல்வது. சொற்குற்றமானது மனக்குற்றங்காரணமாகவருமாதலால் இதுமனக்குற்றமாகிய அழுக்காறுவெஃகுதல்களையெதிர்மறுத்துரைத்த அழுக்காறாமைவெஃகாமைகளின்பின்வைக்கப்பட்டது.

௱௮௧. அறங்கூறானல்லசெயினுமொருவன்
புறங்கூறானென்றலினிது.

ப. எ-து-ஒருவனறனென்றுசொல்லுவதுஞ்செய்யாதுபாவங்களைச்செய்யுமாயினும்பிறனைப்புறங்கூறானென்றுலகத்தாராற்சொல்லப்படுதனன்றென்றவாறு.

வி. புறங்கூறாமைஅறத்துறைகளானிழிக்கப்பட்டதுமேற்பட்டுத்தோன்றுமென்பதாமித்திருக்குறளிலறத்தினதுநன்மைகூறப்பட்டது.

பு. (அற-து) எ-இ-ள். ஒருவன்அறங்கூறான்-ஒருவன் தருமத்தை (வாயினாலே) சொல்லாதவனாகி. அல்லசெயினும்-பாவங்களைச்செய்வானானாலும், புறங்கூறானென்றலினிது-(பிறனைப்,)புறங்கூறானென்று(உலகத்தாராலே) சொல்லப்படுவது இன்பமுடைத்தாம், எ-று.

வி. அறங்கூறானென்பது, அறங்கூறானாகியென, முற்றுவினையெச்சவினையாய் நின்றது கொடும்பாவியாயினுமென்றுசொல்லவந்தவர், அறங்கூறானல்லசெயினுமென்றும், இப்புறங்கூறாமையென்னுந்தருமத்தைக்கைக்கொள்வதுமற்றத்தருமங்களைக்கைக்கொள்வதிலுமிகவும்அருமையென்றுசொல்லவந்தவர், புறங்கூறானென்றல் இனிதென்றுஞ்சொன்னார். புறங்கூறாமை, யெல்லாக்குற்றங்களையுங்கீழ்ப்படுத்துமென்பது, கருத்து.

௱௮௨. அறனழீஇயல்லவைசெய்தலிற்றீதே
புறனழீஇப்பொய்த்துநகை.

ப. எ-து-அறமென்பதொன்றில்லையெனவழித்துச்சொல்லியதன்மேற் பாவங்களைச்செய்தலினுந்தீமையுடைத்தொருவனைக்காணாவழியிகழ்ந்துரை யாலழீஇத்துச்சொல்லிக்கண்டவழியவனொடுபொய்யாகநகுதலென்றவாறு.

வி. உம்மைச்சிறப்பினிமையாகக்கொள்க-அழித்தலெளிமையைக்கோறல.

பு. (அற-கை) எ-இ-ள். அறனழீஇ-தருமமென்பதை (இல்லையென்று)கெடுத்துப்பேசி, (அதன்மேல)அல்லவைசெய்தலின்-பாவங்களைச்செய்வதினும், தீதே-தீமையுடையதே, புறனழீஇ-(ஒருவனைக்) காணாதஇடத்தில் (இகழ்ந்துபேசி அவன்புகழைக்) கெடுத்து, பொய்த்துநகை-(கண்ட இடத்தில் அவனோடு) பொய்யாய்நகைத்தல், எ-று.

வி. இன் உருபு, காட்டிலும் என்னும் உறழ்ச்சிப்பொருள்படநின்றது. இது, முறை நிரனிறைப்பொருள்கோள். அழி என்னுமுதனிலைவினை, அழீஇஎன, அழித்து என்னும்வினையெச்சச்சொல்லினிசைநிரப்புதற்பொருட்டுநீண்டு அளபெடுத்துநின்றது. அழித்து என்றது, இங்கேசொல்லிநிலேயாதலால், அழித்துப்பேசியென்பதுபெறப்பட்டது. ஒழிந்தஇசையெச்சச்சொல்லெச்சங்கள், வருவித்துரைக்கப்பட்டனவாண்க.

௱௮௩. புறங்கூறிப்பொய்த்துயிர்வாழ்தலிற்சாத
லறங்கூறுமாக்கந்தரும்.

ப. எ-து-பிறனைக்காணாவழியிகழ்ந்துரைத்துக்கண்டவழியவற்கினியனாகப்பொய்த்தொருவனுயிர்வாழ்தலினதுசெய்யாதுசாதலவனுக்கறநூல்கள் சொல்லுமாக்கத்தைக்கொடுக்குமென்றவாறு.

வி. பின்புறங்கூறிப்பொய்த்தல ஒழிதலிற்சாதலாக்கந்தருமென்றார்-ஆக்கமஃதொழிந்தார்மறுமைக்கணெய்தும்பயன் - அறமஆகுபெயர்-தருமெனப்படிவழுவமைதி

பு. (புற-ம்) எ-இ-ள். புறங்கூறி-(ஒருவனைக்) காணாதஇடத்தில் (இகழ்ந்து) பேசி, பொய்த்துயிர்வாழ்தலின்-(கண்டஇடத்தில் அவனுக்கு இனியவனாகப்) பொய்யாய் (ஒருவன்) உயிர்வாழ்வதினும், சாதல்-(அப்படிச்செய்யாமல்) இறந்துபோவது, (அவனுக்கு) அறங்கூறும்-தருமநூல்கள்சொல்லப்பட்ட, ஆக்கந்தரும்-செல்வத்தைத்தரும், எ-று.

வி. பின், புறங்கூறிப்பொய்ப்பது ஒழிதலாலே, சாதல், ஆக்கந்தரும் என்றார். ஆக்கமாவது, புறங்கூறுநிறந்தார்மறுமையிலே அடையுஞ்செல்வம். அறம் என்றது, அறநூலையாதலால், ஆகுபெயர். அவனுக்குக்கொடுக்கும் என்னாமல், தரும் என்றது, இடவழுவமைதி. வழுவமைதி என்பது என்னெனின், இலக்கணநூல்கள்சொல்லப்படுவனவெல்லாம்- இலக்கணமும், வழுவும், வழுவமைதியும், எனமூன்றுவகைப்படும். அவற்றுள், குற்றமில்லாமலிருப்பது, இலக்கணம். வழுவுஎன்பது, குற்றம். வழுவமைதி என்பது, குற்றமாயினுமிது இருக்கலாமென்று அமைத்துக்கொள்ளப்படுவது.

௱௮௪. கண்ணின்றுகண்ணறச்சொல்லினுஞ்சொல்லற்க
முன்னின்றுபின்னோக்காச்சொல்.

ப. எ-து-ஒருவனெதிரேநின்றுகண்ணோட்டமறச்சொன்னாலுமவனெதிரினின்றிப்பின்வருங்குற்றத்தைநோக்காதசொல்லைச்சொல்லாதொழிகவென்றவாறு.

வி. பின்னாகுபெயர்-சொல்லுவானொழில்சொன்மேலேற்றப்பட்டது- இவைமூன்றுபாட்டானும்புறங்கூறலின்கொடுமைகூறப்பட்டது.

பு. (கண்-ல்) எ-இ-ள். கண்ணின்று-(ஒருவனைக்) கண்ணெதிரேநின்று, கண்ணறச்சொல்லினும்-கண்ணோட்டமறப் பேசினாலும் (தாட்சணியங்கெடப்பேசினாலும்,) முன்னின்று-(அவன்) எதிரேயில்லாமல், பின்நோக்காச்சொல், பின்(வருங்குற்றத்தை) நோக்காதசொல்லை, சொல்லற்க-சொல்லாதொழிக, எ-று.

வி. பின்வருங்குற்றத்தைப்பின் என்றது, ஆகுபெயர். நோக்காதவன்சொல்லுந்தொழிலை, நோக்காச்சொல்லெனச் சொல்லின்மேலேற்றப்பட்டது. இவைமூன்றுபாட்டானும், புறங்கூறுதலின்கொடுமைசொல்லப்பட்டது.

௱௮௫. அறஞ்சொல்லுநெஞ்சத்தானன்மைபுறஞ்சொல்லும்
புன்மையாற்காணப்படும்.

ப. எ-து-புறஞ்சொல்லுவாரொருவனறனைநன்றென்றுசொல்லினுமுள்ளத்தானன்றாயச்சொல்லுகின்றானல்லனென்பதனையவன்புறஞ்சொல்லுதற்குக்காரணமாகியமனப்புன்மையானேயறியப்படுமென்றவாறு.

வி. மனத்தீதாகலின்சொற்கொள்ளப்படாதென்பதாம்.

பு. (அற-ம்) எ-இ-ள். அறஞ்சொல்லு நெஞ்சத்தானன்மை-(புறங்கூறுவான் ஒருவன் தருமத்தைநன்றென்றுசொன்னாலும்) அதை(நல்ல) மனமுடையவனாகிச்சொல்லுகின்றான் அல்லனென்பதை, புறஞ்சொல்லும்புன்மையாற்காணப்படும். (அவன்) புறங்கூறுதற்குக் (காரணமாகியமனக்) குற்றத்தினாலேகண்டுகொள்ளப்படும், எ-று.

வி. மனத்தீங்கு உடையது ஆதலால், அந்தச்சொல்லைக் கொள்ளப்படாதென்பதாம், இனி, அறஞ்சொல்லும்வாயான் என்னாது, அறஞ்சொல்லுநெஞ்சத்தான் என்றதனால், அந்த அறம்நெஞ்சத்தொடுபட்டது எனக்கொண்டு, பின்பு, அன்மையென்றதனால், நெஞ்சத்தொடுபட்டறத்தைச்சொல்லுவானல்லனாந்தன்மை, எனவருதலால், அறஞ்சொல்லுநெஞ்சத்தானன்மை, என்பதற்கு, அறத்தையுடன்பட்டுச்சொல்லுமனத்தையுடையவன் அல்லனாந்தன்மையை, எனப்பொருளுரைத்து, புறஞ்சொல்லும்புன்மையாற் காணப்படுமென்முடிப்பினது சிறந்துகாட்டியதுபோலும்.

௱௮௬. பிறன்பழிகூறுவான்றன்பழியுள்ளுந்
திறந்தெரிந்துகூறப்படும்.

ப. எ-து - பிறனொருவனபழியையவனபுறததுககூறுமவனறனபழிபலவறறுளளுமுளளயுநதிறமுடையவறறைததெரிநதவனாறகூறபபடுமெனறவாறு.

வி. புறததெனபததிகாரததாறபெறறும-இதுவருகினறவறறிறகுமொககும-திறமாகுபெயா - தனனைபபுறஙகூறியவாறுகேட்டானகூறியாறகவவனறியவனறிறததுபபட்டுளளயுநதிறததனவாகியபழிகளைநாடியெதிரேகூறுமாகலிறறிறநதெரிநதுகூறபபடுமெனறா.

பு. (பிற-ம்) எ-இ-ள். பிறன்பழிகூறுவான்-பிறனொருவனுடையபழியை (யவன்புறத்திலே) சொல்பவன், தன்பழியுள்ளும்-தன்னுடையபழிகள்பலவற்றுள்ளும், திறம்-(வருத்தப்படுத்துங்குணக்)கூறுஉடையபழிகளை, தெரிந்து-ஆராய்ந்து (எடுத்து,) கூறப்படும்-(அவனாலே) சொல்லப்படுவான், எ-று.

வி. கூறுவானென்ற இடத்திலே, புறத்து என்பது. அதிகாரத்தாற்பெறப்பட்டது. இதுமேலே வருபவைகளுக்கும்

ருத்திருக்கும். திறம் என்பது, திறத்தையுடையபழிகளைக்குறித்து நின்றதாலே, பண்பு ஆகுபெயர். தன்னைப்புறங்கூறியதைக்கேட்டவன் அந்தப்புறங்கூறினவனுக்கு அந்தக்கூறிய அம்மாத்திரந்தானேயல்லாமல், அவன்பாற்பட்டுவருத்தப்படுத்துங்குணங்களையுடையபழிகளை ஆராய்ந்தெடுத்து அவனெதிரேசொல்லுவானாதலாலே, திறந்தெரிந்துகூறப்படுமென்றார்.

இனி இதற்குவேறுரை — பிறன்பழிகூறுவான்-வேறொருவனுடையபழியை(அவன்புறத்திலே) சொல்பவன், தன்பழி-(இப்புறங்கூறுதலாகிய) தன்னுடையநிந்தையை, உள்ளுந்திறம்-(மேன்மக்கள்)நினைக்குந்தன்மையை, தெரிந்து-(சான்றோராலே)தெரிந்துகொண்டபின், கூறப்படும்-சொல்லக்கடவது, எறு.

இதற்கு-வி. இங்கேகூறப்படுமென்றது செயப்பாட்டுவினையன்று, கூறவேண்டும் என்றதுபோலஉம்மீற்றுவியங்கோள்முற்றுவினை. கூறுக-எனின் அமையும்-கூறவேண்டும்; கூறப்படும், எனச்சொல்வது, சொற்பொருள்விரித்தலென்னும் உத்தி. உண்டுவருவான்-என்றால், உண்டபின்வருவான் எனப்பெயரெச்சப்பொருள்படுதல்போலத்தெரிந்து என்னும்வினையெச்சம், தெரிந்தபின் எனநின்றுகூறப்படுமென்பதனொடுமுடிந்தது. தெரிந்தபின், தன்பழியேஉயர்ந்துகாணப்படுமாதலாலே, பிறன்பழிகூறவேகூறானென்பதுநிச்சயமாதலாலதுபற்றித்தெரிந்துகூறப்படுமென்றார் எனக்கொள்க. இன்னுங்கூறப்படுமென்பதற்கு இவ்வாறன்றிக், கூறுதல்கூறப்படுதல்என்னுஞ் செய்வினைசெயப்பாட்டுவினையிரண்டினுள்ளும், தெரிந்தபின், இவனுக்குப்புறங்கூறுதலாகிய செய்வினையொழிதலாற்கூறப்படுமென்றார். இது, நீயிர்பெரிதுமறிதிர், என்பதுபோலக்குறிப்புப்பொருள்படநின்றது. என்னை, புறங்கூறாதவன், அறங்கூறானல்லசெயினும் அவைபற்றிஇகழப்படானாதலாலச்செயப்பாட்டுவினையுமில்லையென்பது தோன்றநின்றமையின் எனவுங்கொள்க.

௱௮௭. பகச்சொல்லிக் கேளிர்ப்பிரிப்பர் நகச்சொல்லி
நட்பாடறேற்றாதவர்.

ப. எ-து- தம்மைவிட்டு நீங்குமாறு புறங்கூறித் தங்கேளிரையும் பிரியப்பண்ணுவார் கூடிமகிழுமாறு இனியசொற்களைச் சொல்லி அயலாரோடு நட்பாடுதலையறியாதாரென்றவாறு.

வி. சிறப்பும்மைவிகாரத்தாற்றொக்கது- கேளிரையும்பிரிப்பரென்றதனானயலாரோடுமென்பதுவருவிக்கப்பட்டது- அறிதல் தமக்குறுதியென்றறிதல்- கடியுமிடத்தேதேற்றான் சோர்தன்கையெழுபிபோலத் தேற்றாமைதன்வினையாய்நின்றது- புறங்கூறுவார்க்கியாவரும்பகையாவரென்பது கருத்து.

பு. (பக-ர்) எ-இ-ள். நகச்சொல்லி-மகிழ்ச்சியுண்டாகும்படி (இன்சொற்களைப்) பேசி, நட்பாடல்-(அயலவருடனே) சிநேகஞ்செய்வதை, தேற்றாதவர்-அறியாதவர். பகச்சொல்லி-(தம்மைவிட்டுப்) பிரியும்படியாகப் (புறங்) கூறி, கேளிர்ப்பிரிப்பர்-சுற்றத்தாரையும்பிரியப்பண்ணுவர், எ-று.

வி. கேளிரையும், என்கின்ற உயர்வுசிறப்பு உம்மைதொக்குநின்றது. கேளிரையும்பிரிப்பரென்றதனாலே, அயலாரொடு என்பது, வருவிக்கப்பட்டது. அறிதல், தமக்குநன்மையென்றறிதல். தேற்றாதவர் என்பது, அறியாதவர், அறிவியாதவர், எனத்தன்வினைபிறவினையிரண்டினும்வரும். இங்கேயது, தன்வினையாய்நின்றது. தன்வினைபிறவினையென்பதென்னவெனின், நடந்தான்என்றால், நடத்தலைச்செய்தான் எனப்பகுதிவினைப்பொருளைவிகுதிதன்னுள் அடக்கிநிற்பது, தன்வினை. நடப்பித்தான் என்றால், நடக்கும்படியாகத்தானொருவினையைச்செய்தான் எனப்பகுதிவினைப்பொருளையொழித்து வேறுவினையைவிகுதியுள்ளடக்கிநிற்பது, பிறவினை. அதுசெய்யென்வினைவழியென் னுஞ்சூத்திரநோக்கிக்காண்க. புறங்கூறுவார்க்கு எல்லாரும்பகையாவரென்பது, கருத்து.

௱௮௮. துன்னியார்குற்றமுந் தூற்றுமரபினா
ரென்னைகொலேதிலார்மாட்டு.

ப. எ-து- தம்மொடுசெறிந்தார் குற்றத்தையும் அவர்புறத்துத் தூற்றுமியல்பினையுடையார் அயலார்மாட்டுச்செய்வதியாதுகொல்லோவென்றவாறு.

வி. ஆற்றுதல்பலருமறியப்பரப்புதல் - அதனிற்கொடியதுபிறிதொன்றுகாணாமையினென்னைகொலென்றார்-செய்வதென்பதுசொல்லெச்சம்-என்னைகொலென்றுபாடமோதினவியல்பினரானவரென்றுரைப்பாருமுளர்.

பு. (துன்-டு) எ-இ-ள். துன்னியார்குற்றமும்-(தம்மொடு மிகுதியுங்) கலந்தவருடையகுற்றத்தையும், தூற்றுமரபினூர்-(அவர்புறத்திலேயெல்லாருமறியப்) பரப்பிவைக்குந்தன்மையையுடையவர், ஏதிலார்மாட்டென்னைகொல்-(தம்மொடு கலவாத) அயலாரிடத்தில்யாதுதான்செய்யார், எ-று.

வி. தூற்றுதல், யாவருமறியப்பழியைவிரித்துச்சொல்லுதல் கொடுமைகள்பலவற்றுள்ளும்-இவர் அயலாரிடத்திற்செய்யத்தகாதது இது என்றுநினைக்கப்படுவது ஒன்றுங்காணாதிருத்தலே, என்னைகொலென்றார். செய்யார்-என்பது, சொல்லெச்சம். இனி என்னைகொலென்பதை, என்னர்கொலென்று பாடஞ்சொல்லி, எந்தக்குணத்தையுடையவராவரென்றுபொருள்கூறுவாருமுண்டு.

௱அ௯. அறனோக்கியாற்றுங்கொல்வையம்புறனோக்கிப்
புன்சொலுரைப்பான்பொறை.

ப. எ-து-பிறர்நீங்கினவளவுபார்த்தவர்பழித்துரையையுரைப்பானது உடற்பாரத்தைநிலமிகக்கொடியதுபொறுத்ததேயெனக்கறமாவதென்றுகருதிப்பொறுக்கின்றதுபோலுமென்றவாறு.

வி. எல்லாவற்றையும்பொறுத்தலியல்பாயினும்இதுபொறுத்தற்கரிதென்னுங்கருத்தாலறனோக்கியாற்றுங்கொலென்றார்-இவையைந்துபாட்டானும் புறங்கூறுவார்க்கெய்துங்குற்றங்கூறப்பட்டது.

பு. (அற-றை) எ-இ-ள். புறனோக்கி-பிறர்நீங்கின இடம் பார்த்து, புன்சொலுரைப்பான்-(அவர்குற்றங்களைக்காட்டுகின்ற)ஈனவார்த்தைகளைச்சொல்லுபவனுடைய, பொறை-(உடலின்) பாரத்தை, வையம்-பூமியானது, அறனோக்கியாற்றுங்கொல்-(இப்படிப்பட்டகொடியதைச்சுமக்கிறதேயெனக்குத்) தருமமென்றுநினைத்துத்தாஞ்சுமக்கின்றது, எ-று.

வி. பூமியெல்லாவற்றையுஞ்சுமப்பது சுபாவமானாலும், இதுசுமப்பதற்கு அரிதென்னுங்கருத்தினாலே, அறனோக்கியாற்றுங்கொலென்றார். கொல் என்னும்இடைச்சொல், இங்கே சந்தேகப்பொருள்படநின்றது. கொல்லேயைய மசைநிலைக்

கூற்றே, என்னுஞ்சூத்திரநோக்கிக்காண்க. இவ்வைந்துபாட்டாலும், புறங்கூறுவார்க்குவருங்குற்றஞ்சொல்லப்பட்டது.

௱௯௰. ஏதிலார்குற்றம்போற்றங்குற்றங்காண்கிற்பிற்
றீதுண்டோமன்னுமுயிர்க்கு.

ப. எது-ஏதிலாரைப்புறங்கூறுவார் தாமவர்குற்றங்காணுமாறுபோலப் புறங்கூறலாகியதங்குற்றத்தையுங்காணவல்லராயினவர் நிலைபேறுடையவுயிர்க்குவருவதொருதுன்பமுண்டோவென்றவாறு.

வி. நடுவுநின்றொப்பக்காண்டலருமைநோக்கிக் காண்கிற்பினென்றுங் கண்டவழியொழிதலிற் பாவமின்றாகவே வரும்பிறவிகளினுந் துன்பமில்லையென்பதுநோக்கி உயிர்க்குத்தீதுண்டோவென்றுங்கூறினார்-இதனாற் புறங்கூற்றொழிதற்குபாயங்கூறப்பட்டது.

பு. (ஏதி-கு) எ-இ-ள். ஏதிலார்குற்றம்போல்-(அயலாரைப்புறங்கூறுபவர் அதற்காக) அவர்குற்றங்களைக்காண்பதுபோல், தங்குற்றங்காண்கிற்பின்-(புறங்கூறுதலாகிய) தம்முடையகுற்றத்தையுங்காண்பாரானால், மன்னுமுயிர்க்குத்தீதுண்டோ-(அவருடைய) நிலைபெறும்உயிர்க்கு (வருவதாகிய) துன்பமுண்டாமோ, (இல்லை) எ-று.

வி. நடுவுநிலைமையிலேநின்றுசமமாகக்காண்பது அருமையாதலால், காண்கிற்பினென்றும்; கண்டபோதுபுறங்கூறாராதலாலே, பாவமில்லையாம். அது இல்லையாகவேவரப்பட்டபிறவித்துன்பங்களுமில்லையென்பது நோக்கிமன்னுமுயிர்க்குத்தீதுண்டோவென்றும்; சொன்னார். காண்கிற்பின் என்னும் எதிர்காலவினையெச்சம், உண்டோ என்னுமெதிர்மறையோகாரத்தைமீர்நிலேகொண்டகுறிப்புவினைகொண்டுமுடிந்தது. அதனுள், காண், என்பதுபகுதி. பகரவொற்று. எதிர்கால இடைநிலை. இன் என்பது, வினையெச்சவிகுதி. கில் எனஇடைநின்றது, சாரியைஇடைச்சொல். இதினாலே, புறங்கூறுவதொழிதற்கு உபாயஞ்சொல்லப்பட்டது.

உ௰. அதிகாரம். chap XX

பயனிலசொல்லாமை.

ப-ம். பயனிலசொலலாமை-அஃதாவது-தமககுமபிறாககுமறமபொருளினபமாகியபயனகளுளொனறும்பயவாதசொறகளைசசொலலாமை.-பொயகுறளைகடுஞசொறபயனிலசொலலெனவாககினகணிகழுமபாவநானகனுட்பொயதுறநதாாககலலதுதநலபாககபபடாமையினஃதொழிநதிலவாழவாராறகடியபபடுமேனைமூனறனுடகடுஞசொலினியவைகூறலானுஙகுறளைபுறஙகூறாமையானுமவிலககிநினறபயனிலசொலவிதனாலவிலககுகினறாாகலினிதுபுறஙகூறாமையினபினவைககபபட்டது.

பு-ம். (பய-மை) அதாவது, தமக்கும்பிறர்க்கும் அறம் பொருள் இன்பம் ஆகியபிரயோசனங்களில் ஒன்றுங்கொடா தசொற்களைச்சொல்லாதிருப்பதைச்சொல்வது. பொய், குறளை, கடுஞ்சொல், பயனில்சொல், என்று வாக்கினிடத்திலே நடக்கப்பட்டபாவம் நான்கு. அவற்றுள், பொய்துறவறத் தார்க்கல்லது தள்ளப்படாமையின் அதைநீக்கி, இல்லறத்தா ராலே தள்ளப்படும் மற்றமூன்றுக்குள், கடுஞ்சொல், இனிய வைகூறலாலும்; குறளை, புறங்கூறாமையாலும், விலக்கிநின்ற, பயனில்சொல் இதனாலே விலக்குகின்றாராதலால் இதுபுறங் கூறாமையின்பின்வைக்கப்பட்டது.

௱௯௧. பல்லார்முனியப்பயனிலசொல்லுவா
னெல்லாருமெள்ளப்படும்.

ப. எது-அறிவுடையாாபலருஙகேடடுவெறுபபபயனிலவாகியசொறகளைசசொலலுவானெலலாராலுமிகழபபடுமெனறவாறு.

வி. அறிவுடையாாபலருமவெறுபபவேயொழிநதாருமிகழபபடுதலினெலலாருமெளளபபடுமெனறா—மூனறனுருபுவிகாரததாறறொககது.

பு. (பல்-ம்) எ-இ-ள். பல்லார்முனிய-(அறிவுடையாரா கிய) பலருங் (கேட்டு) வெறுக்கும்படியாக, பயனிலசொல் லுவான்-பிரயோசனமில்லாத சொற்களைச்சொல்பவன், எல் லாருமெள்ளப்படும்-யாவராலும் நிந்திக்கப்படுவான், எ-று.

வி. பயனைஆராய்தற்கு உரியார் அவராதலால், இங்கே பல்லார் என்றது அறிவுடையார்மேலேநின்றது. அறிவுடை யார்பலரும்வெறுக்கவே, அதுநோக்கி ஒழிந்தவரும் வெறுப்

பாராதலால், எல்லாருமெள்ளப்படும் என்றார். எல்லாரும் எ ன்ற இடத்தில், எல்லாராலும்என்ற மூன்றாமவேற்றுமையுருபு (தொக்கு) குறைந்துநின்றது. அது, செய்யுள்விகாரம். செய் யுள்விகாரமென்பது, என்னவெனின், செய்யுள், என்பது-பா ட்டு. அதனுள்-அசை, சீர், தளை, அடி, தொடை, சந்தம், முதலி யவைகெடாமைப்பொருட்டுவருகின்றதென்பதுவகைவிகாரம். விகாரம்,வேறுபாடு. அந்தவேறுபாட்டை, வலித்தன்மெலித்த னீட்டல்என்னுஞ்சூத்திரத்தாலும்,ஒருமொழிமூவழி-என்னுஞ் சூத்திரத்தாலும் அறிக. அவற்றுள்-இந்தவிகாரம், சீருஞ்செப் பலோசையுங்குறித்துவந்ததொகுத்தல்விகாரம். என்னெனின் வெண்பாவிலே, நாலசைச்சீர்வருதற்கு இலக்கணமில்லை; வெ ண்பாவின வாநேரசையாலிற்ற மூவசைச்சீர் என்றதினாலே, எ ல்லாராலும் என விரித்துநின்றால்; நாலசைச்சீராய்ச்செப்ப லோசைகெட்டுநிற்குமாதலால், எல்லாரும் எனக் குறைந்துநி ன்றுதொகுத்தல்விகாரத்தைப்பெற்றுச்சீருஞ்செப்பலோசை யுங்கெடாமல் நின்றதுகாண்க. செப்பலோசை, வெண்பா ஓசை. ஓசை, ஒலியின்பண்பாகிய சந்தம்.

௱௯௨. பயனிலபல்லார்முற்சொல்லனயனில நட்டார்கட்செய்தலிற்றீது.

ப. எ-து- பயனிலவாகியசொறகளையறிவுடையாாபலாமுனனே யொருவ னசொலலுதலவிருபபமிலவாகியசெயலகளைததனனடடாாமாடடுசசெயதலி னுநதீதெனறவாறு.

வி. விருபபமிலவெறுபபன-இசசொலஅசசெயலினுமிகவிகழறபாடுப யககுமெனபதாம.

பு. (பய-ஞ.) எ-இ-ள். பயனில பிரயோசனமில்லாத (சொற்களை,)பல்லார்முற்சொல்லல்-அறிவுடையாராகிய)பலர் முன்பு (ஒருவன்) சொல்வது, நயனில-விருப்பமில்லாதவை யாகிய (செயல்களை,) நட்டார்கட்செய்தலிற்றீது-(தன்) சிநே கிதரிடத்துச்செய்வதைக்காட்டிலுந் தீமையுடையதாம், எ-று.

வி. சொல்லல் என்றதனால். பயனில-என்பது சொற்க ளென்பதும்; செய்தல்என்றதனால், நயனில-என்பது செயல் களென்பதும்; பெறபபட்டன. விருப்பமிலவாவன, வெறு

க்கத்தக்க பாவச்செய்க்கைகள் இந்தப்பயனிலாதனவற்றைச் சொல்லுதல், அந்த நயனிலாதனவற்றைச்செய்தலினும்நிந்திக்கப்படுவதையுண்டாக்கும் என்பது கருத்து.

௱௯௫. நயனிலனென்பதுசொல்லும்பயனில பாரித்துரைக்குமுரை.

ப. எது-பயனிலவாகியபொருளகளையொருவனவிரிததுரைககுமுறைதானேயிவனநீதியிலனெனபதனையுரைககுமெனறவாறு.

வி உரையாலிவனயனிலனெனபதறியலாமெனபாரதனையுரைமேலேறறியுரைசொலலுமெனறார.

பு. (நய-ரை) எ-இ-ள். பயனில - பிரயோசனமில்லாத (பொருள்களை,) பாரித்துரைக்குமுரை - (ஒருவன்) விரித்துச் சொல்லுஞ்சொல்லுத்தானே, நயனிலனென்பது சொல்லும்- (இவன்)நீதியில்லாதவனென்பதைச்சொல்லும், எ-று.

வி. அவன்சொல்லப்பட்டசொல்லினாலே, யிவன்நீதியில்லாதவனென்பதை அறியலாமென்று சொல்லவந்தவர், அதை உரையின்மேலேற்றி, யுரைசொல்லுமென்றார்.

௱௯௬. நயன்சாராநன்மையினீக்கும்பயன்சாராப் பண்பில்சொற்பல்லாரகத்து.

ப. எது-பயனெனுடபடாதபணபிலசொறகளையொருவனபலரிடைசசொலலுமாயினவையாவாமாட்டுநீதியோடுபடாவாயவனைநறகுணஙகளினீககபபடுமெனறவாறு.

வி. பணபுஇனிமையுமெயமையுமுதலாயினசொறகுணஙகள-சொலவினெனபதுமயாவாமாட்டுமெனபதுமெசசமாயவருவிககபபடடன.

பு. (நய-து) எ-இ-ள். பயன்சாரா-பிரயோசனத்தொடு கூடாத, பண்பில்சொல்-(இனிமையும் உண்மையுமுதலாகிய) குணமில்லாதசொற்களை, பல்லாரகத்து-(ஒருவன்) பலரிடத்தில் (சொல்லுவானானால்அவைதானேயெல்லாரிடத்தும்,) நயன்சாரா-நீதியொடுகூடாதவையாகி, (அவனை) நன்மையினீக்கும்-நற்குணங்களிலேநின்று நீக்கிவிடும், எ-று.

வி. சொல்லின்-என்பதும், எல்லாரிடத்தும் என்பதும், வருவித்துரைக்கப்பட்டன.

௱௯௫. சீர்மைசிறப்பொடுநீங்கும்பயனில
நீர்மையுடையார்சொலின்.

ப. எ-து - பயனிலவாகியசொற்களைப்பின்னியநீர்மையுடையார்சொல்லுவ ராயினவர்க்குவிழுப்பமுமதனாலவருக்குமதிக்கற்பாடுமுடனேநீங்குமென்ற வாறு.

வி. நீர்மைநீர்னதன்மை-சொலின்னென்பதுசொல்லாமையைவிளக்கின் றது.

பு. (சீர்-ன்)எ-இ-ள் பயனில-பிரயோசனமில்லாத(சொ ற்களை,) நீர்மையுடையார்சொலின்-நற்குணமுடையவர்சொல் லுவராயின், (அவருடைய) சீர்மை-புகழானது, சிறப்பொடுநீ ங்கும்-(யாவருமதிக்கப்பட்ட) பெருமையோடேகூட ஒதுங் கிப்போம், எ-று.

வி. சொலின் என்பது, சொல்லார் என்பதைவிளக்கிநி ன்றது. ஒடு, ஒருவினையுடனிகழ்ச்சிப்பொருள்படநின்றமூன் றும்வேற்றுமையுருபு.

௱௯௬. பயனில்சொற்பாராட்டுவானைமகனென்
மக்கட்பதடியெனல்.

ப. எ-து - பயனில்லாதசொற்களைப்பலகாலுஞ்சொல்லுவானைமகனென் றுசொல்லற்கமக்களுட்பதரென்றுசொல்லுக்வென்றவாறு.

வி. அல்விகுதிமுன்னெதிர்மறையிலும்பின்வியங்கோளிலும்வந்ததுஅ றிவென்னும்முளையிடனமையின்மக்கட்பதடியென்றார்-இவையாற்பாட்டாலும் பயனில்லாதசொற்களைச்சொல்லுதலின்குற்றங்கூறப்பட்டது.

பு. (பய-ல்) எ-இ-ள். பயனில்சொல்-பொருளில்லாத சொற்களை, பாராட்டுவானை-மேன்மேலும்புகழ்ந்துசொல்ப வனை, மகனெனல்-ஆண்மகனென்றுசொல்லாதொழிக, மக்கட் பதடியெனல்-ஆண்மக்களுள்ளேபதரென்றுசொல்லுக, எ-று.

வி. எனல், என்னும்வியங்கோண்முற்றுவினையிரண்டினு ள்ளேமுன்னையது, எதிர்மறையிலும்; பின்னையது, உடன்பாட் டிலும்வந்தது. அதுகயவொடு ரவ்வொற்றல்லாலும் மாவைகா னிற்றவியங்கோண் முற்றவையெய்து மிடம்பாலெங்குமென் ப.என்னுஞ்சூத்திரம்நோக்கிக்காண்க. உடன்பாடு,எதிர்மறை, என்பனயாவை எனின் - எந்தச்சொல்லிலேகாலத்தொடுபட்ட

வினையுடன்பட்டுநிற்குமோ, அதுஉடன்பாட்டுவினை என்றும், இந்த உடன்பாட்டுவினை இனிச்சொல்லும்வினைக்கு எதிராதலால், அதை மறுத்துநிற்கும்வினை, எதிர்மறைவினையென்றுஞ் சொல்லப்படுபவையாமெனக்காண்க. எடுத்தல், எடை. தொடுத்தல், தொடை. என்றாற்போல, மறுத்தல், மறையெனநின்றது. பாராட்டுதல், புகழ்ந்துசொல்லுதல். அது, பொய்பாராட்டலென்னும் அகப்பொருட்களவியலின் துறைநோக்கிக் காண்க. இனிஇரட்டுறமொழிதலென்னும் உத்தியினாலே, இவர் பயனில்சொல்லென்றமாத்திரமே, அரிசியில்லாதநெல் எனவும், பொருளில்லாதசொல்லெனவும், பொருந்தவைத்தாராதலால்; அரிசியில்லாதநெல்லை நெற்பதரென்பதுபோலப்பொருளில்லாத சொல்லைச்சொற்பதரெனவும்; அதைப்புகழ்ந்து சொல்பவனுள்ளே-அரிசியும், பொருளும், போன்ற அறிவில்லாமையின், மக்கட்பதரெனவும், இவையெல்லாம் உய்த்துணரவைத்தமையால் உய்த்துணர்வைப்பென்னு முத்தியும்பெறநின்றதிக்குறளெனக்காண்க. எழுவாய்ப்பயனிலை என்றவிடத்துப்பயனிலையென்றது, பொருள்நிற்கும் நிலையையாதலாற்பயன் என்பது, பொருள். அதுநெல்லைவிசேடித்துநிற்கும்போது, அரிசிப்பொருளில்லாதநெல்லெனக்கொள்க. இவையாறுபாட்டாலும், பயனில்லாத சொற்களைச்சொல்லுதலின்குற்றஞ்சொல்லப்பட்டது.

௱௯௭. நயனிலசொல்லினுஞ்சொல்லுகசான்றோர்
பயனிலசொல்லாமைநன்று.

ப. எது-நீதியொடுபடாச்சொற்களைச்சான்றோர்சொன்னாராயினுமஃது தலைமையும்பயனிலவற்றைச்சொல்லாமைபெறின் துநன்றென்றவாறு

வி. சொல்லினுமெனவேசொல்லாமைபெறப்பட்டது-நயனிலவற்றினும்பயனிலதீயவென்பதாம.

பு. (நய-று) எ-இ-ள். நயனில-இன்பமில்லாத (சொற்களை, சொல்லினுஞ்சொல்லுக-(ஒவ்வோரிடங்களிற்) சொல்லவேண்டினுஞ்சொல்லியமைக, சான்றோர்-இல்லறம்நிறைந்தவர், பயனில-பிரயோசனமில்லாத (சொற்களை,) சொல்லாமை நன்று-(எவ்விடத்தும்) சொல்லாதிருப்பதுநன்மை, எ-று.

வி. வேம்புங்கடுவும்போல்வனவெஞ்சொற்
றுங்குதலின்றிவழி நனியயக்கு மோம்படைக்கிளவி
யென்பாராதலால், இல்லறநடத்துதற்பொருட்டு ஒரோவழிப்
பிரயோசனத்தைத்தருகின்றகடுஞ்சொல்லுஞ்சொல்லவேண்டு
தலாற்சொல்லினுஞ்சொல்லுகவென்றும்; அந்த இடத்துமின்
சொல்லினாலேதானேபிரயோசனப்படுத்துவது மிகவும்நன்று
என்பதுதோன்றச்சொல்லினும், என இழிவு சிறப்புஉம்மை
கொடுத்தும்;ஒருபொழுதும்வாழ்வீதுணராமைநிச்சயமாதலா
லே, தமக்காயினும் பிறர்க்காயினும் பிரயோசனப்படாதசொ
ற்களைச்சொல்லி வீணேகாலம்போக்குதல், கூடாதாதலாலும்,
அறிவுடையோரவனைமக்கட்பதரெனப்புறம்போக்குவராதலா
லும், அவர்புறம்போக்கவே, ஈனையறிவில்லாதவரோசுற்றமாக
ச்சூழ்ந்துவினைந்துகெடுப்பராதலாலும், அச்சொற்களைச்சொ
ல்லாது நாவையடக்கி மனத்தையு மொடுக்கினவர்க்கு அந்த
அறந்தானே, யெல்லாநன்மைகளையுந்தருமாதலால், பயனில
சொல்லாமை நன்றென்றும், சொன்னார். ஓரோரிடத்து என்
பதும், எவ்விடத்தும் என்பதும், குறைந்துநின்றன. நயன்,
இன்பம். ஓம்படைக்கிளவி, பாதுகாப்புக்கு அடுத்தசொல்.
பாதுகாப்பு, இரட்சிப்பு. நயனிலவற்றிலும் பயனிலகொடிய
வையென்பது, கருத்து.

௱௯௮. அரும்பயனாயுமறிவினார்சொல்லார்
பெரும்பயனில்லாதசொல்.

ப. எ-து-அறிதற்கரியபயன்களையாராயவல்லவறிவினையுடையார்மிக்க
பயனுடையவல்லாதசொற்களைச்சொல்லாரென்றவாறு.

வி. அறிதற்கரியபயன்களாவன வீடுபேறுமேற்கதிச்செலவுமுதலாயின
பெரும்பயனில்லாதவென வேபயன்சிறிதுடையனவுமொழிக்கப்பட்டன.

பு. (அரு-ல்) எ-இ-ள். அரும்பயனாயுமறிவினார்-(அறிதற்
கு) அருமையாகியபிரயோசனங்களையாராயவல்ல அறிவுடைய
வர், பெரும்பயனில்லாதசொல்-பெரிதாகிய பிரயோசனமில்
லாதசொற்களை, சொல்லார்-சொல்லமாட்டார், எ-று.

வி. அரும்பயன்களாவன, வீடுபெறும்பேறும்மற்றமேலானபதவிகளையடைவதும்முதலானவை. பெரும்பயனில்லாதவெனவே, பயன்சிறிதுள்ளவையும் ஒழிக்கப்பட்டன.

௱௯௯. பொருடீர்ந்தபொச்சாந்துஞ்சொல்லார்மருடீர்ந்த
மாசறுகாட்சியவர்.

ப. எது-பயனினீங்கியசொற்களைமறந்துஞ்சொல்லாமயக்கத்தினீங்கியதூயவறிவுடையார்-என்றவாறு.

வி. தூயவறிவுமெய்யறிவு-மருடீர்ந்தவென்னும்பெயரெச்சங்காட்சியவரென்னுங்குறிப்புப்பெயர்கொண்டது-இவைமூன்றுபாட்டானும்பயனிலசொல்லாமையின்குணங்கூறப்பட்டது.

பு. (பொ-ர்) எ-இ-ள். பொருடீர்ந்த-பயனீங்கிய(சொற்களை,) பொச்சாந்துஞ்சொல்லார் - மறந்துஞ்சொல்லமாட்டார், மருடீர்ந்த - மயக்கம்நீங்கிய, மாசறுகாட்சியவர்-குற்றமற்ற, (பரிசுத்தமான) அறிவுடையவர், எறு.

வி. பரிசுத்த அறிவு, மெய்யறிவு. மருடீர்ந்தவென்னும் பெயரெச்சவினை, காட்சியவரென்னுங்குறிப்புவினையாலணையும்பெயர்கொண்டுமுடிந்தது. இவைமூன்றுபாட்டானும், பயனிலவாகிய சொற்களைச்சொல்லாமையின்குணஞ்சொல்லப்பட்டது.

௨௱. சொல்லுகசொல்லிற்பயனுடையசொல்லற்க
சொல்லிற்பயனிலாச்சொல்.

ப. எது-சொற்களிற்பயனுடையசொற்களைச்சொல்லுகசொற்களிற்பயனில்லாதசொற்களைச்சொல்லாதொழிகவென்றவாறு.

வி. சொல்லினென்பதிருவழியுமிகையாயினுஞ்சொற்பொருட்பின்வருநிலையென்னுமணிதோன்றவந்தது-வைகலும்வைகல்வரக்கண்டுமென்பதுபோல-இதனாற்சொல்லப்படுவனவும்படாதனவும்-நியமிக்கப்பட்டன.

பு. (சொ-ல்)எ-இ-ள். சொல்லிற்பயனுடையசொல்லுக-சொற்களிலேபிரயோசனமுடையசொற்களைச் சொல்லியமைக, சொல்லிற்பயனிலாச்சொல்சொல்லற்க - சொற்களிலேபிரயோசனமில்லாதசொற்களைச்சொல்லாதொழிக, எறு.

வி. சொல்லின் என்பது, இரண்டிடத்தும் அதிகமாயினும்சொற்பொருட்பின்வருநிலையென்னும் அலங்காரத்தைதக்குறி

த்துவந்தது. என்னவெனின், முன்வருசொல்லும்பொருளும் பலவயிற்பின்னும்வருமெனிற்பின்வருநிலையே என்னும் அணி இலக்கணச்சூத்திரநோக்கிமுன்வந்தசொல்லுத்தானேபின்பலவிடத்தும்வருவது, சொற்பின்வருநிலை அணியெனவும், முன்வந்தபொருள்தானேபின்பலவிடத்தும்வருவது, பொருட்பின்வருநிலையணியெனவும், முன்வந்தசொல்லும் பொருளும்பின்பல இடத்தும்வருவன, சொற்பொருட்பின்வருநிலை அணியெனவும், காண்க. இதிலே, சொல்லுகஎன்னும்வியங்கோள்முற்றின்பகுதிமுன்வந்தபொருள் அதுசொல்லற்கஎன்னும்எதிர்மறைவியங்கோள்முற்றிற்குமபின்வந்தது எனவும்; சொல்லின் என்பதிற்சொல் என்பது, பின்னும்வந்தசொல்லாதலால்அது, சொற்பின்வருநிலை; ஆகஇரண்டுங்கூட்டச்சொற்பொருட்பின்வருநிலையணியெனக்கொள்க. இதினாலே, சொலலப்படுபவையும்படாதவையுமாகியவிரண்டுஞ்சொலலப்பட்டன.

இனியிதற்குவேறோர்முடிபு. சொல்லின்-சொல்லவேண்டுமாயின், பயனுடைய-பிரயோசனமுடையசொற்களை, சொல்லுக-சொல்லியமைக,சொல்லின்-சொல்லுதலினாலே, (அடையப்படும்) பயனிலாச்சொல்-பிரயோசனமில்லாதசொற்களை, சொல்லற்க-சொல்லாதொழிக, எ-று.

இதற்கு-வி. சொல்லின் என்பன இரண்டினுள்முன்னையது, செயினென்னும்வாய்பாட்டுவினையெச்சமெனவும்; பின்னையது, முதனிலைத்தொழிற்பெயர் இன்னுருபேற்றதெனவும்; கொள்க.

உக. அதிகாரம்.

தீ வி னை ய ச் ச ம்.

ப-ம. தீவினையச்சம்-அஃதாவது-பாவங்களைச்செய்தற்கஞ்சுதல்-இதனுள மெய்யின்கணிகழும்பாவங்களெல்லாந்தொகுத்துவிலக்குகின்றமையாக வினிதுபயனிலசொல்லாமையின்பின்வைக்கப்பட்டது.

பு-ம். (தீ-ம்) அதாவது, பாவங்களைச்செய்வதற்குஅஞ்சுவதைச்சொல்வது. இந்த அதிகாரத்தினாலே சரீரத்தினாலே

செய்யப்படும் பாவங்களையெல்லாந்தொகுத்துவிலக்குகின்று ராதலாலேமுன்வாக்கினாலே சொல்லப்பட்டபயனிலசொல்லாமையின்பின்வைக்கப்பட்டது.

உாக. தீவினையாரஞ்சார்விழுமியாரஞ்சுவர்
தீவினையென்னுஞ்செருக்கு.

ப. எ-து-தீவினையென்னுஞ்சொல்லப்படும்மயக்கத்தை முன்செய்த தீவினையுடையாரஞ்சார்; அஃதிலராகிய சீரியாரஞ்சுவரென்றவாறு.

வி. தீவினையென்னுஞ்செருக்கென்க காரியங்காரணமாகவுபசரிக்கப்பட்டது-மேற்றொட்டுச்செய்துவந்தமையானஞ்சாரென்றுஞ்செய்தறியாமையானஞ்சுவரென்றுங்கூறினார்,

பு. (தீ-கு) எ-இ-ள். தீவினையென்னுஞ்செருக்கு-பாவமென்றுசொல்லப்பட்ட அகங்காரத்துக்கு. தீவினையாரஞ்சார் (முன்செய்த) பாவத்தையுடையவர்பயப்படார், விழுமியாரஞ்சுவர்-(அந்தப்பாவமில்லாதவராகிய) சிறப்புடையவர்பயப்படுவார், எ-று.

வி. செருக்கு,அகங்காரம். தீவினையென்னுஞ்செருக்குஎனக்காரணத்தைக்காரியமாகஉபசரித்தார்,அகங்காரமேதீவினைக்குக்காரணமென்பதும்; அது இல்லாவிட்டால், தீவினையில்லையென்பதும்; தோன்றுதற்கு. பூருவந்தொடங்கிச்செய்துவந்திருப்பதினாலேதீவினையாரஞ்சாரென்றும், என்றுஞ்செய்தறியாததினாலேவிழுமியாரஞ்சுவரென்றும், சொன்னார்.

உாஉ. தீயவைதீயபயத்தலாற்றீயவை
தீயினுமஞ்சப்படும்.

ப. எ-து-தனக்கின்பம்பயத்தலைக்கருதிச்செய்யுந்தீவினைகள்பின்னஃதொழிந்துதுன்பமேபயத்தலாலத்தன்மையவாகிய தீவினைகளொருவனாற்றீயினுமஞ்சப்படும் என்றவாறு.

வி. தீயிதொருகாலத்துமட்டிதொருதேயத்துமட்டிதொருடம்பினுஞ்சென்றுசுடுந்தீவினைமறுபிறப்பினுமஞ்சப்படுவதாயிற்று.

பு. (தீ-ம்) எ-இ-ள். தீயவை-(தனக்குஇன்பந்தருவதைக்குறித்துச்செய்யப்பட்ட) தீவினைகளானவை-(பின்பு,) தீயபயத்தலால்-(அவற்றின்பயனாகிய) துன்பங்களைத்தருவதினாலே,

தீயவை-அந்தத்தீவினைகள், தீயினும்-தீயிலும் அதிகமாக, அஞ்சப்படும்-(ஒருவனாலே) பயப்படப்படும், எ-று.

வி. இந்தத்தீவினைகளைப்போலே, மற்றொருகாலத்தும் மற்றொரு இடத்தும் மற்றொருதேகத்தும்விடாது பின்தொடர்ந்துசுடுவது நெருப்பினுக்கு இல்லையாதலாலே, தீயினும் அஞ்சப்படும் என்றார். தீய-என்றது, தீவினைப்பயன்களையெனக்கொள்க.

௨௱௩. அறிவினுளெல்லாந் தலையென்ப தீய
செறுவார்க்குஞ்செய்யாவிடல்.

ப. எ-து- தமக்குறுதிநாடுமறிவுகளெல்லாவற்றுள்ளுந் தலையாயவறிவென்றுசொல்லுவர்நல்லோர் தம்மைச்செறுவார்மாட்டுந் தீவினைகளைச்செய்யாதுவிடுதலையென்றவாறு.

வி. விடுதற்குக்காரணமாகியவறிவைவிடுதலென்றுஞ்செய்யத்தகுவழியுஞ்செய்யாதொழியவே நமக்குத்துன்பம்வாராதெனவுய்த்துணர்தலின் தலையறிவினுளெல்லாந்தலையென்றுங்கூறினார்-செய்யாதுஎன்றது செய்யா எனக்கடைக்குறைந்துநின்றது-இவைமூன்றுபாட்டானுந்தீவினைக்கஞ்சவேண்டுமென்பதுகூறப்பட்டது

பு. (அ-ல்) எ-இ-ள். தீய-தீவினைகளை, செறுவார்க்கும்-(தம்மைப்) பகைப்பவரிடத்திலும், செய்யாவிடல்-செய்யாதொழிவதை, அறிவினுளெல்லாம்-(தமக்கு நன்மையாராயப்பட்ட) அறிவுகளெல்லாவற்றிலும், தலையென்ப-முதன்மையாகிய (அறிவு) என்றுசொல்லுவர் (நல்லோர்,) எ-று.

வி. செறுவாருள்ளும் எனவேண்டிய ஏழாம்வேற்றுமையுருபின்பொருளிலே, கு-என்னும் நான்காம்வேற்றுமையுருபு தடுமாறிநின்றது, உருபுமயக்கம். விடுதற்குக்காரணமாகிய அறிவை, விடல் என்றும்; செய்யத்தகுமான இடத்தும்செய்யாதுவிடவே, இனிநமக்குத்துன்பம்வாராதென்றுகடந்து அறிதலால், அதை அறிவினுளெல்லாந்தலையென்றும்; சொன்னார். தலை, ஆகுபெயர். செய்யாது என்னும், எதிர்மறைவினையெச்சம், கடைக்குறைந்துசெய்யா எனநின்றது. இவைமூன்றுபாட்டானுந்தீவினைக்கு அஞ்சவேண்டுமென்பது, சொல்லப்பட்டது.

உ௱ச. மறந்தும்பிறன்கேடுசூழற்கசூழி
னறஞ்சூழுஞ்சூழ்ந்தவன்கேடு.

எ-து - ஒருவன் பிறர்க்குக் கேடுபயக்கும் வினையை மறந்தும் எண்ணா தொழிக; எண்ணுவனாயிற் றனக்குக் கேடுபயக்கும் வினையை அறக்கடவுள் எண்ணும் என்றவாறு.

வி. கேடென்பன ஆகுபெயர் - சூழ்கின்றபொழுதே தானும் உடனே சூழ்தலின் அவனிற்றான் முற்படும் என்பது பெறப்பட்டது - அறக்கடவுள் எண்ணுவதாவது அவன் கெட்டுத் தான் நீங்க நினைத்தல் - தீவினை எண்ணுதலும் ஆகாதென்பதாம்.

பு. (ம-ு) எ-இ-ள். மறந்தும்-மறந்தானாலும், பிறன்-ஒருவன், கேடு-(பிறர்க்குக்)கேடுதருந்தீவினையை, சூழற்க-எண்ணாதொழிக, சூழின்-எண்ணுவானானால், சூழ்ந்தவன்கேடு-எண்ணினவனுக்குக்கேடுதருந்தீவினையை, அறஞ்சூழும்-தருமதேவதையெண்ணும், எ-று.

வி. கேடு என்பவையிரண்டும், காரிய ஆகுபெயர். எண்ணுகின்றபொழுதேயறக்கடவுளெண்ணுதலால், அவனினுந்தான் முற்படுமென்பது பெறப்பட்டது. தருமதேவதையெண்ணுவதாவது, அவன்கெடும்படியாகத்தான்நீங்கநினைப்பது. தீவினையை எண்ணுதலும், ஆகாதென்பதாம்.

உ௱ரு. இலனென்றுதீயவைசெய்யற்கசெய்யி
னிலனாகுமற்றும்பெயர்த்து.

ப. எ-து - யான் வறியன் என்று கருதி அது தீர்தற்பொருட்டுப் பிறர்க்குக் கேடுடைய ஒருவன் செய்யாதொழிக; செய்வனாயின் பெயர்த்தும் வறியனாம் என்றவாறு.

வி. அன்விகுதி முன்றனித்தன்மையினும் பின்படர்க்கையொருமையினும் வந்தது - தனித்தன்மை - உளனென்னாது உண்டென்பதனுண் மறிக - இலனென்று பாடமோதுவாரும் உளர் - அத்தீவினையாற் பிறவிதோறும் இலனாம் என்பதாம் - பொருளான் வறியன் எனக் கருதித் தீயவை செய்யற்க செய்யின் பொருளானேயன்றி நற்குணம் நற்செய்கைகளானும் வறியனாம் என்றுரைப்பாரும் உளர் - மற்று மசைநிலை.

பு. (இல-று) எ-இ-ள். இலனென்று-(நான்) தரித்திரனென்று (நினைந்து அதுதீரும்பொருட்டாக,) தீயவைசெய்யற்க-(பிறர்க்குக்கேடுதருந்) தீவினைகளை (ஒருவன்) செய்யா

தொழிக, செய்யின்-செய்வானாகில், இலனாகுமற்றும்பெயர்த்து-மறுபடியும் அதிகதரித்திரனுவான், எ-று.

வி. இலனென்னுங்குறிப்புவினைப்பகுபதங்களிரண்டினுள்முன்னையது, தனித்தன்மையிலும், பின்னையது, படர்க்கையொருமையிலும்,வந்தது. தனித்தன்மையிலேவந்தது,உளனென்னுமையுண்டு என்பதினுலும்; பந்தமடி தொடைபாவினங்கூறுவன்-என்பதினுலும்; அறிக. இலமென்று, பாடஞ்சொல்லுவாருமுண்டு. அந்தத்தீவினையினுலே, சனனந்தோறும் அதிகதரித்திரனுவான் என்பதாம். இனியிதற்குப்பொருளினுலே தரித்திரனென்றுநினைத்துத்தீவினைகளைச்செய்யாதொழிகசெய்யின் அப்பொருளினுலன்றியும் நற்குணம் நற்செய்கைகளாலும்தரித்திரனுவானென்றுசொல்வாரும் உண்டு. மற்றும்-என்பது-மற்றுங்கூடுமனைமடிதுயில் என்றாற்போல, மறுபடியும் என இடப்பொருள்குறித்துநின்றது. பெயர்த்து-என்பது, வேறுபட்டு என்னும்பொருள்படநின்றவினையெச்சம். அது, மறுபடியும்வேறுபட்டிலனாகும் என, ஆக்கவினைக்குறிப்புக்கொண்டுமுடிந்தது.

௨௱௬. தீப்பாலதான்பிறர்கட்செய்யற்கநோய்ப்பால
தன்னையடல்வேண்டாதான்.

ப. எ-து-துன்பஞ்செய்யுங்கூற்றவாகியபாவங்கடன்னைப்பின்வந்துவருத்துதலை வேண்டாதவன்றீமைக்கூற்றவாகியவினைகளைத்தான்பிறர்மாட்டுச்செய்யாதொழிகவென்பவாறு.

வி. செய்வினைப்பாவங்களடுதலொருதலையென்பதாம்.

பு. (தீப-ன்) எ-இ-ள். நோய்ப்பால-துன்பஞ்செய்யுங்கூறு உடையவையாகிய (பாவங்கள்,) தன்னையடல்வேண்டாதான்-தன்னைப்பின்வந்து வருத்துவதை விரும்பாதவன், தீப்பால-தீமைக்கூறுஉடையவையாகிய (வினைகளை,) தான்பிறர்கட்செயற்க-தான்பிறரிடத்திற்செய்யாதொழிக, எ-று.

வி. செய்தாற்பாவங்கள் தன்னை வருத்தப்படுத்துவது, நிச்சயமென்பதாம. இனிநோய்ப்பால, என்பதற்கு; வியாதிக்கூறுகளையுடையதுன்பங்கள், எனப்பொருள்கொள்வதேது

ணிவு. என்னெனின், சூழ்ந்த பிணிநலிய முன்செய்த வினையென்றே முனிவார் தாமும்-எனவும்; சன்மாந்தரகிருதம்பாபம்வியாதிரூபேணபீடிதம்-எனவும், சான்றோ ரிலக்கியந்தோறும் வழங்கிவருதலால், எனக்காண்க.

உ௱எ. எனைப்பகையுற்றாரு முய்வர்வினைப்பகை
வீயாதுபின்சென்றடும்.

ப. எ-து-எத்துணைப் பெரியபகையுடையாரும் அதனையொருவாற்றாற் றப்புவர் அவ்வாறன்றித் தீவினையாகியபகை நீங்காது புக்குழிப்புக்குக் கொல்லும் எ-று.

வி. வீயாதுடம்பொடு நின்றவுயிருமில்லையெனப்புழிப்போல வீயாமை நீங்காமைக்கண் வந்தது.

பு. (எ-ம்) எ-இ-ள். எனைப்பகையுற்றாரும்-எவ்வளவுபெரும்பகையுடையவரும், உய்வர்-(அதையொருவிதத்தினாலே) தப்பிப்பிழைப்பார், (அப்படியல்லாமல்) வினைப்பகை-தீவினையாகியபகையானது, வீயாது-நீங்காமல், பின்சென்று-போன இடமெல்லாம்போய், அடும்-கொல்லும், எ-று.

வி. வீயாதுடம்பொடுநின்றவுயிருமில்லை என்ற இடத்தும், வீயாமை; நீங்காமைப்பொருள்பட நின்றது.

உ௱அ. தீயவைசெய்தார்கெடுதனிழறன்னை
வீயாதடியுறைந்தற்று.

ப. எ-து-பிறர்க்குத் தீவினைசெய்தார் தாங்கெடுதலைத் தன்மைத்தெனின் ஒருவனிழனெடிதாகப்போயுமவனைவிடாது வந்தடியின்கட்டங்கிய தன்மைத்தென்றவாறு.

வி. இவ்வுவமையைத் தன்காலம் வருந்துணையும் புலனாகாதிருந்து பின்றுவந்துழியுறுப்பதாய தீவினையைச்செய்தார் பின்னர்க் கெடுந்தன்மையாகியுரைப்பாருமுளர்-அஃதுரையன்றென்பதற்கு அடியுறைந்-நிழற்றனை வீந்தற்றென்னாது வீயாதடியுறைந்தற்றென்றபாடமே சரியாயிற்று-உடலவீயாதுபின்சென்றடுமென்றுமீண்டத் தீவினையுவமையானவிளக்கினார்.

பு. (தீ-று) எ-இ-ள். தீயவைசெய்தார்கெடுதல்-பிறர்க்குத்) தீவினைகளைச்செய்தவர்கெடுவது, (எந்தத்தன்மையையுடையதென்றால்) நிழறன்னைவீயாது-ஒருவன்நிழலானது (நெடிதாகப்போயும்) அவனைவிட்டுநீங்காமல், அடியுறைந்தற்று-(வந்து) பாதத்தில் அடங்கினதன்மையையுடையதாம், எ-று.

வி. அருமை, இன்மை. அருங்கேடன் என்பதனைச்-சென்றுசேர்கல்லாப்புள்ள-புள்ளிலென்றாழ்வியன் குளமென்பதில்-சென்றுசேராதபுட்களையும் அந்தப்புட்களைப்போலவேசென்றுசேராதவெய்யிலையுமுடைய குளமெனப்பொருள் கொள்வதுபோலக்கொள்க. பட்சிகளுஞ்சூரியகிரணங்களுஞ்சேராத குளமென்றவாறு. ஒடியென்னும் வினையெச்சம், செய்யான் என்னும் எதிர்மறைவினையின் பகுதியோடுமுடிந்தது. இனி-அரும்பெறற்செல்வம் என்பதுபோல, அருங்கேடன் என்பதைக், கேடருமையன், எனத்திருப்பிக்கேடில்லாதவன், எனப்பொருள்கொளினமையுந்தன்மையுமுணர்க. இதினாலே, தீவினை செய்யாதவன்கேடில்லாதவனென்பது, சொல்லப்பட்டது.

---

௨௨. அதிகாரம்.

ஒப்புரவறிதல்.

ப-ம. ஒப்புரவறிதல்-அஃதாவது உலகநடையினையறிந்துசெய்தல்-உலகநடைவேதநடைபோலவறநூல்களுட்கூறப்படுவதன்றித்தாமேயறிந்து செய்யுந்தன்மைத்தாகலின் ஒப்புரவறிதலென்றார்-மனமொழிமெய்களாற்றவிர்தற்குவனகூறினாரினிச்செய்தற்குவனவற்றுளெஞ்சிநின்றனகூறுகின்றாராகலினிது தீவினையச்சத்தின்பின்வைக்கப்பட்டது.

பு-ம். (ஒப்-தல்) அதாவது, உலகநடையையறிந்துஉபகாரஞ்செய்தலைச்சொல்வது. உலகநடை வேதநடைபோலத் தருமசாத்திரங்களிலே சொல்லப்படுவதன்றித்தாமேயறிந்து செய்யுந்தன்மையையுடையது ஆதலால், ஒப்புரவு அறிதலென்றார். மனவாக்குக்காயங்களாலே ஒழியத்தக்கவைசொல்லியினிச்செய்யத்தக்கவையுள் மிகுந்திருந்தனவற்றைச்சொல்லுகின்றாராதலாலிதுதீவினையச்சத்தின்பின்வைக்கப்பட்டது.

௨௱௰௧. கைம்மாறுவேண்டாகடப்பாடுமாரிமாட்
டென்னாற்றுங்கொல்லோவுலகு.

ப. எது-தமக்குநீருதவுகின்றமேகங்களினிடத்துயிர்களென்னகைமாறுசெய்யாநின்றனவாதலான்மேகங்களைப்போலவார்செய்யுமொப்புரவுகளுங்கைமாறுநோக்குவனவல்லவென்றவாறு.

வி. என்ருறறுமெனறவிருபாதுமாறருவெனபதுதோனறநிறறவினை அருவிததுகைககபபடும - தவிருநதனமையவலலவெனபதுகடபபாடெனனும பெயரானேபெறபபடடது - செயவாரதுவேணடாமையைசசெயயபபடுவன மேலேறறிருர.

பு. (கை-கு) எ-இ-ள். மாரிமாட்டு-(தங்களுக்குநீரையுத வுகின்ற) மேகங்களிடத்து, என்னாற்றுங்கொல்லோவுலகு-உயி ர்களென்ன (கைமாறு உதவியைச்) செய்யும், (ஆதலால் அந்த மேகங்களுக்கு ஒப்பானவர்செய்யும்) கடப்பாடு - ஒப்புரவுக ளும், கைம்மாறுவேண்டா-கைமாறுஉதவிகளைவிரும்பாவரம், எ-று.

வி. என்னாற்றுமென்றவினு, ஒன்றுஞ்செய்யாதொழியு மென்பதுதோன்றநின்றதினுலே, அது, வருவித்துரைத்துக் கொள்க. கடப்பாடு என்னும்பெயராலே, கைமாறுகுறியாம லே செய்யுமுறைமையுடையவையென்பது, பெறப்படும். கொடைகடப்பாடுமேற்றும்என்பதுநிகண்டு. கடம்-என்பது ம், கடமை என்பதும், முறைமை. அது தொழிற்பெயராங்கா ல், கடம்படல், கடப்படல்; கடப்பாடு, எனநிற்கும். இனிமக ரவீறுஉயர்திணைப்பெயரினகரமோடுறழா நடப்பனவுளவே- என்னுஞ்சூத்திரத்தால், கடன்படல் எனவும், வரும்-இது, இக் காலத்துவேறுபொருள்குறித்துவழங்கப்பட்டது. கைமாறு, குறித்தபோது, அதைக்கடப்பாடென்பதுகூடாதாகையாலே, செய்வாரது வேண்டாமையைச்செய்யப்படுவனவர்மின்மே லேற்றிச்சொன்னுர்.

௨௱௰௨. தாளாற்றித்தந்தபொருளெல்லாந்தக்கார்க்கு
வேளாண்மைசெய்தற்பொருட்டு.

ப. எது - தகுதிபுடையாககாயினமுயறலைசசெயதிடடியபொருணமுழுதுமஒபபுரவுசெயதறபபயததாமெனறவாறு.

வி. பிறாககுதவாதாரைபபோலேதாமேயுணடறபொருடடுமவைததிழததறபொருடடேனறெனபதாயிறறு.

பு. (தா-டு) எ-இ-ள். தக்கார்க்கு-நடுவுநிலைமையுடையா ர்க்காளுல், தாளாற்றித்தந்த பொருளெல்லாம் - முயற்சியைச் செய்துதொகுத்துவைத்தபொருள்முழுவதும், வேளாண்மை

செய்தற்பொருட்டு-ஒப்புரவுசெய்தலாகிய பிரயோசனத்தை யுடையதாம், எ-று.

வி. பிறர்க்கு உதவாதவரைப்போலே, தாமே யுண்ணுதற்பொருட்டும், வைத்து இழந்துபோம்பொருட்டும்,அன்றென்பதாம் ஆயின், என்பதுகுறைந்துநின்றது.

இனி இதற்குவேறுரை, தாளாற்றித்தந்தபொருளெல்லாம்-ஒருவன்முயற்சியைச்செய்து தொகுத்தபொருண்முழுவதும், (எதற்காகவெனின்) தக்கார்க்கு-சான்றோர்க்கு, வேளாண்மைசெய்தற்பொருட்டு-உதவிசெய்தற்காக, எ-று.

இதற்கு-வி. தக்கார், முனிவர் அறிவுடையோர்முதலாயினவர். எல்லாப்பற்றுக்களையும்விட்டவராதலால், அவர்க்குஉதவிசெய்தற்பொருட்டாகவே இல்லிடத்து இருந்து ஒருவன் முயன்றுபொருளையீட்டுவதென்பதாம். வறியார்க்கொன்றீவது, அற்றாரழிபசிதீர்த்தல்,முதலாகமற்றையார்க்குச்செய்வன வெல்லாஞ்சொன்னார். ஒப்புரவறிதலாவதுதானே உலகத்திலொத்ததறிந்து உபகரித்தலாதலால், இவ்வதிகாரத்துள்ளேமுன்கைம்மாறுவேண்டாகடப்பாடு எனப்பொதுவகையாற்றொகுத்துச்சொல்லிப்பின்னிதிலேவகுத்துச்சொல்லத்தொடங்கி அறிவுடையர்முனிவர்முதலியவரிடத்தொத்ததறிந்துசெய்கவென்றார். அவரிடத்தொத்ததறிந்துசெய்தலாவது,அவர்பொறிவழிச்செல்லாதிருத்தலால், பசிநோய்முதலியவாராமலவர்றிற்குவேண்டுவனதானேசென்றறிந்துசெய்வது. உதவிசெய்தற்கிடந்தக்காரென்பதை, தான்சிறிதாயினூஉந் தக்கார்கைப்பட்டக்கால், என்பதிலேயறிக. பொருளெல்லாந்தக்கார்க்கு வேளாண்மைசெய்தற்பொருட்டெனின்,மற்றவர்க்குத்தக்கபடிபொருள்வகையாற்செய்தலுரித்தென்பது, அருத்தாபத்தியாற்பெறப்படும் இதனுள், ஒருவன் என்பதுசொல்லெச்சமாய்க்குறைந்துநின்றது.

உ௱௰௩. புத்தேளுலகத்துமீண்டும்பெறலரிதே
யொப்புரவினல்லபிற.

ப. எ-து-தேவருலகத்துமிவ்வுலகத்துமொப்புரவுபோலநல்லனபிறசெயல்களைப்பெறலரிதெனறவாறு.

வி. ஈவாருமேறபாருமினறியெலலாருமொருதனமையராதலிறபுததே ளுலகததரிதாயிறறு-யாவாககுமொபபதிதுபோறபிறிதொனறினமையினிவவுல கததரிதாயிறறு-பெறறகரிதெனறுபாடடமோதிடபெறுதறகுககாரணமரிதென றுஊரபபாருமுளா-இவைமூனறுபாடடாலுமொபபுரவினதுசிறபபுககூறபபட டது.

பு. (புத்-ற) எ-இ-ள். புத்தேளுலகத்துமீண்டும்-தேவரு லகத்திலும் இந்தவுலகத்திலும், ஒப்புரவினல்லபிற-ஒப்புரவு போலநன்மையுடையனவாகிய பிறசெயல்களை, பெறலரிது-(ஒருவன்) பெறுவதரிதாம், எறு.

வி கொடுப்பாருங்கொள்வாருமில்லாமல் எல்லாருமொ ருதன்மையராயிருப்பதினாலே, புத்தேளுலகத்திலரிதாயிற்று. எல்லார்க்குமொப்பது இதுபோலவேறொன்று இல்லாததி னாலே, இந்த உலகத்திலரிதாயிற்று. பெறற்கரிதென்றுபாட ஞ்சொல்லிப்பெறுதற்குக்காரணமரிதென்றுசொல்வாருமு ண்டு. இவைமூன்றுபாட்டாலும், ஒப்புரவின்சிறப்புச்சொல் லப்பட்டது.

உாயச. ஒத்ததறிவானுயிர்வாழ்வான்மற்றையான்
செத்தாருள்வைக்கப்படும்.

ப. எது - உயிரோடுகூடிவாழவானுவானுலகநடையினையறிநதுசெய வானஃதறிநதுசெயயாதவனுயிருடையனேயாயினுஞசெததாருளொருவனாக ககருதபபடுமெனறவாறு.

வி. உயிரினறிவுஞசெயலுஙகாணுமையிறசெததாருளவைககபபடுமெ னறாா-இதனுலுலகநடைவழுவேதநடைவழுபபோலததீாதிறனுடைததனறெ னபதுகூறபபடடது.

பு. (ஒத்-ம்) எ-இ-ள். உயிர்வாழ்வான்- உயிரோடுகூடி வாழ்பவன், ஒத்ததறிவான் - உலகநடையையறிந்துஉபகாரஞ் செய்பவன், மற்றையான்-அதையறிந்துசெய்யாதவன், செத் தாருள்வைக்கப்படும்-(உயிருள்ளவனேயானாலும்) செத்தவரு ள்ளேயொருவனுகநினைத்துவைக்கப்படுவான், எறு.

வி. உயிரின் அறிவுஞ்செயலுங்காணுததினாலே, செத்தா ருள்வைக்கப்படும் என்றார். இதினாலே, யுலகநடையின்குற்றம் வேதநடையின்குற்றம்போலத்தீருந்தன்மையுடையதன்று எ ன்பது, சொல்லப்பட்டது.

உ௱௰௫. ஊருணிநீர்நிறைந்தற்றேயுலகவாம்
பேரறிவாளன்றிரு.

ப. எ து-உலகநடையைவிருமபிசசெயயுமபெரியவறிவினையுடையவன துசெலவமூரினவாழவாாதணணீருணணுஙகுள நீா நிறைநதாறபோலுமெனற வாறு.

வி. நிறைதலெனனுமிடததுநிகழபொருளின றெழிலிடததிறகேறறிக கூறிஞா--பாழபோகாதுநெடிது நினறெலலாாககுமவேணடுவனதபபாதுதவு மெனபதாம.

பு. (ஊ-ரு) எ-இ-ள். உலகவாம்-உலகநடையைவிரும்பிச்செய்யும். பேரறிவாளன்றிரு-பெரிதாகிய அறிவுடையவனது செல்வமானது, ஊருணிநீர்நிறைந்தற்று-ஊரிலுள்ளவர் தண்ணீருண்ணுங்குளமானது நீர்நிறைந்ததுபோலும், எறு.

வி. நிறைதலென்னும் இடத்து நிகழ்பொருளாகிய நீரின்றொழிலை, அதற்கு இடமாகியகுளத்தின்மேலேற்றிச்சொன்னார். அந்தக்குளத்தைப்போலே,அறிவுடையவன்செல்வமானது, பாழ்போகாமல்நெடுங்காலம்நின்று, எல்லார்க்கும்வேண்டுவனவற்றைத்தப்பாமலேயுதவுமென்பதாம்.

உ௱௰௬. பயன்மரமுள்ளூர்பழுத்தற்றாற்செல்வ
நயனுடையான்கட்படின்.

ப. எ து-செலவமொபபுரவுசெயவாளகணேணபடுமாயின து பயனபடு மரமூா நடுவேபழுததாறபோலுமெனறவாறு.

வி. உலகநீதிபலவறறுளளுமொபபுரவுசிறநதமையி னதனை நயனெனறாா-எலலாாககுமெளிதிறபயனகொடுககுமெனபதாம.

பு. (ப-ன்) எ-இ-ள். செல்வநயனுடையான்கட்படின்-செல்வமானது ஒப்புரவுசெய்வானிடத்துஉண்டானால், (அது) பயன்மரமுள்ளூர்பழுத்தற்று-பலன்படுமரம்ஊர் நடுவேபழுத்ததுபோலும், எறு.

வி. உலகநீதிபலவற்றுள்ளும் ஒப்புரவு சிறந்ததினாலே, அதைநயனென்றார். எல்லார்க்கும் எளிதிலேபிரயோசனத்தைத்தருமென்பதாம்.

உ௱௰எ. மருந்தாகித்தப்பாமரத்தற்றாற்செல்வம்
பெருந்தகையான்கட்படின்.

ப. எ-து-செலவமொபபுரவுசெயயுமபெரியதகைமையுடையானகண ணேபடுமாயினஃதெலலாவுறுபபுமபிணிகடகுமருநதாயததபபாமரததை யொககுமெனறவாறு.

வி. தபபுதலாவது-கோடறகரியவிடஙகளினினறுதனமறைநதுநினறுத லகாலததானவேறுபடடாதலபயனபடாமை - தனகுறைநோககாதெலலாவ ருததமுநதீாககுமெனபதாம - இவைமூனறுபாடடாலுங கடபபாடடாளனு டையபொருளபயனபடுமாறுகூறபபடடது.

பு. (மரு-ன்) எ-இ-ள். செல்வம்பெருந்தகையான்கட்படின்-செல்வமானது (ஒப்புரவுசெய்யும்) பெருந்தன்மையுடையவனிடத்துண்டானல், (அது) மருந்தாகி-(சகலமும் வியாதிகளுக்கு) மருந்தாய், தப்பாமரத்தற்று. தப்பாதமரத்தையொக்கும், எ-று.

வி. தப்புதலாவது, வியாதிகளைத்தீர்க்காமையும்; கொள்ளக்கூடாத இடங்களிலே நின்றுவது, மறைந்துநின்றுவது, காலத்திலேவேறுபட்டாவது, பிரயோசனப்படாமையும், முதலியனவாம். யாவருந்தன்கிளைதளிர்முதலான உறுப்புக்களைமுறித்தும் பறித்துஞ்செய்யப்பட்ட தன்குறைவும் வருத்தமும் நோக்காமலே, அவர்களுடைய வருத்தங்களைத்தீர்ப்பதுபோலப், பெருந்தகையாளன் செல்வமும்யாதொருமாறுபாடுமில்லாமலே எளிதாகவெளிப்பட்டு நின்றுகொடுக்கக்குறைபடுதலும்வருத்தமும்நோக்காதுதப்பாமலேயடைந்தவர் வருத்தங்களை யொழிக்குமென்பதாம். இவை மூன்றுபாட்டாலும், ஒப்புரவுடையவன்பொருள் பிரயோசனப்படுந்தன்மைசொல்லப்பட்டது.

உ௱௰அ. இடனில்பருவத்துமொப்புரவிற்கொல்கார்
கடனறிகாட்சியவர்.

ப, எ-து-செலவஞசுருஙகியகாலததுமொபபுரவுசெயதறகுததளரார தாஞசெயயததகுவனவறறையறிநதவியறகையறிவுடையாரெனறவாறு.

வி. பிறவெலலாமொழியினுமிஃதொழியாரெனபதாம.

பு. (இட-ர்) எ-இ-ள். இடனில்பருவத்தும் - செல்வம் அற்றகாலத்தும், ஒப்புரவிற்கொல்கார்-உபகாரஞ்செய்தற்கு

(மனந்) தளரார், கடனறி - (தாம்செய்பத்தக்குவனவாகிய) மு றைமைகளையறிந்த, காட்சியவர் - அறிவுடையவர், எ-று.

வி. செல்வம் ஒழிந்தாலும் - உபகாரியானவன் உபகரிப் பதற்குப்பண்டுபோலவே மன ஊக்கங்கொள்வானென்பதா ம். மனம் என்பது, சொல்லெச்சமாய்க்குறைந்துநின்றது. இடம், செல்வம். தார்வேந்தர்கெட்டால - மனஞ்சிறியராவ ரோ, எனப்பிறர்சொல்லுதலுங்காண்க.

௨௱௰௯. நயனுடையானல்கூர்ந்தானாதல்செயுநீர்மை செய்யாதமைகலாவாறு.

ப. எது-ஒப்புரவுசெய்தலையுடையான் நல்கூர்ந்தானாகலாவதுதவிராது செய்யுநீர்மையுடையவன் ஒப்புரவுகளைச்செய்யப்பெறாது வருந்துங்குறைவிய லாமென்றவாறு.

வி. தானுகர்வனநுகரப்பெறுமையன்றென்பதாம் - இவையிரண்டுபாட் டானும் வறுமையானே ஒப்புரவொழிதற்பாற்றன்றென்பது கூறப்பட்டது.

பு. (நய-று) எ-இ-ள். நயனுடையான்-(ஒப்புரவுசெய்யு ம்) நீதியுடையவன், நல்கூர்ந்தானாதல-தரித்திரப்பட்டவனாவ து, செயுநீர்மை - (தவிராமலே) செய்யப்படுந்தன்மையையு டைய ஒப்புரவுகளை, செய்யாது-செய்யப்பெறாமல், அமை கலாவாறு-தான்சம்மதிப்படாத (வருந்துகின்ற) நெறியாம், எ-று.

வி. தான் அனுபவிக்கப்படுவனவற்றையனுபவிக்கப்பெ றாததன்மையன்று என்பதாம். இவை இரண்டுபாட்டாலும் வறுமையினாலே ஒப்புரவுசெய்தல் ஒழியுந்தன்மையதன்றெ ன்பதுசொல்லப்பட்டது.

௨௱௨௰. ஒப்புரவினால்வருங்கேடெனினஃதொருவன் விற்றுக்கோட்டக்கதுடைத்து.

ப. எது - ஒப்புரவுசெய்தலானொருவனுக்குப்பொருட்கேடுவருமெனப் பாருளராயினக்கேடுதன்னைவிற்றுமாயினுங்கொள்ளுந்தகுதியையுடைத்தென்ற வாறு.

வி. தன்னைவிற்றுக்கொள்ளப்படுவதொருபொருளில்லையன்றேயிஃதா யினுமவ்வாறுசெய்யப்படுமென்றதுபுகழ்பயத்தலேயாகியவொப்புரவாற்கே டுவதுகேடன்றென்பதுகூறப்பட்டது.

பு. (ஒப்-து) எ-இ-ள். ஒப்புரவினால்வருங்கேடெனின்-ஒப்புரவுசெய்ததினாலே (பொருட்) கேடுவருமென்று சொல்லுவாருண்டானால், அஃது-அந்தக்கேடானது, ஒருவன்விற்று-ஒருவன் (தன்னை) விற்றுப்போட்டானாலும், கோட்டக்கதுடைத்து-கொள்ளுந்தகுதியையுடையதாம், எ-று.

வி. தன்னைவிற்றுக்கொள்ளப்படுபொருள் இல்லையல்லவா, இது உண்டானால் அந்தக்கேடும்வாங்கப்படுமென்றுசொன்னது, புகழ்தருவதுகுறித்தெனக்கொள்க. தன்னை என்பது, வருவிக்கப்பட்டது. இனிக்கோடடக்கது என்பதற்கு, செய்தக்க எம்பதுபோலச்செயவெனெச்சம் ஈறுகெட்டு, முதல் நீண்டுநின்றதெனக்கொண்டு,(கொள்ளத்தக்கதொழிலை)யுடையது, எனப்பொருளுரைத்தாலுளதாந்தன்மையுணர்க. இதினாலே, ஒப்புரவுசெய்துகெடுவதில்லையென்பதுசொல்லப்பட்டது.

---

௨௩. அதிகாரம்.

ஈகை.

ப-ம். ஈகை அஃதாவது-வறியராயேற்றார்க்குமாறாதுகொடுத்தல். இதுமறுமைநோக்கியதாகலின்மைநோக்கியவொப்புரவறிதலின்பின்வைக்கப்பட்டது.

பு-ம். (ஈகை) அதாவது, தரித்திரராகிவந்து இரந்தவர்க்கு இல்லையென்றுசொல்லாமலே கொடுப்பதைச்சொல்வது. இதுமறுமைநோக்கியதாதலால், இம்மைநோக்கிய ஒப்புரவறிதலின்பின்வைக்கப்பட்டது. இனிவேறு அதிகாரமுறைமை, இது ஒப்புரவறிதலோடுமொருபுடையொத்திருத்தலாலதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

௨௱௨௧. வறியார்க்கொன்றீவதேயீகைமற்றெல்லாங்
குறியெதிர்ப்பைநீரதுடைத்து.

ப. எது - ஒருபொருளுமில்லாதார்க்குவேண்டியதொன்றைக்கொடுத்தலேபிறர்க்குக்கொடுத்தலாவது அஃதொழிந்தவெல்லாக்கொடையுங்குறியெதிர்ப்பைக்கொடுக்குநீர்மையையுடைத்தெனறவாறு.

வி. ஒழிந்தகொடைகளாவனவறியரல்லாதார்க்கொருபயனோக்கிக் கொடுப்பன - குறியெதிர்ப்பையாவதளவுகுறித்துவாங்கியவாறேயெதிர்கொடுப்பது - நீரதெனப்புழியதுவென்பது பகுதிப்பொருள்விகுதி - பின்னுந்தன்பாலவருதலாற்குறியெதிர்ப்பைகொடுக்குந்தன்மையையுடைத்தென்றார் - இத்தாலீகையதிலக்கணமுணர்த்தப்பட்டது.

பு. (வறி-து) எ-இ-ள். வறியார்க்கு - (ஒருபொருளுமில்லாத) தரித்திரர்க்கு, ஒன்று-(அவர்வேண்டியது) ஒருபொருளை, ஈவதேயீகை-கொடுப்பதேகொடையாவதாம், மற்றெல்லாம்-மற்றக்கொடைகளெல்லாம், குறியெதிர்ப்பைநீரதுடைத்து-குறியெதிர்ப்பைகொடுக்குந்தன்மையையுடையதாம், எ-று.

வி. மற்றக்கொடைகளானவை, தரித்திரர் அல்லாதவர்க்கு ஒரு பிரயோசனத்தைக்குறித்துக் கொடுக்கின்றவையாம். குறியெதிர்ப்பையாவது, ஓரளவைக்குறித்துவாங்கி, யந்தப்படியேயெதிர்கொடுப்பதாம். நீரதுஎன்ற இடத்து, அது சாரியை-து, பகுதிப்பொருள்விகுதி. பின்னுந்தன்னிடத்திலேவருதலாலே, குறியெதிர்ப்பை கொடுக்குந்தன்மையையுடையதென்றார். இனி, குறியெதிர்ப்பை என்பது இறந்தகாலவினைத்தொகைத்தொடர்மொழி, எதிர்காலத்திலேபெறும்படியாகக் குறித்தஎதிர்ப்பை எனவிரியும். எதிர்ப்பைஎன்பதனுள், எதிர், எதிர்காலம். அதுதொழிற்பெயராங்கால், இறப்பு, நிகழ்ப்பு, என்றாற்போலப், பகுதிப்பொருள் விகுதியொடுநின்றுவிகாரப்பட்டு, ஐயீற்றுடைக்குற்றுகரமுமுளவே, என்னுஞ்சூத்திரத்தால் ஐகாரத்தையீற்றிலேபெற்று, எதிர்காலத்திலேபெறும்படியாகக்குறித்து நிகழ்காலத்திலேயிடப்படுகின்றதற்குப்பெயராய்வழங்கிவருகின்றது. அவனெதிர்ப்பையிட்டு உறவாடினான், எனவழங்கிவருவதைச் செந்தமிழ்நாட்டுவழக்கு நோக்கிக் காண்க. இது, கடன்கொடுத்தலிலேநின்றும் வேறுபாடுடையது. இதனையிக்காலத்துவரிசையென்றும்வழங்குவர்-இதிலே ஈகையின் இலக்கணஞ்சொல்லப்பட்டது.

௨௱௨௨. நல்லாறெனினுங்கொளறீதுமேலுலக
மில்லெனினுமீதலேநன்று.

ப. எ-து - ஏற்றல்வீட்டுலகிற்குநல்லநெறியென்பாருளராயினுமதுதீது நீந்தார்க்கவ்வுலகமெய்துதலில்லையென்பாருளராயினுமீதலேநன்றென்றவாறு.

வி. எனினுமென்பது இருவழியும் அவ்வாறு கூறுவாரின்மை விளக்கி நின்றது - பிரிநிலையேகாரத்தாற் பிறவறங்களின் ஈதல் சிறந்ததென்பது பெற்றாம் - நல்லது கூறுவார் தீயதுமுடன் கூறினார்.

பு. (நல்-று) எ-இ-ள். நல்லாறெனினும்-(வீட்டுலகத்துக்கு) நல்லவழியென்று (ஒருவர்) சொல்லினும், கொளறீது-ஏற்பதுதீதாம், மேலுலகமில்லெனினும்-(ஈவார்க்கு) அந்தவுலகமில்லையென்று (ஒருவர்) சொல்லினும், ஈதலே நன்று-கொடுப்பதே நன்மை, எ-று.

வி. எனினும் என்றது, இரண்டிடத்தும் அந்தப்படி சொல்லாமையைவிளக்கிநின்றது. பிரிநிலைப்பொருள்பட வந்த ஏகாரத்தினாலே, மற்றத்தருமங்களுக்குள்ளே ஈதல், சிறந்ததென்பது பெற்றோம். தீயதைவிளக்கினாலல்லது, நல்லது விளங்காததனால், நல்லது சொல்லவந்தவர், தீயதையுமுடன் சொன்னார்.

௨௱௨௩. இலனென்னுமெவ்வமுரையாமையீதல்
குலனுடையான் கண்ணேயுள.

ப. எ-து-யான் வறியனென்றிரப்பான் சொல்லுமிளிவரவைத் தான்பிறர்கட் சொல்லாமையுமதனைத் தன்கட் சொன்னார்க்கு மாறாதீதலுமாகிய இரண்டுமுளவாவன குடிப்பிறந்தான் கண்ணேயென்றவாறு.

வி. மேற்றீதென்றொழிந்ததற்கு மன்னென்றது செய்தற்குரியவனையுணர்த்தியவாறு-இலனென்னுமெவ்வமுரையாமையீதலென்பதற்கு அவ்விளிவரவையொருவன் றனக்குச்சொல்வதற்கு முன்னேயவன் குறிப்பறிந்து கொடுத்தலெனவும் அதனைப் பின்னும் பிறனொருவன்பாற் சென்றுரையாவகையாற் கொடுத்தலெனவும் - யானிதுபோழ்து பொருளுடையனல்லனென்னுங் கரப்பார் சொல்லுமிளிவரவைச் சொல்லாது கொடுத்தலெனவுமுரைப்பாருமுளர் - அவரீதலென்பதனைப் பொருட்பன்மைபற்றிவந்த பன்மையாகவுரைப்பார்.

பு. (இல-ள) எ-இ-ள். இலனென்னுமெவ்வம் - (நான்) தரித்திரனென்று (இரப்பவன்) சொல்லுகின்றதுயர்மொழியை, உரையாமை(பிறருடன்)சொல்லாதிருப்பதும், (அவனதைத்தன்னிடத்திலேசொல்லியிரந்தவனுக்கு) ஈதல் - (இல்லையென்னாமலே) கொடுப்பதும், (ஆகிய இரண்டும்) குலனுடையான்கண்ணேயுள-(குற்றமில்லாத) குடிப்பிறப்பையுடையவனிடத்தேயுண்டு, எ-று.

வி. யாவரும்பொருளுடையாராயிருக்க ஒருவனைப்பொருளுடையான் என்று உலகத்தார்சொல்லுமிடத்து அங்கேஉயர்வு தோன்றநின்றதுபோலக், குலனுடையான் என்ற, இடத்திலுங்குற்றமில்லாமையாகிய உயர்வுதோன்றநின்றது என்பதை, இவர்தாமேபின்பு, நலத்தின்கணாரின்மை தோன்றின் அவனைக்குலத்தின்கணையப்படும்; எனச்சொல்லுதலாற்கொள்க. மேலே தீது என்றதை யொழிப்பதற்கும். நன்று என்றதைச் செய்தற்குமே, உரியவனைக்காட்டியது, இதன்கருத்து. இனியிலனென்னுமெவ்வமுரையாமை யீதலென்பதற்கு, இரப்பவன் துன்பமொழிகளைத்தனக்குச்சொல்வதற்குமுன்னேயவன்குறிப்பையறிந்துகொடுத்தலெனவும், அவர்றைமறுபடியுமொருவனிடத்திற்போய்ச்சொல்லாதபடிக்குக்கொடுப்பது எனவும், ஈவோன் நானிபபொழுது பொருளுடையனல்லேன்எனஉலோபத்தினாலே மறைப்பவன்சொல்லுந்துன்பமொழிகளைச் சொல்லாதுகொடுத்தலெனவுஞ், சொல்லுவாருமுண்டு. அவர் ஈதல்என்பதை, ஈயப்படும்பொருள்பலவாதலால் அவைபற்றிவந்தபன்மையாக உரைப்பார்.

இனியிக்குறளுக்குவேறுரை. (செல்வமுயர்ந்தகாலத்திலேநான்பொருளுடையனென்று இனிதாகச்சொலவிக்கொடுப்பனவும் அதுசுருங்கியகாலத்திலே நானில்லாதவனென்றுதுன்பவார்த்தைகளைச்சொல்லி யிரந்தவரைவிலக்குவனவும்யாவர்க்கும் எளியவையாம் இனியரியவையாவை அவையாரிடத்துண்டாமெனின்) இலனென்னுமெவ்வமுரையாமையீதல்- (ஒருவன்செல்வஞ்சுருங்கியகாலத்தேதான் இல்லாதவனுவான் ஆதலால்தன்னைவந்திரந்தவர்க்குத்தான்), நான்தரித்திரனேனென்றுசொல்லுந்துன்பமொழிகளைச்சொல்லாதுகொடுப்பவை, (அரியவையாம்) குலனுடையான்கண்ணேயுள-(அவை) குலத்தையுடைமையாகப்பெற்றவனிடத்தேயுண்டாம், எ-று.

இதற்கு-வி. விறுவிசையெச்சம்வருவிக்கப்பட்டது. குலத்தையுடைமையாகப்பெறுதலாவது, அக்குலத்திலுள்ளோர்யாவர்க்குந்தலைவனாகவிளங்குவது. செல்வஞ்சுருங்கியகாலத்து வேண்டியவன்கொடுத்தல்கூடாதெனின், அதுகூடுதற்கு, அவன்

குலத்தையுடைமையாகப்பெறுதற்கு அமைந்த நற்குணநற்செய்கைகளும்,கொடையின்கண்மனவூக்கமுந்தியும்,தெய்வ அருளும்பிறவுங் காரணமாமாதலாற் கூடுமென்க. செல்வஞ்சுருங்கியகாலத்தில் இலனென்னுமெவ்வமுரையாமையீந்தைப்பாம்பின்புத்திலே கையிட்டோன்முதலியோரிடத்திற்காண்க. ஈதற்றொழிலொன்றாயினும் ஈயப்படும்பொருள்கள்பலவாதலால் அப்பொருளின்பன்மைபற்றியீதலுமிங்கேபலவாயின. எவ்வம், துன்பம். இலனென்னுஞ்சொற்களையெவ்வமென்றார், அச்சொற்களைச்சொல்லுவோருங்கேட்போருந் துன்புறுதலால் எனக்காண்க. இவ்வுரைக்கு, உரையாமை என்பதையெதிர்மறைத்தொழிற்பெயராக்காது, எதிர்மறை வினையெச்சமாக்குக.

உாஉச. இன்னாதிரக்கப்படுதலிரந்தவ
ரின்முகங்காணுமளவு.

ப. எது-இரத்தலேயன்றியீதலுமினிதன்றொருபொருளையிரந்தவரது பெற்றதனாலினிதாகியவர்முகங்காணுமளவுமென்றவாறு.

வி. எச்சவும்மையுமுற்றும்மையும்விகாரத்தாற்றொக்கன - இரக்கப்படுதலிரப்பார்க்கீதலென்றிருத்தல - அதனையினிதென்றதெல்லாமிரப்பார்க்கொன்றீயாமைகூடுங்கொல்லோ-என்னுமச்சத்தோடிருத்தலின்-எனவேயெல்லாப்பொருளுமீதல்வேண்டுமென்பதுபெறப்பட்டது.

பு. (இன்-வு) எ-இ-ள். இரந்தவர்-(ஒருபொருளை) யாசித்தவர், (அதைப்பெற்றதினாலே) இன்முகங்காணுமளவு-இனிதாகிய (அவர்) முகத்தைக்காண்கிறவரைக்கும், இரக்கப்படுதல்-(இரத்தலேயன்றி) ஈதலும், இன்னாது-இனிதாகாது, எ-று.

வி. இரக்கப்படுதலும்என்கின்ற இறந்தது தழுவிய எச்ச உம்மையும், காணுமளவும்என்கின்றமுற்றுஉம்மையும், குறைந்துநின்றன. இரக்கப்படுதலாவது, இரப்பார்க்கு ஈயக்கடவேனென்றிருப்பது.

கல்லாமையச்சங்கயவர்தொழிலச்சஞ்
சொல்லாமையுள்ளுமோர்சோர்வச்ச-மெல்லா
மிரப்பார்க்கொன்றீயாமையச்சமரத்தாரிம்
மாணக்குடிப்பிறந்தார். என்பாராதலின், எல்லாமிரப்பார்க்கு ஒன்றீயாதிருக்கக்கூடுமோவென்றுஅதற்குக்குடிப்பிறந்

தார் அஞ்சவேண்டுதலால், அந்த அச்சத்தைக்குறித்து, ஈதலு மின்றென்றார். எனவே, எல்லாப்பொருள்களும ஈயவேண்டுமென்பது, பெறப்பட்டது.

உ௱உ௫. ஆற்றுவாராற்றல்பசியாற்றலப்பசியை
மாற்றுவாராற்றலிற்பின்.

ப. எ-து-தவத்தானவலியார்க்குவலியாவதுதம்மையுற்றபசியைப்பொறுத்தலவ்வலிதானனைமபொறுத்தற்கரியபசியையீகைய ரொழிப்பாருடைய வலிக்குப்பின்னென்றவாறு.

வி. தாமும்பசித்துப்பிறரையுந்தீர்க்கமாட்டாதாராற்றலிற்றாமும் பசியாதுபிறரையுந்தீர்ப்பாராற்றனன்றென்பதாம.

பு. (ஆற்-ன்) எ-இ-ள். ஆற்றுவாராற்றல்-(தவத்தினாலே) வலியவராவார்க்குவலியாவது, (பலத்தையுடையவராவார்க்குப் பலமாவது,) பசியாற்றல்-(தம்மையணுகிய)பசியைப்பொறுத்திருப்பது, (அப்படிப்பட்டபலமானது)அப்பசியைமாற்றுவாராற்றலிற்பின்-அப்படிப்பொறுக்கக்கூடாதபசியைக்(கொடையினாலே) யொழிப்பவருடையபலத்துக்குப்பின், எ-று.

வி. தாமும்பசித்துப்பிறர்பசியையுந்தீர்க்கமாட்டாதார் பலத்தில், தாமும்பசியாதுபிறர்பசியையுந்தீர்ப்பார்பலம்நன்றென்பதுகருத்து.

உ௱உ௬. அற்றாரழிபசிதீர்த்தலஃதொருவன்
பெற்றான்பொருள்வைப்புழி.

ப. எ-து-வறியாரதுமிக்கபசியையறநோக்கித்தீர்க்கபொருளைபெற்றொருவன்றனக்குதவவைக்குமிடமாகலானென்றவாறு.

வி. எல்லாநன்மைகளுமழியவருத்தவினழிபசியென்றார்- அறநோக்கியெனபதெஞ்சிநின்றது-அற்றாரழிபசிதீர்த்தபொருட்பின்றனக்கேவந்துதவுமென்பதாம.

பு. (அற்-ழி) எ-இ-ள். ஒருவன்பெற்றான்பொருள்-பொருளைப்பெற்றுக்கொண்ட ஒருவன், வைப்புழியஃது-(தனக்கு உதவும்படியாக) வைக்கும இடம் அது (ஆதலால்,) அற்றாரழிபசி-(ஒன்றுமில்லாதவராகிய) தரித்திரருடையமிகுந்தபசியை, தீர்த்தல்-(தருமத்தைக்குறித்து) தீர்க்க, எ-று.

வி. எல்லாநன்மைகளும் அழியவருவதினாலே, அழிபசி யென்றார். தருமத்தைக்குறித்துஎன்பது, குறைந்துநின்றது. எல்லாநன்மைகளும் அழியவருமென்பதற்கு-உம்.

பிறந்தகுலமாயும்பேராண்மைமாயுஞ்
சிறந்ததங்கல்வியுமாயுங்-கறங்கருவி
கன்மேற்கழூஉங்கணமலைநன்னாட
வின்மைதழுவப்பட்டார்க்கு-எனக்காண்க. அற்றாரழிபசி தீர்த்தபொருள், பின்புதனக்கேவந்து உதவுமென்பதாம்.

உ௱உஎ. பாத்தூண்மரீஇயவனைப்பசியென்னுந்
தீப்பிணிதீண்டலரிது.

ப. எது-எஞ்ஞான்றும்பகுத்துண்டல்பயின்றவனைப்பசியென்றுசொல்லப்படுந்தீநோய்தீண்டுதலில்லையென்றவாறு.

வி. இவ்வுடம்பின்ஞானவொழுக்கங்களையழித்தலானுமுடம்புகட்குந்துன்பஞ்செய்தலின்தீப்பிணியெனப்பட்டது-தனக்குமருத்துவனாகலிற்பசிப்பிணிநணுகாதென்பதாமிவையாறுபாட்டானுமீதலின்சிறப்புக்கூறப்பட்டது.

பு (பாத்-து) எ-இ ள். பாத்தூண்மரீஇயவனை-(தினந் தோறும) பகுத்து உண்பதை (வழக்கமாகத்) தழுவியவனை, பசியென்னுந்தீப்பிணி-பசியென்று சொல்லப்படுங் கொடிய நோய், தீண்டலரிது-தொடுவதில்லை, எ-று.

வி. இந்த உடலிலேநின்றுஞானஆசாரங்களைக்கெடுத்து, அதிலுலேவரப்பட்ட உடல்களுக்குந்துன்பத்தையுண்டாக்குதலாலே, தீப்பிணியெனப்பட்டது. தனக்கு வைத்தியன்தானேயாகலாற் பசிப்பிணியணுகாதென்பதாம். இவையாறுபாட்டாலும், ஈதலின்சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது.

உ௱உஅ. ஈத்துவக்கு:மின்பமறியார்கொறூமுடைமை
வைத்திழக்கும்வன்கணவர்.

ப. எது-தாமுடையபொருளையீயாதுவைத்துப்பின்னிழந்துபோமருளில்லாதார்வறியார்க்குவேண்டியவற்றைக்கொடுத்துவருவதலானுளுடையார்செய்துமின்பத்தினைக்கண்டறியாரோவென்றவாறு.

வி. உவக்குமென்னுங்காரணத்தினைகண்வந்த பெயரெச்ச மஃதின்பமென்னுங்காரியப்பெயர்கொண்டது-அறிந்தாராயிறுமவின்பத்தையெய்துவதல்லதவைத்திழவாரென்பதுகருத்து.

பு. (ஈத்-வர்) எ-இ-ள். தாமுடைமை-தாங்களுடைத்தாயிருந்தபொருளை, வைத்திழக்கும்வன்கணவர் (பிறர்க்குஈயாது) வைத்துப்பின்பு இழந்துபோகின்ற அருளில்லாதவர், ஈத்து-(தரித்திரருக்குவேண்டியவற்றைக்) கொடுத்து, உவக்குமின்பம (அவர்) மகிழ்ச்சிகூர்தலினுலே (அருளுடையவர்அடையும்) சுகத்தை, அறியார்கொல்-கண்டு அறியார்களோ, எ-று.

வி. ஈந்து என்பது, ஈத்து எனவிகாரப்பட்டுநின்றது. உவக்குமென்னும்பெயரெச்சவினைச்சொல், காரணப்பொருட்டாய்நின்று, அதினுலேவரப்பட்டகாரியமாகியஇன்பமென்னும்பெயர்கொண்டுமுடிந்தது. அறிந்தாராகுல், தாமுமந்த இன்பத்தை அடைவாரேயல்லாமல், பொருளைவைத்து இழந்துபோகமாட்டார், என்பதுகருத்து.

உ௱உகூ. இரத்தலின்இன்னாதுமன்றநிரப்பிய
தாமேதமியருணல்.

ப. எது-பொருட்குறைநிரப்பவேண்டிவறியார்க்கீயாதுதாமேதனித்துண்டலொருவர்க்குப்பிறர்பாற்சென்றிரத்தலின் மின்னாதொருதலையாக வென்றவாறு.

வி. பொருட்குறைநிரப்பலாவதோரோவெண்கலைக்குறித்தத்துணையீட்டுமென்விட்டதனையேமேற்கொண்டிவதிக்கூட்டுதல்-தனித்தல் - பிறரையொழித்தல்-இரத்தற்குள்ளதப்பொழுதையின்னாமைவேபின்னலகுரவிலைத்தமியருண்டற்கவையிரண்டுமுளவாமாகலினிரத்தலினன்றென்றா - நிரப்பியவென்பதற்குத்தேடியவுணவுகளென்றுரைப்பாருமுளர்.

பு. (இர-ணல்) எ-இ-ள். நிரப்பிய-(பொருளின்குறைவுதீர) நிரப்ப (விரும்பி,) தாமேதமியருணல்-(தரித்திரர்க்குக்கொடாமல்) தாங்களேதனித்து உண்பது, இரத்தலின்-(ஒருவர்க்குப்பிறரிடத்துச்சென்று) யாசிப்பதிலும், மன்ற இன்னாது-நிச்சயமாகவே இனிதாகாது, எ-று.

வி. பொருட்குறைதீரநிரப்பலாவது, ஓரொருதொகைகளைக்குறித்து அவ்வளவுகூட்டுவோமென்றுகூட்டுவதையேமேற்கொண்டாசைப்பட்டுக்கூட்டுவது. தனித்தல், பிறரையொழித்திருத்தல். இரப்பதற்கு உள்ளது அந்தவேளையிலேமே, பின்புதரித்திரமில்லை. தனித்து உண்பார்க்கு, எழுந்தரித்திரமு

மாகிய இரண்டும்; உண்டாமாதலால், இரத்தலின் இன்னாதெ ன்றார். நிரப்பியவென்றதற்குத், தேடிய உணவுகளை நிரப்பிய, எனப்பெயரெச்சம் ஆக்குவாருமுண்டு.

உ௱௩௰. சாதலினின்னாததில்லையினிததூஉ
மீதலியையாக்கடை.

ப. எது-ஒருவர்க்குச்சாதல்போலவின்னாததொன்றில்லையத்தன்மைத் தாகியசாதலும்வறியார்க்கீதலொல்லாதவழியினிதென்றவாறு.

வி. பிறர்க்குப்பயன்படாதவுடற்பொறைநீங்குதலானினிதென்றார்--இ வைமூன்றுபாட்டானுமீயாமையின்குற்றங்கூறப்பட்டது.

பு. (சா-டை) எ-இ-ள். சாதலின்-(ஒருவர்க்கு) சாவது போல, இன்னாததில்லை-துன்பமாவது (ஒன்று) இலலை, அதூஉம்-அப்படிப்பட்டசாதலும், ஈதலியையாக்கடை. (தரித்திரர்க்குக்கொடுக்கக்கூடாத இடத்து,) இனிது-இன்பமுடையதாம், எ-று.

வி. பிறர்குப்பிரயோசனப்படாத உடலின்பாரம்நீங்கு தலாலே, இனிதென்றார். முற்றுமற்றொரோவழியென்னுஞ்சூத்திரத்தால், அது, என்னும்முற்றுகரத்தின்மேல இழிவுசிறப் புஉம்மையின் உயிரேறி, அதும், எனநின்று, பின்செய்யுளிசைநிறைக்கவேண்டிக்குறிலநெடிலாய் அளபெடுத்து அதூஉம், எனநின்றது. இவைமூன்றுபாட்டாலும், ஈயாமையின்குற்றஞ்சொலலப்பட்டது.

உச. அதிகாரம்.

புகழ்.

ப-ம. புகழ-அஃதாவது-இலவாழ்க்கைமுதலீகையீறுகசசொலலப்ப ட்டவில்லறத்திலைவழுவாதார்க்கிம்மைப்பயனாகியவுலகினகணிகழ்தியவாறு நிற்குமோதியீதுபெருமையானமையுமீகைபற்றிவருதலினதனபினவைக்கப்ப ட்டது.

பு-ம். (புகழ்) அதாவது-இல்வாழ்க்கைமுதல்ஈகைகடை யாகச்சொல்லப்பட்ட இல்லறத்திலே குற்றமில்லாமல்நடந்த வர்க்கு-இம்மையின்பிரயோசனமாகி இந்த உலகத்திலேநடந்

தியபடிநிற்குங்கீர்த்தியைச்சொல்வது. இதுமிகுதியும் ஈகைபற்றிவருவதால அதன்பின்வைக்கப்பட்டது.

௨௱௩௧. ஈதலிசைபடவாழ்தலதுவல்ல
தூதியமில்லையுயிர்க்கு.

ப. எ-து-வறியார்க்கீவதனாற்புகழுண்டாகவாழ்கவப்புகழல்லதுமக்களுயிர்க்குப்பய னிறிதில்லையாகலானென்றவாறு.

வி இசைபடவாழ்தற்குக்கல்வியாண்மைமுதலியபிறகாரணங்களுமுளவேனு முணவின்பண்டமுண்டிமுதற்றாதலினீதல்சிறந்ததென்பதற்குஞாபகமாகவீதலென்றார். உயிர்க்கெனப்- பொதுப்படக்கூறினாரேனும்விலங்குயிர்கட்கேலாமையின்மக்களுயிரேயென்றது.

பு. (ஈத்-கு) எ-இ-ள். அதுவல்லது-அந்தப்புகழல்லாமல், உயிர்க்கு ஊதியமில்லை-(மனித) ருயிர்க்கு இலாபமில்லை, (ஆதலால்)-ஈதலிசைபடவாழ்தல்-(தரித்திரர்க்கு) ஈவதினாலே புகழுண்டாகவாழ்க, எ-று.

வி. இசைபடவாழ்வதற்குக், கல்வி, வீரம். முதலாகிய வேறேகாரணங்களும், உண்டாயினும்; அவைசிறந்தனவல்ல, என்பதற்கும்; உண்ணும்பண்டமும், போசனமும், ஈவதுமுதன்மையானது ஆதலால், அதுசிறந்தது என்பதற்கும்; ஞாபகமாக, ஈதலென்றார். இந்த ஈதலென்பது, நாலை-ஈவோன்றன்மையீதலியற்கையென, வேறுபொருளைக்குறித்துநிற்பினும்;. உண்டியீதன்மாட்டொத்திபெறும், எனவும; சிறிதுவயிற்றுக்குமீயப்படும், எனவும் ; ஈயாச்சிறுவிலைக்காலத்தாயினும், எனவும், பெரும்பாலும் உண்ணும்பண்டங்கள் உணவுமுதலியவற்றையேகுறித்துவழங்கிவருவதுகாண்க. உயிர்க்கு எனப் பொதுப்படச்சொன்னாராலும், ஈகையா லிசைபடவாழ்வது, மிருகமுதலாயினவற்றிற்குப்பொருந்தாமையால் அது, மனிதருயிரையேகுறித்துநின்றதெனக்காண்க.

௨௱௩௨. உரைப்பாருரைப்பவையெல்லாமிரப்பார்க்கொன்
றீவார்மேனிற்கும்புகழ்.

ப. எ-து-உலகத்தொன்றுரைப்பாருரைப்பனவெல்லாம்வறுமையானிரப்பார்க்கவர்வேண்டியதொன்றையீவார்கணிற்கும்புகழாமென்றவாறு.

வி. புகழ்தானுரையும்பாட்டுமெனவிருவகைப்படுமவற்றுளுரைப்பாரு ரைப்பவையெனவெல்லார்க்குமுரியவழக்கினையேயெடுத்தாராயினுமினம்பற் றிப்புலவர்க்கேயுரியசெய்யுளுங்கொள்ளப்படும்--படவேபாடுவார்பாடுவனவெ ல்லாம்புகழாமென்பதூஉம்பெற்றும்-ஈதற்காரணஞ்சிறந்தமைபற்றித்துணிந்தனரேனு காண்க-இதனைப்பிறர்மேனுநிற்குமென்பார்தாமெல்லாஞ்சொல்லுசுபுகழீவார் ர்மேனிற்குமென்றுரைப்பாருமுளர்-அதுபுகழ்துசிறப்புநோக்காமையறிக.

பு. (உரை-ம்) எ-இ-ள். உரைப்பாருரைப்பவையெல்லாம்-(உலகத்து) ஒன்றைச்சொல்லுவார் சொல்பவையெல்லாம், இரப்பார்க்கொன்று-(தரித்திரத்திருமேல)யாசிப்பவர்க்கு(அவர்வேண்டியது) ஒன்றை, ஈவார்மேனிற்கும்புகழ்-கொடுப்பவரிடத்துநிற்கும்புகழ்களாம், எறு.

வி. புகழ், உரையும், பாட்டும், என இருவகைப்படும். அவற்றுள், உரைப்பார் உரைப்பவையென, எலலார்க்கும் உரியவழக்கையேயெடுத்துச்சொன்னாராலும்; இனம்பற்றிப் புலவர்க்கேயுரிய செய்யுளாகியபாட்டுங்கொள்ளப்படும். படவே, பாடுவார்பாடுபவையெல்லாம் ஈவார்மேல்நிற்கும்புகழாம் என்பதும், பெற்றோம். புகழ்படவாழ்வதற்கு ஈதற்காரணஞ்சிறந்தது, இந்தக்குறளினுள்ளுங்காண்க. இதனைப்பிறர்மேலும்நிற்குமென்பார் தாமெல்லாஞ்சொலலுக. (இதனைப்பிறர்மேலுமநிற்குமென்பவர் தாமெலலாஞ்சொலலட்டும் என்றொருமுடிவாக்கி, மற்றோர்முடிவாகப்புகழீவார்மேல்நிற்கும். என்றுசொல்லுவாருமுண்டு; அது, பேசுவார்பேசுபவையும், பாடுவார்பாடுபவையும், ஈவார் புகழ் என்றதுபோலப்புகழின்சிறப்பைக்குறியாத தன்மைகாண்க.

உாகஙு. ஒன்றாவுலகத்துயர்ந்தபுகழல்லாற்
பொன்றாதுநிற்பதொன்றில.

ப. எது-தனக்கிணையின்றாகவோங்கியபுகழல்லதுலகத்திறவாதுநிற்ப துபிறிதொன்றில்லையென்றவாறு.

வி. இணையின்றாகவோங்குதலாவது-கொடுத்தற்கரியவுயிருறுப்புப்பொ ருள்களைக்கொடுத்தமைபற்றிவருதலாற்றனோடொப்பதின்றித்தானேயுயர்த ல-அந்தனமைத்தாம்புகழேசெய்யப்படுவதெனபதாம--இன்னொன்றாவென பதற்கொருவர்தனையாகச்சொல்லினைவுமொருதலையாகப்பொன்றுதநி றபதெனவுமுரைப்பாருமுளர்-இவையொன்றுபாட்டானும்புகழ்துசிறப்புகூற ப்பட்டது.

பு. (ஒன்-றில்) எ-இ-ள். ஒன்றா-(தனக்கு) இணையில்லாதது ஆக, உயர்ந்தபுகழல்லால்-ஓங்கியபுகழ் அல்லாமல், உலகத்து-உலகத்திலே, பொன்றாதுநிற்பது-இறவாமல்நிற்பது, ஒன்றில்-மற்றொன்று இல்லை, எ-று.

வி. இணையில்லாததாக ஒங்குவதாவது, கொடுப்பதற்கு அரிதாகிய உயிர் உடற் பொருள்களைக்கொடுத்ததுபற்றிவருவதினாலே, தன்னோடொப்பது இல்லையாகத்தானேயுயர்வது. அப்படிப்பட்டபுகழே, செய்யப்படுவது, என்பதாம். ஒன்றாக என்பது, ஒன்றா எனக்கடைக்குறைந்துநின்றது. இனி, ஒன்றாவென்பதற்கு, ஒருவார்த்தையாக எனவும், ஒருதலையாக(நிச்சயமாக) எனவும், சொல்லுவாரும் உண்டு. இவைமூன்றுபாட்டாலும், புகழின்சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது.

உ௱௩௰௪. நிலவரைநீள்புகழாற்றிற் புலவரைப்
போற்றாதுபுத்தேளுலகு.

ப. எது-ஒருவனிலவெல்லைக்கணேபொன்றாதுநிற்கும்புகழைச்செய்யுமாயிற்புத்தேளுலகமவனையல்லதுதன்னையெய்திநின்றஞானிகளைப் பேணாதென்றவாறு.

வி. புகழுடம்பானிவ்வுலகும்புத்தேளுடம்பானவ்வுலகுமொருங்கேயெய்தாமையிற்புலவரைப்போற்றாதென்றார்--அவனிரண்டுலகுமொருங்கெய்துதல்--புலவர்பாடும்புகழுடையோர்விசும்பின்- வலவனேவாவானவூர்தி-யெய்துபவென்பதனுஞ்செய்வினைமுடித்தெனப்பிறராலுஞ்சொல்லப்பட்டது.

பு. (நில-கு) எ-இ-ள். நிலவரை-நிலத்து எல்லையில், நீள்புகழாற்றின்-(ஒருவன் இறவாமல்) நீட்டித்துநிற்கும் புகழைச்செய்வானானால், புத்தேளுலகு-தேவருலகமானது, (அவனை விட்டுப்) புலவரைப்போற்றாது-(தன்னையடைந்த) ஞானிகளைப்பேணாது, எ-று.

வி. புகழுடம்பினாலே இந்த உலகமும், தேவ உடம்பினாலே யந்த உலகமும், ஒருமித்து அடையாததினாலே புலவரைப்போற்றாதென்றார். அவன்இரண்டுஉலகமும்ஒருமித்துஅடைவது, புலவர்பாடும்புகழுடையோர்விசும்பின்-வலவனே வாவான்வூர்தி-யெய்துபவென்பதஞ்செய்வினைமுடித்து-எனப்பிறராலுஞ்சொல்லப்பட்டது-இதன்பொருள்-வித்துவான்கள்பா

டப்படும்புகழையுடையவர்கள், இவ்வுலகத்திலேதமது செய்தொழிலாகிய நல்வினையைச்செய்துமுடித்துக்கொண்டுபின்பு வானுலகிலேதேர்ப்பாகனிருந்து நடத்தாதுதானேசெல்கின்றவிமானத்தைப்பொருந்துவர் என்றுசொல்லுவர் அறிந்தோர், எனக்காண்க. இனிப்புலவரைப்போற்றாது புத்தேளுலகு, என்றதற்கு. தேவருலகானது தன்னிற்றலைமைபெற்றகடவுளரைப்போற்றாது என்பதேதெளிவு. என்னவெனில், ஞானிகள்வீட்டுலகத்துக்கு உரியவர் ஆதலால் எனக்காண்க-இதனுள்-ஒருவன் என்பதும், இறவாமலென்பதும், அவனைவிட்டு என்பதும், வருவித்துச்சொல்லப்பட்டன.

உ௱௩௫. நத்தம்போற்கேடுமுளதாகுஞ்சாக்காடும்
வித்தகர்க்கல்லாலரிது.

ப. எ-து: புகழுடம்பிற்காக்கமாகுங்கேடும்புகழுடம்புளதாகுஞ்சாக்காடுஞ்சதுரப்பாடுடையார்க்கல்லதில்லையென்றவாறு.

வி. நந்தென்னுந்தொழிற்பெயர்விகாரத்தானத்தென்றாயபின்னம்மென்னும்பகுதிப்பொருள்விகுதிபெற்றுநத்தமென்றாயிற்று-போலென்பதொப்பில்போலியசை-ஆகுமென்பதனைமுன்னுங்கூட்டியரிதென்பதனைத்தனித்தனிகூட்டியுரைக்க-ஆக்கமாகுங்கேடாவது-புகழுடம்புசெல்வமெய்தப்பூதவுடம்புநல்கூர்தல்-உளதாகுஞ்சாக்காடாவது-புகழுடம்புநிற்கப்பூதவுடம்பிறத்தல்-நிலையாதனவற்றானிலையினவெய்துவார்-வித்தகராகலின-வித்தகர்க்கல்லாலரிதென்றார்-இவையிரண்டும்பட்டாலும்புகழுடையாரெய்துமென்மைகூறப்பட்டது.

பு. (நத்-து) எ-இ-ள். நத்தம்போற்கேடும்-ஆக்கமாகுங்கேடும், உளதாகுஞ்சாக்காடும்-உண்டாயிருப்பதாகியசாவும், வித்தகர்க்கல்லாலரிது-சாதுரியம்உடையவராகியபுகழாளர்க்கல்லது இல்லை, எ-று.

வி. பொருந்தல், திருந்தல், என்னுந் தொழிற்பெயர்கள்; பொருத்தம், திருத்தம், எனநின்றதுபோல, நந்தல்என்னுந்தொழிற்பெயர், நத்தம் எனநின்றது-போல், என்பது இங்கே, அசைநிலை இடைச்சொல். ஆகும் என்பதை, நத்தம், என்ற இடத்துங்கூட்டுக. ஆக்கமாகுங்கேடாவது, புகழ் உடம்பு செல்வத்தைப்பொருந்தப், பூத உடம்புதரித்திரத்தைப்

பொருந்துவது. உளதாகுஞ்சாக்காடாவது, புகழ்உடம்புதோன்றிநிற்கப், பூத உடம்பு இறப்பது நிலையாத உடல் பொருள்முதலாயினவற்றைக்கொண்டு, நிலைத்தவையாகிய புகழைப் பொருந்துபவர், வித்தகராகலின், வித்தகர்க்கலலாலரிதென்றார். ஞானத்தைக்குறித்துவருகின்ற, விது. என்னும்வடமொழி, வித்து, வித்தம், வித்தகம், எனவிகாரப்பட்டுவருதலால், வித்தகர், அறிஞர். அப்படியானால், வித்தகர்வினையுரைப்போர்விதியுழிவழியுரைப்போருத்தமமான பண்புற்றுரைப்பவர்தூதராகும். என்பதுநிகண்டாதலாலே, அறிஞர்க்கு எவ்வாறு சொல்வதெனின் நன்றுகூறினாய், தூது உரைத்தற்கு உரியவர் அறிஞரென்பது உணர்ந்நிலைபோலும். வேதமாந்தர்வேந்தரென்றிருவர்க்குந் தூதுபோதற்றொழிலுரித்தாகும். என்றதிறனும், அன்புடைமையானர்குடிப்பிறத்தல்வேந்தவாம் பண்புடைமைதூதுரைப்பான்பண்பு. என்றதிறனும், அறிவுருவாராய்ந்தகல்வியிமூன்றின், செறிவுடையான்செல்கவினைக்கு-என்றதிறனும், உணர்க. இவையிரண்டுபாட்டாலும், புகழுடையார்பொருந்தும்மேன்மைசொலலப்பட்டது.

௨௱௩௬. தோன்றிற்புகழொடுதோன்றுகவஃதிலார்
தோன்றலிற்றோன்றாமைநன்று.

ப. எ-து-மக்களாயப்பிறக்கிற்புகழ்க்கேதுவாகியகுணத்தொடுபிறக்க-அக்குணமிலலாதாரமக்களாயப்பிறத்தலினவிலஙகாயப்பிறத்தனனறெனறவாறு.

வி. புகழ்ணடாகுபெயா- அஃதிலாரொனறமையினமக்களாயெனபதுமமக்களாயபபிறவாமைபெனறவருததாபததியானவிலஙகாயபபிறததலெனபதும-பெறறும-இகழவாரினமையினனறெனறா.

பு. (தோன்-று) எ-இ-ள். தோன்றின்-மனிதராய்ப்பிறந்தால், புகழொடுதோன்றுக-புகழுக்குஏதுவாகியகுணத்தோடுபிறக்க, அஃதிலார்-அந்தக்குணம்படையாதவர், தோன்றலின்-(மக்களாய்ப்) பிறப்பதில், தோன்றாமைநன்று-பிறவாதிருப்பது (மிருகங்களாய்ப்பிறப்பது) நன்மை, எ-று.

வி. புகழ், காரிய ஆகுபெயர். அஃதிலார் என்றதினால், மனிதராய் என்பதும்; (மக்களாயத்) தோன்றுமை என்ற அருத்தாபத்தியால்,மிருகங்களாய்ப்பிறப்பதுஎன்பதும், பெற்றுக்கொண்டோம்-அருத்தாபத்திப்பிரமாணமாவது, காட்சியருத்தாபத்தியும், கேள்வியருத்தாபத்தியும், எனஇருவகைப்படும். இதன்பொருள். கண்டுநிச்சயிப்பதும், கேட்டுநிச்சயிப்பதும் ஆம். நித்திய உபவாசியென்பவன் தேகபலத்தைக்கண்டு ஒளித்து உண்பான் என நிச்சயிப்பது, காட்சியருத்தாபத்தி. பிழைத்திருக்கின்ற ஒருவன்வீட்டிலே இல்லையென்றதைக்கேட்டுமற்றொரு இடத்திலிருப்பானென்று நிச்சயிப்பது, கேள்வியருத்தாபத்தி. அவர்க்குள் இது மக்களாய்த்தோன்றுமைநன்று, என்பதுகேட்டு, மிருகமாய்த்தோன்றுவதுநன்று, என்று நிச்சயித்ததினாலே, கேள்வியருத்தாபத்தி எனக்காண்க. மிருகங்களாய்ப்பிறந்தால், ஒருவரும்நிந்திக்கமாட்டாராதலாலே, நன்று என்றார். இனி, இந்தஅருத்தாபத்திப்பிரமாணங்கொள்ளாது, பிறத்தலிற்பிறவாமைநன்று, எனச்சொல்லின் முடிவினைப்பொருள்முடித்தலே, தெளிவு.

உ௱௩௰எ. புகழ்படவாழாதார்தந்நோவார்தம்மை
யிகழ்வாரைநோவதெவன்.

ப. எது-தமககுபபுகழுணடாகவாழமாடடாதாா அதுபறறிப பிறாகழநதவழியிவவிகழசசிநமமாடடாமையானவநததெனறு தமமைநொவாதே தமமையிகழநதவனைநொவதெனகருதியெனறவாறு.

வி. புகழபடவாழவாாயிருககவதுமாடடாதகுறறமபறறிபபிறாகழதலொருதலையாகலினிகழவாரையெனறாா.

பு. (புகழ்-வன்) எ-இ-ள். புகழ்பட-(நெறிவழிநின்று முயற்சியைச்செய்து தொகுத்துவைத்த அறப்பொருளினாலே தென்புலத்தார்முதல் இறந்தார்கடையாகமேலேசொல்லப்பட்டவர்களைப்பாதுகாத்து அதனாலேதமக்குப்) புகழுண்டாக, வாழாதார்-(இல்லறத்திலேஇனிது)வாழாதவர், (அதுபற்றியப்படிவாழ்வார்கண்டு நிந்தித்தபோது)-தந்நோவார்-(இந்தநிந்

தைநாம்புகழ்படவாழாததினுலேவந்ததென்று) தம்மைநொந்துகொள்ளாதவராய், தம்மையிகழ்வாரைநோவதெவன்-தம்மையிகழ்ந்தவரைநொந்துகொள்வது எதைக்குறித்து, எ-று.

வி. இகழ்வாரையென்றது, இகழ்ந்தவினையாலணைந்தபெயராதலால், இறந்தகாலம் எதிர்காலமாகமயங்கிநின்றதெனக்காண்க. தம்மைநோவது, அறிவுடைமையாதலாலே, அவர்நிந்தித்தல்புகழ்படவாழ்தற்கேதுவாகியபுத்தியெனக்காண்பார் ஆதலாலும்; இகழ்வாரைநோவது, அறிவின்மையாதலாலே, தாம்புகழ்படவாழாதகுற்றத்தின்மேலும் தம்மைநிந்தித்துப்புத்திசொன்னவரைநொந்துகொண்ட குற்றமும்வருதற்கேதுவெனக்காணுதுகெடுவார் ஆதலாலும்; தந்நோவார் தம்மையிகழ்வாரைநோவதெவன் என்றார். எவன், என்றது-ஐயக்கிளவி. எவ்வினைக்கொல்லெவனேயாதே யிவையையக்கிளவி, என்பதுநிகண்டு.

௨௱௩௮. வசையென்பவையத்தார்க்கெல்லாமிசையென்னு
மெச்சம்பெறாஅவிடின்.

ப. எது-புகழெனனுமெசசமபெறலாயிருககவதுபெருதொழிவராயி னவையகததாாககெலலாமதுதானேவசையெனறுசொலலுவா நலலோரென றவாறு.

வி. எசசமெனறா-செயதவாிறநதுபோகததானிறவாதுநிறபவின-இகழபபடுவதறநதபபிறிதொருகுறறமவேணடாதெனபதுகருதது.

பு. (வசை-டின்) எ-இ-ள். இசையென்னுமெச்சம்பெறாவிடின் - புகழென்று சிறப்பித்துச்சொல்லப்படுஞ்சேடத்தைப் (பெறுவதாயிருக்கப்) பெறாதொழிவாராகுல், வையத்தார்க்கெல்லாம்வசையென்ப - உலகத்திலுள்ளவர்க்கெல்லாம் (அதுதானே) நிந்தையென்றுசொல்லுவர் (நல்லோர்,) எ-று.

வி. செய்தவர் இறந்துபோகத்தான்இறவாமல்நிற்பதாதலால், எச்சமென்றார். எச்சமெனவொருவன் மக்கட்குச்செய்வனவிச்சைமாற்றலபிற-எனட்பிறருமிவ்வாறுகூறுதல்காண்க. இகழப்படுதற்குவேறொருகுற்றமவேண்டாது, என்பதுகருத்து.

இனி இக்குறளுக்குவேறுரை. இசையென்னுமெச்சம்பெறாவிடின்-(ஒருவன் இல்லறமென்னும் மனைவியைத்தழுவிப்) புகழென்னும்புத்திரனைபெறாவிட்டால், வையத்தார்க்கெல்லாம்வசையென்ப-(அது) எல்லாஉலகத்தார்க்குஞ்சொல்லக்கிடந்தபழியென்றுசொல்லுவர் (அறிந்தோர்,) எறு.

இதற்கு-வி. ஒருவனியல்பாகியபுத்திரனைப்பெறாவிடின், அவனுக்குநற்கதியில்லையென்று இந்த ஒரு உலகத்தார்க்குச் சொல்லக்கிடந்தநிந்தையென்பதும்; மகப்பேறு எட்டினுள்ளுஞ்சிறந்தபுகழாகியபுத்திரனைப்பெற்றானாயின் இயல்பாகிய புத்திரனைப்பெறாதபழியும்நீங்கி எல்லாவுலகத்தாரும்புகழப் படுதலால், இசையென்னுமெச்சம்பெறாவிடின் எலலாவுலகத்தார்க்குஞ்சொல்லக்கிடந்தநிந்தையென்பதும்; நூல்வழக்கென்றுசொல்லவந்தவர், என்பவென்றார். இசையென்னுமெச்சம்பெறாவிடின் என்றதனால், இல்லறமாகியமனைவியைத்தழுவியென்பதும்; இயல்பாகியபுத்திரனைப்பெறாவிடின் என்பதும்; வசையென்பவையத்தார்க்கெல்லாமென்றதனால்; இந்த ஒருஉலகத்தார்க்குச்சொல்லககிடந்தநிந்தையென்பதும்.பெற்றாம். இதனுள், சொல்லக்கிடந்த என்பது, அவாய்நிலையாய் வந்தது. இசையென்னுமெச்சம்பெற்றவுலகத்தார்க்கெல்லாம் அதுவிரோதமாதலால், வையத்தார்க்கெல்லாம் வசையென்றஇடத்துக்கு, உருபு,பகைப்பொருள்படநின்றதெனக்காண்க. வையத்தாரெல்லாராலுஞ் சொல்லக்கிடந்தநிந்தையெனக் கொண்டு, உருபுமயக்கமெனினும், அமையும். இந்தக்குறளை, எச்சம்பெறாவிடின்வசையென்ப, எனத்தன்மை யணிக்கும், இசையென்னுமெச்சம்பெறாவிடின், என உருவகவணிக்கும், பிரித்துக்கூடுக. இறையாகுமெச்சந்தானிவ்விருபாற்குமேற்குமென்ப-என்பதுநிகண்டாதலால்-எச்சம் என்பதுபுதல்வன் புதல்வி என்கின்ற இருபாலுக்குமொத்ததாயினும், வசையென்பஎன்னுங்குறிப்பினாலே, புதல்வனென்பது-பெற்றாம். என்னெனின், புதல்வியைப்பெறினும், வசையென்பது, நூல்வழக்கும் உலகவழக்குமாதலாலெனக்காண்க. புகழ்படவாழாதாரை, யெல்லாவுலகத்தாரும் இகழ்வர் என்பது கருத்து.

உளாகூகூ. வசையிலாவண்பயன்குன்றுமிசையிலா யாக்கைபொறுத்தநிலம்.

ப. எ-து-புகழில்லாவுடம்பைச்சுமந்தநிலம்பழிப்பில்லாதவளப்பத்தை யுடையவிளையுள் குன்றுமென்றவாறு.

வி. உயிருண்டாயினுமதனாற்பயன்கொள்ளாமையின்-யாக்கையெனவு மதுநிலத்திற்குப்பொறையாகலிற்பொறுத்தவெனவுங்கூறினார்- விளையுள்குன் றுதற்கேது-பாவயாக்கையைப்பொறுக்கின்றவெறுப்பு-குன்றுமெனவிடத்து நிகழ்பொருளின்றொழிலிடத்தின்மேனின்றது-இவைநான்குபாட்டானும்புகழி லலாதார்தாழ்வுகூறப்பட்டது.

பு. (வசை-லம்) எ-இ-ள். இசையிலாயாக்கைபொறுத்த நிலம்-புகழில்லாத உடம்பைச்சுமந்தபூமி, வசையிலாவண்பய ன்குன்றும்-பழிப்பில்லாதவளம் (பொருந்திய) விளைச்சலாகி ய) பிரயோசனங்குறையப்படும், எ-று.

வி. பிரயோசனங்குறைதலும், அதுகுறையப்படுதல்பூ மியுமாதலாலே, குன்றும் என்பது, செயப்பாட்டுவினைசெப் வினையாகநின்றது. உயிருள்ளதாயினுமதனாற்பயன்கொள்ளா ததினாலே, யாக்கையென்றும், அது, பூமிக்குப்பாரமாதலாற் பொறுத்த, என்றுஞ்சொன்னார். விளைச்சலகுறைதற்குக்கார ணம், பாவ உடம்பைச்சுமக்கின்றவெறுப்பு. இவைநான்குபா ட்டாலும், புகழ் இல்லாதவர்குற்றஞ்சொல்லப்பட்டது.

உளசய. வசையொழியவாழ்வாரேவாழ்வாரிசையொழிய வாழ்வாரேவாழாதவர்.

ப. எ-து-தம்மாட்டுவசையுண்டாகாமல்வாழ்வாரேயுயிர்வாழ்வாராவா ர்புகழுண்டாகாமல்வாழ்வாரேயிறந்தாராவாரென்றவாறு.

வி. வசையொழிதலாவதிசையெனுமெச்சம்பெறுதலானமையினி சையொழிதலாவதுவசைபெறுதலாயிற்று--மேலிசையிலாயாக்கையென்றதனை விளக்கியவாறு-இதனுவிவரணமுடன்கூறப்பட்டன-மறுமைப்பயனவானு றையுந்தெய்வத்துள்வைக்கப்படுமெனமேலேகூறப்பட்டது-பட்டவெல்லற த்திறவிவ்வுலகிற்புகழ்நடத்தவருலகிற்போகமும்பயனென்பதுபெறும்- இனிமது முதலியவறநூல்களாற்பொதுவாகக்கூறப்பட்ட-விலக்கணங்களெல்லாமிவாறேதொ

குறுக்கூறியவிவற்றுள்ளேயடங்குமஃதறிந்தடக்கிக்கொள்க-யாமுரைப்பிற் பெருகும்.

பு. (வசை-ர்)எ-இ-ள். வசையொழியவாழ்வாரேவாழ்வார்-தம்மிடத்திலேநிந்தையுண்டாகாமல் (இவ்விடத்து) வாழ்பவரே-யுயிரொடுகூடிவாழ்பவராம், இசையொழியவாழ்வாரே வாழாதவர்-புகழுண்டாகாமல்வாழ்பவரேயிறந்தவராம், எ-று.

வி. இசைதோன்ற, வசைதோன்ற, என்றுசொல்லவந்தவர், அருத்தாபத்தியால், வசையொழிய, இசையொழிய, வென்றாரலலது; அவையிரண்டுமுன்பு உளவாய்ப்பின்புநீங்க வென்றாரல்லர். புகழில்லாதவர் உற்றறிபுலனொன்றுமில்லாதசடப்பொருளோடொப்பரென்பதாயிற்று. இதினாலே, குணமுங்குற்றமுஞ்சொல்லப்பட்டன. மறுமைப்பயன்,

வையத்துள்வாழ்வாங்குவாழ்பவன்வானுறையுந்
தெய்வத்துள்வைக்கப்படும். எனமேலேசொல்லப்பட்டது. ஆதலால், இம்மைப்பயன் ஒன்றாவுலகத்துயர்ந்தபுகழல்லாற் பொன்றாதுநிற்பதொன்றில். என்றதனாற், புகழ் எனப்படும். படவே, இல்லறத்திற்குப்பயன் இவ்வுலகிற்புகழுந்தேவருலகிற்போகமுமென்பது அறிந்தோம். இனிமநுமுதலாகிய தருமசாத்திரஙகளிலே பொதுவாகச்சொல்லப்பட்ட இல்லறப்பண்புகளெல்லாம், இவர்தொகுத்துச்சொல்லிய இவற்றுள்ளேயடங்கும். அவையறிந்து அடக்கிக்கொள்க. நாம் சொல்வோமானால், விரியும்.

இல்லறவியல்முடிந்தது.

THE CURAL.

ON VIRTUE.*

CHAPTER I.

PRAISE OF GOD.

1. As the letter A is the first of all letters, so the eternal God is first in the world.[1]

2. What profit have those derived from learning, who worship not the good feet of him who is possessed of pure knowledge?

3. They who are united to the glorious feet of him who passes[2] swiftly over the flower *of the mind*, shall flourish long above all worlds.[3]

4. To those who are united to the feet of him who is without desire or aversion, evil shall never come.

---

* This is divided into the two parts of "domestic virtue," and "ascetic virtue:" the former is treated of in the Twenty-four Chapters which are now published, but as it is not agreed whether the subject commences with the first or with the fifth Chapter, I have not introduced the heading.

1 More literally, "As all letters have the letter A for their first, so the world has the eternal God for its first;" or cause, as a secondary meaning of முதல். "World stands for creatures," says the commentator; so that the stanza may be more freely rendered, "As A is the first among all letters, so God is supreme over all creatures."

2 மலர்மிசையேகினான்; "who *has passed* over the flower," the past tense being used to denote swiftness. The commentator says, "Because he comes *swiftly* into the flower of the mind of those who think of him with love, in whatever shape they think of him, therefore he has said 'he passed' in the past tense."

3 நிலமிசை, "above the earth;" but நிலம் is here used for the plural.

5. [4] The two-fold deeds that spring from darkness shall not adhere to those who delight in the true praise of God.

6. Those shall long prosper who abide in the faultless way of him who has[5] destroyed the five[6] *desires* of the senses.

7. Anxiety of mind cannot be removed, except from those who are united to the feet of him who is without likeness.

8. None can swim the sea of[7] vice, but those who are united to the feet of that gracious being who is a sea of virtue.

9. The head that worships not the feet of him who is possessed of eight attributes, is profitless as a sense without the power of sensation.

10. None can swim the great sea of births, but those who are[8] united to the feet of God.

CHAPTER II.

THE EXCELLENCE OF RAIN.

11. [1] Because by the continuance of rain the[2] world is preserved in existence,[3] it is worthy to be called ambrosia.

12. [4] Rain produces food, and is itself food.

---

4 The two-fold deeds are good deeds and evil deeds, virtue and vice. Both these the poet describes as connected with, or caused by darkness!

5 அவித்தான். This seems to imply that the Divine Being once possessed these five senses and the desires that "go out by them." The language of the commentator is equally strong; he employs the word அறுத்தான், "*he who has cut off* the five desires."

6 பொறிவாயிலைந்து, "the five (desires) that go out by the way of the organs of sense."

7 பிறவாழி. The other sea. I have rendered this the sea of vice, which is the opposite of the sea of virtue; but the commentator says that பொருள் and இன்பம் are intended by பிற.

8 The word translated "united," is said by the commentator to mean "to be engaged in continual thought."

1 Another translation: "Because the world continues as long as rain abides, it is worthy to be called ambrosia."

2 உலகம்வழங்கிவருதல். "The world continues its custom." The commentator gives the meaning "the world continues," and says that "world" is used for "creatures," and that "the world continuing," means "the continual birth of living creatures." See other uses of வழங்கல் in Sections 19 and 99.

3 தானமிழ்தமென்றுணரற்பாற்று. "It has the quality of being considered ambrosia."

4 Literally. "Rain produces good food for those who eat, and is itself food for those who eat."

13. *If the cloud withholding rain* deceive (our hopes;)[5] hunger will long give distress in the sea-surrounded spacious world.

14. If the[6] abundance of wealth-imparting rain diminish[7] the labour of the plough must cease.

15. Rain destroys; and on the other hand helping, restores what it has destroyed: rain[8] does all this.

16. If no drop fall from the cloud, not a green[9] blade of grass will be seen.

17. Even the[10] wealth of the wide sea will be diminished, if the cloud that has drawn (its waters) up give them not back again (in rain.)

18. If the heaven dry up, neither *yearly* festivals, nor daily worship will be offered in this world, to the[11] inhabitants of heaven.

19. [12] If rain fall not, penance and alms-deeds will not dwell within the spacious world.

20. If it be said that the[13] duties of life cannot be discharged by any persons without water; *so* without rain there cannot be the flowing *of water.*

---

5 *நின்றுடற்றும்பசி.* "Hunger abiding will distress."

6 *புயலென்னும்வாரிவளம்.* "The abundance of that source of profit which is called rain."

7 *ஏரினுழாஅருழவர்.* "The husbandmen cannot plough with the plough."

8 *எல்லாமழை.* "Rain all," i. e., rain is powerful to effect all this. This is an instance of (*சொல்லெச்சம்*) "defect of a word;" *வல்லது* should be supplied.

9 *பசும்புற்றலை,* "a head of green grass."

10 *நீர்மை.* "Nature." The belief is that pearls are produced by the pearl-oyster drinking in the drops of rain; and that these and other precious stones cannot be formed, nor fish spawn, without rain.

11 *வானோர்.* "Gods."

12 *வானம்வழங்காது.* "If the heaven does not continue its custom," i. e., if it does not pour forth rain.

13 *உலகு,* "world," here used for the habits and employments of the inhabitants of the world, *உலகநடை.* Thus *உலகு* may have the following meanings; world, living creatures (in the world,) the actions (of those living creatures)

CHAPTER III.

THE GREATNESS OF ASCETICS.[1]

21. The clear sense of every treatise[2] desires, beyond all other excellence, the greatness of those who, while abiding in the rule of conduct *peculiar to their state*, have abandoned all desire.

22. To describe the measure of the greatness of those who have forsaken *the two-fold desires*, is like counting the dead.[3]

23. The greatness of those who have discovered the properties of both states of being, and clothed themselves in virtue, shines forth in this world, (beyond all others).[4]

24. He who guides his five senses by the[5] hook of wisdom, will be a seed in the world of excellence.

25. Indran himself, the king of the inhabitants of the spacious heaven, is a sufficient[6] proof of the strength of him who has subdued his five senses.

26. [7] The great will do those things which it is difficult to do; the mean cannot do those things which it is difficult to do.

27. [8] The world is within *the knowledge of* him who knows the properties of taste, sight, touch, hearing, and smell.

---

1 நீத்தார். "Those *who have abandoned* all desire of all created things." This word is synonymous with துறந்தார், and is used for what is considered the highest exercise of religion, a forsaking of all desire; which desire is said to be two-fold; external, புறப்பற்று, or that which says "this is mine," and internal, அகப்பற்று, or that which says "this is I." It denotes the order of Sanniyāsis, whose duties are called துறவறம், the duties of the householder are called இல்லறம்; and these two form the two grand divisions of duty treated of (in the அறத்துப்பால்) under the head of "Virtue."

2 Declares that the greatness of those ascetics is *to be desired.*

3 i. e. It is indescribable, immeasurable. வையத்திறந்தார். Those who have died in the world.

4 i. e. It even exceeds the greatness of Kings.

5 தோட்டி, is the hook by which the elephant is guided: the five senses are compared to five elephants.

6 This is an allusion to the curse pronounced on Indran by the Rishi Gautama.

7 That is, the great alone can perform the difficult work of restraining their passions.

8 According to the Sank'yha philosophy the five senses are (at one stage of creation) the causes of all that exists. He therefore who possesses a knowledge of all that relates to the five senses is supposed to know all that is in the world, which is here expressed by saying (தெரிவான் கட்டேயுலகு) "the world is within him."

28. The hidden[9] words of the men[10] whose words are full, will shew their greatness to the world.

29. The anger of those who have ascended the mountain of[11] goodness, though it continue but for a moment, cannot be resisted.

30. The virtuous are truly called[12] Andanar; because in their conduct towards all creatures they are clothed in kindness.

CHAPTER IV.

THE POWER OF VIRTUE.

31. Virtue will confer heaven and[1] wealth; what greater source of happiness can man possess?

32. There can be no greater source of good than (the practice of) virtue; than the forgetfulness of it, there can be no greater source of evil.

33. As much as possible, in every way, incessantly practise virtue.

34. Whatever is done with a[2] spotless mind is virtue; all else is vain show.

35. That conduct is virtue which is free from these four things; malice, desire, anger, and bitter speech.

36. Say not we will hereafter make[3] choice (of virtue): be virtuous now; in the hour of death, she will be to you a deathless help.

37. You need not describe (in books) the course of virtue; (point out to the sight) the bearer of a palankeen and him who[4] rides in it.

---

9 மறைமொழி, this is said to mean their Mantrams.

10 நிறைமொழிமாந்தர், "full-worded men;" men whose every word will be accomplished, whether it be a curse or a blessing.

12 குணம், "Good dispositions" those which are enjoined on the Ascetic are of course referred to.

13 அந்தணர், "Beautiful, cool-minded." This is a name given to brahmins; and the author thus insinuates that the virtuous man is the true brahmin. அந்தணன் is also one of the names of God.

1 செல்வம். I have rendered "wealth:" but it is said to include in its meaning in this passage Swarga and other inferior places of reward.

2 A mind free from improper motives. Charity performed for the love of praise is mere ostentation; இடம்பம்.

3 அறிவோம். "We will know."

4 ஊர்ந்தான். "He who makes it move." The meaning of the distich is, that the one, as the fruit of his virtues in a former birth, enjoys the luxury of riding in a palankeen: while the other, from former sin, is doomed to the drudgery of bearing it.

38. [5] He who suffers no[6] day to pass unimproved, but (continually) does some good, such conduct will be a stone to stop the approach of other births.[7]

39. That pleasure only which flows from virtue is[8] pleasure; all else is not pleasure, and it is without praise.

40. That which it is meet to do is virtue; that which it is meet to abandon is vice.

CHAPTER V.

THE DOMESTIC STATE.[1]

41. He will be called a (true) householder, who is a firm support to the virtuous of the[2] three orders in their good path.[3]

42. He will be said to flourish in domestic virtue who aids the forsaken, the poor, and the dead.[4]

43. The chief (duty of the householder) is to preserve the[5] five-fold rule (of conduct) towards the[6] manes, the Gods, his guests, his relations, and himself.

---

5 "He who acting well permits no falling days; this will be a stone to stop the course of life. The meaning is, that such a man delivered from the numerous births and deaths to which other creatures are liable, will obtain absorption.

6 வீழ்நாள். "Fallen day;" a day in which no virtuous action is performed.

7 வாழ்நாள். "The days of life," in the different births.

8 In this distich the author praises the married state, and condemns illicit intercourse.

1 இல்வாழ்க்கை. There can be no doubt that in this and the following Chapter வாழ்க்கை and இல்வாழ்க்கை are used to designate simply *domestic life;* but as வாழ்க்கை expresses the idea of happiness, the Chapter might be entitled "The excellency of the domestic state." See the Scholia.

2 மூவர். The three orders of Bramachari, Vānaprastan and Sanniyāsi.

3 I have given the meaning of this passage as it is explained by the Scholiast, but it is capable of another rendering.

4 By bearing the expense of suitable funeral obsequies.

5 Hence it is said that a sixth part of all property was to be paid to the Sovereign, and the remaining five portions to be employed for the discharge of these five-fold duties.

6 தென்புலத்தார். "The inhabitants of the southern region," to whom ceremonies for the dead are performed. Yaman is their king; hence his name is தென்றிசைக்கோன், "the king of the southern region." I use "manes" to avoid circumlocution; as that word is employed to denote both the gods who rule over the dead and the ghosts of the departed.

44. [7] His descendants shall never faild who, living in the domestic state, fears vice (in the acquisition of property) and shares his food (with others.)

45. If the married life possess love and virtue, these will be both its[8] duty and reward.

46. What will he who lives virtuously in the domestic state gain by going into the[9] other state?

47. Among all those who[10] labour (for future happiness) he is greatest who lives[11] well in the household state.

48. The[12] householder who, not serving from virtue, helps the ascetic in his way[13] endures more than those who endure penance.

49. The marriage-state is truly called virtue. The[14] other state is also good, if *others* do not reproach it.[15]

50. He who on earth has lived in the conjugal state as he should live will be placed among the gods who dwell in heaven.

CHAPTER VI.

THE VIRTUE OF A WIFE.[1]

51. She who has the[2] excellence of home virtues, and can[3] prudently expend the property of her husband, is a help in the domestic state.

---

7 Literally "That domestic state shall never be without descendants which fears vice (in the acquisition of property) and shares its food (with others.)

8 பண்பு. "Nature, quality."

9 By becoming an Ascetic.

10 முயல்வார். "Those who perform penance," for முட்டீதி though used for any strenuous exertion, is especially used for the performance of austerities to obtain absorption. The author therefore in this distich, as in some others, exalts domestic above ascetic virtue.

11 இயல்பினா னில்வாழ்பவன். "He who lives in the domestic state with the dispositions that become it."

12 இல்வாழ்க்கை. I have taken as an ஆகுபெயர் for householder.

13 He endures more, for he not only sustains himself, his family, &c. but in various ways supports the Ascetic also.

14 The Ascetic.

15 For the vices of those who profess it. The author has a chapter against the vices of seeming ascetics.

1 வாழ்க்கைத்துணைநலம். நலம். "goodness, excellence." வாழ்க்கைத் துணை "a help in the domestic state." It is the author's intention to describe a "help-meet" for the man in his married life.

2 மனைத்தக்கமாண்பு. "excellence suited to the house."

3 வளத்தக்காள். "She who is adapted to his income." Who will maintain a mode of living suited to his circumstances.

52. If the wife be without domestic excellence, whatever (other) greatness[4] (be possessed in) the conjugal state, it is nothing.

53. If his wife be eminent (in virtue) what does (that man) *not* possess ? If she be without excellence, what *does* (he) possess ?

54. What is more excellent than a wife, if she possess the stability of chastity ?

55. She who does not worship God, but who on rising worships her husband ; if she say " Let it rain," it will rain.[5]

56. She is a wife who unweariedly guards herself, takes care of her husband, and preserves an unsullied fame.[6]

57. What avails the guard of a prison ? The chief guard of[7] woman is her chastity.

58. If women shew reverence to their husbands they will obtain great excellence in the world where the gods flourish.

59. [8] The man whose wife seeks not the praise (of chastity ;) cannot walk with lion-like, stately step, before those who revile him.

60. The excellence of a wife is the good of her husband : and good children are the jewels of that goodness.

CHAPTER VII.

ON OBTAINING CHILDREN.[1]

61. Among all the benefits that may be acquired, we know no greater benefit than the acquisition of intelligent children.

62. The evils of the seven births shall not touch those who obtain children of a good dipsosition, and free from vice.

---

[4] Literally. " However great the domestic state may be, it is not (great).

[5] Such will be her power with God (it is said), although she does not worship him, from the reverence she shews to her husband ! I cannot pass by this strange passage without observing that it shews the manner in which woman is degraded where God is not known, and where the creature is set above the Creator.

[6] தகைசான்றசொல், சொல் "word" is here used for praise. The literal meaning of the clause is " praise full of greatness ;" for herself and for her husband, as the scholiast explains.

[7] மகளிர், " Women."

[8] புகழ்புரிந்தில்லிலோர், " Those who have not a wife desirous of praise."

[1] புதல்வர், " புத்திரர் sons."

63. [2]Men will call their sons their wealth, because it flows to them through the deeds which they perform on their behalf.

64. The rice in which the little hand of their children has dabbled will be far sweeter (to the parent) than ambrosia.

65. The touch of children gives pleasure to the body, the sound of their voice is pleasure to the ear.

66. "The pipe is sweet, the lute is sweet," say those who have not heard the prattle of their own children.

67. The benefit which a father should confer on his son is to give him [3]precedence in the assembly of the learned.

68. It is pleasant to all the [4]powerful creatures of the great earth that their children should possess more knowledge than themselves.

69. The mother who hears her son called [5]"a wise man" will rejoice more than she did at his birth.

70. (So to act) that it may be said "by what great penance did his father obtain him," is the benefit which a son should render to his father.

CHAPTER VIII.

ON LOVE.

71. Is there any [1]fastening (that can shut in) love? The sorrowful tear of the affectionate will publish the love that is within.

72. Those who are destitute of love appropriate all they have to themselves; but those who possess love consider even their[2] bones to belong to others.

---

2 The meaning of this mystical passage is that the alms-deeds and the prescribed rites which children by their wealth perform in this world to the பிதிர்தேவர்கள் manes with especial reference to their parents will enrich them in the next world.

3 i. e To imbue with learning.

4 மன்னுயிர்கள். "Men." The commentator gives the meaning of this passage as follows; "to see children possessed of knowledge will give more pleasure to the powerful creatures of the great earth than to their parents." I think the meaning given in the text is the correct one.

5 சான்றோன். A "full man."

1 தாழ், "bolt, bar."

2 They will not withhold their body, their life, if it may benefit others.

73. They say that the union of soul and body in [3]man is the fruit of the union of love and [4]virtue (in a former birth).

74. [5]Love begets desire: and that (desire) begets the immeasurable excellence of friendship.

75. [6]They say that the felicity (of heaven) and the happiness (of earth) are the fruit of [7]virtue and love (in the conjugal state).

76. The ignorant say that love is an ally to virtue only, but it is also a [8]help to vice.

77. [9]Virtue will burn up the soul which is without love, even as the sun burns up the creature which is without bone.[10]

78. The domestic state of that man whose mind is without love is like the flourishing of a withered tree upon the hard desert.

79. What will all the [11]external members (of the body) avail those who are destitute of love, the internal member of the body ?

80. That body which is the dwelling of a soul came in the[12] path of love: the body of those who are without love is merely bone covered with skin.

---

3 ஆருயிர். "The life which it is difficult to attain ;" the most difficult to be attained of the births that take place on earth.

4 வழக்கு-வழி-நல்வழி அல்லது நீதி-நீதியின்பயன்.

5 The meaning is, that the love which is shewn by the affectionate to their relatives and friends will produce in those who see it the desire of their friendship : hence, says the Scholiast, enemies and strangers will become the friends of the affectionate.

6 Or more literally, "They say that the felicity (in heaven) which those obtain who have enjoyed the pleasure (of the conjugal state) in this world is the fruit of virtue united with love."

7 அன்புற்றமர்ந்தவழக்கு. "Conduct suited to the domestic virtues and the exercise of love." For the gradation in the meanings of வழக்கு see above (73 Note 4) Before அமர்ந்த the Scholiast understands இல்லறம்.

8 i. e. To keep from the commission of vice. This is a play upon words.

9 அறம். Virtue, justice, the God of justice.

10 Worms.

11 The meaning is explained thus. The external members of the body, hands, feet, &c. are useless without the heart, its internal member. Even so the external members of the domestic state, lands, wealth and servants are useless without love, its internal member.

12 It is the reward of the exercise of love in a former birth.

CHAPTER IX.

ON HOSPITALITY.

81. The whole design of living in the domestic state and laying up (property) is (to be able) to exercise the benevolence of hospitality.

82. It is not fit that one should wish his guests to be outside (his house) even though he were eating the food of immortality.[1]

83. The family[2] of the man that daily entertains the guests who come to him shall not be laid waste by poverty.[3]

84. Lakshmi[4] with joyous mind shall dwell in the house of that man who with cheerful countenance entertains the good as guests.

85. Is it necessary to [5]sow seed in the field of the man who having feasted his guests eats what may remain?

86. He who, having entertained the guests that have come, looks out for others who may yet come will be [6]a welcome guest to the inhabitants of heaven.

87. The advantages of benevolence cannot be measured: the measure (of the virtue) of the guests (entertained) is the only measure.[7]

88. Those who have taken no part in the benevolence of hospitality shall (at length lament) saying, " we have laboured and laid up wealth and are now without support."

89. That stupidity which exercises no hospitality is poverty in the midst of wealth. It is the property of the stupid.[8]

90. As the Anicham flower fades in smelling, so fades the feast when the face[9] is turned away.

---

1 சாவா மருந்து, one of the meanings of மருந்து is அமுதம், " ambrosia, the food of the Gods."

2 வாழ்க்கை, " domestic state, or prosperity."

3 பருவந்துபாழ்படுதல், " shall not be in trouble (by poverty) and suffer desolation."

4 The goddess of prosperity.

5 No: for corn will grow of itself; prosperity will come to him without labour and unsought.

6 நல்விருந்து, " a good guest."

7 To feast the worthless therefore, Tiruvallaver would say, can be of no advantage.

8 This seems to be an unnecessary repetition in order to fill up a line.

9 Either the face of the host in disgust at providing for many guests, or the face of the guests in disgust at the unsuitable provision made for

CHAPTER X.

ON SWEETNESS OF SPEECH.

91. Sweet speech flows from love, is free from deceit, and is the word of the mouth of the [1]virtuous.

92. Sweet speech with a cheerful countenance is [2]better than a gift made with a joyous mind.

93. Sweet speech, flowing from the heart, (uttered) with a cheerful countenance and a sweet look is true virtue.

94. Sorrow-increasing poverty shall not come upon those who use in all cases pleasure-increasing sweetness of speech.

95. Humility and sweetness of speech are the ornaments of man, all others are not (ornaments).

96. If a man while seeking to speak usefully, speaks also sweetly, his sins will diminish and his virtue increase.

97. That speech which, while imparting benefits, ceases not to please will yield righteousness (for this world) and merit (for the next world).

98. Sweet speech, free from meanness, will give pleasure both in this world and in the next.

99. Why does he use harsh words who sees the pleasure which sweet speech yields?

100. To say disagreeable things when agreeable are at hand, is like eating unripe fruit when there is ripe.

---

them. In giving this translation in the text I have taken விருந்து as an ஆகுபெயர் (metaphor) for feast. The passage however by a retention of the literal meaning of விருந்து, "guest" is usually rendered as follows; "as the anicham flower fades in smelling, so fades (the mind of) the guest when the face (of his host) is averted."

[1] செம்பொருள். "The right thing, virtue," கண்டார் "those who have seen—approved."

[2] This is explained as follows, when a liberal man has been reduced to poverty and sees the needy come to him for alms, though he have nothing to give, if he meet them with pleasure and declare with kindness his inability to give, it is better even than former gifts in the time of his wealth.

CHAPTER XI.

ON GRATITUDE.

101. (The gift of) heaven and earth is not an equivalent for a benefit which is conferred where none had been received.

102. A favour conferred in the time of need, though it be small (in itself,) is (in value) much larger than the world.

103. If we weigh the excellence of a benefit which is conferred without weighing the return, it is larger than the sea.

104. Though the benefit conferred be as small as a millet seed, those who know its advantage will consider it as large as a palmyra tree.

105. The benefit itself is not the measure of the benefit; the worth of those who have received it is its measure.

106. Forget not the benevolence of the blameless: forsake not the friendship of those who have been your staff in adversity.

107. (The wise) will remember throughout their seven-fold births the love of those who have wiped away the falling tear from their eye.

108. It is not good to forget a benefit: it is good to forget an injury even in the moment (in which it is inflicted).

109. Though one inflict an injury great as murder it will perish before the thought of one benefit (formerly) conferred.

110. He who has killed every virtue may yet escape: there is no escape for him who has [1]killed a benefit.

CHAPTER XII.

ON EQUITY.[1]

111. That [2]equity which consists in acting with equal regard to each of (the three) divisions of men is a pre-eminent virtue.

112. The wealth of the man of rectitude will not perish, but will bring happiness to his posterity.

---

1 i. e. by forgetting it.

1 This is defined to be the acting with equal justice towards the three divisions of men; enemies, strangers and friends.

2 Literally "fitness."

113. Forsake even in the moment (of acquisition) that gain which though it should bring advantage is without equity.

114. [3]The upright and the crooked may be known by (the character of) their offspring.

115. Loss and gain come not without cause: it is the ornament of the wise to preserve evenness of mind (under both).

116. Let him whose mind departing from equity commits sin well [4]consider thus with himself, " I shall perish."

117. The [5]great will not regard as poverty the low estate of that man who dwells in the virtue of equity.

118. To incline to neither side, but to rest impartial as the even fixed scale is the ornament of the wise.

119. Freedom from crooked speech is rectitude if it be accompanied by steady freedom from crookedness within.

120. The true merchandize of merchants is to guard and do by the things of others as they do by their own.

CHAPTER XIII.

ON SELF-CONTROL.

121. Self-control will place (a man) among the Gods;—the want of it will drive (him) into the thickest darkness (of hell).

122. Let self-control be guarded as a treasure; there is no greater source of good for man than that.

123. If a man, knowing that self-control is knowledge, in the appointed way control himself, such self-control, known by the wise, will bring distinction.

124. More lofty than a mountain will be the greatness of that man who without swerving from his proper state controls himself.

125. Humility is good in all; but especially in the rich it is (the excellence of) a higher riches.

126. He who throughout one birth like a tortoise keeps in his five senses will obtain happiness throughout the seven births.

---

3 தக்கார், தகவிலர். " The fit—the unfit."

4 அறிக. " Let him know."

5 உலகு. " The world;" said here to mean the great or the wise, because they alone are capable of forming such a judgment.

127. Though you guard nothing else, guard your tongue; as for those who do not guard it, their words will be drawn into evil and they will suffer distress.

128. Good will be changed into evil [1]if (a man speak) even one word of evil meaning.

129. The wound which has been burnt in by fire may heal, but a wound burnt in by the tongue will never heal.

130. [2]Virtue seeking for an opportunity will come into the path of that man who guards against anger and has learnt to control himself.

CHAPTER XIV.

OBSERVANCE OF THE PROPRIETIES OF LIFE.

131. Propriety of conduct leads to eminence, therefore should it be preserved more carefully than life.

132. Let propriety of conduct be laboriously preserved and guarded; though one know and practise and excel in many virtues, *that* will be an eminent aid.

133. Propriety of conduct is true greatness of birth; improper conduct will sink into a mean birth.

134. A Brahmin though he should forget the Veda may recover it by reading; but if he fail in propriety of conduct even his high birth will be destroyed.

135. Even as the envious man will be without wealth, so will the man destitute of propriety of conduct be without greatness.

136. The firm in mind will not slacken in their observance of the proprieties of life, knowing the misery that flows from the transgression of them.

137. From propriety of conduct men obtain greatness: from impropriety comes insufferable disgrace.

138. Propriety of conduct is the seed of virtue: impropriety will ever cause sorrow.

---

1 ஒன்றனுந்தீச்சொற்பொருட்பயனுண்டாயின். If there be the injury which is the fruit of the meaning of one evil word.

2 அறம். Virtue here signifies the god who rewards virtue as in Ch. 8, Sec. 7, it is used for the god who punishes vice or justice.

139. Those who study propriety of conduct will not [1] speak evil, even *forgetfully*.

140. Those who know not how to act agreeably to the [2]world, though they have learnt many things, are still ignorant.

CHAPTER XV.

AGAINST DESIRING THE WIFE OF ANOTHER.

141. The folly of desiring her who is the property of another will not be found in those who know (the attributes of) virtue and (the rights of) property.

142. Among all those who stand on the outside of virtue there are no greater fools than those who stand outside their neighbour's door.

143. Certainly they are no better than dead men who desire evil towards the wife of those who undoubtingly confide in them.

144. However great one may be what does it avail if [1]without at all considering his guilt he goes unto the wife of another.

145. He who thinks lightly of going unto the wife of another acquires guilt that will abide with him imperishably and for ever.

146. Hatred, sin, fear, disgrace ; these four will never leave him who goes in to his neighbour's wife.

147. He who desires not the womanhood of her who should walk according to the will of another will be praised as a virtuous householder.

148. That noble manliness which looks not at the wife of another is the virtue and dignity of the great.[2]

149. Is it asked, " who are those who shall obtain good in this world surrounded by the terror-producing sea ?" Those who touch not the shoulder of her who belongs to another.

150. Though a man perform no virtuous deeds and commit (every) vice, it will be well if he desire not the womanhood of her who is within the limit (of the house) of another.

---

1 வாயால். " Will not speak with their mouths."

2 உலகம். Here explained to mean " the great" உயர்ந்தோர்.

1 தெளிந்தார். " Those whose minds are cleared from doubt" i. e. by long acquaintance.

2 சான்றோர். " The full" (of wisdom).

CHAPTER XVI.

ON PATIENCE.

151. To bear with those who revile us even as the earth bears up those who dig it is the first of virtues.

152. Bear with reproach even when you can retaliate; but to forget it will be still better than that.

153. To neglect hospitality is poverty of poverty. To bear with the ignorant is might of might.

154. If you desire that greatness should never leave you preserve in your conduct the exercise of patience.

155. (The wise) will not at all esteem the resentful. They will esteem the patient even as the gold which they lay up with care.

156. The pleasure of the resentful continues for a day. The praise of the patient will continue until (the world) passes away.

157. Though others inflict injuries on you, yet compassionating the sorrow (that will come upon them) it will be well not to do to them any thing contrary to virtue.

158. Let a man by patience overcome those who through pride commit excesses.

159. Those who bear with the uncourteous speech of the insolent are purer than ascetics.

160. Those who endure abstinence from food are great, next to those who endure the uncourteous speech of others.

CHAPTER XVII.

AGAINST ENVY.

161. Let a man esteem that disposition which is free from envy in [1]the same manner as propriety of conduct.

162. Amongst all [2]attainable excellencies there is none equal to that of being free from envy towards every one.

163. Of him who instead of rejoicing in the wealth of others envies it it will be said "he neither desires virtue nor wealth."

164. (The wise) knowing the misery that comes from transgression will not through envy commit unrighteous deeds.

---

1 He had before said that propriety of conduct should be preserved more carefully than life: he refers to this here.

2 விழுப்பேறு—Excellent acquisitions.

165. To those who cherish envy that is enough. Though enemies fail (in their attempts,) that will bring destruction.

166. He who is envious at a gift (made to another) his relations and even his clothing and his food will utterly perish.

167. Lakshmi envying (the prosperity) of the envious man will depart and introduce her [3]sister to him.

168. The sinner's envy will destroy (a man's) wealth (in this world) and drive him into the pit of fire (in the next world).

169. The wealth of a man of envious mind and the poverty of an upright man will be [4]pondered.

170. Never have the envious become great: never have those who are free from envy been without greatness.

CHAPTER XVIII.

AGAINST COVETOUSNESS.

171. If a man departing from equity covet the property (of others) at that very time will his [1]family be destroyed and guilt be incurred.

172. Those who blush at the want of equity will not commit disgraceful acts through desire of the profit that may be gained.

173. Those who desire the [2]higher joy will not act unjustly through desire of the trifling joy (of this life).

174. The wise who have conquered their senses and are free from crime will not covet (the things of others), saying "we are destitute."[3]

175. What is the advantage of extensive and accurate knowledge if a man through covetousness act [4]senselessly towards all.

176. He who through desire of the favour (of God) abides in

---

[3] Mūdēvī—the goddess of adversity.

[4] Such an unusual occurrence will attract attention—it will not happen.

[1] குடி, குடித்தனம்.

[2] மற்றின்பம். "The other joy," the joy of the other world.—சிற்றின்பம் "little joy," the joy of this world.

[3] Even in poverty they will not covet.

[4] வெறிய. "Drunken deeds."

the path (in which it may be obtained); if he covet (the property of others) and think of evil methods (to obtain it) he will perish.

177. Desire not the gain of [5] covetousness. In the enjoyment of its fruits there is no glory.

178. Do you ask "what is the indestructibility of wealth?" It is to be free from coveting the possessions of others.

179. Lakshmi knowing the manner (in which she may approach) will immediately come to those wise men who knowing that it is virtue covet not the property of others.

180. Without regard (of consequences) to covet (the wealth of another) will bring destruction. That [6] greatness (of mind) which covets not will give victory.

CHAPTER XIX.

AGAINST BACKBITING.

181. Though one do not even speak of virtue and live in sin, it will be well if it be said of him "he does not backbite."

182. Deceitfully to smile (in another's presence) after having reviled him to his destruction (behind his back) is a greater evil than the commission of (every other) sin and the destruction of (every) virtue.

183. Death rather than life will confer upon the deceitful backbiter the profit which (the treatises on) virtue point out.

184. Though you speak[1] without kindness before another's face, speak not behind his back words which regard not the subsequent (guilt).

185. The emptiness of that man's mind who (merely) praises virtue will be seen from the meanness of reviling another behind his back.

186. [2] The character of the faults of that man who publishes abroad the faults of others will be sought out and published.

187. Those who know not with laughter-producing speech to

---

5 பிறன்கைப்பொருள். "The property in the hand of another."

6 செருக்கு-களிப்பு-பெருமை-மயக்கம்.

1 கண்ணற, seeing as if he saw not—without patience in the eye. See the chapter on கண்ணோட்டம்.

2 தன்பழியுள்ளுந்திறன்.

live in friendship will separate friends with division-producing speech.

188. What will those not do to strangers whose nature leads them to publish abroad the faults of their intimate friends?

189. The world through [3]charity supports the weight of those who, observing that others are absent, speak reproachful words.

190. If they observed their own faults as they observe the faults of others [4]would this evil of backbiting still exist among men?

CHAPTER XX.

AGAINST PROFITLESS CONVERSATION.

191. He who to the disgust of many speaks useless things will be despised by all.

192. To speak useless things in the presence of many is a greater evil than to do unkind things towards friends.

193. That conversation in which a man utters forth useless things will say of him "he is without virtue."

194. [1]The words without profit or pleasure which a man speaks with many persons will have no union with virtue and will remove him from goodness.

195. If the good speak vain words their eminence and excellence will leave them.

196. Call not him a man who parades forth his empty words. Call him the chaff of men.

197. If you will speak things without excellence speak them. It will be well for the wise not to speak useless things.

198. The wise who seek for great advantage will not speak words that have not much profit.

199. Those wise men who are without faults and are freed from ignorance will not even forgetfully speak things that cannot profit.

200. [2]If you speak, speak what is useful. If you speak, speak not useless words.

---

[3] From a regard to charity alone.

[4] Or "would any evil happen to men?"

[1] பண்பில்சொல், words without the quality either of truth or sweetness.

[2] சொல்லில்.

CHAPTER XXI.

ON THE FEAR OF SIN.

201. The evil will not fear—the excellent will fear the pride of sin.

202. Because evil produces evil therefore should evil be feared more than [1]fire.

203. To do no evil even to [2]enemies will be called the chief of all the virtues.

204. Even through forgetfulness meditate not the ruin of another. Virtue will meditate the ruin of him who thus meditates.

205. Commit not evil, saying, "I am poor:" if you do you will become poorer still.

206. Let not him do evil to others who desires not that sorrows should pursue himself.

207. However great be the enmity men have incurred they may live. The enmity of sin will incessantly pursue and kill.

208. Destruction will dwell at the heels of those who commi evil even as their shadow that leaves them not.

209. If a man love himself let him not commit any sin however small.

210. Know ye that he is freed from destruction who commits no evil, going to neither side of the right path.

CHAPTER XXII.

ON [1]BENEVOLENCE.

211. Benevolence seeks not a return. What does the world give back to the clouds?

---

[1] There is an alliteration in Tamil which is lost in the English word "fire."

[2] செறுவார்க்கு.

[1] ஒப்புரவு அறிதல். The knowing and discharging of those acts of benevolence which are approved by the world.

ஒப்புரவு. That which is meet or suitable. There are certain ceremonies and duties *suitable* to every one respectively according to the custom of the world. The benevolence prescribed in this chapter is that a man should know these duties, and if he see others unable to perform them should render such assistance as may enable them to do so. Thus, a Brahmin lad must according to the custom of the world put on the பூணூல் before he pass his twelfth year. The father of the lad is poor and has not had this done. A friend who knows this ஒப்புரவு and sees it is not done comes forward and gives the father the money required to bear the expense of the ceremony.

212. To exercise benevolence towards the worthy is the whole design of labouring and acquiring property.

213. It is difficult to obtain another good equal to benevolence either in the world of the gods or in this world.

214. He truly lives who knows (and discharges) the proper duties (of benevolence). He who knows them not will be reckoned among the dead.

215. The wealth of that man of eminent knowledge who desires (to exercise the benevolence approved of in) the world is like [2] the full waters of a city tank.

216. The wealth of a man (possessed of the virtue) of benevolence is like the ripening of a fruitful tree in the midst of a town.

217. Wealth is like a tree which as a medicine is an infallible cure for disease, if it be in the possession of a man who has the great excellence (of benevolence.)

218. The wise who know what is *duty* will not diminish their benevolence even when they are without wealth.

219. To be in sorrow through inability to perform the benefits which should be performed is the poverty of a benevolent man.

220. If it be said that loss will result from benevolence such loss is worth being procured by the sale of one's self.

CHAPTER XXIII.

ON ALMS-DEEDS.

221. To give to the destitute is true charity. All other gifts have the nature of (what is done for) a measured return.

222. To beg is evil, even though it were said that it is a good path (to heaven). To give is good, even though it were said that those who do so cannot obtain heaven.

223. (Even in a low state) not to adopt the mean expedient of saying " I have nothing," but to give is the characteristic of the man of noble birth.

224. To see men begging from us is disagreeable, until we see [1] the pleasant countenance of those who beg.

---

2 All may come and draw from it. ஊருணி.

1 " Pleasant" in consequence of their distress having been liberally relieved.

225. The power of those who perform penance is the power of enduring hunger. It is inferior to the power of those who remove the hunger (of others.)

226. The removal of the killing hunger of the poor is the place for one to lay up his wealth.

227. The fiery disease of hunger shall never touch him who habitually distributes his food to others.

228. Do the hard-eyed who lay up and lose their possessions not know the happiness which springs from the pleasure of giving?

229. Solitary and unshared eating for the sake of fullness of riches is certainly much more joyless than begging.

230. Nothing is more joyless than death: yet even that is joyful where charity cannot be exercised.

CHAPTER XXIV.

ON PRAISE.

231. By giving live with praise. There is no greater profit to man than that.

232. Whatsoever is spoken in the world will abide as praise upon that man who gives one alms to the poor.

233. There is nothing that stands forth in the world imperishable, except fame, exalted in solitary greatness.

234. If one has acquired extensive fame within the limits of the earth the world of the Gods[1] will no longer praise the Gods.

235. Prosperous destruction and [2] living death will abide with none but the illustrious.

236. If you appear (in this world) appear with fame. For those who are destitute of it it will be better not to be born than to be born.

237. Why do those who live without praise [3]grieve those who despise them, though they do not grieve themselves.

---

[1] They will all praise this man.

[2] The wise are said to have two bodies, their natural body and the body of fame. Therefore, though the natural body suffer poverty the body of fame will flourish; and though the natural body die the body of fame will live.

[3] By reviling them in return.

238. [4]Not to beget fame will be esteemed a disgrace by all who are in the world.

239. The ground which supports a body without fame will[5] diminish the reproachless riches of its produce.

240. Those live who live without disgrace. Those who live without fame live not.

---

[4] "Not to leave fame behind as one's posterity."

[5] The earth will become unfruitful through supporting such a body. வசையிலாவண்பயன். "It's reproachless rich produce."

INDEX VERBORUM.

அகம் 78, 79, 92, 93, 194.
அகரம் 1.
அகலம் அகலென்றுறைந்தது 25.
அகழ்தல் 151.
அகன அகத்தோடேகூட்டுகை 84, 92.
அச்சம் 146.
அஞ்சல் 44, 201, 202.
அஞ்சாமை 201.
அடக்கம் 121, 122.
அடக்கல் 8, 126.
அடங்கல் 124, 130.
அடங்காமை 121.
அடல் 206, 207.
அடி 3, 4, 10, 208.
அடைத்தல் 38, 71.
அணி 95, 115, 118.
அது 32, 38, 49, 76, 80, 152, 162, 170, 220, 226, [236.
அந்தணர் 30.
அந்தணன் 8.
அமரர் 121.
அமர்தல் 75, 84, 92, 93.
அமிழ்தம் 11, 64.
அமைதல் 20, 118, 219.
அரிது 7, 8, 16, 26, 29, 101, 177, 213, 227, 235.
அருமை 198, 210.
அருள் 176.
அல் 61, 95, 115, 116, 150, 157, 173, 231.
அல்லது 108, 231.
அல்லவை 96, 164, 182.
அல்லால் 7, 8, 16, 143, 233, 235.
அவ் 61.
அவர் 63, 65, 66, 79, 109, 114, 125, 150, 187, 174, 199, 218.
அவா 35.
அவாவுதல் 215.
அவித்தல் 6, 25.
அவ்வியம் 169.
அழிதல் 226.
அழித்தல் 182.
அழுக்கறுத்தல் 163, 166.
அழுக்காறு 35, 135, 161, 162, 164, 165, 167, 168, 170.
அளவு 224.
அளாவல் 64.
அளைதல் 91.
அறம் 8, 23, 31, 32, 33, 35, 36, 37, 39, 40, 45, 46, 76, 77, 93, 96, 130, 141, 181, 183, 185, 204.
அறவோர் 30.
அறன் 34, 40, 45, 48, 49, 142, 147, 148, 150, 157, 163, 173, 179, 182, 189.
அறிதல் 61, 116, 123, 136, 164, 179, 210, 214, 218.
அறியாமை 76, 228.
அறிவன் 2.
அறிவாம் 36.
அறிவு 61, 68, 123, 140, 175, 179, 198, 203.
அறுதல் 88, 106, 184, 199.
அற்றார் 226.
அற்று 22, 78, 208, 215, 216, 317.
அனிச்சம் 90.
அனைத்து 34.
அன்பு 45, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80.
அன்ன 109.
அன்று 36, 82, 105, 108, 113.
அஃகல் 175.
அஃகாமை 178.

ஆக 92, 100, 104, 117, 119, 122, 128, 155, 161.
ஆகி 17, 51, 133, 217.
ஆகும் 94, 134, 138, 205, 235.
ஆகுலம் 34.
ஆக்கம் 31, 32, 113, 122, 135, 163, 169, 177, 183.
ஆங்கு 15, 16, 43, 50, 171, 179.
ஆடல் 187.
ஆண்மை 148.
ஆதல் 95, 219.
ஆதி 1.
ஆமை 126.
ஆம் 91, 93, 113, 125, 144, 146, 175, 177.
ஆயார் 106.
ஆயின் 44, 45, 49, 52, 127, 128, 144, 209.
ஆய்தல் 198.
ஆரிருள் 121.
ஆர்வம் 74.
ஆர்வலர் 71.
ஆழி 8.
ஆளன் 215.
ஆறுமை 129.
ஆறு 37, 41, 43, 46, 48, 123, 130, 164, 176, 219, 222.
ஆறுதல் 129.

ஆற்றல் 25, 36, 46, 64, 67, 70, 101, 126, 189, 211, 212, 225.
ஆற்றுவார் 225.
ஆனாறல் 148.

இகத்தல் 113, 146.
இகழ்தல் 59, 151, 237.
இசை 231, 238, 239, 240.
இடல் 85.
இடம் 218.
இடும்பை 138.
இடை 37.
இந்திரன் 25.
இம்மை 98.
இயலல் 35.
இயல்பு 41, 47, 147, 161.
இயைதல் 73, 230.
இரத்தல் 224, 229, 238.
இருத்தல் 67, 81, 86, 100.
இருமை 23.
இருவினை 5.
இருள் 5, 121.
இல் 59, 91, 119, 191, 192, 193, 195, 197.
இலன் 34, 174, 193, 205, 223.
இலார் 72, 114, 135, 140, 170, 236.
இல் 4, 7, 9, 41, 42, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 52, 53, 56, 59, 77, 78, 79, 80, 81, 84, 94, 115, 141, 142, 144, 145, 146, 147, 161, 170, 174, 194, 196, 198, 200, 218, 222, 233, 239.
இல்லை 32, 59, 61, 87, 110, 122, 135, 162, 170, 230, 231.
இழத்தல் 228,
இழிதல் 133.
இழுக்கல் 35, 48.
இழுக்கு 48, 127, 133, 136 137, 164.
இறப்பு 145, 146, 152, 159.
இறல் 180.
இறைவன் 5, 10.
இனிது 64, 66, 68, 93, 96, 99, 100, 181, 230.
இனைத்து 87.
இன்பம் 39, 65, 98, 156, 173, 228.
இன்பு 75. 91, 92, 93, 94, 95, 98, 99, 224.
இன்மை 89, 119, 153.
இன்றி 13, 20, 112, 166, 171, 184.
இன்னா 35, 100, 109, 159, 160, 224, 229, 230.

ஈகை 221.
ஈண்டு 18, 23, 213.
ஈதல் 92, 221, 222, 223, 228, 230, 231.
ஈரம் 91.
ஈவார் 232.
ஈனும் 31, 74, 180.
ஈன்றல் 69, 97, 99, 166.

உடம்பு 80.
உடல் 65.
உடற்றல் 13.
உடுத்தல் 166.
உடைத்தாதல் 44, 45, 48, 112, 126, 220, 221.
உடைமை 41, 62, 68, 72, 74, 89, 95, 112, 133, 139, 154, 165, 167, 179, 200, 219, 223, 228.
உணர்தல் 11.
உணல் 82, 160, 166, 229.
உண்டாதல் 54, 110.
உண்டு 71 89, 110, 190.
உண்ணாமை 160.
உதவி 70, 101, 103, 105.
உயர்வு 40, 135, 233.
உயிர் 31.
உயிர்நிலை 80.
உய்தல் 110, 207.
உய்த்தல் 121, 168.
உரன் 24.
உரிமை 72, 149.
உரை 193.
உரைத்தல 189, 193, 232.
உரையாமை 223.
உலகம் 11, 13, 19, 140, 213, 222, 233.
உலகு 1, 20, 23, 27, 58, 117, 140, 211, 215, [234.
உவத்தல 69, 228.
உவமை 7.
உழல் 14.
உழவர் 14.
உழி 168, 226.
உள் 13, 50, 61, 89, 98, 119, 126, 129, 142, 153, 203, 214, 216.
உள்ளது 53, 54, 100, 223, 235.
உள்ளல் 107, 109, 125, 186.
உள்ளார் 25.
உள்ளூர் 216.
உறுதல் 75, 94, 207.
உறுப்பு 79.
உறைதல் 50, 84, 208.

ஊங்கு 31, 32, 122.
ஊடல் 44, 227.

ஊதியம் 231.
ஊருணி 215.
ஊர்தல் 37.
ஊறு 27.

எஞ்சல் 44.
எஞ்ஞான்றும் 44, 145.
எடுத்தல் 15.
எண் 9.
எண்ணல் 22, 180.
எதிர்ப்பு 221.
எய்துதல் 75, 137, 145.
எல்லாம் 1, 15, 33, 39, 47, 68, 73, 79, 81, 142, 203, 212, 221, 232, 238.
எல்லார் 125, 191.
எவன் 31, 46, 57, 79, 99, 237.
எவ்வம் 223.
எழல் 55.
எழிலி 17.
எழு 62.
எழுத்து 1.
எழுமை 107, 126.
எளிது 145.
எள்ளல் 191.
என 145, 146, 168.
எனின் 2, 19, 20, 82, 149, 178, 210, 220, 222.
என் 2, 52, 53, 144, 175, 188, 211.
என்னில் 41, 42, 47, 60, 63, 66, 75, 76, 87, 88, 114, 116, 147, 163, 193, 203, 210, 238.
என்பு 72, 73, 77, 80.
என்னல் 24, 29, 36, 37, 49, 54, 55, 69, 70, 111, 180, 181, 196, 201, 223, 227, 238.

என்று 11, 43, 174, 205.

என்றும் 138, 152.

ஏ 1, 9, 16, 25, 27, 33, 39, 46, 49, 57, 64, 76, 77, 92, 93, 108, 111, 113, 125, 129, 132, 139, 165, 171, 173, 179, 182, 213, 215, 221, 222, 223, 229, 240.
ஏதம் 136, 164.
ஏதிலார் 188, 190.
ஏமாப்பு 112, 126.
ஏர் 14.
ஏறல் 29, 59.

ஐந்து 6, 24, 25, 126.
ஐம்புலம் 43.

ஒக்கல் 43.
ஒட்டுதல் 140.
ஒத்தல் 162, 134, 214.
ஒப்புரவு 213, 218, 220.
ஒரால் 153.
ஒருதலை 119.
ஒருநாள் 156.
ஒருபால் 118.
ஒருபாவி 168.
ஒருமை 126.
ஒருவன் 38, 40, 95, 161, 181, 220, 226.
ஒல்கல் 136, 216.
ஒல்லுதல் 33, 139.
ஒழிதல் 113, 240.
ஒழுகல் 30, 111, 140, 141, 143, 154.
ஒழுக்கம் 6, 21, 131, 132, 133, 134, 135, 136, 137, 138, 139.
ஒழுக்கல் 48.
ஒழுக்கு 20, 48, 148, 161.
ஒளி 27.
ஒறுத்தல் 155, 156.
ஒன்று 109, 111, 126, 148, 155, 209, 221, 232, [233.
ஒன்னார் 165.

ஓ 31, 71, 85, 99, 146, 190, 211.
ஓசை 27.
ஓடல் 210.
ஓடு 73.
ஓத்து 134.
ஓம்பல் 43, 81, 83, 84, 85, 86, 88, 89, 131, 132.
ஓரும் 40.
ஓர் 24.

கடப்பாடு 211.
கடல் 10, 17, 103.
கடன் 218.
கட்டு 27.
கணம் 29.
கண் 34, 52, 78, 89, 107, 117, 135, 141, 146, 179, 184, 192, 206, 216, 217, 223, 228.
கண்டார் 91, 141.
கண்ணீர் 71.
கதம் 130.
கரி 25.
கலம் 60.
கல் 38.
கல்லாமை 140.
கவர்தல் 100.
கவலை 7.
கற்பு 54.

கற்றல் 2, 130, 140.
கனி 100.

காட்டல் 28, 167.
காட்டு 174, 198, 218.
காணுதல் 16, 99, 185, 190, 114, 224.
காதல் 202.
காத்தல் 24, 29, 56, 57, 122, 127, 130, 132.
காப்பு 87.
காய் 100.
காய்தல் 77.
காலம் 36, 102.

கு 4, 7, 8, 12, 15, 18, 20, 24, 26, 31, 40, 41, 59, 65, 67, 68, 73, 76, 79, 80, 86, 94, 95, 101, 110, 112, 115, 118, 121, 125, 138, 148, 149, 156, 165, 177, 178, 190, 203, 212, 218, 221, 231, 232, 225, 238.
குடிமை 133, 171.
குணம் 9, 29.
குலம் 223.
குழல் 66
குழைதல் 90.
குறி 221.
குற்றம் 171, 188, 190.
குன்றல் 14, 17, 134, 239.
குன்று 29.

கூர்தல் 219.
கூழ் 64.
கூறல் 183, 186.
கூறுமை 181.

கெடுதல் 116, 117, 134, 166, 176, 208.
கெடுத்தல் 15

கேடு 82, 115, 165, 169, 204, 210, 220, 235.
கேட்டல் 65, 69.
கேண்மை 106.
கேளாமை 66.
கேள்வி 187.

கை 178.
கைம்மாறு 211.

கொடுத்தல் 166.
கொளல் 2, 70, 85, 99, 188, 189, 211.
கொல்லல் 109, 110.
கொழுநன் 55.
கொள்ளல் 22, 51, 66, 104, 134, 161, 110, [illegible], [illegible]

கோடாமை 115, 118.
கோட்டம் 119.
கோமான் 25.
கோல் 118.
கோள் 9, 220.

சமம் 118.

சாக்காடு 235.
சாதல் 183, 214, 230.
சாராமை 194.
சார்பு 15, 76.
சாலுதல் 56, 69, 115, 118, 148, 165, 197.
சால்பு 25, 105.
சாவாமை 82.

சிதைவு 112.
சிவிகை 37.
சிறப்பு 18, 31, 58, 74, 75, 195.
சிறுமை 64, 98, 102, 173.
சிறை 57.

சீர் 118, 123, 195.

சுடுதல் 129.
சுவை 27.
சுற்றம் 166.

சூழ்தல் 176, 204.

செந்தார் 214.
செந்தண்மை 30.
செப்பம் 112, 119.
செய்பொருள் 91.
செயல் 26, 33, 36, 40, 57, 67, 78, 81, 101, 102, 103, 104, 105, 109, 110, 116, 118, 150, 157, 158, 175, 181, 182, 192, 206, 208, 212, 219,
செய்யாமை 26, 101, 157, 164, 172, 173, 174, 203, 210, 219.
செய்யான் 84, 167.
செய்நன்றி 110.
செருக்கு 180, 201.
செலல் 33, 86, 207.
செல்லாமை 18.
செல்வம் 31, 125, 178, 216, 217.
செவி 65.
செவ்வி 130.
செவ்வியான் 169.

செறிவு 13.
செறுதல் 168. 203.

சேர்தல் 3, 4, 5, 7, 8, 179.
சேராமை 5, 10.

சொலல் 139, 160, 184, 185, 187, 191, 192, 193, 195, 197, 200.
சொல்ன 96.
சொல் 35, 56, 65, 66, 70, 91, 92, 94, 95, 97, 98, 99, 119, 127, 128, 159, 160, 184, 189, 194, 196, 198, 200.
சொல்லாமை 197, 198, 199.

சோகாப்பு 127.
சோர்வு 56.

ஞாலம் 102, 141.

தகுதி 51, 54, 111, 114, 158, 212, 220.
தகை 56, 125.
தங்கல 117.
தங்காமை 19.
தடிதல் 17.
தந்தை 67, 70.
தப்பாமை 217.
தம் 63, 66, 68, 72, 107, 120, 151, 158, 190, 237.
தருதல் 71, 98, 113, 131, 138, 171, 183, 212.
தலை 9, 16, 43, 47, 57, 88, 97, 151, 203.
தவம் 19.
தளிர்த்தல் 78.
தன் 7, 17, 51, 56, 69, 116, 157, 161, 186, 208.

தாங்கல் 151.
தாம் 158, 229.
தாய் 69.
தாழ் 71.
தாழ்வு 117.
தாளாற்றல் 212.
தாள் 2, 7, 8, 9.
தானம் 19.
தான் 11, 17, 43, 185, 206, 209.

திண்மை 54.
திரிதல் 90.
திரியாமை 124.
திரு 168, 179, 215.
திறன் 157, 179, 186.
தினை 104, 144.

தீ 128, 129, 138, 168, 202, 206, 227.
தீண்டல் 65, 227.
தீண்டாமை 62.
தீது 182, 190, 192, 222.
தீமை 143.
தீயவை 202, 203, 205, 208, 139.
தீர்தல் 6, 170, 199.
தீர்த்தல் 226.
தீவினை 201, 209, 210.

துடைத்தல் 107, 221.
துணிவு 21.
துணை 22, 36, 41, 42, 51, 76, 87, 104, 132, 144, 156.
துப்பு 12, 106.
துவ்வாமை 42, 94
துளி 16.
துறத்தல் 22, 42, 106, 159.
துன்னல் 188, 209,
துன்பு 94, 106.

தூக்கல் 118.
தூக்காமை 103.
தூய்மை 159.
தூற்றல் 188.

தெய்வம் 43, 50, 55.
தெரிதல் 23, 27, 104, 132, 186.
தெளிதல் 143.
தென்புலத்தார் 43.

தேய்தல் 96.
தேறாமை 141.
தேர்தல் 132.
தேற்றுமை 187.

தொடர்வு 73.
தொழார் 2, 55.
தொழுதல் 55.

தோட்டி 24.
தோயாமை 149.
தோல் 80.
தோள் 149.
தோற்றம் 124.
தோன்றல் 209, 236.
தோன்றுமை 236.

தௌவை 167.

நகை 182, 187.
நடுவு 116, 117, 171, 172.

நடை 59.
நட்பு 187, 192, 106, 107.
நண்பு 74.
நத்தம 235.
நயவாமை 147, 150.
நயன 97, 103, 192, 193, 194, 197, 216, 219.
நலம் 149.
நல் 2, 41, 84, 86, 138, 171, 119, 222.
நல்காமை 17.
நலக்கூர்தல் 219.
நல்லவை 96, 213.
நன்மக்கள் 60.
நன்மை 60, 103, 185, 194, 162, 185.
நன்றி 67, 97, 102, 104, 108, 110, 117, 138.
நன்று 38, 49, 92, 109, 111, 113, 125, 128, 150, 152, 157, 197, 222.

நாடல் 96.
நாடாமை 74.
நாணுதல் 172.
நாம் 149.
நாவு 127, 129.
நாளை 156.
நாற்றம் 27.
நாள் 3.
நான்கு 35, 146.

நிலம் 3, 28, 68, 151, 239.
நிலவரை 234.
நிரப்புதல் 229.
நிலை 124.
நிழல் 208.
நிறை 57, 154, 215.
நிறைதல் 28.
நிற்றல் 6, 11, 13, 41, 142, 145, 233, 29, 176, 104.
நினைத்தல் 169.
நீக்கல் 194.
நீங்கல் 98, 195.
நீங்காமை 154.
நீடல் 3, 6, 97.
நீட்சி 234.
நீத்தல் 21.
நீந்தல் 8, 10.
நீந்தாமை 10.
நீர் 13, 20, 149, 215, 221.
நீர்மை 17, 34, 195, 219.
நுழைதல் 130.

நெஞ்சம் 115, 116, 161, 169, 185.
நெடுமை 17.
நெறி 6.

நோக்கல் 90, 93, 159, 189.
நோக்காமை 148, 184, 189.
நோதல் 157.
நோய் 157, 206.
நோவாமை 237.
நோற்றல் 48, 159, 160.
நோனாமை 48.

பகவன் 1.
பகுதி 111.
பகுத்தல் 187.
பகை 146, 207.
பசி 13, 225, 226, 227.
பசுமை 16.
படாமை 38, 88.
படிறு 91.
படுதல் 49, 50, 105, 114. 127, 131, 136, 154, 164, 169, 172, 185, 186, 191, 214, 216, 217, 224, 231, 237, 202.
பண்பு 45, 62, 97, 194.
பணிவு 95, 125.
பதடி 196.
பயத்தல் 97.
பயன் 2, 45, 87, 97, 103, 104, 128, 172, 177, 191, 192, 193, 194, 195, 196, 197, 198, 200, 216, 239.
பரிதல் 88, 132.
பருவம் 218.
பல் 140.
பல்லார் 191, 192, 194.
பழி 40, 44, 62, 137, 145, 146, 172, 186.
பழித்தல் 49.
பழுத்தல் 216.
பற்று 88.
பனுவல் 21.
பனை 104.

பாராட்டல் 196.
பாரித்தல் 193.
பார் 78, 160.
பார்த்தல் 86, 130, 44, 227.
பார்ப்பான் 134.
பால் 206, 209.
பாவம் 146.
பாவி 168.
பாழ்படுதல் 83.
பாதிபடுதல் 111.
பாற்று 11, 92.

பிணி 227.
பிரிதல் 97.
பிரித்தல் 187.

பிரியாமை 97.
பிற 8, 34, 61, 95, 190, 213.
பிறங்கல 23, 62.
பிறப்பு 62, 133, 134.
பிறர் 72, 149, 157, 160, 206.
பிறவி 10.
பிறன் 49, 72, 141, 142, 144, 147, 148.
பின் 160, 190.

பீடு 59.

புகல் 144.
புகழ் 5, 39, 59, 156, 232, 233, 234, 236, 237.
புண் 12.
புத்தேள் 58, 213, 234.
புயல் 14.
புரிதல் 5, 59, 143.
புலம் 85, 174.
புலவர் 234.
புல் 16.
புறங்கூறல் 188.
புறங்கூறாமை 181.
புறம் 39, 46, 79, 82, 182, 183, 185, 189.

பூசல் 71.
பூசனை 18.
பூணுதல் 23, 30.

பெட்பு 141.
பெண் 54, 56.
பெண்டிர் 48.
பெண்மை 147, 150.
பெயர்த்தல் 205.
பெய்தல் 55.
பெரிது 69, 102, 103, 124, 160.
பெருகல் 96.
பெருக்கம் 115, 170.
பெருந்தகை 217.
பெருமை 10, 21, 22, 23, 26, 28, 54, 58, 198.
பெறாமை 238.
பெறுதல் 46, 54, 58, 61, 62, 92, 111, 119, 123, 162, 213, 226.

பேணாமை 163.
பேணுதல் 56, 120.
பேதைமை 141, 142.
பேரறிவு 215.
பேராண்மை 148.
பேறு 60, 61, 162.

பொச்சாப்பு 199.
பொதிதல் 155.
பொய் 6.
பொய்த்தல் 13, 182, 183.
பொருட்டு 81, 212.
பொருள் 5, 63, 122, 128, 141, 171, 176, 178, 199, 212, 226.
பொல்லாப்பு 176.
பொழுது 69.
பொறி 6, 9.
பொறுத்தல் 37, 151, 152, 155, 156, 230.
பொறை 153, 154. 189.
பொன் 155.
பொன்றாமை 36, 233.
பொன்றுதல் 36, 156, 171.

போதல் 46.
போலுதல் 77, 135, 151.
போல் 59, 118, 126, 155, 190, 235.
போர்த்தல் 80.
போற்றல் 154.
போற்றாமை 234.

மகளிர் 57.
மகன் 67, 69, 70, 110, 196.
மக்கள் 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 68, 196, 110.
மங்கலம் 60.
மடமை 89.
மடவார் 89, 153.
மரபு 188.
மரம் 78, 216, 217.
மருங்கு 210.
மருந்து 82, 217.
மருவல் 227.
மருள் 199.
மலர் 3.
மலை 124.
மழலை 66.
மழை 12, 15, 55.
மறத்தல் 32, 106, 108, 134, 152, 204.
மறம் 76.
மறுமை 98.
மறை 28.
மற்று 14, 16, 30, 39, 60, 65, 68, 95, 173, 205, 221.
மற்றை 214.
மனம் 7, 34.
மனிதன் 122.
மனை 51, 52, 60, 148.
மன்னுதல் 190.

மா 68.
மாசு 34.
மாட்சி 52, 60.
மாட்டு 5, 94, 162, 175, 180, 211.
மாறுமை 53.
மாறுதல் 102, 424, 177.
மாண்பு 3, 51, 53.
மாந்தர் 28.
மாரி 211.
மாற்றல் 7, 225.

மிக்கவை 158.
மிசை 3, 85.
மிச்சில் 85.

முகம் 84, 90, 92, 93, 224.
முதல் 1.
முந்துதல் 67.
முயலுதல் 47.
முனிதல் 191.
முன் 59, 184, 192.

மூவர் 41.

மெய் 65.

மேல் 222, 232.

மொழி 28.

மோத்தல் 90.

யா 54, 137.
யாக்கை 79, 239.
யாண்டு 4.
யாது 178.
யாம் 61.
யார் 20, 94, 149, 162, 175.
யாழ் 66
யான் 116, 214, 217.

வகை 23, 27, 33.
வசை 238, 239, 240.
வடு 129.
வணங்காமை 9.
வண்மை 239.
வயின 177.
வரன் 24.
வருதல் 11, 39, 63, 83, 86, 220

வரை 105, 150, 234.
வரையாமை 150.
வழக்கு 73, 75.
வழங்கல் 11, 99.
வழங்காமை 19.
வழி 38, 44, 80.
வழுக்கல் 139, 165.
வளம் 14, 51.
வறத்தல் 18.
வறுமை 221.
வற்றல் 78.
வன்கண்மை 228.
வன்பார் 78.
வன்மை 99, 172, 153.

வாணிகம் 120.
வாயில் 6.
வாய் 33, 91, 139, 159.
வாரி 14.
வால் 2.
வாழாமை 237, 240.
வாழ்க்கை 44, 45, 46, 47, 48, 49, 51, 52, 78, 83.
வாழ்தல் 3, 6, 41, 42, 47, 50, 58, 81, 47, 183, 214, 231, 240.
வாழ்நாள் 38.
வாழுவாங்கு 50.
வாறு 219.
வானகம் 101.
வானம் 18, 19, 86.
வானோர் 18.
வான் 11, 20, 50.

விசும்பு 16, 25.
விடல் 17, 128, 113, 121, 128, 133, 158, 167, 168, 203, 238.
விண் 13.
வித்தகர் 235.
வித்து 24, 167.
வியன் 13, 19.
விரிதல் 13.
விருந்து 43, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 153.
விழுப்பம் 21, 131.
விழுமம் 107, 162, 201.
விளிதல் 143.
விளியாமை 145.
விளைதல் 177.
விறல் 180.
விற்றல் 220.
வினை 33, 63, 207.

வீழ்தல் 16.
வீழ்நாள் 38.
வீயாமை 207, 208.

வெகுளி 29, 35.
வெயில் 77.
வெல்லுதல் 158, 174.
வெறி 175.
வெஃகாமை 178, 179.
வெஃகுதல் 171, 172, 173, 174, 175, 176, 177, 180.

வேண்டாமை 4, 37, 163, 180, 206, 211.
வேண்டுதல் 4, 21, 82, 85, 154, 173, 177, 178.
வேளாண்மை 81, 212.
வேள்வி 87, 88.
வேறு 143.

வைகல் 83.
வைத்தல் 50, 155, 214, 228.
வைப்பு 24, 149, 155.
வையகம் 75, 101.
வையம் 22, 50, 189, 238.
வையாமை 117, 155.

பிழைதிருத்தல்.

பக்கம்.	வரி.	இதுபிழை.	இதுதிருத்தல்.
க	௰ரு	பொருபடோ	பொருட்டோ
எ	ரு	(வே-ல்)	(வே-ல)
அ	௰ரு	முக்கு	மூக்கு
உரு	உஅ	நிவவுலகத்தின	நிலவுலகத்தின்
ருகூ	ருஉ	நின்றது	நின்றன
சாரு	உச	(இவ்வளவென்று	(இவ்வளவென்று)
அரு	உக	பினனதாகலின	பின்னதாகலின
அச	எ	பொருளவிசேடித்து	பொருளைவிசேடித்து
அகூ	உஉ	(ஒருவன்செய்த உதவியை,	(ஒருவன்செய்த) உதவியை,
கூ௰	௰அ	பாதஙகளை	பாதங்களை
ளச	உஉ	கிடபபினுனதகினகண	கிடப்பினுமனத்தின்கண்
ளகூ	க	வி-(மற-ம்)	பு-(மற-ம்)
ள௰ச	உசா	ஒழுக்கத்தையும்	ஒழுக்கத்தையும்
ள௰எ	உகூ	கணிறபான	கணிறப்பான
ளஉசா	௰கூ	பொருள்வாதல்	பொருளவாதல்
ளஅஎ	உ	(மக்களாயத்)	(மக்களாய்த்)
ளஅஅ	௰ரு	என்னைக்கொல்	என்னைகொல்